

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yavuz Selim
DEMİRAG

İMAMLARIN ÖCÜ

**Türk Silahlı Kuvvetleri'nde
Cemaat Yapılanması**

Yavuz Selim Demirağ

1978’de Kuleli Askeri Lisesi’ne girdi. 1985’te Kara Harp Okulu’ndan atıldı. Yükseköğrenimini yurtdışında tamamladı. Çeşitli haftalık ve aylık dergilerde çalışarak başladığı gazetecilik yaşamında *Ortadoğu*, *Tercüman*, *Günaydın* gazetelerinde yazarlık ve yöneticilik yaptı. Kanal 6, Yeniçağ TV, Avrasya TV, Halk TV, Ulusal Kanal’da programlar hazırladı. *Turan Tutuldu* (1994), *Darbe ve İnfaz* (2009), *Teğmen Çelebi* (2011), *TSK’ya İndirilen Darbe-Dijital Terör* (2012) adlı kitapları yayımlandı. Halen *Yeniçağ* gazetesinde köşe yazarlığı yapıyor.

Kırmızı Kedi Yayınevi: 436
Güncel: 23

İmamların Öcü / Türk Silahlı Kuvvetleri'nde Cemaat Yapılanması
Yavuz Selim Demirağ

© Yavuz Selim Demirağ, 2015
© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2015

Yayın Yönetmeni: Enis Batur

Editör: Tunca Arslan
Kapak Tasarımı ve Grafik: Yeşim Ercan Aydın

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Mayıs 2015, İstanbul
On Üçüncü Basım: Eylül 2019, İstanbul
ISBN: 978-605-9908-93-1
Kırmızı Kedi Sertifika No: 40620

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2
34310 Haramidere/ İSTANBUL
Tel: 0212 412 17 77 Sertifika No: 44451

Kırmızı Kedi Yayınevi
kirmizikedi@kirmizikedi.com / www.kirmizikedi.com
facebook.com: kirmizikedi yayinevi / twitter.com: krmz kedikitap
instagram: kirmizikedi yayinevi
Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Yavuz Selim Demirağ

İMAMLARIN ÖCÜ

Türk Silahlı Kuvvetleri'nde Cemaat Yapılanması

İÇİNDEKİLER

Emin Çölaşan'ın Önsözü	7
Nihat Genç'in Önsözü	9
Başlarken...	11

BÖLÜM 1

Cemaatlerin askeri okullar çalışması	25
Kuleli'deki ilk Cemaat operasyonu	29
Türkeş: Orduyu siyasete bulaştırmayın	29
Ayakkabıları dışarıda çıkarmak	31
Spitsnaz türü yapılanma	32
Dershane sektörü	35
Kuleli'deki ilk operasyon sonrası	38
Kuleli'nin önünden geçen konvoylar	40
Kuleli'den bazen subay çıkar!	45
Çalınan sorularla alınan subaylar	56
1994 Kara Harp Okulu mezunları	61
Balyoz tanığının sicili	62
Yargılandığı halde terfi eden subay	66

BÖLÜM 2

Harp Okulu'ndaki ilk kumpas	73
"Paralel Yapı"nın ilk telaffuzu	75
Dinlemeye takılan subaylar	78
Tansu Çiller'in Harp Okulu ricası	81
Yıldız ve Avcı neden tutuklandılar?	83
"Su uyur, Hulusi Akar"	84
"Şakirt değilse almayın"	86
Tesadüfün iğne deliği	88
"Bu darbe planıdır" raporu nasıl hazırlandı?	88
Akar'la ilgili Casusluk davası iddiası	91
Adana'daki "MİT TIR'ları" operasyonu	93
Deniz Harp Okulu ve GATA	98
İbret verici bir öykü	104
GATA'daki "Gatakulli"	104
Hemşireler	105
Doktorlar	106
Casusluk'ta tasfiye	107

BÖLÜM 3

Kayseri’de ortaya çıkan tezgâh	117
Ali Balta’nın ifadesi	122
Karakolda doğru söyler, mahkemede şaşar	131
Önce yasalar ayarlanıyor	140
“Tanıklar” sahnede	143
Soruşturmayı yürütenlerin başına gelenler	148
Üçok’a kurulan tezgâh	150
Tuğgeneral Ali Aydın	152
12 Eylül’de vicdanın sesini dinlemek	154
Temizöz neden tutuklandı?	157
Efkan Ala: “Cemal’in ipini çekin”	160
Beyaz Enerji’den GATA’ya	162
Temizöz’ün değerlendirmesiyle Kayseri kumpası	172
Hedefteki askeri hukukçular	180
Bir damla da Casusluk davasından...	184

BÖLÜM 4

Askeri okullarda tasfiyeler	191
Tazminatların kaldırılması	195
Milliyetçi-ülkücü babanın feryadı	197
“Oğlun vatan kurtarmanın peşinde”	198
“Vatanseverler tasfiye ediliyor”	201
Meclis’e verilen soru önergeleri	204
Yaşayanların kaleminden	212

BÖLÜM 5

Bitirirken...	231
TSK’nın istihbaratı yok!	232
YAŞ kararları ve AKP	233
MİT Müsteşarı Fidan	236
Harp Okulları’ndaki oğullar	244
TSK’daki Paralel Yapı soruşturması...	246
Soruşturmayı kimler yürütüyor?	246
TSK darbe yapar mı?	249

Son Söz	253
Dizin	254

Emin Çölaşan'ın Önsözü

Yavuz Selim Demirağ gazeteye, odama geldi... Gözleri yine çakmak çakmak, kızarmış. Gözlerini zor açıyor. Yorgun, bitkin...

– Yavuz pek iyi görünmüyorsun, hasta mısın?

– Abi çok yorgunum. Üç günden bu yana uykusuzum.

Yavuz'un o cezaevi senin bu cezaevi benim sürekli koşturduğunu biliyorum.

Silivri'den Hasdal'a, İzmir Şirinyer'den Mamak'a neredeyse bütün cezaevlerini geziyor, özellikle Ergenekon ve Balyoz hükümlü ve tutuklularıyla konuşuyor, bazen de onların sözlü mesajlarını ve yazdıkları mektupları alıp bana getiriyor.

Onların selamlarını bana iletiyor, benim selamlarımı onlara götürüyor.

Yavuz'u ne zaman görsem yorgun.

Kolay değil bunca yeri gezmek, o insanlarla konuşmak, sonra *Yeniçağ*'da yazılar yazmak, kitaplar hazırlamak.

Yeni bir kitap yazıyor, onun coşkusuyla yaşıyor...

Onun her kitabını büyük bir zevkle okuduğumu da burada belirtiyim.

Aradan haftalar geçti... Son gördüğümde yine yorgundu ama mutluydu. Gözlerinin içi gülüyordu:

– Abi kitabın sonuna geldim. Çok güzel oldu, çok şeyi belgledim.

Coşkuyla anlatıyor, beni de heyecanına ortak ediyor.

Ben böyle bir yazar hiç görmedim. Türkiye'nin neredeyse bütün cezaevlerini gezdi, araştırdı, tutuklularla söyleşiler yaptı, onları bizlere anlattı.

Her yerden belge topluyordu, kitap için dört dörtlük bir arşivi olmuştu.

Kendisinden söz istemiştım:

– Kitap baskıya girmeden önce bana getir, bir göz atayım.

Bir gün kitabı getirdi, ben de bir göz atmak için eve götürdüm!

Fakat daha ilk birkaç sayfayı okuyunca gördüm ki bu kitap göz atmak için değil, baştan sona bir solukta okunmak için yazılmıştır.

Bitirince açtım telefonu, Yavuz'u kutladım.

İmamların Öcü bir Türkiye gerçeği. Çok acı bir gerçek ama ne yazık ki öyle.

Devleti Cemaat'e teslim eden, yaptıklarına –işine geldiği sürece– göz yuman, sonra da onlarla hırlaşmaya başlayan Tayyip'in eseri.

Yavuz Selim Demirağ olayı tam da göbeğinden yakalamış, kendi yaşamöyküsünden de kesitler verip belgelemiş, anlatmış.

Adına "Cemaat" denilen bu topluluğun nerelere nasıl sızdığı...

Türk ordusundaki Cemaatçiler...

Askeri yargıyı ve bazı komuta kademelerini nasıl ele geçirdikleri...

Silah arkadaşları tarafından dinlemeye ve izlemeye alınan komutanlar...

Askeri liselerden Harp Okulları'na gelen, Cemaat'e girmeyince kovulan öğrenciler...

Kurulan tezgâhlara sessiz kalan komutanlar...

Yavuz Selim Demirağ bu kitapla büyük bir iş başardı, önümüzü açmış oldu...

Çünkü böylesi ilk kez yazıldı.

Sevgili gazeteci arkadaşımı kutluyorum.

Ellerine sağlık, pislikleri deşifre edip vatan hizmeti yaptı.

Nihat Genç'in Önsözü

Türkiye çok karanlık yıllar yaşadı; askerler, yazarlar, medya, hukuk hem tasfiye ediliyor hem de ağır itham ve iftiralarla manşetlere çekiliyordu. Toplumda öyle bir baskı oluşturuldu ki yüzlerce subayın yargılandığı Silivri duruşmalarına gidip takip eden gazeteciler parmakla sayılıyordu. İşte o karanlık yıllar içinde, işini en zor şartlar altında yapan birkaç gazeteciden biriydi Yavuz Selim Demirağ. 40'a yakın ulusal gazetesi olan Türkiye'de olup bitenleri günü gününe veren az sayıdaki gazetecilerden biriydi.

Şimdi herkes itiraf ve pişmanlık içinde, şimdi herkes "kumpas'ı kabullendi... Ancak o geçmek bilmeyen karanlık yılları bu ülke unutmayacak; Yavuz Selim gibi o karanlık içinde delice ve kahramanca bir cesaretle Silivri'yi yalnız bırakmayan gazetecileri hiç unutmayacak...

Yalan ve iftira kampanyası Türkiye'yi mahvetti; hukuk, emniyet ve ordu tarihte görülmemiş bir gizli işgalin içine girdi, "hakikat"ı kimse konuşamaz oldu. Herkes takipteydi, herkes dinleniyordu, herkes susturuluyordu.

Halkın, Türkiye'de hiçbir kurum kalmadı mı, Türkiye'de gerçekleri söyleyecek hiç kimse kalmadı mı diye yazarlarını ve gazetecilerini aradığı günlerdi ve bu tarifsiz trajedi içinde Yavuz Selim'in yazılarını okuyor, birazcık nefes alıyorduk.

Sonra ilk işimiz acilen Yavuz Selim'i bulup dertleşmek oldu. Belgeleri, tutanakları, avukatları, neler olup bittiğini içeriden tanımak istedik, çünkü başka yerden bu bilgilere ulaşamıyorduk. Yavuz Selim içeride olup bitenleri sadece bana değil birçok muhalif yazara taşıdı, kıyıda köşede az da olsa içeride haksızca gadre, zulme uğrayanların çığlığını sağa sola yetiştirmeye çalıştı.

İşte böyle günlerde bazı insanlar öne çıkar, Yavuz Selim Demirağ'a Allah ve vatan o günlerde çok özel bir görev verdi ve Yavuz Selim bu görevi, bugüne kadar yazarak, kitaplaştırarak cesaretle ve harfiyen yerine getirdi.

Türkiye bu karanlık günlerde konuşan Yavuz Selim'leri,
Müyesser Yıldız'ları, Odatv'leri asla unutmayacak...

Başlarken...

Gazetecilikte çeyrek asrı devirdim. Ancak gazeteci-yazar olma kararını vermem 40 yıl öncesine, ilkokul yıllarıma dayanıyor. Bugüne kadar yazdıklarımın ve yazacaklarımın daha iyi anlaşılması için okuyucularımla öncelikle bu kararımın hikâyesini paylaşmak istiyorum.

Hikâyemin ilk kahramanı, Demetevler İlkokulu'nda öğretmenim olan Ali Kemal Gözükkara'dır. Ben dördüncü sınıftayken okulumuza gelen kısa boylu, kocaman gözlüklü, köy aksanıyla konuşan bu yeni öğretmenden önceleri hiç hoşlanmamıştım. Meslekte 22 yılını Kahramanmaraş'ın Elbistan ilçesine bağlı köylerde geçirmişti. Bir önceki öğretmenimiz Aysel Erbil, çağdaş, azmi ve çalışkanlığıyla 1970'lerin başlarında sporun birçok dalında antrenörlük ve hakemlik yapmış, alımlı bir hanımefendiydi... Aysel Öğretmen'den sonra "köylü" Ali Kemal hiç çekilmezdi! Aysel Öğretmen, Deniz'lerin idamında ağlamış, derslere girmemişti. Ali Kemal öğretmenimiz ise o dönemler solun en uç gazetelerinden olan *Yeni Ortam* okuyordu. Teneffüslerde filtersiz Bahar sigarasını ortadan bölüp içer, geri kalanını diğer teneffüse bırakırdı... Üstü başı eski ama temiz ve ütülüydü. Zaten kısa olan boyu yüzünden, paltosunun içinde boynunu içine çekince kaplumbağayı andırırdı.

O yıllar sadece hızla büyüyen Ankara'da değil Türkiye'nin birçok yerinde üçlü öğrenim vardı... Yani sabahçı, öğlenci, akşamcı... Dört ve beşinci sınıflar daha büyük olduğu için iki yıl akşamcı olarak Ali Kemal Hoca ile okuduk. Bizim semtin tek okulu... Çevremiz olağanüstü hızla büyüyor. Merhum babam dahil, inşaat işlerinden biraz anlayıp üç-beş bin lira da sermayesi olan herkes tarla statüsündeki arsaları ucuza alıp ya da kat karşılığı anlaşılıp, altı-yedi, hatta 10-12 katlı apartman inşa ediyordu. Sıradan bir memur emekli ikramiyesiyle bir daire ve araba sahibi olunabildiği günlerdi. Ama okul için ikinci ayakkabımız, yedek önlük ve pantolonumuz yoktu. Annem gece yıkar, sabah biz uyanmadan kurutup ütölüyerek giydirirdi. Beyaz yakalıklarımızın

temizliğine, tırnaklarımızın, saçlarımızın uzunluğuna kadar okullarda kontrollerin yapıldığı yıllardı. Babamın Atpazarı'ndan yıllar önce aldığı tıraş makinesi yüzünden annem mahallenin berberi olmuştu ama üçüncü sınıftan itibaren beni tıraş edemiyordu. Asiydim... Bir keresinde yeni bez spor ayakkabı almadı diye anama kızmış, evimizin camını kırmıştım. Beş kardeşin en küçüğüydüm. Buna rağmen evimizde nüfus, rahmetli amcamla, dönemin Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisi öğrencisi olan teyzemin oğluyla ve hiçbir zaman eksik olmayan misafir akrabalarla bazen 15-20'yi bulurdu. Her şeye rağmen mutluyduk... Azla kanaat etmeye alışmıştık. Kaldı ki babamın durumu çevremize, o yılların koşullarına göre gayet iyiydi. 1964 model Chevrolet İmpala arabamız mahallede tekti. Bir de kırmızı renkli telefonumuz. Sokağın tümü bizim telefonu yazdırmalı, ihbarlı kullanır ve bize dua eder, elleri çam sakızı çoban armağanı hediyelerle dolu gelirlerdi. Hediye derken öyle büyük şeyler değil; mevsim meyveleri, aşure, memleketlerinden gelen fındık, elma, ceviz, yoğurt ilk aklıma gelenler...

Televizyon yeni çıkmıştı ama babam ders çalışmayız diye almamakta direniyordu. Ayda, 15 günde bir yazlık sinema keyfimiz vardı. Yılda birkaç kez sinema öncesi konser de olurdu. Ailece türküyü severdik. Merhum Yıldırım Çınar'ı, Denizli'nin ünlü Özay Gönlüm'ünü tahta iskemlelerde çekirdek çitleyerek seyretmiştim. Televizyonumuz yoktu ama Almanya'dan gelen olağanüstü bir pikabımız vardı. Akrabalarımız, komşularımız Ulus'taki çarşıya uğrayıp yeni çıkan 45'likleri alıp ilk bizde dinlerdi. Biz Orhan Gencebay'ı severdik. Babam Neşet Ertaş'ı, Bedi Akartürk'ü; annemin yeğeni Muammer Ağabey ise Sami Kasap'ın mayalarını... Kış sabahları Ankara'nın bozkır ayazından dolayı inşaatlarda çalışmak mümkün değildi. Babam özellikle cuma günleri mükemmel sesiyle sabah namazı sonrası Kur'an okur, sonra radyoyu açıp "Köye Haberleri" dinler, arkasından da "Oyun Havaları"nın sesini açarak ağabeylerimin üzerinden yorganı çekerek onları pijamalı halleriyle oynatırdı. Onca ses arasında uyumak mümkün mü? Ben ne Ankara'nın fidaydası ile misketini ne de Kırşehir havalarını becerebilirdim. Birkaç denemem başarısız olduğu için babam ve ağabeylerim gururum incinmesin diye ısrar etmezlerdi. Salon ortak mekândı; soba burada yanar, çoğumuz burada yatardık. Dersimizi aynı yerde ça-

lışırdık. Kaloriferin aile hayatını nasıl bozduğunu şimdi daha iyi anlıyorum. Çoluk-çocuk, yaşlı-genç aynı salonda bir nevi kontroldeydi. Hele dedem gelince... Kamberli Osman Ağa yılda en az beş-altı defa gelir, her gelişinde 15-20 gün kalırdı. Dedemin gelişinin ilk günleri bayram gibi olsa da sonraları ıstırap vericiydi. Çoğu zaman yalnız gelmezdi zaten. Köyün muhtarı, azaları, hastası, imamı, öğretmeniyile birlikte gelirdi. Babam bütün meseleler için koştururdu. Dönemin CHP'li milletvekilleri ve senatörleri ziyarete gelir, dedemden bir nevi talimat alır giderlerdi. Atatürk ve İnönü âşığıydı dedem. Bir CHP kongresinde hemşerimiz Prof. Dr. Turhan Feyzioğlu'nu desteklediği için babama kızıp bir süre küsmüştü. Küs olduğu halde her türlü emri, "Söyleyin Ömer'e..." diye verdiğini hayal meyal hatırlıyorum. Anasını üç aylıkken kaybeden zavallı babam 45 yaşına kadar dedemin yanında sigara içmediği gibi ne divanda ne de sandalyede oturabilirdi. Yerde halının kenarına ilişir, onun hal ve hareketlerini takip ederek çocuklarının aracılığıyla anneme talimatlar gönderirdi.

Ömrü boyunca ailesi için gecelerini gündüz eden annemin de hakkını bu vesileyle teslim etmeliyim. Bir ayağı kesik olmasına, by-pass geçirmesine ve haftada üç gün diyalize gitmesine rağmen okuma ve yazma anlarımdaki en büyük destekçimdi.

Dedemin de yetişmemde büyük etkisi vardı. Köydeki mütevazı konağındaki kitapları dillere destandı. Eski yazıyla oldukları için çoğunu okuyamazdık. Çapar Recep Emi ara ara, "Osman Ağa ne haris adamsın, bir çift öküz verdiler yine vermedin şu kitabı..." diye çıkışırdı. Dönemin bir çift öküzü neredeyse traktör parası... Gerisini siz hesaplayın.

Kamberli Osman Ağa... Dile kolay... O atının üzerinde köyden köye giderken millet seyre çıkarmış. Atı, çizmeleri, çeşit çeşit fötr şapkası, kulaklığı, dillere destan... Olağanüstü bir tarihçiydi... Mektepli değildi ama tarih profesörlerinden daha bilgiliydi diyebilirim. Hangi hükümdarın anası kim, kaç çocuğu var, nerelerde şehzadelik yapmış, nasıl öldürülmüş gibi şeyleri bilmesinin yanında meydan muharebelerini yaşamış gibi anlatırdı. Kurtdereli'den Koca Yusuf'a kadar pehlivan tefrikalarını ondan dinlemek için karda, fırtınada çevre köylerden gelenler olurdu.

"Kişi kavmini sevmekle kınanamaz," diye buyurmuş Peygamberimiz. Tarihi İpek Yolu üzerindeki köyümüzün geçmişi ve aile şeceremizle ilgili ayrıntıya girmeyeceğim. Bir

rivayete göre 900 yıl öncesini gösteren evraklar vardır. Büyük Selçuklu'dan sonra Anadolu Selçukluları, Kayseri-Maraş yöresine iskân etmiş bizimkileri. Dulkadiroğlu Beyliği olarak bilinen Zulkadiroğulları'nın İmamoğlu kolundan olduğumuzu söylerdi dedem. Babamın anne tarafı da ünlü Kadioğulları'na dayanır. Ana tarafım Bünyan-Elbaşı kasabasından. Annemin dedeleri de Yemen'de, Çanakkale'de kalmış. Geride kalanların yaşadığı ilginç evlilikler halen konuşulur. Örneğin annemin babası savaşta şehit olan ağabeyinin hanımıyla nikâhlanmış. Sonra da anneannemi kaçırmış Süksün köyünden. Sadece bizde değil ünlü "Ezo Gelin" hikâyesinde olduğu gibi Anadolumuzun birçok yerinde böylesi dramlara rastlanır.

Ana tarafımda Sivas Kongresi'ne katılıp, Mustafa Kemal Paşa'ya altın ve sürüyle davar verenler var. Ailenin çoğunluğu şehirlere göçmesine rağmen Elbaşı'da yıllarca köy imamlığı yapan dayım hâlâ hayatta. Diğer dayılarımın oğulları ocağı tütürüyor. Kısacası aile geleneğimizde imamlık var ama sadece Kenan Dayım Diyanet'te kadrolu çalışıyordu. Diğerleri fahri imamdı, çünkü Anadolu'da imamlık gerçek anlamda meslek kabul edilmezdi. Devletten maaş alınmadan Allah rızası için yapılan bir hizmetti. Köy, kasaba ve mahallelerde imamların geçimini halk üstlenirdi. Ne Osmanlı'da ne de Cumhuriyet'in ilk yıllarında devletin bütçesinden buralara para ayrılmazdı.

Kamber köyünde eski konağımız ve evimiz halen caminin hemen yanındadır. Yüzlerce yıl fahri imamlık yapan ailemizde erkek sayısı azalınca, çevre köylerde olduğu gibi sadece cami, cemaat ve çocuklara Kur'an öğretecek bir eleman ihtiyacı hasıl olmuş. Dedem yalnız. Bu işi üstlenemeyeceğini anlayınca köylüye iâşesini hep birlikte karşılamak üzere bir köy imamı bulmayı teklif etmiş. Bizzat araştırıp 1977'de CHP Kayseri Milletvekili seçilen Gani Âşık'ı bulup köyümüze getirmiş. Halen TBMM Kütüphanesi'nin en faal abonesi olan Gani Hoca, askere gittiğinde harçlığını yine dedem gönderirmiş. Üstelik aynı dönemde babam da Ankara Mamak Muharebe Okulu'nda onbaşı... Dedem "Gani Hoca'nın eli iş tutmaz, o gariptir. Bize onun asker harçlığını vermek yakışır. Senin elin de ayağın da iş tutar... İdare et..." dediği için babam hafta sonları ve izinlerde inşaatlarda çalışmış. İşin özeti, aile olarak imamlarla bir sorunumuz olmadığı gibi köyümüzdeki evlerimizden birinde imam diğerinde öğretmen kira

ödemeden ikâmet eder. Arsalarımızın bir bölümünü yine köyün camisine hibe etmiş bir aileyiz.

Dedem kış mevsiminde geldiğinde sobamız hiç sönmez, kalabalık diğer odalara dağıldığından kapılar açık tutulur, evin her yeri ısınırdı. Oturmaya yer kalmadığı için yerlere kilimler, battaniyeler serilirdi. Cuma hutbesinde vaaz dinler gibi dinlerdi herkes. Ezan okununca (akşam ve yatsı) dedem doğrulur, herkes onun ardında saf tutup namazını eda ederdi. Dua ve tespih faslından sonra ünlü çantadan desteyle kâğıt çıkardı... Topluluğun kıdemine göre oyuncular yerini alır, bir değil en az üç yazıcı 66 oyununun tabelasını tutarken adeta nefesler tutulup seyredilirdi... Birinci faslın sonucu meyveler, ceviz içi eşliğinde yenir, ikinci fasla geçilir ama dedem her oyunda yenmeyi becerirdi. Antreye, mutfağa sigara içmek için kaçanlar, “Osman Ağa’yı öfkeliendirmemek için yenildik,” derlerse de inanmazdık.

Dedemin yatma zamanı, ayrı bir seremoniydi. Çek-yat, kanepede devri henüz başlamamış; yataklar önce köpürtülecek ve mutlaka yün döşek olacak. Yorgana gelince... Yün, pamuk, pike ve battaniye aynı anda hazır edilecek.

Dedem yatağa uzanıp kitabını kemik çerçeveli kalın gözlükleriyle okurken kalın karton kapaklı defterine zaman zaman notlar yazardı. O tuvalete gittiğinde meraktan bakar ama bir şey anlamazdık. Meğerse notlarını “eski yazı” denilen Osmanlıca tutarmış. Babamın ve halalarımın “apla” dediği babaannemizin de okuma yazması yoktu. Rivayete göre dedemin eski yazıyla yazdıkları arasında gönül mektupları da vardı.

Dedem uykuya dalınca babacığımın sırtı yatak görürdü. Osman Ağa âlem adamdı vesselam. Bazen sabah namazından sonra Kur’an meali ya da fıkıh kitapları, bazen de Erich von Daniken’in *Tanrıların Arabaları*’nı okurdu... Kayseri Ticaret Odası’nın kurucuları, Kayseri Kütüphanesi’nin de müdavimleri arasındaydı... Zavallı kütüphane müdürü o yıllarda Osman Ağa’ya ne kitap beğendirebilir ne de taleplerine cevap verebilirdi. Tarih ve bilim dostu dedemin konağında merhum Prof. Dr. Faruk Sümer Hoca aylarca konuk olmuştu. Yine Nida Tüfekçi türkü derlemek için Anadolu’yu karış karış gezerken evimizin misafirleri arasında yerini almıştı.

Bir Cumhuriyet aydını olan dedem hacı olduğu halde gerilerden nefret ederdi. Birilerinin “Asrın kutbu...” dediği Sait

Nursi'yi iyi tanırdı. Sürekli onun İngiliz Muhipleri Cemiyeti üyeliğini, padişah tarafından meczup diye akıl hastanesine yatırıldığını anlatır; okuma-yazması olmadığı halde "yazdım" dediklerinin teoloji bilimine aykırılığını örnekleriyle sergilerdi. Şeyh Sait isyanını, Dersim'deki Seyit Rıza ayaklanmasını dedemden dinlemek ayrı bir keyifti. Ne yazık ki bu güzel sohbetleri bir yerlere kaydedemedim. Dedemin anlattıklarını kocaman makaralı teyplere kaydedememiş olmam hâlâ içimde ukdedir. Sohbetlerinde, Cumhuriyet'in ilk yıllarında tekke ve zaviyelerin kapanmasına rağmen bu işi geçim haline getirenlerin faaliyetlerinden bahsederken öfkeyle "Alçak hainler!" derdi.

6 Ocak 1984'te vefat edene kadar hep okudu dedem... Birçok yakınıni kaybetti. Hiç gözyaşı dökmedi. İsmet Paşa öldüğünde üzüntüden kalp krizi geçirmesine, kız kardeşi Safiye Amem (Kayseri yöresinde "hala"ya "ame" denir) çok içermişti.

Ali Kemal Hoca'dan girip dedem Osman Ağa ile devam ettim. Dilerseniz beni gazeteciliğe-yazarlığa bulaştıran bu iki önemli şahsın buluşmasına geçelim.

Uzun Ömer olarak Kayseri ve Ankara inşaat alanında nam salan babam harçtan çimento ve kumdan neredeyse adam yapardı. Gece-gündüz çalışıp büyük ailesine karşı sorumluluğunu yerine getiren ender insanlardandı. Kış mevsiminin dondurucu soğukunda teneke içinde ateş yakıp çalışırdı. Bir gün bile boş kalmamaya çalıştığını anlatırlar. Ama medeni cesareti, kendine güveni onu kalfalık ve ustalıktan müteahhitliğe yükseltmişti. Müteahhit derken günümüzün türedilerinden sanmayın. "Yap-satçı"ydı babam. Arsayı alır, temelini, betonarmesini, duvarını yapar; birkaç daireyi, tamamlamak için ederinin altında verir ve sahiplerine teslim ederdi. Bugün 40 yılını geride bırakan Demetevler'deki tüm Erciyes apartmanlarını babam yapmıştır.

Dedim ya, bizim dönem üçlü öğretim. Özellikle kış mevsimleri akşam hava erken kararır. İkiz kardeşim Zeynep ile sınıfımızın ve mahallemizin tüm kızlarını sıraya dizer, yaklaşık 1,5 kilometrelik yola koyulurdum. Benim bir çoban köpeğini andıran tavırlarım, aynı güzergâhı izleyen Ali Kemal Hoca'nın dikkatini çekmiş. Hafiften şımarıyor, lakin görevimi yapıyordum. İlk günler aramız serin olmasına rağmen, öğretmenim diğer çocukları da yanıma almamı isteyince büyük bir gurur duydum... Bu defa sürü çobanı rolüne bürünüp, geride kalanları, sağda-solda lafla-

yanları uyarmaya, kendimce bir düzen oluşturmaya başlamıştım. Başarılı da olmuşum ki Ali Kemal Hoca da bizimle yürümekten keyif alır hale gelmişti.

Derken 1974 Kıbrıs krizi patladı. Ecevit “Kıbrıs Fatihî”, Erbakan da “Mücahit” ilan edildi. Ancak ne öğretmenimin okumam için bana da verdiği gazetesi *Yeni Ortam* ne de teyzemin oğlunun *Bizim Anadolu’su* olaylara böyle bakıyordu. Yılmaz Erdoğan’ın *Vizontele* filmindeki gibi, babam dayanamayıp bir televizyon aldı. Kıbrıs çıkarması ve Türkiye’deki gelişmeleri artık ekrandan izliyorduk... Levent Kırca, İstiklal Marşı ile açılıştan sonra çocuk programı yapıyordu. Ödevlerimizi bitirdikten sonra “ajansı” ailece izlerdik.

Dedem köyden dayanamayıp Ankara’ya gelir, Ecevit ile dönemin bakanları ve her ikisi de CHP Kayseri milletvekili olan Ziya Müezzinoğlu ile Mehmet Yüceler’den taze bilgiler alırdı. Okul yeniden açılmıştı. Akşamcıydık ve Kıbrıs Çıkarması’ndan dolayı akşamları “karartma” vardı. Yani ev ve işyerlerinde ışık yakmak yasaktı. Lambalar defter kapladığımız kâğıtlarla sarılıyor, gece uçakların görüş alanından çıkarılmaya çalışılıyordu... Sabah lambaları da yanmazdı, arabaların farları bile mavi kâğıtlarla kaplanırdı.

Dedem müfettiş edalarıyla babamın inşaatını kontrole gelmişti. Biz ise öğleden sonra aynı caddenin sonundaki okula gidiyorduk. Öğretmenimiz Ali Kemal Gözükkara da topluluğun içindeydi. Önden fırlayıp 25-50 kuruş daha koparabilmek için babamın inşaatına koştum. Dedemin elini öpüp 50 kuruşu kazandım. Bu ara babama, “Şu gelen bizim yeni öğretmen,” diyerek dikkatini çelmeye çalışmıştım. Bunun üzerine babam hemen ceketinin önünü ilikleyip öğretmenimle tanıştı.

Bu esnada dedem, “Ömer kim bu adam?” diye lafa daldı. Babamın önemseydiği bu adama kendi varlığını hissettirmek istiyordu. Babam toparlama gayretiyle, “Çocukların öğretmeni Ağa!” diye cevapladı. Kafasındaki fötr şapkasının değeri öğretmenin maaşından daha fazla olan dedem, “Efendi, siz öğretmen misiniz eğitimci mi?” diye sordu. Bunu öğretmenimin kılık-kıyafetini küçümseyerek mi yaptı, hâlâ kestiremem. Ancak ben “eğitmen” terimini ilk defa duymuştum. Ali Kemal Hoca 22 yılını Elbistan’ın köylerinde geçirmiş, nice ağa ve bey görmüş adamdı. Tevazuuyla, “Efendi, benim öğretmenim eğitimci ama ben Köy

Enstitüsü'nü bitirip öğretmen oldum," cevabını verdi. Sadece eğitmeni değil, Köy Enstitüsü'nü de ilk defa duymuştum.

Alışlagelmiş bilgiç tavrıyla dedem, "Atatürk'ün kurduğu Köy Enstitüleri sonra zıvanadan çıktı... Yoksa İsmet Paşa kapatılmasına rıza göstermezdi," diye sözü ele aldıysa da öğretmenim, "Müsaadenizle, ders başlayacak," diyerek şantiyenin önünde bekleyen öğrencileriyle yoluna devam etti. Benim durmam mümkün değildi ama dedemin tavrından öğretmenimin rahat-sız olabilme ihtimali beni korkutmuştu.

Andımızı okuyup 50-60 kişilik sınıfımıza girdiğimizde en-dişelerim boşa çıktı. Günlerce bu konuyla ilgili tek laf etmedi öğretmenim. Fakat babamın ve ailemin CHP'li olduğunu öğ-renmiş, okula gidip gelirken babamla sohbeti koyulaştırmıştı. Benimle daha fazla ilgilenmeye başladı. Bu tuhaf karşılaşma sayesinde benim okumaya ve yazmaya olan ilgim bir başka bo-yuta sıçrayacaktı. Ali Kemal Hocam günün birinde bana Yaşar Kemal'in *Teneke* eserini verip, "Bitirince sınıfta anlatacaksın," dedi. Kitabı iki günde su içer gibi okudum. Tahtaya kalkıp, çocuk aklımca eklemeler yaparak anlatınca dakikalarca beni alkışlattı. Çok hoşuma gitti bu alkışlar. Alkışların yıllar sonra ne denli tehlikeli olabileceğini o zaman tahmin edememiştim. Sonra tiyatro için beni seçti. *Paydos*'u oynayacaktık. Günlerce rol ezberleyip, prova yaptık. Müdür olmaz deyince iptal oldu. *Yeni Ortam* ile beraber *Cumhuriyet*'i de okuyordum artık. Yaşar Kemal ve Kemal Tahir romanlarıyla tanışırken kendimi göster-mek için roman yazmaya kalkıştım. Öğretmenimle ilk 30 sayfa-sını paylaştım. "Okumadan yazmak olmaz!" diyerek bana yeni kitaplar vermeye başladı.

Bir sonraki yılın başında Ali Kemal Hoca bizlerden yaz ta-tilinde neler yaptığımızı anlatmamızı istemişti. Karatahtanın önünde dedemi ve köyümüzü tasvir edişim hoşuna gitmiş olma-lı ki bana, "Tamam, işte bunu hak ettin," diyerek bir hediye ver-di. Hediye Fakir Baykurt'un *Yılanların Öcü* isimli romanıydı. Ali Kemal Hoca, "Bunun özetini, ana fikrini doğru anlatırsan bu kitap senin," dediğinde dünyalar benim olmuştu. Arkadaşlarım *Gümüş Patenler* gibi çocuk hikâyeleri okurken ben yetişkinlerin okuduğu kocaman bir romanı hak etmiştim.

Yılanların Öcü ilk okuduğum andan itibaren büyük bir iz bıraktı bende. Kendi kendime Ali Kemal Hocamın bu hediyesini

ömrümün sonuna kadar muhafaza etmeye söz vermiştim. Lakin sarı renkli kapağı hâlâ gözümün önünden gitmeyen bu kitap 12 Eylül darbesinde ailemin kömürlüğe sakladığı kitaplarla birlikte banyo kazanında yakılarak imha edildi.

Yılanların Öcü'nün yazarı Fakir Baykurt 1929 yılında Burdur'da doğmuştu. Ali Kemal Gözükara ise 1928 doğumluydu. Baykurt 80 haneli Karataş köyünden, Gözükara ise aynı nüfustaki Elbistan'ın Edelek köyündendi. Baykurt 1948, Gözükara ise 1945 yılında Gönen Köy Enstitüsü'nü bitirmişlerdi. Baykurt 12 Mart 1971'de tutuklanırken, Gözükara Elbistan'da olduğu için kurtulmuştu. Baykurt Ankara'da Gazi Eğitim Fakültesi'ni tamamlayıp başkentte olmanın avantajıyla *Tırpan* romanıyla 1970'te TRT ve 1971'de Türk Dil Kurumu ödülleri, 1973'te Sait Faik Hikâye Ödülü'nü, *Kara Ahmet Destanı* ile Orhan Kemal Roman Ödülü'nü kazandı. O esnada Kahramanmaraş'ın köy okullarında görev yapan Gözükara ise yazdıklarını kimseyle paylaşmamıştı. Her ikisinin yolları Gözükara'nın Ankara'ya tayiniyle kesişti. Ali Kemal Hoca, Baykurt'un kurduğu TÖS, yani Türkiye Öğretmenler Sendikası'na üye olmuş, TÖB-DER'de onunla birlikte çalışmıştı. Fakir Hoca ODTÜ'de Halkla ilişkiler ve Yayın Dairesi Müdürü'yken, Ali Kemal Hoca Demetevler İlkokulu'nda öğretmendi. Ali Kemal Hoca'nın 1 Mayıs *Türküsü* adlı kitabı yayımlandığında şöhretinin zirve-
sindeki Baykurt Almanya'ya gitmişti. Bu esnada Ali Kemal Gözükara bizi mezun etmiş, emekliliği dolduğu halde üniversitede okuyan çocuklarını okutmak için çalışmaya devam ediyordu. Baykurt 1996'da pankreas kanseri yüzünden Almanya'nın Essen kentinde öldü. Mezarı Zincirlikuyu'da... Ali Kemal Hoca ise onun kadar şanslı değildi. *Yırtık Pabuçlar*, *Döneye Mektuplar*, *Çeyrek Adam*, *Paslı Kelepçeler* gibi hikâye kitapları tanınmamış yayınevlerinde basıldı ve az sattı. Aynı zamanda halk ozanı olan Gözükara'nın binlerce şiiri vardı. Babası, Atatürk'ün asker arkadaşıydı. 70'den fazla romanı, yüzlerce klasörlük çalışması yayımlanmayı beklerken 2006'da vefat etti. *Cumhuriyet* gazetesinde vefat ilanını gördüğümde içim cız etmişti. Defalarca karar almama rağmen yanına gidip onunla röportaj yapamadığım için hayıflandım. Onun çok geç anladığım değerini yeni nesillerle paylaşmamanın ezikliği ve üzüntüsünü halen yaşıyorum.

Fakir Baykurt ve Ali Kemal Gözükara hiçbir zaman Orhan Pamuk, Ahmet Altan, Elif Şafak gibi değer görmediler, eserleri yüz binler satamadı. Çünkü Baykurt yerliydi... Yazdıkları bize ait şeylerdi. Dönemin gerçekleriydi. O hiçbir zaman intihal yapmadı. Yaşadıklarını, gözlemlerini yazdı. Eserlerinde yabancı parmağı yoktu. Romanlarının teması, kahramanları, kitaplarının kapakları yüzde yüz yerliydi. Onların açtığı yolda biz de “Yerli Malları Haftası”nı yaşayıp idrak ettiğimiz için onları sindire sindire okuduk. Sinema filmlerini çektik, televizyon dizilerini seyrettik. Milyarlık reklamlarla yüz binler satan o çalıntı romanların belki de hiç filmi, dizisi çekilmeyecek. Hiç iz bırakmayacaklar. Sabun köpüğü gibi uçacaklar. Ama Kemal Tahir, Yaşar Kemal, Orhan Kemal, Fakir Baykurt, Bekir Yıldız, Ali Kemal Gözükara hep anılacak.

Gelelim *Yılanların Öcü*’nün elinizdeki kitapla olan ilişkisine... İki yıl önce Harp Okulu’ndan ayrılmaya zorlanan yakın bir dostumun oğlunun anlattıklarıyla notlar almış ve elinizdeki bu kitabı yazmaya karar vermiştim. Ergenekon, Balyoz duruşmalarını takip etmekten, cezaevleri ziyaretlerinden, dava dosyalarına gömülüp hukuksuzlukları tespit etmekten bir türlü fırsat olmadı. Biriken notlarımı, Balyoz davasının sonuna bırakmıştım. Hukukun öldüğü gün atılan yüzlerce Harbiyeli’den biri olan Yağız Aksakallıoğlu’nu çağırıp “Artık başlıyoruz” dedim. Bu esnada bir kalp krizi çalışmaya ara verdirdi. Ama nekahet döneminde evde yazmaya başladım. Kitabın adı, *Yılanların Öcü*’nden esinlenerek *İmamların Öcü* oldu. Bu kitapta sözde imamların ağına düşüp, narkoz etkisinden kurtuldukları anda içine düştükleri ağı sorgulayan, bu yüzden dışlanan, kâfir ilan edilip öç alınan insanların anlattıklarına yer vereceğiz. Amacımız herhangi bir cemaati ya da şeyhi hedef almak değil; günümüz Türkiye’sinde iradeleri ellerinden alınarak köle haline dönüştürülmek istenen insanlarımızın yaşadığı trajik-komik durumlara ışık tutmaktır. Bu kitapta din adına binlerce, on binlerce insanımızı uyuşturan ve CIA ajanları haline getirenlerin gerçek yüzlerini açığa çıkarmak istiyoruz.

Kitapta odaklandığım insanları ve Cemaat’i, Kuleli Askeri Lisesi’nde öğrenci olduğum günlerde tanıdım. 12 Eylül 1980 darbesinden sonra ülkücülerin ve devrimcilerin hapishanelere tıklmasından faydalanan Cemaat’in askeri okullara sızmasına,

öğrencileri devşirmeye çalışmasına tanık oldum. On binlerce öğrenci arasından özenle seçilen Anadolu çocuklarının özlemlerini, hasletlerini ve zaaflarını ajanlık marifetiyle tespit edenlerin bu çocuklara hangi yöntemlerle çengel attıklarını gördüm.

Cemaat okyanus ötesinde kurgulanan bir senaryoyu sahneye koyabilmek için yıllarca hummalı bir çalışma yaptı. Henüz ilkökul, ortaokul çağlarındaki minicik beyinleri dershanelerde, Nihat Genç'in deyiimiyle "Leleler" haline dönüştürdüler. Gençlerimizin en saf, en temiz duygularını din adı altında sömürdüler, bunları gizlice devletin bütün birimlerine sızdırıp, günü geldiğinde "tetikçi" olabilecek şekilde eğittiler. Ailelerinden, anne-babalarından, sevgililerinden koparılan bu gençlerin bir bölümü önce polis okullarına yerleştirildi. Değerli meslektaşım Zübeyir Kındıra *Fethullah'ın Copları*¹ adlı çalışmasında 70'li yıllarda polis kolejlerine sızdırılanları yazar. Ben de bu kitapta Cemaat'ın askeri okullara nasıl sızmaya çalıştığını anlatacağım. Yıllar önce çeşitli sebeplerle ordudan uzaklaştırılanların intikam metotlarına değineceğim. Askeri okullarda Atatürkçü, milliyetçi, sosyal demokrat, Alevi ailelerin çocuklarının hangi yöntemlerle atıldıklarını ya da ayrılmaya zorlandıklarını yazacağım.

Malumunuz, "dokunan yanıyor..." Bu yüzden bu çalışmayı mümkün olduğu kadar gizli tutmaya çalıştım. Daha yazım aşamasında, tıpkı Ahmet Şık gibi değişik bahanelerle tutuklanıp, Silivri'yi boylamayı peşinen kabullendim.

Fakir Baykurt roman armağanı yarışmasından sonra TBMM'ye davet edilmiş. Konuşmasında, "Bu daha girizgâh," diyerek *Yılanların Öcü*'nden sonra *İrazca'nın Dirliği* ve *Kara Ahmet Destanı*'nı yazacağını ilan etmiş. Elinizdeki kitap da bir girizgâh. Bu çalışma başladığında elimizde üç-beş belge ve yaşanmış anılar dışında bir şey yoktu. İtiraf, resmi yazışmalar, el yazılı ifadeler, mahkeme kayıtları, arşivler derken zaman içerisinde elimizde binlerce sayfalık evrak birikti.

Bu kitabı hazırlarken beni teşvik eden başta ailem olmak üzere, Türk edebiyatının bükülmez kalemi Nihat Genç'e, 16 ayını "Silivri Zulümhanesi"nde yalnız başına geçiren Müyesser Yıldız'a, gazeteciliğin yüz akı Emin Çölaşan'a, Türk ordusunu tasfiye planında sahte belgelerle hapolere atılan soylu subaylara,

1 Su Yay., İstanbul, 2001.

Silivri’de hukuk destanı yazan çok değerli hukukçulara, hiç çekinmeden bu kitaba katkı sağlayan Yağız Aksakallıoğlu’na, benim gibi atıldıkları halde Harbiyelilik ruhunu taşımaya devam eden genç kardeşlerime teşekkür ediyorum.

Mart 2015
Ankara

BÖLÜM 1

Cemaatlerin askeri okullar çalışması

Devlet idaresini elinde tutan Harbiye-Mülkiye-Tıbbiye okullarında cemaatlerin yapılanma çalışmaları çok eskilere dayanmaktadır. Bu kitap akademik bir çalışma olmadığı için kronolojik araştırmaya ihtiyaç hissetmedim. Kaldı ki askeri okullarda öğrenim gören bir kişi olarak tanık olduklarım ile birinci derece tanıkların beyanlarını esas aldım.

Cumhuriyet sonrası bilinen ilk yapılanma 1950’li yılların sonu ile 60’ların başına rastlıyor. İlk çalışma Kuleli Askeri Lisesi’nde kimya öğretmeni olan Hüseyin Hilmi Işık tarafından başlatılıyor. Kamuoyunda “Işıkçılar” olarak bilinen bu cemaatin kurucusu da işte Hüseyin Hilmi Işık’tır.

Çoğunluğu Anadolu’nun çeşitli kent ve kasabalarından gelen, 14-15 yaşlarındaki öğrencilerinin arasından mütedeyyin aile çocuklarını tespit eden Işık, bu öğrencilere öğretmenliğin yanında hemşericilikle yaklaşımaya başlar. Ders dışında etütlerde, tatil günlerinde takviye ders verir. Bazı öğrenciler evine bile gitmektedir. Nitekim evine giden öğrencilerden Enver Ören, ilerleyen yıllarda damadı olacak ve “Işıkçılar”ı holding haline dönüştüreceklerdir.

Hüseyin Hilmi Işık’ın Kuleli’den sonra Enver Ören’i Harp Okulu’na göndermeyip damat olarak seçmesiyle ilgili olağanüstü rivayetler vardır. Halen kulaktan kulağa anlatılır. Ancak tüm cemaatlerdeki ünlü “rüya” hadisesi Ören için de geçerlidir. Hüseyin Hilmi Işık Hoca, bir gece “istihare”ye yatmış, rüyasında Enver’i nurlu ışıklar içinde görmüş, beyaz atın üzerindeymiş vs...

Enver Ören’i tanıdım. Birkaç kez protokol icabı görüştüm. Yüzünde her daim bir gülümseme bulunurdu. Onun sürekli gülücükler dağıtmasında “hikmet” arayanlar vardı. Kendi adıma olur olmaz her şeye gülümseyen Ören’de “müşterisini etkilemeye çalışan kasabalı tüccar”ın ötesinde bir şey bulamadım. Uzun yıllar böbrek hastalığı çekti. 2012 yılında vefat ettiğinde cenazesine başta Başbakan Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere,

muhafazakârların ve sağcı politikacıların tümü katıldı. Cemaat içerisinde “Enver Abi” olarak bilinen Ören’in “Altın Tebeşir” ile başlayan ticari hayatı, *Türkiye* gazetesi, hastaneler ve radyo-televizyonla devam etti. İnşaattan bankacılığa kadar girmediği iş yoktu. Bu uzun hikâyeyi bir kenara bırakıp konumuza dönelim.

Hüseyin Hilmi Işık Kuleli’de yalnız değildi. Biyoloji Öğretmeni Albay Hakkı Alpaca da yakın arkadaşındı. Alpaca’nın biyoloji dersinde “Evrin Teorisi” hakkında anlattıkları ilginçti. Evrin Teorisi’ni bilimsel açıdan tartışmak yerine doğrudan buna inananların maymun soyundan geldiğini söylerdi. Okulun en çalışkan öğrencilerinin bu yöndeki sorularından şüphelendiği, sınavlarda böylesi öğrencilere zayıf not verdiği de dönemi yaşayanların naklettikleri arasında.

Kimya dersleri bazen laboratuvarında yapılırdı. O yılların kısıtlı imkânlarına rağmen Kuleli modern bir okuldu ve kimya laboratuvarında deney yapılabilecek cihazlar vardı. Hüseyin Hilmi Hoca, deneyler esnasında Allah’ın hikmetlerinden bahsetmeyi, ayetler ile hadislerden kısa örnekler vermeyi ihmal etmezmiş. Hoca’nın etki alanına giren öğrencilerden bir tanesi de daha sonra Cumhuriyet tarihinin en tartışmalı Genelkurmay Başkanı olan ve sınıf arkadaşlarının “Köstebek” lakabı taktığı Hilmi Özkök’tür. Özkök, Kuleli’yi ve Harp Okulu’nu bitirdikten sonra da kimya öğretmeni Hüseyin Hilmi Işık ile irtibatını sürdürmüş. Her fırsatta hocasından aldığı feyz hakkında bazı mahfillerde övünmüş.

Hüseyin Hilmi Işık henüz hayattayken cemaatin postuna oturan Enver Ören, vefatından sonra da tartışılıyor. Tarikat ve cemaat yapılanmalarında “damat”ların posta oturmasına birçok yerde rastlanır. Oğullardan daha çok damatların tercih edilmesine ilişkin akla hayale gelmeyen söylentileri tartışmaya açmak, bizim işimiz değil.

12 Eylül’den sonra siyasi partilerin kurulmasına izin verilince, 24 Ocak kararlarının mimarı Turgut Özal’ın ABD’ye zayıflama kampına gidişi hatırlardadır. Özal, “Biz dört eğilimin partisi olacağız,” diyerek Anavatan Partisi’ni kurmuştu. Seçim öncesi destek almak için sağın en büyük gazetesi *Tercüman*’ın kapısını çaldı. Dönemin imparatoru sayılan Kemal Ilıcak’ın Özal’ı gazete binasının giriş katındaki yemekhanede saatlerce beklettikten sonra odasına kabul ettiğini “Babıali” de herkes bilir.

Merhum Kemal Ilıcak'ı tanıdım. Çöküş dönemlerinde *Tercüman*'da çalıştım. Personeline maaş veremediği, kâğıt bulamadığı günlerde bile burnundan kıl aldırılmazdı.

Ilıcak görüşmeyi, "Söyle Turgut, ne istiyorsun?" sözleriyle, Özal'ı küçümseyerek başlatır. Özal ellerini ovuşturarak "Efendim malumunuz serbest seçimlere girilecek. Ben de parti kurdum. Seçim çalışmalarında *Tercüman* olarak haberlerimize yer vermeniz iktidarımızın önünü açacaktır," deyince Kemal Bey "Turgut sen rüya görüyorsun, Evren seni seçime bile sokmaz," diyerek muhatabını iyice köşeye sıkıştırır. Lakin Kemal Bey'in Özal'ın ABD'den icazet aldığından haberi yoktur.

Özal, Amerika'da yaptığı görüşmelerden dem vurup, *Tercüman* gazetesinde haber ve röportajlar konusunda ısrar ederken, "Göreceksiniz ben Türkiye'ye başbakan olacağım..." der. Bunun üzerine purosundan bir nefes alan Kemal Ilıcak, "Senden başbakan olursa, benden de cumhurbaşkanı olur!" diye alay eder. Özal umutsuzca *Tercüman*'ı terk edip *Türkiye* gazetesine gider.

Hüseyin Hilmi Işık'ın damadı Enver Ören'e ait *Türkiye* gazetesini darbeden önceki yıllarda, "meyhane baskısı" diye tabir edilen, akşam baskısıyla piyango ve maç sonuçlarını duyuran gazeteler gibidir. Otobüs duraklarında, vapur iskelelerinde "Işık öğrencileri" tarafından satılır. Pazar günleri basılmaz. Elden dağıtım ve abone sistemine rağmen tirajı beş bini geçmemektedir.

Nakşibendi tarikatına intisap ettiğini ifade eden Özal ile Işıkçı Enver Ören'in dini konularda farklı düşünceleri vardır. Bununla birlikte seçim yaklaşmakta ve Özal bir gazeteye ihtiyaç duymaktadır. Enver Bey, tüm misafirlerine yaptığı gibi Özal'ı kapıda karşılar. Evren'in baskılarından dem vurup, Özal'ın partisinin haberlerine ölçülü şekilde yer vereceğini belirtir. Özal ise, "Korkma, maddi-manevi her tür desteği vereceğim," der. Ertesi günü reklam anlaşmaları imzalanır ve yüklü miktarda avans ödenir.

Özal'ın iktidarıyla "Yürü ya Enver" dendiğini, *Türkiye* gazetesinin stres bileziği promosyonu ile bir milyona yakın tiraj bulduğunu hatırlatıp, konuyu fazla dağıtmadan 28 Şubat günlerine gelelim. Malumunuz 28 Şubat günlerinde "irticaya destek veren şirketler" ile ilgili bir listenin varlığından söz ediliyordu. Aralarında Ülker gibi dünya markası olmuş kuruluşların yanında,

Özal ile beraber büyüyen İhlas'ın da kara listede olduğu kulislere konuşuluyordu.

Sözde kâr ortaklığı adı altında yüz binlerce insandan para toplanmış, bankacılık sektörüne girilmişti. Enver Ören telaşlanmış, askerlerle görüşmek için çabalıyordu. Televizyon kanalında program yapan ünlü kadınlara helikopterle tatlı getirip, milyon dolarlık villalar hediye eden Enver Ören'in o günlerde "Sana pašalardan randevu aldım," diyen bazı gazeteci ve siyasilere büyük paralar ödediğini, dönemin gazetecilerinin çoğu bilir.

Konuyu fazla uzatmayalım, Ören çaresiz kalınca aklına mektep yılları gelir. Ne de olsa Kuleli'den sınıf arkadaşlarının bazıları general olmuştur. Muvazzaflara ulaşması zor olunca emekli olanları bulur. Hediyelere boğar çoğunu... 28 Şubat'ın kudretli generali Çevik Bir, Enver Abi'nin Kuleli'den sınıf arkadaşıdır. Ocağına düşmüştür Çevik'in. *Türkiye* gazetesi ve TGRT 28 Şubat'ın faziletlerinden dem vuran haber ve yorumlarla seyircisini şaşırtır. Ama Enver Abi'nin bir bildiği vardır.

Önce 14 ünlü ismi holding bünyesine alır. Gazetede bazılarına köşe verir, ekranlara çıkarır. Sonra 29 olur sayı. Söylentiye göre Çevik Bir, sınıf arkadaşı Enver'e "Şunları da istihdam et..." diye emir göndermektedir. Holding bünyesinde sayı 40'a ulaşır. Okullar, hastaneler, haber ajansı, bölge müdürlükleri, şoförler, matbaa işçileri, gazete dağıtım ve pazarlamacıları derken, asker yakınlarına açılan kadro binleri bulur.

Çeşitli gazete ve dergilerde "irticacı şirketler"le ilgili birbirinden farklı listeler yayımlanmaktadır. İhlas ismi bazılarında geçse de çoğunda yoktur. Enver Abi'nin kulağına eğilenler "atlattık" derler ama şirkette çatırdama başlamıştır. Başta İhlas Finans olmak üzere şirketler değer kaybeder, para yatıranlar geri alamaz.

Enver Ören'e ait İhlas kuruluşlarında askeri okullardan atılan öğrencilerin de yerleştirildiği bir gerçektir. Ancak sayıları kısıtlıdır. Atılan öğrencilerin aile ve yakınlarının gayretleriyle gerçekleşmiştir. Bu arada, Gülen Cemaati mensuplarının İhlas'a mesafeli durduklarının da altını çizmeliyiz. Bir de Enver Abi'nin sağlamlığını...

Enver Ören'in Gülen Cemaati'ne mesafeli duruşunun çeşitli sebepleri olmakla beraber, asıl meselenin ekonomik rekabet olduğunu belirtmekte fayda vardır. Zira Gülen'in *Zaman* gazetesini yayına başladığı günden itibaren *Türkiye* gazetesinin potan-

siyeline el atmış ve abonelik konusunda bazı bölgelerde ciddi tartışmalar yaşanmıştır. Ören'in yakın çevresine, "Bunlar bizim bahçeye göz dikti," diye şikâyet ettiği bilinmektedir.

Kuleli'deki ilk Cemaat operasyonu

Askeri okullardaki cemaat çalışmalarını daha iyi anlayabilmek için Zübeyir Kındıra'nın *Fethullah'ın Coplari* adlı eserini okumak şart. Zübeyir, Polis Koleji'ne benim Kuleli Askeri Lisesi'ne girdiğim yıl, yani 1978'de girmiş. İki okul arasındaki fark, Polis Koleji'nin sık sık değişen hükümetlerin partizanca atadığı kadrolarla, Kuleli'nin ise binlerce yıllık askeri gelenekle yönetilmesi idi. 12 Eylül öncesinde toplumun çeşitli katmanlarının siyasi görüşlerini deklare etmeleri bir nevi çoğulcu demokrasinin gereği idi. Devletin güvenlik gücü olan polis de Pol-Der ile Pol-Bir şeklinde ikiye ayrılmıştı. Pol-Der'liler sol, Pol-Bir'liler sağ ve ülkücü görüşteydi. Öyle ki Polis Koleji ve Polis Enstitüsü öğrencileri Ankara Bahçelievler'deki MHP Genel Merkezi'ni kurşun yağmuruna tutup biri polis üç kişiyi öldürmüş; Pol-Bir'liler de devrimci öğrencilerin bindiği belediye otobüsünü tarayıp altı öğrenciyi ağır yaralamıştı.

Fethullah'ın Coplari'ni yazdıktan sonra görüşlerine her daim saygı duyduğum Zübeyir Kındıra'nın başına gelmeyen kalmadı. Arabası kundaklandı... Başarılı bir adliye muhabiriyken işsiz kaldı. Sonunda Ankara'yı terk edip, Ege sahillerinde bir balıkçı kasabasında inzivaya çekildi. Yüreği ise yine büyük. Her fırsatta, internet ortamında, bildiklerini, tanık olduklarını korkmadan, yılmadan yazmaya devam ediyor.

Malum, Emniyet Müdürlüğü yapmış Hanefi Avcı da yazdığı *Haliç'te Yaşayan Simonlar / Dün Devlet Bugün Cemaat*¹ kitabında Emniyet'teki Cemaat yapılanmasını deşifre ettiği için tutuklandı ve uzun süre cezaevinde kaldı. Bir dönem kendisi de o yapının içinde olan Avcı'nın "devlet içinde devlet" yapılanmasını neden deşifre ettiği ayrı konu. Sırası geldiğinde bu konuları mercek altına alacağız.

Türkeş: Orduyu siyasete bulaştırmayın

12 Eylül darbesini bu gün eleştirenlerin çoğunun o günlerde Evren ve konsey üyelerinin kılıçlarına boyunlarını uzatıp, her fırsatta onlara övgüler düzdüklerini hatırlatmaya gerek

1 Angora Yay., 2010.

görmüyorum. “Sağ” sözcüğüne oldum olası alerji duydum. Hiç sağcı olmadığım gibi “Sağ ile olan savaşımızı, komünizm tehlikesi yüzünden erteliyoruz,” diyen merhum Alparslan Türkeş’in görüşlerine yakınlık hissediyordum. Kaldı ki Merhum Türkeş, içinden geldiği Türk Silahlı Kuvvetleri’ndeki potansiyel sempatanlarına, “Ordu içinde emir-komuta zincirini asla bozmayın. Fikirlerinizden, inançlarınızdan taviz vermeyin; lakin ordunun siyasete bulaşmasına asla müsaade etmeyin!” demişti. Nitekim askeri okullarda ya da diğer kışlalarda ülkücü görüşe mensup subay-astsubaylar bu konuda hassasiyet gösterirken, devrimci grubun mensupları terör hadiselerine bulaşmıştı. Ünlü “Teğmenler Örgütü”nün Ankara’da “asrın soygunu” olarak bilinen Kocabeyoğlu Pasajı soygununun yanı sıra başka eylemlere de katıldıkları resmi kayıtlara girmiştir. İzmit’te 12 Eylül sonrası iki teğmen idam edilmiş, bazı teğmen ve askeri personel çeşitli eylemlerde polis ya da asker tarafından öldürülmüştür. Ünlü Devrimci Sol davasının en önemli sanıkları arasında, duruşmalar da don-atletle kalıp cezaevlerindeki tek tip elbise uygulamasını protesto eden teğmenler de vardı. Ne yazık ki PKK’ya katılanlar da vardır. Devre arkadaşları tarafından operasyonda vurulanlar da... Her biri ayrı kitap konusu olan bu davaları bir kenara bırakıp 1980 sonrası askeri okullardaki ilk operasyona dönelim...

12 Eylül ile beraber kışlalar ve askeri okullarda “sivrilenler” ya gözaltına alınıp sorgulanarak atılmış ya da tayinleri pasif görevlere çıkarılmıştı. Lider kadroları tasfiyeye uğrayan askeri öğrenciler sessizliğe bürünüp, günü gelince hareket etmeye karar vermiş, bu esnada da derslerine ve sosyal etkinliklere odaklanmışlardı. O sırada darbenin zoruyla bütün öğrenciler Atatürk ve Atatürkçülük konferanslarına katılıyordu. Sağcısı-solcusu, devrimcisi, ülkücüsü bu konferanslardan etkilenmiş, kimi Gazi’nin devrimci kimliğinden pay kaparken kimi de milliyetçi yönlerini keşfetmenin cazibesıyla, “gazino” denilen sosyal tesislerde masalarını ayırdıkları, aynı üniformayı taşıyan okul ya da mesai arkadaşlarıyla yakınlık kurmaya başlamıştı. Eğitim kamplarında ya da okulda Ramazan aylarındaki oruç tartışmaları sona ermiş, solcu gençlerin bazıları oruçlarını tutar hale gelmişti. İftarda ya da sahurda bir arada olmanın hazzını yaşıyorlardı. Evren ve şürekâsı bu dini ritüele karşı çıkmıyor, okul ve kışla yönetimlerine de bu konuda en ufak bir baskı uygulamıyordu.

Ayakkabıları dışarıda çıkarmak

Sonuçta darbe yeni... Henüz asker ile onun sinesinden çıktığı millet arasına duvar örülmediği günlerdeyiz. Yani lojmanlar daha inşa edilmemiş. Üstelik idealist subaylar ille de “evimin önünden servis geçsin” dayatması yapmıyor. Biz Kuleli talebesiyiz; Üsküdar, Türklerin Anadolu’daki en eski yerleşim birimi. Buram buram tarih kokan Üsküdar, kışlanın yanı başı. Henüz AKP’nin imar soygununa maruz kalmamış... Ahşap, yığma evlerin arasında betonarmeler yeni yeni türüyor.

İdealist bir yüzbaşı evinden çıkmış hafta sonu alışveriş için elinde filesi Selimiye pazarına doğru yürürken, dikkatini aynı üniformayı giyen bir genç çekiyor. Ahşap bir evin önünde Sümerbank ayakkabılarının bağlarını bağlamaya çalışan Kuleli talebesinin yanında sakallı ve cüppeli iki şahıs vardır. Konuklarını uğurlamaya çalışan cüppelilerin birer tarikat mensubu olduğu bellidir.

Dedik ya elinde ipten örme file olan yüzbaşı Anadolu’nun belki en ücra köşesinden gelip Selimiye’ye yerleşmiş. Üstelik bırakınız liseyi, ortaokulu bile Selimiye’de okumuş, sonra Kuleli’ye terfi etmiş; dedeleri topraklarını kaybetmiş Girit kökenli bir göçmen çocuğu... Kuleli talebeliği kolay iş değil... Bu tablo da hiç normal değil... Yüzbaşı durup vaziyeti kontrol eder ve ertesi günü konuyu rapor eder. Ne de olsa 12 Eylül şartları hâkimdir Türkiye’de... Askeri personelin faaliyet sahası önemlidir elbet...

Lakin rapor dikkate alınmaz. Yazılı cevapla, “Örgüt hücresiyle ilgili emare var mı?” diye sorulur. Yüzbaşı işkillenmiştir. Semt pazarına eşiyle beraber giderken aynı evden çıkan başka Kulelili öğrenciler görünce dayanamaz. Semt sakinlerinden o evde ikâmet edenlerle ilgili bilgi toplar. Bu defaki raporu askeri istihbarat tarafından ciddiye alınır. Üstelik Kuleli’deki istihbarat kısım amiri devre arkadaşıdır. Bizzat uyarır... Hemen yanı başındaki Birinci Ordu Karargâhı’nda çalışan sınıf arkadaşlarının da dikkatini çeker.

Dedik ya o yıllar farklı yıllar... MİT, yani Milli İstihbarat Teşkilatı’nın müsteşarıyla beraber, personeli önemli oranda askerdir. Tehlikenin farkında olanlar uyanır. Yasal takip başlar... Söz konusu eve gelen askeri öğrenciler, arkadaşları, aile ve yakınları takibe alınır. İstanbul gibi sürekli göç alan koca metropolde hepsine ulaşmak mümkün olmasa da ipin ucu yakalanmıştır.

Sağcılarının ve solcularının peşinde olan istihbarat uzmanları Pendik'ten Bakırköy'e kadar uzanan kocaman coğrafyada ta-kipten yorulmuştur. Bu defa karşılarındaki örgüt ya da yapılanma çok farklıdır. Bilindik taktikler uygulanır... Devrin teknolojik cihazları günümüzdekilerle karşılaştırıldığında Roma'daki savaş arabalarını andırmaktadır. Dinleme, suçüstü gibi şeyler neredeyse mümkün değildir. MİT'ten destek alınmakta ancak Emniyet'ten seda gelmemektedir. O evlere giden askeri okul talebeleriyle ilgili derhal soruşturma açılır. Çoğunluğu devrelerinin en çalışkan, disiplin notu tam olan başarılı çocuklardır. Hedef alınan evler kolluk kuvvetlerince basılır. Ancak evlerde silah ve mühimmat bulunamaz. Ele geçirilenlerin içinde sadece yasal olarak basılı "Risale"ler ve İzmir'de vaiz olan bir hocanın sesli kasetleri mevcuttur. Tutanaklar bu yönde olunca, yasal olarak yapılacak bir şey kalmaz. Dönülüp, oralara giden askeri öğrenciler sorgulanır.

Tamı tamına 136 öğrenci gözaltındadır. Aralarından dokuz tanesi Cemaat yapılanmasının kendi potansiyellerine göz dökmesinden rahatsız olan ülkücü gençlerdir. 13'ü ise devrimcidir. Cezaevlerinde olan devrimcilere destek için çalışma yapmaktadırlar. Oysa işin aslı farklıdır. Ülkücüleri de, devrimcileri de ispiyonlayan Cemaat'in çocuklarıdır. Çünkü ülkücülerin liderleri tarafından Kuleli'nin tarihi hamamında fena dayak yemişlerdir. "Ateist, Allahsız" diye tanımladıkları devrimci gençlerin kendilerine "ot" demeleri de güçlerine gitmiştir. Kaldı ki, kendilerinden olmayanları ihbar etmek, aldıkları Cemaat eğitiminin de bir gereğidir. Bir nevi Rusların özel harp birliklerinin taktiğidir bu... Uyu ama uyumayanları takip et!

Spitsnaz türü yapılanma

"Spitsnaz" bugün Rusya'da "Özel Harekât Birlikleri" için kullanılan bir terim. Bunlar ABD'nin "Delta Force", Almanların "GSG9" ve Türkiye'nin "Bordo bereli özel kuvvetleri"yle eş tutulur. Ancak Rusların "Spitsnaz"ları özellikle Çeçen direnişçilere karşı operasyonlarda büyük hatalar yaptıkları için gözden düşmüşlerdir. Spitsnazların Rusya'da mafya örgütlenmelerinde koruma ve tetikçilik yapmaları itibarlarını neredeyse sıfırlamışken, Devlet Başkanı Vladimir Putin'in girişimleriyle yeni yapılanmaya gidilmiştir.

"Uyu ama uyumayanları kontrol et" anlayışıyla hareket eden

gerçek Spitsnazların tarihi Çarlık Rusyası'na kadar uzanmaktadır. Sekiz-on yaşlarındaki zeki çocukları ailelerinden "özel eğitim" için devşiren Ruslar, söz konusu aileye dönemin koşullarında rahatça geçinebilecekleri bir iş vermekte ya da maaş bağlamaktadır. Ailelerin çocuklarıyla haberleşmeleri devletin kontrolündedir. Okul ve spor eğitimi yanında dil ve din eğitimi de verilir. Bunlardan bazılarına meslek ve zanaat öğretilir ve çeşitli sınıflara ayrılırlar; daha sonra da Rusya içinde stajyer olarak görevlendirilirler. Başarılı olanları yurtdışına gönderilir. Spitsnazların en önemli görevlerinden biri de bulundukları yerdeki zeki çocukları tespit etmektir. Özellikle maddi durumu zayıf ailelerin, zeki, istikbali parlak çocuklarını keşfedip o çocukların eğitimine katkı sunmak, okul ve meslek seçiminde yol göstermek, Spitsnazların en önemli görevidir.

Spitsnazların etkili çalışmaları sayesinde Baltık ülkelerinde, Balkanlar'da, Orta Asya ve hatta Anadolu'nun bazı bölgelerinde Rusya'nın etkinliği sağlanmıştır. Spitsnazların çalışmalarına ilişkin Rus edebiyatında yüzlerce roman ve hikâye yazılmıştır.

Osmanlı tarihinin dönüm noktalarından biri olan ünlü 1876 Osmanlı-Rus Harbi'nde Anadolu'ya yerleşmiş Spitsnazların çalışmaları, belge ve isimleriyle tarihin kayıtlarına girmiştir. Erzurum ve Erzincan'da yıllarca "İmam" görevi yapan Spitsnazların savaş esnasında neler yaptığını halen yörenin yaşlıları efsane olarak anlatır. Esir düşen Osmanlı askerlerinden bazıları köylerindeki imamın kendilerini tanıyıp yiyecek yardımı yaptığını, hatta kaçmaları için fırsat yarattığını söylemiştir.

Rahmetli dedemin tarih sohbetlerinde, Rus Harbi esnasında Kars ve Batum'un düşman eline düşmesinde, bazı köprülerin havaya uçurulmasında, askeri konvoylara sabotaj yapılmasında, yıllarca o yörelerde demirci, eczacı, duvar ustası, tüccar olarak görev yapanların rollerini dinledim. Mehmed Arif Bey'in *Başımıza Gelenler / 93 Osmanlı-Rus Harbi*² adlı devasa eserinde de benzeri vakaları okudum.

Çar'ın Spitsnazları Birinci Dünya Savaşı esnasında da önemli görevler üstlenmişlerdir. Bolşevik Devrimi esnasında Lenin'in sosyalist fikirlerinden etkilenmişlerdir. Bolşevik Devrimi'nin Baltık Denizi'nden Balkanlar'a kadar ilerlemesinde Spitsnazların çalışmaları son derece önemlidir. İkinci Dünya Savaşı'ndan

2 Akçağ Yayınları, 2. Baskı, 2014.

1990'lı yıllara kadar devam eden NATO-Varşova Paktı ve Soğuk Savaş döneminde Spitsnazların çalışmaları ABD ile SSCB arasında zaman zaman diplomatik krize sebep olmuştur.

“Uyu ama uyumayanları kontrol ederek, uyanma gününe hazırlan” düsturu ile eğitilen Spitsnazları örnek almak, sadece istihbarat örgütlerinin benimsediği bir yöntem değildir. Dünyanın çeşitli yerlerindeki global şirketlerden tutun, dini cemaatlere kadar bu modeli örnek alan yüzlerce yapı mevcuttur. Nitekim tarih, sosyoloji, istihbarat konularında uzman olan emekli bir askere “ordu içindeki cemaat yapılanması” konusunda araştırma yapmak istediğimi ve önerilerini sorduğumda önce Spitsnazları incelememi istedi. Bir akademisyen için başlı başına tez konusu olan Spitsnazları umarım üniversitelerimizin araştırma görevlileri mercek altına alıp, tüm boyutlarıyla ortaya koyarak bilime ve ülkeye hizmet ederler.

Adı tarikat, cemaat ya da hizmet olsun, Türkiye’de ve dünyanın çeşitli ülkelerinde faaliyet gösteren ve olağanüstü ekonomik güce sahip yapıların Rusların Spitsnazlarını örnek aldığını araştırmalarım esnasında tespit ettim. Gerçekten de Türkiye’de faaliyet gösteren tarikat ya da cemaatlerin hemen hepsi Spitsnaz benzeri çalışmalarında öncelikle din adamlarını, imamları kullanmıştır. Mahallenin ya da köyün imamı zeki ve yetenekli çocukların ailelerini ziyaret edip, maddi durumu bozuk olanlara, “İsmi vermek istemeyen bir hayırseverimiz masraflarını karşılayacak,” diye söze girer. Dini vecibelerini yerine getiren, getirmeyen tüm kesimler din görevlisine saygı duyar ve güvenir. Mahallenin en bıçkını, alkolü fazla kaçırdığında naralarıyla sokakları inleyen bitirim bile, caminin etrafından ya da imamın evinin önünden geçerken kendisine çekidüzen verir. Bayramlarda, özel günlerde, düğünlerde, cenazede, cami imamı resmi olmayan gönül protokolünde başköşede konuk edilir. Görevi sadece ölü yıkamak, cenaze namazı kıldırıp, dini nikâh kıydırmak değildir. Aileler bir kıza talip olduğunda ya da kızlarını bir aile istediğinde imamı bulup “Bu aile uygun mu? Bu evlilik hayırlı olur mu?” diye sorar imama... Büyük kentlerde geçerliliğini yitirmiş gibi görünse de, köylerde, kasabalarda, mütedeyyin insanlarımızın yaşadığı mahallelerde bu türden gelenekler halen yürürlüktedir.

Öğrencilerin, bir dönem merhum Necmettin Erbakan’ın

“Bizim arka bahçemizdir” dediği İmam Hatip okullarına yönlendirilmesinde de 50 yıldan fazladır cami imamları rol almıştır. Halen İmam Hatip okullarının tanıtımları camiler ve imamlarca yapılmaktadır. Diğer okullarda ise yönlendirme dersane öğretmenlerine düşmektedir.

Konumuz askeri okullardaki yapılanma olunca yönlendirmenin nerelerden başladığının ipuçlarını bulmak durumundayız. 1978’de girdiğim Kuleli Askeri Lisesi’yle beraber yedi yıl süren askeri öğrencilik hayatımda, askeri okula girme konusunda yüzlerce hikâye dinledim. İlkokul, ortaokul öğretmenlerinin teşviği, komşu Ahmet Bey’in ricası, akraba subayın, enişte astsubayın gayreti gibi şeylerin yerini bugün imamlar aldı. Ama cami imamları değil. Cemaat’in kravatlı imamları...

Dershane sektörü

Türkiye’de eğitim sistemi sürekli değişirken son 30 yıldır değişmeyen tek şey dershaneler... İlkokuldan itibaren iyi bir liseye ya da meslek garantisi sağlayacak üniversiteye kapak atabilmek için dershane neredeyse vazgeçilmez oldu.

1970’li yılların ikinci yarısında sadece büyük şehirlerde bir elin parmağını geçmeyen dershanelerin kurucuları, çocuklarına üniversite tahsili yaptırmak isteyen zengin işadamlarıydı. Kuruluş sermayesini koyar, çevrenin en iyi öğretmenlerine ders ücreti ödeyip, emekli bir müdürü yönetici yaparak yasal süreci de yerine getirmiş olurlardı. Amaçları para kazanmak değildi. Nitekim üniversiteye hazırlık dershanelerine parası olan değil ön hazırlık sınavını kazanan öğrenciler kabul edilirdi. Dershane işletmek eğitim sistemindeki çarpıklıklar yüzünden kısa sürede kârlı bir sektör haline dönüşünce dershaneler de bozulmaya başladı. 12 Eylül darbesinden sonra emekli ikramiyelerini bir araya getirip dershane açmaya kalkışan öğretmenler hayal kırıklığına uğradılar. Tüm birikimlerini kaybedenlerin bazıları gerçekten zor günler yaşadı. Yasal kriterleri yerine getiremeyenlerin arkasında güçlü “dayı”ları yoktu. O sıralarda uyku moduna geçmiş Cemaatçiler evlerde özel dersler veriyor, sayıları az olan öğrencileri “Tıbbiye-Mülkiye-Hukuk ve Harbiye”ye hazırlamaya gayret ediyorlardı. 12 Eylül öncesi memleketin en zeki çocukları sol ve sağ kamplara ayrılıp çatışırken Cemaatçiler harıl harıl Anadolu’nun köy ve kasabalarından talebe devşirmekteydi.

Bu dönemde cemaatler ayrıca hücre evini andıran öğrenci evleri açıyordu. Sayıları az bu evlerde disiplinden taviz yoktu. Aynı şekilde “hücre derslane”lerde bazı okulların öğretmenleri ya da bürokratlar gizlice ders veriyor, sınavlarda çıkması muhtemel soruları servis ediyorlardı.

Turgut Özal’ın ANAP’ının iktidara gelmesiyle Türkiye’de çok şey değişti... Özal ile beraber cemaatler hücre yapılanmalarından ziyade derslane, dernek ve vakıf çalışmalarına ağırlık verdiler. 12 Eylül darbesinin izleri devam ederken tek başına iktidar olan ANAP’ın açmayacağı kapı yoktu. Özal yandaşlarıyla cemaat mensuplarını ortak edip, kısa sürede para kazanılacak yeni sektörler belirledi. Derslane bunların başındaydı... Bu dönemde 3000 kişilik nüfusa sahip kasabalara, mahallelere kadar “merdivenaltı” derslaneler türedi... Kentin en işlek caddelerinde, en pahalı binalarında açılan bu derslanelere müşteri çekmenin yolu yine cami imamlarından ve öğretmenlerden geçmekteydi. Çılgın reklam kampanyalarıyla, özel okul fiyatlarının bile üzerindeki paralar ailelerin cebinden buralara akmaya başladı.

Uykuya alınan “eleman”lar fısıltı gazetesıyla “En iyi derslane şu... Oraya giden talebeye garanti veriliyor” söylentilerini yaydıkça sektörün kasası doluyordu.

Vahşi kapitalist sistemde küçük balıklara yaşama şansı yoktu. Kaynağı bilinmeyen paralarla bir anda devasa binalar kiralanıyor, lüks okul teçhizatlarıyla donatılan derslaneler cazibe merkezi haline geliyordu. Hayırseverlerin bağışı, zekât ve fitre parası ile olacak iş değildi bu... Cumaları ve belli günler camilerde toplanan parayla, cemaatin “himmet günleri”nde küpelerin, bileziklerin verilmesiyle bu arsaların alınıp, inşaatların bitirilmesi mümkün değildi. Ailemizde cami yaptıрма derneklerinde, hayır işlerinde çalışan çoktur. Bir mahalle camiinin inşaat süresinin 15-20 yılı bulduğuna tanık olduğum için Cemaat derslanelerinin hayırseverlerin himmetleriyle yapıldığına dair iddiaları kabul etmem mümkün değil.

O yıllarda ÖSYM tıpkı TSK gibi ülke insanının en güvendiği kurumların başında geliyordu. Bu dönemde henüz “dijital terör” icat edilmemişti. Bilgisayar teknolojisinin ilerlemesiyle merkezi sistemle yapılan sınavlara da gölge düştü. Köroğlu’nun deyiimiyle “tüfek icat oldu mertlik bozuldu” KPSS sınavları ve ÖSS sınavlarında soruların çalınmasına ilk kez AKP döneminde rastlandı.

1990'lı yıllarda derslane sektözü önemli oranda Cemaat'ın kontrolüne girdi. Bu durum devletin istihbarat kuruluşlarınca belirlenip hükümete bildirilince Milli Güvenlik Kurulu önlemler için kararlar aldı. Bazı dersanelerde kurs alan öğrenciler başta askeri okullar olmak üzere stratejik kurumlara alınmıyordu. Ancak "Spitsnazlar" buna da çare bulmakta gecikmedi... Bazı dersaneler bir gecede devredilip, isimleri değiştirildi.

Özellikle askeri okullar için tespit edilen öğrenciler henüz istihbarat birimlerinin belirleyemediği yeni dersanelere kaydedildi. İmam Hatiplerin son sınıfından ayrılıp normal okullardan diploma alma taktiğine benzer bu metot da kısa sürede açığa çıkınca "kitle dersaneleri"ne geçiş yapıldı.

Kitle dershanesi, dini grup ya da cemaatlerden uzak görünömlüydü. Bunlar gazete ve televizyonlarda reklamı yapılan, Milli Eğitim tarafından test ve yardımcı kitapları tavsiye edilen modern dersanelerdi. Üstelik Türkiye genelinde öğrencileri her yıl dereceye giriyordu. Fiyat olarak elbette diğerlerinden daha pahalıydı. Cemaat'ın buraya yönlendirdiği öğrencilerin bir bölümü kayıt öncesindeki deneme sınavlarında başarılı olup burslu okuyordu. Yüzde 50 ya da 75 gibi oranlarda indirimin yanında bursla kayda alınanlar, aynı zamanda başarılarıyla dershanenin reklamını yapmış oluyordu. Diğer öğrenciler söz konusu parayla yazdırılıyor ama toplu kayıtlarda yine indirim sağlanıyordu. Ücretlerin bir bölümü sembolik olarak ailelerden, geri kalanlar "himmet"ten aktarılıyordu.

Çocuklarına iyi bir gelecek sağlayabilmek için elindekini avucundakini dersanelere yatıran ailelerin bir kısmının "Cemaat dersaneleri garantili... Bunlar çok güçlü... Fikirlerini paylaşsam bile evladımın istikbali için onlardanmış gibi görünmeye razıyım," düşüncesine kapıldığı acı bir gerçek... Hal böyle olunca, bu psikolojiye giren kitleler sayesinde dersaneler kolayca para kazandılar. Cemaat'ın son yıllarda dersanelere para yatırmadığı gibi buradan gelen paralarla sürekli zarar eden basın-yayın kuruluşlarını sübvanse ettiği, bilinmeyen bir başka olgu. Bayi satışı sadece 22 bin olan gazeteyi her sabah bir milyon adet ücretsiz dağıtmaya para yetmez elbette. Gazetelerin yanında en pahalı kuruluş olan televizyonları ayakta tutmak için yayınlanan reklamlar masrafın yarısını bile kaldıramaz.

Başbakan Erdoğan'ın "dersaneleri kapatacağız" söyleminin

arkasında kendi kontrolünde olmayan kadrolara karşı önlem alma kaygısından bahsedilir. Dahası makam odası, arabası ve evine konan dinleme cihazları yüzünden Cemaat tarafından yetiştirilen polisler kızgınlığı anlatılır. Son olarak oğlu Necmettin Bilal Erdoğan'ın başkanlığında kurulan yeni vakıfla öğrenci yetiştirmek için dersane, yurt ve okul sektörüne el attığı da biliniyor. Toplum mühendisliği ve gündemi değiştirmekte son derece yetenekli olduğunu kabul etmek zorunda olduğumuz Erdoğan bu dersane kapatma işini elbette seçim meydanlarında siyasi ranta çevirmekten geri durmayacaktır. Kendi yandaşlarına kurdurmaya başladığı özel okullara devlet teşviki çıkarma hazırlıkları kamuoyuna yansıdı. 2013 yılının ikinci yarısında, ikâmet etmekte olduğum Ankara Batıkent semtinde 40 özel okul açıldı. Cemaat de bu yüzden telaşa.

Kuleli'deki ilk operasyon sonrası

12 Eylül rejimi devrimci ve ülkücü gençleri hedef haline getirmişken bir yüzbaşının dikkati sayesinde ortaya çıkan "F tipi örgüt" askerlerin canını sıkıyordu. Kuleli Askeri Lisesi'nde ortaya çıkan yapılanmanın Hava Harp Okulu, Deniz Astsubay Hazırlama Okulu ayakları da incelemeye alındı. Kuleli öğrencilerinin verdiği ifadelerle sayıları çok az olmasına rağmen Hava Harp Okulu'nda iki, İstanbul'daki üniversitelerde TSK adına okuyan öğrenciler arasında yedi, Deniz Astsubay Hazırlama Okulu'nda iki, Tuzla'daki Piyade Okulu'nda bir teğmen ile üç astsubay okulu öğrencisi daha gözaltına alındı.

Evlerini açarak askeri öğrencilere yemek hazırlayan, sivil elbise giymelerini temin edip toplantılarda video izleten, "Nur Risaleleri" okutanlar, ifadelerinde askerleri çok sevdikleri için onlara yardımcı olduklarını belirttiler. Türkiye genelinde ve İstanbul'da sıkıyönetim uygulaması olmasına rağmen "hukuk" vardı... Ortada silahlı eylem olmadığı gibi yıkıcı-bölücü eylemleri teşvik edecek örgütsel evrak da yoktu. Gözaltı süreçlerinde hiç kimseye kötü muamele yapılmadı. Ev toplantılarının insani boyutu öne çıktı. Zorlama olmadığı belliydi. Hatır gönül ilişkileriyle yürümekte olan yapının asıl amacı bilinmesine rağmen genç yaştaki öğrencilerin örgütsel bir amaca hizmet ettikleri tam anlamıyla kanıtlanamamıştı.

Dönemin Okul Komutanı Kurmay Albay Doğu Aktulga görevi

devraldığı Siyamettin Yalınpala gibi davranmadı. Yalınpala, 1980 darbesinden sonra Polis Akademisi Başkanı olmuş ve Cemaat yapılanmasına göz yummuştu. Yerinde bir başka kurmay albay olsa işi hemen örtbas edip generalliğinin engellenmemesi için uğraşırdı ama Aktulga böyle yapmadı ve MİT ile Emniyet'in ilgili birimlerinden yardım istedi. Aktulga ayrıca konuyu derhal bağlı bulunduğu Kara Kuvvetleri Karargâhı'na ve Genelkurmay'a iletti. Okula kayıtlı öğrenciler ve aileleriyle ilgili istihbarat bilgilerinin yenilenmesi için yazışmalar yapıldı. Gözaltındaki 136 öğrencinin aile ve yakın çevreleri mercek altına alındı. İstihbarat ve İstihbarata Karşı Koyma Amiri (S-2) ve Öğretim Başkanı'nun çalışmalarıyla gözaltındaki öğrenciler için hızlandırılmış eğitim programı hazırlandı. Din, sosyoloji, psikoloji, tarih ve edebiyat öğretmenlerinin ortaklaşa hazırladığı seminer ağırlıklı çalışmayla, gözaltındaki öğrencilere özel dersler verildi.

Yüz binden fazla öğrenci arasından seçilen bu çocuklar ülkenin en zeki ve çalışkan gençleriydi. Her şeye rağmen kazanılmalı, kapılıp gittikleri yoldan kurtarılmalıydılar. Aileler çağrıldı... İnfial halindeydiler... Bir kısmı bu durumu doğal karşıladı ve "Atılmaktansa, biz çocuğumu alıyoruz," dediler. Bir bölümü devrin generallerini, albaylarını kefil gösterip çocuklarının subay olmalarında ısrar ettiler. Zanlılar defalarca süzgeçten geçirildi. Aralarında merak veya hatır yüzünden Cemaat evlerine bir defa gidenler ayrıldı. Normal eğitime devam etti... Diğerleri hemen her gün ayrı ayrı filtreden geçirildiler. Atıp kurtulmak kolaydı ama ülkenin ekonomik şartları ağırdı. Tazminatlar yük-lüydü. Askeri okullardan atılan öğrencileri sivil bir okulun kabul etmesi çok zordu. Tasdiknamesinde "örgüt suçu" ile atıldığı kaşesi bulunan bir öğrencinin sivil okullara kaydı mümkün değil, üniversitelere girmesiye neredeyse imkânsızdı.

Sorgulama esnasında her şeyi kabullenenler ile her şeyi inkâr edenler ayrıldı. Çapraz sorguda konuşmayanların örgüt yapılanmasını korumaya ilişkin gayretleri tespit edildi. Askeri okulda bulunmaları sakıncalı olanların listesi hazırlandı ama bu gençlerin henüz çocuk yaşta oldukları, ordu ve millet düşmanı olarak yetişmeleri yerine kazanılmaları fikri ortaya atıldı. En azından öğrenimlerine devam edebilmeleri için atılmaları yerine kendi istekleriyle ayrılmaları yoluna gidildi. Ailelerle günlerce sabırla

görüşmeler yapıldı. Dilekçeler hazırlandı ve 86 öğrenci kendi istekleriyle ayrılmış muamelesi yapılarak okuldan uzaklaştırıldı.

Kuleli üç, iki ve birinci sınıf öğrencilerini kabul edebilecek dengi okullar arasında öncelikle Fen Liseleri vardı. Bir de özel kolejler ile yabancı okullar. Ancak bu okullar da çok pahalıydı. Bir taraftan askeri okuldan ayrılma bedeli olarak tazminatlar ödenirken diğer taraftan bu özel okullara para vermek neredeyse imkânsızdı. Ama Cemaat için imkânsız diye bir şey yoktu. Atılan öğrencilerin büyük bölümü Robert Lisesi, Tarsus, İzmir, Gaziantep, Adana'daki yabancı okullara ve TED, Yükseliş gibi liberal liselere yerleştirildi. Çocuklarının atılmasına içerleyen veliler evlatlarını Cemaat'ten uzak tutmak için bulundukları ildeki okullara kayıt ettirip liseyi bitirmelerini istiyorlardı ama Cemaat "mağdur" olan ailelerin peşini bırakmadı. Arkadaşlık ilişkilerini bahane ederek öğrencilerle irtibatı kesmediler. Sıkıyönetim şartları göz önüne alınarak hücre çalışmaları yaptılar; üniversiteye hazırlık dershanelerine kayıtlar yaptırılıp yeni ufuklar için yelken açıldı.

Atılan ve geride kalanlar için motivasyon gerekiyordu. Uzaklaştırılan öğrenciler için lüks semtlerde evler kiralandı. En iyi okullarda, şişkin cep harçlıklarıyla öğrenimlerine devam eden öğrencilerin Kuleli'yi unutmaları istenmiyordu. Bir nevi "kin yükleniyordu" Okul Komutanı Doğu Aktulga başta olmak üzere, bu okulların yöneticilerinin "ateist-komünist" olduğu iddia ediliyor, bunlardan "günün birinde en ağır intikamın alınacağı" söyleniyordu. Ayda bir vapur ya da küçük teknelerle Boğaz gezisi düzenleniyor, Kuleli önünden defalarca geçiş yapılarak intikam hisleri diri tutuluyordu.

Kuleli'nin önünden geçen konvoylar

Son yıllarda sık sık satılıp turistik otel yapılması gündeme gelen Kuleli Askeri Lisesi, Boğaziçi'nin en nadide yerlerinden biridir. İstanbul'daki seçkin oltacıların balık avladığı bu yerde arabaların klakson çalması yasaktır. Sıkıyönetim esnasında klakson çalmak, araç konvoyu ile geçiş yapmak ciddi sonuçlara neden olabilirdi ama lüks araçlardan oluşan konvoyla bindirilen bu çocuklar Kuleli Askeri Lisesi'nin önünden klaksonlar çalıp, el işaretleriyle geçiş yapmaya başladılar. Okul Komutanı ve İstihbarat Kısım Amirliği'nin bulunduğu makam odaları deniz

tarafına bakıyordu. Halen de öyledir. Günün birinde söz konusu konvoylardan birinin gürültüsü Doğu Aktulga'yı çok sinirlendirdi. Aktulga derhal İstanbul Emniyeti Trafik Şubesi'ni aratıp, korna çalarak öğrencilerin dikkatlerini dağıtanların cezalandırılmasını istedi. Vaniköy-Anadoluhisarı arasında durdurulan lüks araç konvoyunda bulunanlar maç kutlaması yaptıklarını belirtip, polis ekiplerinin yazdığı cezayı ödediler ve yollarına devam ettiler. Ancak İstihbarat Kısım Amiri'nin içine bir kere kurt düşmüştü. Sık sık tekrarlanan bu konvoyu oluşturan araçların plakalarını aldırıp ve dönüşte Çengelköy'de önlerini askerlerle kesti. Orta yaşlı sürücülerin kullandığı lüks otomobillerdeki gençler hemen dikkat çekiyordu. Askerlerin arasındaki binbaşyı fark edenlerden bazıları yüzlerini saklamak istedi. Binbaşı, kılık kıyafeti değişmiş olsa da arabalardan birindeki M. Ç.'yi tanıdı ve askerlerden konvoydakilerin kimliklerini toplamalarını emretti. Yıllar sonra ABD'de öğrenim gören M. Ç. soğukkanlıydı... "Komutanım, beni tanıdınız mı? Buradan geçerken duygulandık... Korna çalıp bir dönem okuduğumuz okulumuzu selamlamak istedik... Eğer öğrenci arkadaşlarımızı rahatsız ettik ise özür dileriz," sözleriyle vaziyeti kurtarmaya çalıştı... Başarılı da oldu nitekim...

Komutan kaşlarını çatıp ve M. Ç.'ye, "Sen nerede okuyorsun?" diye çıkıştı. M. Ç., "Komutanım ben son sınıfta ayrılıp üniversite sınavına girdim. Boğaziçi Üniversitesi'nde okuyorum," dedi. Konvoydakilerden biri Hukuk Fakültesi'nde, bir diğeryse Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde okuyordu. Bunun üzerine gerginlik yumuşadı... O yıllarda Kuleli'de her öğrenci istediği gibi üniversite sınavına giremiyordu. Bu hak sadece ortalama-sı belli bir notun üzerinde olan ve okul idaresinin onayladığı az sayıda öğrenciye tanınıyordu. Bu yüzden son sınıfa gelmiş bazı öğrencilerin kendi istekleriyle ayrılmasına çok rastlanılı-yordu. İstihbarat subayı durumu buna yordu. Yine de kararan havaya rağmen M. Ç.'nin bakışlarını ve göz rengini bir yerden hatırlar gibiydi. "Madem bu okulda okudunuz, kuralları bili-yorsunuz... Arkadaşlarınız derste ya da etütte. Geçerken korna çalmayın!" diye çıkışıp konvoydakilerin serbest bırakılması için talimat verdi. Daha sonra da okul karargâhına geri döndü... Haberci er koşuşturup komutanına demli çay servisi yaptığı es-nada, nizamiye nöbetçi subayı asteğmen biraz evvel çevirdikleri

konvoydan belirlediği kimliklerden oluşan isim listesini komutana verip dışarı çıktı. Bir taraftan çayını yudumlayıp diğer taraftan ertesi günkü programa göz atan Binbaşı sigara yakıp koltuğuna yaslandığında nöbetçi subayın bıraktığı kâğıda uzandı... A. T., M. Ç., B. O., S. E. isimleri hiç yabancı değildi. Telefonla hazırlık sınıflarından sorumlu Cengiz Enüst Yüzbaşı'yı arayıp, "Bir çay içelim Yüzbaşım..." dedi. Hazırlık Sınıfı okulun yukarısındaydı. Cengiz Yüzbaşı'nın geliş süresi en az 20 dakikaydı. Binbaşı ayağa kalkıp dosya dolaplarını açtı ve bir yıl önce mezun olanların ve ayrılanların dosyalarını masanın üzerine yığıdı. Haberci erden kütüphaneden 82 yıllığını getirmesini emretti.

Yüzbaşı Cengiz henüz İstihbarat Şube'ye gelmeden, Binbaşı dosyalardaki atılanlar ya da kendi isteğiyle ayrılanların isimleri ile önündeki listeyi karşılaşırdı. İsimler tutuyordu. Birazdan odasına gelen Yüzbaşı Cengiz'e de bu tuhaf durumdan bahsetti. Yüzbaşının, söz konusu isimlerin hepsinin disiplin ve ders durumlarının çok iyi olduğundan, Cemaat işine bulaşmalarına hâlen anlam veremediğinden dem vurmasını dinledi. Söz konusu öğrencilerin son durumunu söyleyince Yüzbaşı Cengiz afalladı. "Allah Allah... Bu çocukların tazminat ödeyecek parası bile yoktu. Nasıl böyle okullara girdiler? Böyle arabalarla gezmeye başladılar?" dedi.

Yüzbaşının gitmesinin ardından binbaşının içini kurt keirmeye başlamıştı... Makam odasının içinde üç-beş tur attıktan sonra okul komutanını aradı. Emir Astsubayı, Aktulga'nın yemekhaneleri denetleyip, makamına yeni girdiğini belirtince, "Haber verin, geliyorum," dedi. Tarihi binanın yüksek ve geniş koridorlarını arşınlarken bu yıl general olması neredeyse kesinleşen Aktulga'ya durumun vahametini nasıl anlatacağını düşünüyordu.

Binbaşı hemen konuya girip durumu arz ettiğindeyse Aktulga'nın gür kaşları çatıldı.

"Desene biz uyuyormuşuz!" diye yumrukladı masayı... Hiç beklemediği "Maalesef" cevabına bozulsada, Binbaşı'nın durumu kurtarmak için tevil yolunu seçmeyişi takdir etmişti. "Desene bunlar hiç uyumuyor..." kelimesi mırıldanarak düşmüştü dudaklarından... "Su uyur düşman uyumaz" cevabını beklemedi bile. O, sıradan bir kurmay subay değildi. Durum muhakemesi yaparak emirlerini sıralamaya başladı. "Derhal

Birinci Ordu İstihbarat Başkanlığı ve Sıkıyönetim’le temas kurun. Vaziyeti Ankara’ya bildirip, detaylı bir rapor hazırlayın... Emniyet’ten, MİT’ten gerekirse yardım alalım. Soruşturmayı genişletelim. Askeri Savcılığa durumu bildirelim. Tabur ve bölük komutanlarıyla, öğretmenlere ayrı ayrı brifing hazırlayın. Rehberlik hocalarını harekete geçirelim. Farklı bir anket hazırlayıp, öğrencilerin beklentilerini, eğilimlerini belirleyelim... Ankara’nın, Genelkurmay’ın işi başından aşkın... Biz kendi yaşamızla kavrulacağız! O geri kalan çocukları takip altına alın. Aileleriyle temas kuralım... Merkez Komutanlığı hafta sonu izinlerinde öğrencilerimizi iyi takip etsin. Tüm personeli uyaralım. Gerekirse kendi personelimizle hafta sonu izinlerinde sivil olarak takibe çıkalım... Bu iş sırnaşık sarmaşığa benzer... Maazallah yerini severse duvarı, tavanı, çatıyı sarar götürür...”

Elindeki kırmızı kaplı ajandaya süratle not almakta olan Binbaşı, Doğu Aktulga ile çalışma şansı elde ettiği için Tanrı’ya şükrediyordu. Uykuya çekildikleri halde hiçbir zaman uyumayan Spitsnazları hatırladı... Ama yapılacak çok işi vardı. Hiyerarşik yapıya göre durumun önce Askeri Okullar Daire Başkanlığı’na bildirilmesi gerekiyordu. O makamda tanıdık ve güvenilir bir isim vardı. Işıklar Askeri Lisesi Komutanlığı ve Bursa Garnizon Komutanlığı yapan Tuğgeneral Teoman Koman’a raporu gönderdi.

Tam da burada Teoman Koman’dan bahsetmek gerekiyor. Teoman Koman’ın dedesi, Çanakkale Savaşı sırasında Kuleli Askeri Lisesi öğrencisiyken okuldan kaçıp cepheye gitmişti. Babası İsmail Hakkı ise Sakarya Meydan Muharebesi’nde bir elinde kılıcı diğerinde tabancasıyla askerlerine, “Koman düşmanı... Kovalayın vurun... Komayın koçlarım...” diye haykırmasıyla ün yapmıştı. Teoman Koman da üsteğmen rütbesiyle Yassıada’da görevlendirilmiş, Adnan Menderes’in güvenliğinden sorumlu olmuştu. Kelimenin tam anlamıyla “subay ve centilmen”di. Menderes’i tokatladığına dair dedikodular yayılmış olsa da onun bir tek askeri bile dövdüğüne kimse tanık olmamıştı. Mesleğiyle evli olduğu için tuğgeneralliğe kadar bekâr kalmıştı... Kışlada ve arazide asker, salonda sefir gibi davranmasıyla ünlüydü. Türkiye’nin en sıkıntılı günlerinde korgeneral rütbesiyle dört yıl MİT Müsteşarlığı yaptı. Dış dünyaya kapalı MİT’i basın ve halkla ilk tanıştıran o oldu... Bölücü terör

örgütüne sınır ötesinde en büyük darbeler onun zamanında vuruldu. 76 yaşında tutuklandı. 29 Mayıs 2012’de, Jandarma Genel Komutanlığı yaptığı 28 Şubat dönemi nedeniyle tutuklandı ve yargılandı. 15 ay tutuklu kaldı. Sağlığı bozuktu ama avukatlarının tahliye istemesine ve sağlık raporu sunmasına karşı çıktı. Sincan Cezaevi’nde mamayla beslendiğini Başbakan Erdoğan bile ima etmiş ama o ne af ne de aman dilemişti. Tahliyesinden üç ay sonra, 14 Aralık 2013’te hastanede hayata gözlerini yumdu. Ardından AKP’nin Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik “Hesap vermeden öldü,” dediyse de o hesabını önce Mevla’ya sonra da millete hizmetleriyle ödemişti. Onun dedesi, babası Kurtuluş Savaşı’nda vuruşurken, ona dil uzatanların dedeleri ya düşman işbirlikçisi ya da asker kaçağıydı...

Koman’dan intikam alınma girişiminin asıl nedeni, Askeri Okullar Daire Başkanlığı döneminde Cemaat’e bağlı öğrencilere yönelik operasyonlar ile Kolordu Komutanlığı döneminde bölücü terör örgütüne karşı yürütülen sınır içi ve dışı operasyonlardır. Ayrıca MİT Müsteşarlığı döneminde ülkemiz için tehlikeli unsurların arasında Cemaat’in çalışmalarını da ekletmiştir. Jandarma Genel Komutanlığı yaptığı sırada MGK toplantılarında devrin hükümetlerini uyaran raporların altında hep onun imzası vardır.

Sonuç olarak Teoman Koman 28 Şubat’tan yargılanarak ömrünün son günlerinde iftiraya uğradı. Haksız ve hukuka aykırı bir biçimde hapis yattı. Doğu Aktulga yaşamış olsa ilklerin arasında olurdu. Kuleli operasyonlarını yapan Aktulga’nın çalışmalarıyla orduya sızmaya çalışan grupların büyük bölümü etkisiz hale getirildi. Tamamen insani duygularla affedip, orduya millete kazandırmaya çalıştığı kişilerin bir kısmı ağacın kurdu oldular. Uykuya yatıp, Spitsnazlar gibi gün gelince uyandılar ve karargâhlardan gizlice şeyhlerinin emirleriyle servis yaptılar. Ergenekon ve Balyoz tertibinde aktif rol aldılar.

Biz yine Kuleli’ye dönelim... Binbaşının yazdığı raporlar, atılan ya da uzaklaştırılan öğrencilerin okullarına kadar ulaştırıldı. Çoğunluğu Amerikan kökenli okullardaydı. “Yasalara göre bir şey yapamayız... Üstelik başarılı çocuklar,” dendi. Devlet üniversitelerinin yöneticileri de aynı minvalde cevaplar yazdılar. Aktulga tuğgeneral olarak Kuleli’ye veda ederken, Türkiye’de Turgut Özal’ın başkanlığında yeni bir hükümet vardı. Bu hükü-

metin ilk icraatı böylesi operasyonları gerçekleştiren personelin bulundukları yerden çeşitli bahanelerle uzaklaştırılması oldu. Ama o yıllarda “öç alma”dan ziyade “pasifize etme” taktiği geçerliydi. Kuleli’deki operasyonları gerçekleştiren istihbarat subayları sözde terfiyle kurmay başkanı ya da kıta tabur komutanı olarak “itina” ile uzaklaştırıldı ama arkalarında önemli raporlar bırakmışlardı. Yine de Aktulga’dan sonra Kuleli’ye gelen ve daha sonra Genelkurmay Başkanı olan Yaşar Büyükanıt’ın okuldaki makam odasının önünde de konvoy halinde lüks araçlar intikam naralarıyla geçecekti.

1984-1986 arası Kuleli Askeri Lisesi Komutanlığı yapan Büyükanıt’ın başı, gelen istihbarat bilgileri sebebiyle sayıları toplamda 30’u geçmeyen öğrencinin ilişik kesme emrine imza koyduğu için ağrıyacaktı. Büyükanıt, Kara Harp Okulu Komutanlığı yaptığı sırada “şakirt”lere mülakat sınavında öncelik tanımadığı için de cezalandırılacaktı. Üstelik itibar infazıyla... Eşi ve kızıyla ilgili bazı dedikodular yayılacak, e-muhtıra yerine kızı ve eşi yüzünden zan altında bırakılacaktı. Yaşar Büyükanıt’ın e-muhtıra ve AKP iktidarı esnasındaki tutum ve tavırları ayrı konu... Elbette bu önemli konular mercek altına alınıp sorgulanmalı ama kitabımızın konusunu askeri okullarla sınırlı tuttuğumuz için şimdilik okuyucularımızın anlayışına sığınıyoruz.

Kuleli’den bazen subay çıkar!

Tıbbiyeliler için, “Tıbbiye’den her şey çıkar; arada bir de doktor çıkar” derler... Bizim Kulelililerden de arada bir subay çıkıyor! Çıkanlar arasında darbeci, casus, fuhuşla uğraşan, suikastçı, terörist var. Kuleli’den gazeteci, bankacı, sporcu, siyasetçi, imam, ülkücü, devrimci, PKK’lı, DHKP-C’li, AKP’li, İBDA-C’ci bile çıktı...

1978 girişlilerden birkaç örnek vereyim.

Kazım Gülbağ: 17 Temmuz 1964 Sivas doğumlu... Son sınıfta Kuleli’den atıldı. Devrimci Sol ve DHKP-C içerisinde görev aldı. DHKP-C’li Zeynep Arıkan Gülbağ ile evlendi. Eşi 2001’deki ölüm orucunda öldü.

20 Nisan 2000 tarihinde Almanya’da tutuklu arkadaşlarının bulunduğu cezaevi önünde Almanca pankart açtı. “Faşist Türk devletini ve cezaevlerindeki katliamları protesto ediyorum”

yazan pankartın altında, alnındaki kırmızı renkli bantla duruyordu. Cebinden çıkardığı çakmağı ateşleyerek kendisini tutuşturdu. “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!” sloganı atarak yanmaya başladı. Örgüt elemanları Kazım’ın yanmasını seyrederken, söndürülmesi için müdahale edenlere karşı çıktı. Polisin girişimiyle ambulansa alındığında vücudunda yüzde 80 oranında yanık vardı... Hayata üç gün daha tutunabildi ve öldü. İYO-DER kurucularındandı. 1983 yılında sıkıyönetim tarafından aranırken yurtdışına kaçmıştı. Örgüt arkadaşlarına göre yoldaşlarına, halkına; hareketine bağlılığını kanıtlayan bir feda eylemiyle ölüm-süzleşti... Bize göre ise yazık oldu...

Sedat Çakır: Kuleli’den mezun... Kara Harp Okulu’ndan atıldı... “Deniz” kod adıyla PKK içerisinde Kelereş Kamp Komutanlığı ve Ağrı Dağı grup sorumluluğunu yaptı. Devre arkadaşlarıyla çatışmalarda karşılaştılar... Sedat Çakır telsizle okul arkadaşlarına “T.C. subayları teslim olun” diye seslendi. Birkaç çatışmadan kurtuldu. Sonunda bir er ve bir uzman çavuşun şehit olması üzerine sınıf arkadaşı Yüzbaşı H.V.’nin komutasındaki özel birlik tarafından ölü olarak ele geçirildi. Sırt çantasından çıkan günlükte ilginç şeyler yazılıydı. Türk sinemasının son yıllardaki en başarılı yapımı *Nefes* filmi, Sedat Çakır ile Yüzbaşı H.V. arasındaki olayın yanında çok yavan kalır. Sedat Çakır da, H.V. de okul arkadaşlarım. Günün birinde romanını yazıp, güzel bir senaryoyla filmini çekmem bilmem nasip olur mu?

Haluk Arslan: Derslerinde başarılı, yakışıklı, efendi bir delikanlıydı. Kuleli son sınıftayken 1982’de TİKKO’nun Üsküdar sorumlusu olduğu ortaya çıktı. MİT ve Emniyet’in elemanları eşliğinde Kuleli’den alınıp götürüldüğünü dün gibi hatırlıyorum. Kuleli ile ilişkisi kesilip, merkez komutanlığınca emniyete teslim edildikten sonra ağır işkencelerden geçtiğini duymuştuk. Daha sonra çeşitli silahlı eylemlerden dolayı tutuklanıp Üsteğmen S.O.’nun görevli olduğu Ankara Ulucanlar Cezaevi’nde tutuklu olduğunu öğrenebilmiştik. Haluk Arslan’ın şimdi neler yaptığını bilmiyorum. Ama inandığı davaya sonuna kadar bağlıydı. Yurtdışında olduğuna dair haberler geliyor. En azından hayatta olması sevindiriyor bizi...

Tarık Topçu: Nam-ı diğer “Çalkafa Tarık”... Kuleli’de başarılı bir öğrenciydi. Kısım Çavuşu, yani dersleri iyi olduğu için sınıf başkanıydı. Üç-beş defa gazete ve dergi konularında tartışmış-tık. Gruplaşma olayında karşı karşıya gelmiş olsak da kavgayı tercih etmedik. Kuleli’de devletin istihkak olarak verdiği Hacı Şakir marka sabunu kullanmadığını, memleketi Hatay’dan ge-tirdiği yamuk yumuk ev yapımı yeşil sabunları tercih ettiğini hiç unutmam... Kuleli son sınıftan atılmıştı. Devrimci Sol içinde önemli görevler yüklenmişti. Üniversite sınavlarında ODTÜ’yü kazandığını öğrendiğimizde sevinmiştik. Devrimci Sol Ana Davası’nda yargılandı... Şu anda Almanya’da yaşıyor. Örgüt içinde hakem vazifesi üstleniyor. Saygınlığı had safhada... Ticari yönden de itibarı artmış... Akademik anlamda durumunu bilmi-yorum ama Tarık silahlı eylemlere bizim okul yıllarımızda kar-şıydı. Umarım insani ve siyasi yönü barıştan yanadır...

Doç. Dr. Ünal Polat: Kuleli Askeri Lisesi son sınıfında, yani 1982’de Cemaat’in milliyetçi-ülkücü gençlere çengel atışına is-yan edenlerdendi. Abdulkadir Polat, Süleyman Aksel, Alparslan Diktaş ile beraber yeniden ülkücüleri toparlamaya çalıştı. Dönemin Tankçı Teğmeni Seyfi Demiray, Piyade Teğmeni Emin Emir ile irtibat kurdu. Hava ve Deniz Harp okullarındaki 12 Eylül öncesi öğrencilerle, Deniz Astsubay Okulu’ndaki ülkücü-lerle ilişkiye geçti. Tatil dönemlerinde, Kara Harp Okulu’ndaki Kuleli mezunları ve atılan ülkücülere yardım kampanyalarına omuz vermeye gayret etti. Zeki ve çalışkan bir öğrenciydi Ünal... İslami konularda hassastı; ibadetlerini gizlice yerine getirirdi. Cemaat’in çalışmaları ve devşirme girişimlerine set olmaya çalışırken ciddi tartışmalara katıldı. Sonunda Cemaat’in elemanları Ünal Polat’ı ihbar ettiler. Ünal ile beraber dokuz ülkücü öğrenci gözaltına alınıp bir aydan fazla Orhaniye Kışlası’nda sorgulan-dı... İrtibatlı olduğu teğmenlerden bazıları gözaltına alındı. Bir kısmı GATA’daki ülkücü doktorlar tarafından hastaneye yatırılıp ameliyat edildi. Böylece hava değişimi raporu alarak sorgu-lanmaktan kurtuldular. Ünal Polat, Kuleli’den mezun olamaya-cağını anlayınca, ailesinin girişimiyle, atılmadan dilekçeyle ay-rıldı. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi’ni kazandı, öğrencilik yıllarında ülkücü kuruluşlardan kopmadı. Mezun olunca MHP’ye yakın Türk Sağlık Sendikası’nın İstanbul Şube Başkanlığı’nı yürüttü.

Kamu-Sen Başkan Yardımcısı oldu. Memleketi Kayseri'ye döndü. Türk Ocakları Kayseri Şubesi yönetim kurulu üyeliğine devam ederken 2007 ve 2011 genel seçimlerinde MHP Kayseri milletvekili adaylı oldu. Halen Kayseri'de yaşıyor.

Prof. Dr. Muhammet Çetin: Gülen Cemaati'nin üst düzey yöneticilerinden. Kuleli'den atılan Cemaatçi öğrencilerden sorumluydu. *Today's Zaman* gazetesinin başyazarı ve Dinlerarası Diyalog Enstitüsü Başkanlığı'nı yürüttü. 1963 Eskişehir doğumludur. Biyografisinde hangi lisede okuduğu veya mezun olduğu yazmaz. Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi İngiliz Filolojisi Bölümü'nü bitirdiği belirtilir. Yüksek lisansını İngiltere'de Leicester Üniversitesi'nde dil öğretimi ve eğitim alanında, doktorasını ise Derby Üniversitesi'nde sosyal-siyasal hareketler alanında tamamladı. ABD'de Houston, Texas ve East Stroudsburg üniversitelerinde sosyoloji ve antropoloji dallarında öğretim üyeliği yaptı.

24. dönemde NATO Parlamenter Asamblesi (NATOPA) Türk Grubu üyesi oldu. TBMM Dışişleri Komisyonu Başkan Yardımcılığı yaptı. Bir dönem Cemaat'in Türkmenistan'daki okullarının başına geçti. Bağımsız Türkmenistan'ın kurucu Cumhurbaşkanı Saparmurat Türkmenbaşı'nın *Ruhname* isimli kitabının Türkiye Türkçesine çevrilmesinde rol aldı. Cemaat okullarının ABD yanlısı tutumları ve CIA ajanlığı suçlamaları yüzünden Rusya ve Bağımsız Devletler Topluluğu'nda kapatılmalarından sonra Türkmenistan'ı terk etmek zorunda kaldı. AKP'den İstanbul Milletvekili oldu.

Çetin, Gülen Cemaati'nin kara kutularından. Her ne kadar medyada adı "Kanal B muhabirine saldırı" ile anılıyorsa da Muhammet Çetin, Çalık Grubu'nun patronu Ahmet Çalık ile Recep Tayyip Erdoğan ve Cemaat arasındaki koordinatör olarak da biliniyor.

AKP İstanbul Milletvekili Muhammed Çetin, Başbakan Erdoğan'ın "Paralel Yapı"ya açtığı savaştan sonra partisinden istifa ederek bağımsız milletvekili oldu. Basın toplantısında gelen sorular üzerine istifası öncesinde Fethullah Gülen ile telefonla konuştuğunu açıklamak zorunda kaldı.

Prof. Dr. Bora Erşat Baysal: Bora âlem çocuktu... Kuleli'ye ailesinin zoruyla girmişti. Ne de olsa Türkiye şartlarında 1970'lerin

sonları gençlerin çoğu için ya mahpushane ya da gasilhane yıllarıydı. İdealistti... Milliyetçi ve ülkücüydü... Ailesi terör yıllarında oğullarını korumak için Kuleli sınavlarına girmesini istemişti. Puanı Robert Koleji dahil en iyi liselere yetmesine rağmen hayatını ve işini garanti etmek için Kulelili olmuştu. O dönemlerde Kuleli mezunlarından ilk 50'ye girenler üniversite sınavlarına başvurabiliyordu. Okulu bilerek ikincilikle bitirdi. Önce GATA'ya girdi. Kesmedi onu GATA; ardından çekip ABD'ye gitti. Şimdi Roswell Park Canser Institute'da çalışıyor ve dünyanın en ünlü tıp adamlarından. Her yıl çeşitli ülkelerde tıp konferansları veriyor. Hasta randevuları için aylar önce başvurulması lazım. Tıbbi biyoloji ve genetik bilimlerinde dünyadaki gururumuz.

Bahadır Berk: Bahadır Berk de Kuleli mezunu. Kara Harp Okulu'nu bitirdikten sonra gizlice girdiği üniversite sınavında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni kazanıp kayıt yaptırdı. Topçu sınıfındayken üniversite okumak biraz daha kolaydı. Ama tayinler yüzünden az çekmedi. Bırakın ders çalışmayı, sınavlara bile gizli saklı giriyordu. Okulu bitirdiğinde yüzbaşı rütbesinin son günlerindeydi. Yasal hakkını kullanarak hâkimlik sınıfına geçmek için müracaat etti. Kolay olmasa da başardı. 17 yıl süren askeri savcılık günleri boyunca altı yedi tayin gördü. Ruhunda hukuk ile beraber sanat da vardı. İçindeki resim sevdasını dışavurup öğrencilik yıllarındaki suluboyayı, kıtada yağlıboyaya çevirip resimler yaptı. Görev yaptığı illerde özel izinlerle sergiler açtı. Kendi ifadesine göre, tabloları maaşının iki katı tutarında fiyatlarla satıldı. Ama yüreğinde hep ülkesiyle ilgili duyduğu endişeler vardı. *Jeopolitik* dergisinde makaleleri yayımlandı. AKP döneminde Çorlu'da askeri savcıyken soruşturma geçirdi. Disiplin ve sicil notu tam puan olmasına rağmen "İlmli İslam Projesi" ile ilgili yazıları yüzünden soruşturma geçirdi. 5. Kolordu Başsavcısı'yken yarbay rütbesinde emeklilik dilekçesini verdi. 1997 yılında Trabzon'da askeri savcıyken aynı ilde savcı olan Cihan Kansız tarafından günün birinde sorgulanacağını bilemezdi. Zira Savcı Kansız, Trabzon'da askeri savcı Bahadır Berk'in resim sergisini ziyaret edenler arasındaydı. Emekli olunca Çorlu'da avukatlık yapmaya başlayan Berk 2009 yılında İşçi Partisi'ne üye oldu. Doğu Perinçek ile birer tanışıklığı olmamıştı. Sapanca'da düzenlenen bir piknikte

beraber olmalarına rağmen ilk kez elini Ergenekon duruşmalarında sıkacaktı. Dönemin Çorlu İP İlçe Başkanı emekli Binbaşı Zafer Şen ile beraber 8 Aralık 2011’de gözaltına alındı. Trabzon’da aynı zamanda görev yaptığı Savcı Cihan Kansız tarafından on saat boyunca sorgulandı. Berk’in eşi de hukukçu sayılırdı. Yıllarca askeri mahkemelerde sivil memur olarak çalışmıştı. Bahadır Berk il dışındayken evine ve işyerine yapılan baskın sırasında eşi görevli polislerle, “Eğer Allah’a inanıyorsanız buradan her şeyi alın ve gidin ama bir şey koymayın,” demişti.

Malumunuz Ergenekon ve Balyoz tertiplerinde ev ve işyerlerinde bir şeyler bulunmasından ziyade aramalar esnasında bir şeyler bırakılırdı... Berk’in eşinin dua ve temenniyle yakarış tarzında söylediği sözler polisleri etkilemiş, tutanakla teslim aldıkları dokümanlarla ayrılıp gitmişlerdi. Bahadır’la Kuleli’den mezun oluşumuzun üzerinden 30 yıl geçtikten sonra karşılaştım. Berk emekli olduktan sonra, “Dinlerarası Diyalog” meselesini eleştiren *Hinler Arası Diyalog*³ kitabını yazmıştı... Bu kitap bana göre tanıtımı yapılamadığı için gerçek değerini bulamayan önemli eserlerden biridir. Berk, bu konudaki hassas tavırları yüzünden Ergenekon tertibine dahil edildi. Eşinin duyarlı tavrı sayesinde evi ve işyerine arayıcılar tarafından bir şeyler konamadı.

Bahadır’ın bir başka şansı daha vardı... Kolordu Askeri Başsavcılığı esnasında duruş ve tutumuyla herkesin güvenini kazandığı için aramalardan önce dolaylı olarak uyarılmıştı. Bu dönemde 27 Mayıs’ın unutulmayan ismi Talat Turhan’dan karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan hukukları neticesinde yeni kitap projeleri için ödünç aldığı yazıları ve arşivleri didiklemekteydi. Uyarı üzerine bu arşivleri bir başka yere taşıdıktan üç-beş gün sonra evi basıldı. Bir şey bulunmamasına rağmen Savcı Kansız ısrarla Talat Turhan ve Doğu Perinçek ile irtibatlarını sorguladı. Bahadır gibi bir hukukçu için bu bir travmaydı. Savunması sadece kendisi için değil, Ergenekon tertibinde tutsak düşen tüm sanıklar için bir manifesto gibiydi. 5 Ağustos 2013 tarihinde açıklanan Ergenekon kararında Bahadır Berk beraat eden çok az sanıktan biriydi ama diğer tutukluların masumiyetine Tanrı’nın varlığına inandığı kadar inandığı için sevinemedi. Bir taraftan kızıyla beraber Çorlu’da avukatlığa devam ederken, diğer taraftan da Talat Turhan ile irtibatı kesmeyerek Cumhuriyet devrimleriyle

3 Umut Yay., İzmir, 2008.

ilgili kitap çalışmalarını yürütüyor. Gönül verdiği İşçi Partisi'nin faaliyetlerinde yer alırken okumaya ve yorumlamaya devam ediyor. Bahadır Berk ismini bir kenara not edin. Önümüzdeki yıllarda da etkin bir fikir ve hukuk adamı olmaya devam edecek.

Jandarma Pilot Albay Vecihi Halil İyigün: Vecihi İyigün de 1978 Kuleli girişli... Harp Okulu'ndan Jandarma Teğmeni olarak mezun olup helikopter pilotluğunu seçti. Henüz üsteğmen rütbesindeyken Kardak Kayalıkları krizinde ortaya çıktı. Hani ceplerinden ödedikleri benzin parasıyla Kardak'a Türk bayrağı diken SAT komandoları var ya, işte onların suç ortaklarındandır. İsterseniz Kardak'ın diğer kahramanlarına ne olduğunu da kısaca bir hatırlayalım.

Balyoz ve Poyrazköy tertiplerinden ayrı ayrı yargılanan Ali Türkşen 40 ayını Hasdal'da geçirdi. Ercan Kireçtepe ise 65 aydır Silivri'de yatıyor. Ali Türkşen'in bilgisayarla talimat yazdığı iddia edildiği saat ve dakikada, sualtında gösteri yaptığı biliniyor. Nereden mi? Nereden olacak TRT'nin canlı yayınından. Fakat bu durum mahkeme heyetine bir türlü inandırıcı gelmemişti. Üçüncü suç ortağıysa Kardak Krizi yıllarında zıpkın gibi bir üsteğmen olan Namık Sevinç. Keşif dalışı yaptığı sırada Yunanlı komandoların direğe bayrak astıklarını görünce dayanamıyor. Türk pilotu ne de olsa... Olağanüstü bir dalış yapıyor. Yunan komandolar adada kalamayacaklarını anlıyorlar. Namık Sevinç'in o inanılmaz dalışında uçağın kanatları bayrak direğini deviriyor. Sevinç'e de somut hiçbir delil bulunmadığı halde Balyoz davasından 16 yıl hapis cezası verildi.

Biz yine "suç ortaklarından" Vecihi Halil İyigün'e gelelim. Kardak müdahalesi sırasında düşen helikopteri hatırlayan azdır. Bu kazadan yaralı olarak kurtulan Vecihi yıllar sonra Van İl Jandarma Komutanı oluyor. Van'da damlama sulama yöntemiyle sulanan yüzlerce dönüm kenevir tarlalarını tespit edip yakıtıyor. Biri Suriye uyruklu üç teröristle Jandarma Özel Timleri'nin girdiği çatışmada teröristler hakkında "öldürün" emri verdiği iddiasıyla tutuklandı. Sincan Cezaevi'nde tam 16 ay hapis yattı. Mahkeme onun aleyhine ifade veren "gizli tanıkların" adresini bir türlü bulamadı. Adli tıp raporları, uzak çatışmalı mermi izlerine rağmen, boşu boşuna hapis yattı. Türkiye'deki Skorsky helikopterlerinin iki uçuş hocasından biri olan İyigün ağırlaştırılmış

müebbet hapis istemiyle yargılandı. Jandarma Özel Harekat Timi'nin 16 elemanı da bir yıl kadar hapis yattılar.

İmamların, Vecihi Halil İyigün ile beraber Ali Türkşen, Ercan Kireçtepe ve Namık Sevinç'ten Kardak'ın intikamını almak için mi hareket ettikleri hâlâ meçhul...

Muhabere Albay Orkun Gökalp: Kuleli mezunlarından... Orkun Gökalp, Kuleli'de atletizm takımında gülle, cirit ve çekiç atma gibi ağır sporların adamıydı. Türkiye çapında madalya ve dereceleri vardır. Ders ve disiplin notu çok yüksek olduğu için onun kurmay olabileceği kanaati hâkimdi ama akademi sınavlarına bile girmede. Her yorgun subay gibi mecburi hizmetini doldurunca Ege kıyılarında sakin bir kasabada huzurlu bir hayat düşlüyordu. Kızının eğitimi için bir süre daha çalışma zorunluluğu onu albaylığa kadar götürdü. Birinci Ordu Karargâhı'nda muhabere başkanı, yani iletişim sorumlusuydu. Çetin Doğan komutasında yapılan plan seminerinin öncesi ve sonrasında Bosna'da görevli olmasına rağmen dijital verilerde adı geçiyor diye tıktılar Hasdal'a... Üç yıl çile doldurdu. 16 yıl hapis cezası veren Silivri mahkemelerinin kararını Yargıtay bozdu. Orkun Gökalp emeklilik dilekçesini verdi.

Gökalp'in hukuk savaşıını basında çok az insan duydu. Annesi ve diş hekimi olan kız kardeşinin gayretleriyle belgeler her yere yollandı. Yıllarca AKP taraftarı olup, son gelişmeler üzerine tavrını Cemaat'ten yana koyan Nazlı Ilıcak bile *Sabah* gazetesinden kovulmadan önce, Orkun Gökalp'in Bosna'da olduğunu, dolayısıyla yaş ile kurunun birlikte yandığını ima edip, suçsuzluğunu savundu.

Gökalp'ten öç alınmak istenmesinin nedeniyse eskilere dayanıyor. 28 Şubat'tan sonra Gökalp'in amir olarak yeni atandığı makama Genelkurmay'dan "gizli" bir emir geliyor. Emrinde çalışan iki astsubayın irticai faaliyetleri kanıtlandığından TSK'dan atılmaları isteniyor. Emrinde çalışan personelin atılması insan olarak üzmüş Orkun'u... Sicil dosyalarına bakmış. Önceki komutana sormuş. Disiplinli ve çalışkan oldukları halde lojmanlarda toplantı yaptıkları, sivil uzantılarla irtibatta oldukları kesinleşmiş. Gelen emirde tebligatın yapılırken zimmetli tabancaların ve askeri kimliklerinin alınması da yazıyor tabii. Orkun Gökalp söz konusu personeli birer birer çağırıp tebligatı imzalatarak silah ve

kimliklerini alıyor. Her ikisi de son derece rahat davranışlar içinde karşılıyorlar başlarına geleni... Makamı terk edip gidiyorlar. Ancak bir tanesi kapıyı çalıp yeniden içeri giriyor ve parmağını sallayarak, "Bunların hesabını günün birinde soracağız. Bakalım el mi yaman bey mi yaman?" diyor. Her iki personel de daha sonra çeşitli belediyelerde istihdam ediliyor ama Gökalp yaptıkları yüzünden imamların kara kaplı defterlerine giriveriyor.

Kurmay Albay İsrail Aydın: Dedik ya, Kuleli'den "darbeci" de çıkıyor. İsrail Aydın, kurmay subay olarak parlak bir geleceği olduğu halde generallik için dosyasının Yüksek Askeri Şûra'ya girmesini beklemeden emekliye ayrılıyor. Çocuklarına iyi eğitim verdirmek için iş hayatına atılmak istemektedir. Ancak 1997'nin 28 Şubatı'nda binbaşı olarak görevliyken Çevik Bir'le beraber "post-modern darbe" yapmakla itham ediliyor. 27 Mayıs 1960'ı saymazsak, Türkiye'deki askeri darbelerde binbaşı rütbesinde bir personelin esamesi bile okunmaz. Ama İsrail Aydın tutuklanıp Sincan'da yaklaşık iki yıl hapis yatıyor.

Öğretmen Albay Aydoğan Davulcu: Okulun başarılı öğrencilerinden Aydoğan Davulcu İngilizce öğretmeni... Kuleli'den mezun olup askeri öğrenci olarak sivil üniversiteyi bitirdi ve öğretmen subay olarak Kuleli'ye dönüp binlerce öğrenci yetiştirdi. Yüksek lisansın yanında yurtdışında çeşitli sertifikalar aldı. Eğitim komutanlığınca "en başarılı personel" listesinin hep üst sıralarındaydı. İzmir Maltepe Askeri Lisesi'nde öğretim başkanı oldu. Dünyanın birçok ülkesinde lisans eğitiminde kullanılan film ve bilgisayar oyunları ile dil geliştirme yöntemlerini kullandı. Eğitim verdiği öğrenciler arasında ABD'deki West Point Askeri Akademisi'ne gidenler yıllarca birinci ve ikinciliği kimseye kaptırmadı.

Ancak imamlar için Maltepe Askeri Lisesi stratejik öneme sahipti. Tespit edilen şakirtler okuldan atılmıştı. Adı bilinmeyen dershanelerde yetiştirilip askeri liselere sızdırılan öğrenciler operasyonlar sırasında "ağabeylerinin" adlarını vermiş, dışarıdakiler de soruşturmalara dahil olmuştu. Daha da önemlisi Fethullah Gülen'in Türkiye'yi 1999'da terk etme sebebi Maltepe Askeri Lisesi yapılanmasıydı. Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in hazırladığı iddianamede Maltepe Askeri Lisesi önemli yer tutuyordu.

Ergenekon ve Balyoz tertiplerinden sonra TSK'daki tasfiye hızlanmıştı, ancak askeri okullarda üst rütbeli öğretmen kadroları bir türlü boşalmıyordu. Bu yüzden "lisan eğitimi sırasında öğrencilerin ahlaki ve milli duyguları seyrettirilen filmler yüzünden bozuluyor" denerek bir tezgâh kuruldu. Soruşturmalar üst üste geldi; öğrenciler öğretmenleri aleyhinde ifadeye zorlandı. Atatürkçü öğretmenleri aleyhine ifade vermeyen öğrencilerin disiplin notları çeşitli bahanelerle kırıldı; okuldan uzaklaştırıldılar. Üstelik bu öğretmenler Cemaat'e mensup öğrencilere hak ettiklerinin üzerinde puan vermiyorlardı. Düğmeye basıldı... Ankara'dan teftiş heyetleri geldi. İsimsiz, sahte ihbar mektupları esas alınarak öğretmen kadrosuna baskı yapıldı. Öğrencilerin dil öğrenmesini çabuklaştırmak için seyrettirilen diziler mesele haline getirildi. Çeşitli üniversitelerin bilirkşi heyetlerince "Game of Thrones" isimli dizinin dünyanın çeşitli ülkelerinde seyrettirildiği raporu göz ardı edildi. Yetmedi; Türkiye'deki bazı televizyon kanallarında gösterilen filmlerin "adaba mugayir olup olmadığına" dair RTÜK'ten yazı istendi. RTÜK raporunda "11 yaşından büyük çocukların izlemesinde sakınca yoktur" dedi ama okul komutanı generallik için sıra bekliyordu. Sessizliğini korudu, personeline sahip çıkmadı. Soruşturma sırasında açığa alma, derse girmeme gibi yaptırımların yanında açılan dava sonucunda atılmalar oldu. Görev süresini dolduranlar emekliliğe zorlandı. Direnenlere "Casusluk ve fuhuş davalarına dahil edilirsiniz" diye şantaj yapılıyordu. Bir kısım personel "lanet olsun" deyip emekliliği tercih etti. Direnenlere çok sayıda ayrı dava açıldı.

Bu tertipler esnasında Aydoğan Davulcu çok sevdiği mesleğini sonlandırmak zorunda kalıp emekli oldu. Şimdilerde bir özel üniversitede ders veriyor.

Kurmay Albay İrfan Bulut: Kuleli'den bazen de "casus" çıkıyor. Kurmay Albay İrfan Bulut, tıpkı Kurmay Albay İdris Acartürk gibi Türk ordusunun yetiştirdiği seçkin personel arasındaydı. Paralel devlet yapısının özel yetkili mahkemelelerinin "casus" ilan ettiği Bulut ve Acartürk dünyaca ünlü Bolu Komando Tugayı'nda görev yaptılar. Sonra Özel Kuvvetler'de... Sadece Özel Kuvvetler'de görev yapmaları bile böylesi davalar da yargılanmaları için yeterli sebepti ama önce "itibar infazına" uğratılmaları gerekiyordu. İzmir'de kurulan pusuda iki okul ve

görev arkadaşının telefon görüşmeleri “örgüt irtibatı” olarak gösterildi. Yetmedi; Menekşe Demirci ve Yasemin Günel adlı kadınlarla telefon irtibatı kurdukları, dolayısıyla örgütsel bir çalışma içinde oldukları iddia edildi.

Bulut ve Acartürk 20 ay tutuklu kaldıktan sonra tahliye edildiler. Bu esnada dertlerini anlatamadılar bile. İddianamenin 113. sayfasındaki HTS telefon incelemelerinde Yasemin Günel’e ait telefon hatlarından davada yargılanan yedi ayrı isimle irtibata geçildiği ileri sürülüyorsa da bu isimler arasında Acartürk yok. Ama Savcı iddialı... “Dijital verileri Menekşe Demirci’ye İrfan Bulut verdi,” diye yazıyor. Aksi kanıtlandığı halde mahkeme söz konusu bölümü iddianameden çıkarmıyor.

Onca yerde görev yap, Yunanistan gibi stratejik bir ülkede askeri ataşelik görevinde bulun, kurmay başkanlıklarını yürüt ve casus ol... Olacak iş değil deseniz de oluyor işte... İzmir’deki Casusluk davasında geçen “Pandora” adlı ünlü bir veritabanı var. İşadamı Bilgin Özkaynak’ın Sapanca’daki evinde çıkan sözde delil... Ne hikmetse, Bulut’un görev yaptığı Bingöl’deki birliğinde orijinali bulunan CD başka bir bilgisayarda hiç işlem görmeden, üzerinde değişiklik yapılmadan “Pandora”ya ulaşıyor. 2004 tarihli bu belgede imzası bulunan kişi, Bulut’tan sonra Bingöl’de aynı görevi üstlenen Yüzbaşı Mustafa Polat. Zaten Bulut o tarihlerde Bingöl’den 3000 kilometre uzakta, Yunanistan’da askeri ataşe olarak görev yapıyor. Yani söz konusu belgeyi kimseye vermesi mümkün değil. Yurtdışı görev yazılarını, havaalanları giriş-çıkış belgelerini mahkemeye vermesine rağmen Bulut’u dinleyen yok.

İzmir’deki duruşmalarda İrfan Bulut savunmasını yaparken duruşma salonundaki ekrana Nasrettin Hoca’yı yansıttığında salonda kahkaha tufanı patlamıştı. Herkes onun savunmasını güçlendirmek için Hoca’nın ünlü fıkralarından birini anlatacağını sanıyordu. Oysa Bulut ekrana Yunanistan’da görev yapan yabancı ataşelerin çıkardığı bir dergide Türkiye’nin tanıtımı için yazdığı makaleyi yansıtmıştı. 20 Şubat 2003 tarihli bu yazı onun 2002-2005 arasında Atina’da görev yaptığını kanıtlıyordu. Üstelik yazı Kara Kuvvetleri Komutanlığı’na ait bir bilgisayarla hazırlanmıştı. Bulut, Atina’da görev yaptığı sıradaki diğer bilgisayar yazışmalarından da örnekler verdi ama nafile. Atina Askeri Ataşeliği’nin Bulut’un o tarihlerde Yunanistan’da görev yaptığını ilişkin yazıları da bir işe yaramadı.

İrfan Bulut'un çilesi burada bitmiyor. Atina'daki Askeri Ataşelik tarafından 2008 yılında oluşturulmuş dijital belgeleri örgüte iletmekle de itham ediliyor. Ancak tertipçiler yine tutturamıyor. Bulut o dönemde Hakkâri Yüksekova'da görev yapıyor. O tarihlerde orada görev yaptığına dair İç Güvenlik Harekât Durum raporlarının tarih ve ıslak imzalı belgelerini de mahkemeye sunuyor. Ama tık yok...

İrfan Bulut tıkdıldığı cezaevinde bir gün bile umudunu kaybetmeden çalıştı. "Pandora" isimli hard-diskteki dijital belgelerin kaynağının Atina Ataşeliği değil, Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı olduğunu belgeleriyle ortaya koydu. Sonuç olarak belgeler Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı İstihbarat 1. Analiz ve Değerlendirme Dairesi'nden çalınmıştı. Genelkurmay'ın bu konuda karargâh içinde ciddi bir soruşturma yapıp yapmadığını bilmiyoruz. Kim bilir, belki de önümüzdeki günlerde Balyoz tertibinde çalınan belgelerin failleri de bulunur. Türk Ordusu, içindeki köstebekleri tespit edip gerçekleri ortaya çıkarmaya mecburdur. Bu durum mecburiyetin ötesinde namus borcu haline gelmiştir.

Biz dönelim İrfan Bulut'un durumuna. Bulut, Casusluk davasında tutukluluğunun 21. ayında Bursa Ağır Ceza Mahkemesi kararıyla tahliye edildi. Davada artık tutuksuz yargılanacaktı ama dava sürdüğü müddetçe terfi etmesi, rütbe alması söz konusu değildi. Emeklilik için dilekçe verdiğini duydum...

Peki, bütün bunlar neden Bulut'un başına geldi? Asıl nedeni Bulut'un önümüzdeki yılların komuta kademesinde önemli makamlara gelecek olmasında aramak lazım. Üstelik Bulut, NATO'da ve Yunanistan'da görev yaptığı dönemde Türkiye'nin çıkarlarını NATO'dan üstün tuttuğu için "kara liste"ye alınan "milli" subaylardan...

Çalınan sorularla alınan subaylar

"Devletin kılcal damarlarına kadar gireceğiz" talimatıyla hareket eden Spitsnazlar, Mülkiye, Tıbbiye ve Harbiye'ye sızma konusunda olağanüstü yöntemler geliştirdiler. Askeri okullara sızma işi sorunluydu, çünkü hem çok yavaş ilerliyordu hem de tespit edilenlerin atılmasıyla riskli hale gelmişti. Buralara ders-hane evlerde yetiştirilen binlerce şakirtten sadece 40-50 tanesi yerleştirilebiliyordu. Oysa bu kadroyla amaçlarına ulaşmaları

mümkün değildi. Bu yüzden “toplu giriş” için formül aradılar. Önceden yerleşmiş Cemaatçiler açısından rizikolu da olsa sınav sorularının çalınmasını organize ettiler. İmamlar, harekete geçerek değişik hücrelerdeki kadrolarla temas kurdu; askeri liselere giriş sınavlarının sorularını ele geçirmek için olağanüstü gizlilik içinde çalışmaya başlandı.

Kuleli’de 1979 yılında gözlemci öğretmen subayların subay çocuklarına cevap şıklarını söyleyerek, sınavda başarılı olmasını sağladığına dair söylentiler vardı. Bu konuda tahkikat komisyonu bile kurulduğunu hatırlıyorum. Ancak iki sınıfta toplam 23 öğrencinin bu fırsattan faydalandığı, sadece matematik sorularının cevaplarının sonucu değiştirmeyeceği kanaatine varılmış; hadise dallanıp budaklanmadan üstü örtülmüştü. Bizim Kuleli yıllarımızda 79 girişlilerden bazı öğrenci arkadaşlarımızın bu yöndeki itiraflarını hatırlıyorum. 15 doğru yanıtın getireceği avantaj elbette önemliydi. Ancak okulda görev yapan öğretmen subayların kendi oğulları için giriştikleri bu davranış sonunda yeni bir emir yayınlandı. Yakınları sınava giren personelin, soru hazırlama heyetine girmeleri ve gözlemci olmaları yasaklandı. Sayıları onu geçmeyen söz konusu öğrencilerin bir kısmı okulu yarıda bıraktı, birkaçı mezun olduktan sonra meslekten ayrıldı. Konuyla doğrudan ilgili olmadıkları için bu kişilerin isimlerini yazmayı uygun görmedim.

TSK’ya sızma girişimlerinde ilk hedef “Personel Şube”ydi. Personel Şube ile beraber “Ölçme-Değerlendirme Şubesi” de Cemaat’in ilk yuvalandığı bölümdür. Her şeyden önce buralar geri hizmetten sayılır. Zahmetli, meşakkatli değildir. Fazla göze batmaz ama stratejiktir. Personelin şahsi dostlarıyla ilgili bilgidен tutun da, yazışmaların tamamı buradan geçer. Burası ana damarı besleyen kılcal damarlara benzer. “Kılcal damarlara kadar girme” işinin başlangıcı Personel Şube’dir. Ölçme ve Değerlendirme ise askeri okul ve eğitim birliklerinde sınav sorularının hazırlanıp okunduğu, notların verildiği bölümdür. Kimi aktif subayların “angarya” olarak gördüğü, gerçekte ise birilerinin kaderinin belirlendiği alandır...

Cemaat elemanları gerek karakteristik yapıları gerekse yetiştirme biçimlerinden dolayı yıllarca muharip sınıfları tercih etmişlerdir. Topçu, tankçı, piyade, jandarma gibi arazi ve çatışma risklerinin bulunduğu zor görevler yerine karargâh içinde masa

başında kalmışlardır. Hem de ne kalış... Tayin ve atamaların başında bulunan öyle personel sınıfı subay ve astsubaylar vardır ki, 10-15 yıl aynı bölümde şark ve garp görevi yapmadan çöreklenmiştir.

1986 yılında askeri liselere giriş sınavlarının soruları Personel ve Ölçme-Değerlendirme şubelerinde bulunan köstebeklerin yardımlarıyla ele geçmiştir. Kara Kuvvetlerine bağlı Kuleli, Maltepe ve Işıklar Askeri Liselerinin sınavlarına girecek yüz bine yakın öğrenci gece gündüz ter dökerken, Cemaat'in evlerindeki şakirtlere Türkçe sorularının tamamı verilmiştir. Matematik-fen ağırlıklı müfredatla eğitim gören bu okullarda 1986 yılında sınava giren öğrenciler Türkçe sorularının çok zor olduğundan yakınmıştır. Bu tarihte toplamda 450 öğrenci alan Kuleli'ye 300'e yakın Cemaat talebesinin yerleştirildiği tahmin ediliyor. Maltepe ve Işıklar ile bu sayının 800'e vardığı söylenebilir.

Kuleli'ye girenlerin 300 tanesinin Türkçe sorularını tam yapması dönemin yöneticilerinin de dikkatini çekmiştir. Soruşturma açılır, ancak elde belge yoktur. Eğitim dönemi başlamıştır. Okullara giren askeri öğrenciler için tahkikatı MİT ve Emniyet yapmaktadır. Zira askerin terör bölgeleri dışında istihbarat örgütü yoktur. MİT kendisine gelen araştırma isteğini genellikle Emniyet'e havale eder. Emniyet'in polisleri de malum... Mahalle karakolları sadece ikâmet adreslerini tespit edip GBT denilen "gizli bilgi toplama" biriminde kayıtları olup olmadığına bakıp rapor yazar. Askeri okulların İstihbarat ve İstihbarat Karşı Koyma birimlerine özel şikâyet ve ihbar gelmediği sürece detaylı araştırma yapma alışkanlığı da söz konusu değildir. Gerçi Kuleli'ye kayıt yaptıran birkaç öğrenci için memleketlerinden ihbar mektubu gelmiş, hatta ilk etapta 10 öğrenci uzaklaştırılmıştır ama yöneticiler böylesine büyük çaplı soru çalma işine kulak asmamıştır.

1987 yılında Maltepe Askeri Lisesi'nde Cemaat evlerine gittiği belirlenen öğrencilerle ilgili bir operasyon yapılır. Hazırlık sınıfı öğrencilerinin, yani çalınan sorularla kayıt yaptıranların çoğunlukta olduğu toplam 60 öğrencinin okulla ilişkisi kesilir.

Maltepe Operasyonu Kuleli ve Işıklar'ı da harekete geçirir. Öğrencilerin mezun olduğu ortaokullar ve gittikleri dershaneler incelemeye alınır. Rehberlik servisi öğretmenleri ve istihbarat subayları tarafından hazırlanan anket sorularını cevaplandıran

öğrencilerin bazıları dikkatsizce samimi cevaplar verir. Üç okulda toplam 800 öğrenci tespit edilir. İkinci, üçüncü soruşturmalar sonucunda 60'ı Maltepe'den toplam 150 öğrencinin ilişiği kesilir. Askeri okul yöneticileri bu arada İmam Hatip okullarının ikinci ve üçüncü sınıflarından normal okullara kayıt yaptırıldığını tespit eder. Bu yöntemle sızanların sayısı 47'dir. Ancak hepsini bulmak mümkün değildir. Yıllar sonra Balyoz davasının binlerce sayfalık cd'lerini 15 günde inceleyip "bu darbe planıdır" raporu veren bilirkişi Kurmay Binbaşı Ahmet Erdoğan da bunlardan biridir.

1986 yılında Kuleli Askeri Lisesi'ne kayıt yaptırıp, 1994 yılında Kara Harp Okulu'ndan mezun olan Ahmet Erdoğan, memleketi Tokat'ta önce İmam Hatip Ortaokulu'nda okumuş, ikinci sınıfın ikinci yarısında normal ortaokula geçiş yaparak, askeri lise hazırlığına başlamıştır. Meslek liselerinin ortaokul bölümlerinden askeri liselere öğrenci kabul edilmeyişini delmenin yöntemi hiç de fena değildir. Bu yöntemle Harp Okulları'na girebilmek için İmam Hatip liselerinin üçüncü sınıflarından düz liselere kayıt yaptıran yüzlerce öğrenci vardır... 2012 yılında çıkan bir yasayla meslek liseliler artık Harp Okulları'na kabul edilmeye başlanmıştır. Kısacası artık dolambaçlı yollara gerek kalmamıştır.

Altını çizmek istiyorum; İmam Hatip okullarına karşı bir önyargım yok. Yakın çevremde bu okullarda okumuş birçok insan bulunuyor. Benim itirazım İmam Hatip okullarının "arka bahçe" yapılmasıdır. Askeri okullara sızabilmek için gizlice, sinsice uygulanan bu metodun iyi niyetten uzak olduğu, örgüt yapılması görünümü sunduğu kanaatini taşıyorum...

Ahmet Erdoğan ve 94 mezunları faslına ilerleyen sayfalarda yeniden döneceğiz.

Maltepe Askeri Lisesi'nde 1999 operasyonu ise daha ilginçtir. *Hürriyet* ve *Sabah* gazetelerinin 22 Mart 1999 haberlerinde yakalanan öğrencilerin itirafları da yer alır. Operasyonda "Yaralıyım 1" isimli kaset, Fethullah Gülen'e ait iki adet kaset, "Sevgili Peygamberim 4" isimli video kaseti, 17 adet içeriği belli olmayan teyp kaseti, Fethullah Gülen'in yazdığı kitaplar, Adil Sönmez'in yazdığı *Fethullah Gülen Gerçeği* isimli kitap, Said-i Nursi'nin *Lema'lar*, *Mektubat*, *Kastamonu Lahikası*, *Tarihçe-i Hayat* isimli kitapları ele geçmiştir.

Yine aynı nedenlerle Gürçeşme Caddesi No: 105, Daire: 2 adresinde Niyazi Coşkun, Salih Çavdar isimli Maltepe Askeri Lisesi öğrencileri ile Muharrem Özdemir isimli Uludağ Üniversitesi öğrencisi ve Rahim Emsen isimli sivil yakalanmışlardır.

Bu evde yapılan aramada Fethullah Gülen'in vaazlarının bulunduğu "Minberden Yükselen Ses" isimli kasetler, Fethullah Gülen'in yazdığı *Çağ ve Nesil*, *Yitirilen Cennete Doğru* isimli kitaplar, Said-i Nursi'nin yazdığı *Lem'alar*, *Mesnevi-i Nuriye* isimli kitaplar ele geçmiştir.

Maltepe Askeri Lisesi öğrencisi Mustafa Soysal ifadesinde şunları söylemiştir: "Askeri liseye girmemi o zaman kim olduğunu bilmediğim Ömer isimli bir ağabeyim tavsiye etti. Bu şahıs derslerinde başarılı olan öğrencilerle konuşuyordu. Okulda bulunan Tuğrul ve Serkan isimli öğrencilere Ömer isimli bu şahıs ders veriyordu ve yemek yediriyordu. Bu şahsın evine gidiyorduk; bu evde bizlere çok iyi muamele ediliyor ve yemek veriliyordu. Bu eve tekrar tekrar gittik, bu eve giden öğrenci sayısı altıydı. Daha sonra bu öğrencilerden İhsan isimli öğrenci başka bir şeyhe takıldı. Bedeni durumu iyi olmayan Said isimli öğrenci ile Ömer ilişkisini kesti. Sınavlara giren Veysel isimli öğrencinin apandisiti patladı. Yemen isimli öğrenci Kuleli Askeri Lisesi imtihanlarını kazandı. Ben Murat Yanık ile birlikte Maltepe Askeri Lisesi'ni kazandım. Okula başlamadan evvel bize dini konulardan ve Orta Asya'da açılan okullardan bahsettiler. Maltepe Askeri Lisesi'ne girdikten sonra bize, 'Sahabe mertebesine ulaştığımızı, kurallara uymadığımız takdirde Allah tarafından cezalandırılacağımızı' söylediler. Maltepe Askeri Lisesi imtihanlarına girmeden evvel, imtihanlar için Sultanbeyli'de yeni açılmış bulunan isimsiz bir dershaneye gittik, ayrıca devam etmekte olduğumuz evde de bizlere ders verildi. Bu arada Fethullah Gülen ile ilgili video kasetleri izlettirildi ve teyp kasetleri dinlettirildi. Maltepe Askeri Lisesi imtihanları için bizlere form doldurttular. Ömer isimli şahıs bizleri Sultanbeyli'de bulunan belediye arazisinde koşturuyordu, ayrıca daha önceki yıllarda Maltepe Askeri Lisesi imtihanlarında sorulan soruları ezberlettiler, mülakatta neler yapacağımızı anlattılar. Bilahare Murat Yanık ile birlikte Maltepe Askeri Lisesi'nin imtihanlarını kazanıp İzmir'e geldik.

İzmir'e gelmeden evvel Ömer bizlere birer saat hediye etti. İzmir'de hazırlık sınıfı boyunca 15 günde bir Ömer İzmir'e geldi.

Bir evde buluştuk. Bu buluşmalar düzenli olarak yarıyıl sonuna kadar devam etti. Birinci sınıfı geçtikten sonra yaz tatilinde Ömer bizi İstanbul Bağlarbaşı'nda bir eve götürdü. Orada Alpay ve Hasan Kemertaş ile tanıştırdı. Alpay'ın verdiği randevuyla daha sonra İzmir Amerikan Kız Lisesi önünde buluşma yaptık. Abdullah isimli öğrenci de bu buluşmaya geldi. Alpay bizi Zeytinlik Mahallesi 1133. Sokak, Sakaryalılar Apartmanı'nda bir eve getirdi. Bu eve gelmeden evvel Alpay'ın talimatıyla bir sokak geride bulunan zücaciye dükkânında elbiselerimizi değiştirip sivil giyindik. Buluşma yaptığımız evde bize yemek verildi. İhtiyacımız olup olmadığı soruldu. 15 günde bir bu evde buluştuk... Bu eve gelmeden evvel elbise değiştirmek için de zücaciye dükkânını altı yedi defa kullandık. Daha sonra deşifre olmamak için zücaciye dükkânını bırakıp Alpay'ın tarif ettiği bazı lokantaları kullandık ve buralarda resmi elbisemizi bırakarak sivil giyindik.

Ben bu faaliyetlere okula girerken bana yapılan yardımlar ve yakınlık dolayısıyla katıldım. Daha sonra bu faaliyetlerden çekilmek istedim. Ancak beni ve arkadaşlarımı çeşitli şekillerde tehdit ederek çekilmemizi önlediler, bu faaliyetleri başkalarına anlatmamızı engellediler.

Üçüncü sınıfta babamı kaybettim ve maddi sıkıntıya düştüm. Bu şahıslar bana maddi imkânlar sağladılar; bu nedenle bu şahıslara bağlandım. Bu Cemaat mensupları hiç çekinmeden Atatürk'ü kötülerdiler. Kızların şeytan olduklarını, onlardan uzak durmamız gerektiğini söylediler."

Bu evlerde yakalanan Murat Yanık, Hasan Kemertaş, Yemen Açıkgöz, Niyazi Coşkun, Salih Çavdar'ın ifadeleri de Mustafa Soysal'ın ifadelerini doğrulamıştır. 1999 yılı Mart ayında ortaya çıkan bu olay Fethullah Gülen grubunun askeri okullara sızma faaliyetlerinin en çarpıcı örneklerinden biridir. Askeri lise öğrencilerini Işık Evleri'ne çekerek beyinlerini yıkayabilmek için illegal bir şekilde disiplinli ve örgütlü çalışma yapmışlardır.

1994 Kara Harp Okulu mezunları

1986'da askeri liselere girip 1994'te Harp Okulları'ndan mezun olanlar gerçekten dikkat çekicidir. TSK tarihinde en fazla kurmay subay çıkaran devre bu devre olmuştur. Hatta bu konuyla ilgili, kıtalara bu devrenin başarısının sebebinin ne olduğunun

incelenmesine ilişkin yazılar bile yazıldı. Söz konusu yazıları hazırlayan tabii ki Personel Şube'ydi.

Biz konumuza dönelim. Bir dönem akademide bu kurmaylar arasında “yüksek not” sağlanmasıyla ilgili iddialar söz konusuydu. Burada biraz duralım. Kurmay akademilerinin tarihinde bazı öğrencilere fazla not verdiği için sınav koordinatörlüğü görevi alamayan çok az kişi vardır. Şimdi Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayı Komutanı olan Kurmay Albay Tanju Poshor hakkında da benzer söylentiler mevcuttur. Burada Balyoz davasında da tanık olarak dinlenen Poshor'un ilginç profilini okuyucularımızla paylaşmak istiyorum.

Balyoz tanığının sicili

Poshor, 2003'te yapılan 1. Ordu Plan Tatbikatı'nda genç bir kurmay yüzbaşydı. İfadesine göre seminer esnasında en genç subay olduğu için, seminere en fazla emeği geçen kişiymiş. Poshor, akademiden mezun olur olmaz 1. Ordu Harekât Başkanlığı'nda görevlendirilmiş ve 11 ay boyunca burada çalışmış. Kamuoyunda Tanju Poshor, olarak bilinen Kurmay Yüzbaşı Muhammet Tanju Poshor, “Kozmik Oda'ya girme ve belge alma yetkim vardı,” diyor. *Zaman* gazetesinin özel ilgi gösterdiği Poshor, Silivri duruşmaları esnasında tanık sıfatıyla ifade vermişti. Cihan Haber Ajansı Poshor ile ilgili haberi tüm yayın kuruluşlarına 28 Şubat 2012 tarihinde saat 12.49'da servis yaptı. İsterseniz haberi birlikte okuyalım...

Balyoz tanığı, Kozmik Oda'ya girme ve evrak alma yetkisinin olduğunu söyledi

28 Şubat 2012 12: 49

Balyoz davasında tanık olarak dinlenen Kurmay Albay Muhammet Tanju Poshor davada iddia edilen suç tarihinde Harekât Başkanlığı'nda kurmay yüzbaşı olduğunu söyledi. Kozmik Oda'ya girme ve senet karşılığı belge alma yetkisinin de olduğunu belirten tanık Poshor, “1. Ordu Plan Semineri'nin ön çalışmasında yer aldım. Daha önceden yapılan plan seminerlerinden faydalandık. Bu seminerlere ilişkin bazı belgeleri Kozmik Oda'dan aldım,” ifadesini kullandı. Tanık Poshor, ancak 12 Eylül planından faydalanmadıklarını söyledi.

İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen Balyoz davasının 79. duruşmasında eski Hava Kuvvetleri Komutanı emekli Orgeneral Halil İbrahim Fırtına, eski Deniz Kuvvetleri Komutanı emekli Oramiral Özden Örnek, MHP İstanbul milletvekili emekli Korgeneral Engin Alan, Eski 1. Ordu Komutanı emekli Orgeneral Çetin Doğan ve Emekli Albay Dursun Çiçek'in de aralarında bulunduğu 186 tutuklu sanık katıldı.

Hâkim Albay Ahmet Zeki Üçok'un da aralarında bulunduğu 63 tutuklu sanık duruşmaya katılmadı. Başka suçtan tutuklu yargılanan bu davanın tutuksuz sanıkları Mehmet Seyfettin Alevcan ve Erdinç Yıldız da duruşmada hazır bulundu.

Hakkında yakalama kararı bulunan sanıklar emekli Orgeneral Ergin Saygun ve İkinci Ergenekon davası kapsamında tutuklu yargılanan bu davanın tutuksuz sanığı emekli Tuğgeneral Levent Ersöz ise duruşmaya katılmadı. Savunmaları alınamadığı için hakkında yakalama kararı çıkarılan tutuksuz sanıklar Ahmet Gökhan Rahtuvan ve Ali Göznek de duruşmaya gelmedi.

Kimlik yoklamasının ardından davanın tanıklarının dinlenmesine devam edildi. Mahkeme Başkanı Ali Efendi Peksak, Albay Muhammet Tanju Poshor'un tanık olarak dinleneceğini açıkladı. Akademiden mezun olduktan sonra kurmay yüzbaşı rütbesiyle Harekât Başkanlığı'na tayin edildiğini belirten tanık Poshor, burada 11 ay görev yaptığını söyledi. Tanık Poshor, basında yer alan Oraj, Suga, Çarşaf, Tırpan gibi planları, görevi süresince görmediğini ve bilgi sahibi olmadığını açıkladı.

Sivil memurların kullandığı bilgisayar haricinde kendisinin bilgisayarı olmadığını belirten Poshor, dairede bir tane dizüstü bilgisayar bulunduğunu, bu bilgisayarın ise komutana arz ve sunum hazırlarken kullanıldığını anlattı. Tanık Poshor, Başkan Peksak'ın soruları üzerine dairede bulunan bilgisayarların, karargâhtaki bir ağ vasıtasıyla birbirlerine bağlı olduğunu belirterek, "Bilgisayarlarda bir arıza olduğunda Ordu Bilgi İşlem (OBİ)'den ağ üzerinden müdahale edilerek arıza tamir edilirdi. Bağlandıklarında masaüstümüzdeki dijital bir belgeyi rahatlıkla görebilirlerdi" dedi. Karanet ağı vasıtasıyla da

Tekirdağ'daki bir birliğe bilgisayar ortamında dosya gönderilebildiğini de ifade eden Poshor, "Ancak bunlardan tam emin değilim. Öyle olduğunu hatırlıyorum," diye konuştu.

2. Ordu'nun görev alanı olan Kuzey Irak sorunu da seminere dahil edildi

Seminer hazırlıklarında, daha önceki tarihlerde gerçekleşmiş seminerlerin bilgi ve verilerinin de kullanılabildiğini belirten Poshor, "Mesela 2. Ordu'nun görev alanı içerisinde olmasına rağmen Kuzey Irak sorunu ile ilgili seminer ön çalışması yaptık. Olasılığı En Yüksek Tehlike Senaryosu olarak ele alınan bu sorunla ilgili olarak 2. Ordu'nun bir müdahalesi söz konusu olur ve birliklerde eksilme yaşanırsa bizim nasıl müdahale edebileceğimiz gibi konular, harp oyunu olarak ele alındı. Hatta bu konuyla ilgili olarak çalışma yapmak üzere Ankara'ya gittim," ifadesini kullandı.

Jandarma Komutanlığı'nın 5-7 Mart 2003 tarihinde düzenlenen 1. Ordu Plan Semineri'ne dahil edildiğini belirten Poshor, Kuzey Deniz Saha Komutanlığı'nın dahil edilip edilmediğini hatırlamadığını anlattı.

Daha önce yapılan plan seminerlerinden faydalandık

Plan seminerinin ön çalışmalarında rütbesi en düşük subay olarak en çok emek veren subayın kendisi olduğunu belirten Poshor, seminer sonuç raporunu da kendisinin kaleme aldığını söyledi. Tanık Poshor, 5-7 Mart 2003 tarihinde yapılan dava konusu 1. Ordu Plan Semineri'nin ön çalışmalarında daha eski tarihlerde yapılan plan seminerlerinin bilgi ve verilerinden de faydalandığını söyledi. Üye hâkim Murat Üründü, "12 Eylül ile ilgili planlardan faydalandınız mı?" diye sordu. Tanık Poshor ise 12 Eylül planından faydalanmadıklarını söyledi.

Kendisine sorulan başka bir soru üzerine tanık Tanju Poshor, Kozmik Oda ile arşiv odasının farklı yerler olduğunu söyledi. Kozmik Oda'nın çok gizli evrakların saklandığı bir yer olduğunu belirten Poshor, "Arşiv odası dediğiniz plan odasında bizim evrakları sakladığımız oda ise kendi evraklarımızı koyduğumuz bir yerdir ve gizlilik derecesinin üzerinde evraklar burada bulunmaz," açıklamasını yaptı.

Tanık Poshor: Kozmik Oda'ya girme ve belge alma yetkim vardı

Kozmik Oda'ya konulacak evrakları hazırlama yetkisine sahip olup olmadığı sorulan Poshor, "Benim evrak onaylama yetkim yoktu. Hazırladığım evraklar da onaya ve imzaya çıkardı," diye konuştu. Kozmik Oda'ya girme yetkisinin olduğunu söyleyen Poshor, "Ön çalışmasını yaptığımız seminer çalışmasında kullanmak üzere eski tarihli seminer bilgi ve verilerini almak için çok defa girip çıktım oraya. Ancak oradan ancak senet karşılığında belge alınabilirdi," dedi.

Aytaç Yalman'a brifing verildi

Dava konusu 19 CD'den ilk dokuzunun CD ve CD kabına ait fotoğrafı gösterilen Poshor, bu CD'ler ve kapları üzerindeki yazıların kendisine ya da yazısını tanıdığı bir mesai arkadaşına ait olup olmadığını hatırlamadığını söyledi. Mahkeme Başkanı Peksak, üzerinde "A. Yalman'a verilen 1. Ordu Plan Brifingi" yazan 8 numaralı CD ile kabını tekrar göstererek üzerindeki yazıların kendisine ait olup olmadığını sordu. Aytaç Yalman'a brifing verdiklerini hatırladığını belirten Poshor, bu yazının da kendisine ait olup olmadığı konusunda kesin bir şey söyleyemeyeceğini iddia etti. (CİHAN)

Muhammed Tanju Poshor'un plan seminerini hazırlayanlar arasında bulunmasına rağmen niçin sanık olarak yargılanmadığını Ömer Diken başkanlığındaki heyete sormak lazım. Kaldı ki seminere katılan 162 kişiden zaten 51'i sanıktı, 33'ü ceza aldı. Öte yandan tanıkları bir kenara bırakalım, ifadesi alınmayanlar bile vardı. Seminere katılıp beraat edenler, katılmayıp ceza alanlar faslına da değineceğiz. Poshor'un tüm yandaş basın tarafından günlerce haber yapılma sebebi Cumhurbaşkanı Muhafız Alay Komutanlığı'na atanmasıyla başlıyor. Sarıkamış'ta 9. Motorlu Piyade Tugayı'nda görevliyken Çankaya Köşkü'ne atanan Poshor "Cesaret ve Feragat Madalyası" sahibi.

Balyoz davası avukatlarından Hüseyin Ersöz, Poshor'un Cumhurbaşkanı tarafından tercih edilip, Muhafız Alay Komutanlığı'na getirilmesiyle darbe ihtimalinin tamamen ortadan kalktığını açıklamıştı. Davalardaki dijital verilerin peşine düşüp, sahtecilikleri ortaya koymasıyla tanınan Ersöz konu hakkında şunları diyor:

“Kendisi seminerle ilgili bütün dokümanları hazırlamıştır. Bir darbe planı cumhurbaşkanına, başbakana, yürütme ve yasa-maya karşı yapılır. Cumhurbaşkanının bilgisi olmadan Muhafız Alay Komutanlığı'na bir kişinin atanmayacağına göre, iktidarın bu darbe planına katılmadığı, inanmadığı açıktır. Seminer bir darbe planı değildir. Tanju Poshor görev yapmak için yeterlidir, bu saygınlığa sahiptir. Bu atama, yapılan işlemlerin ne kadar saçma ve akıldışı olduğunun da göstergesidir,” demişti.

Muhammed Tanju Poshor'un Muhafız Alay Komutanlığı'nı devir alacağı törende Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ü karşıla-yan kişi dönemin Genelkurmay İkinci Başkanı Hulusi Akar'dı. Akar dosyasını ayrıntılarıyla ele alacağız. Muhafız Alay Komutanlığı'na getirilerek önu açılan, bir başka deyimle gene-rallik yolu garanti edilip, ileriki yıllarda önemli yerlere gelecek olan Poshor'un 2015'te Genelkurmay Başkanlığı makamına otu-racağı neredeyse kesin olan Hulusi Akar'a yakın personel oldu-ğunu da hatırlatalım...

Muhammed Tanju Poshor Kara Harp Okulu'nda öğrenci kı-yımlarının yapıldığı dönemde Anafartalar Tabur Komutanı'ydı. Kıyımın devam ettiği Kara Harp Okulu'nda Sakarya Taburu Komutanlığı'nı yapan Ömer Turgut da bu devrenin önemli isim-lerindendir.

Yargılandığı halde terfi eden subay

Söz mahkemelerde yargılananlardan, tanıklardan açılmışken, son yıllarda yargılandığı halde ilk kez terfi eden bir ismi de zik-retmek gerekiyor. Malumunuz, Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, Casusluk gibi binden fazla askeri personelin yargılandığı davalar yüzünden Türk Ordusu'nun omurgası kırıldı. Devletteki hiçbir kurumda (Emniyet dahil) yargılama devam ederken “terfi alına-maz” ama bazı istisnalar kaideyi bozuyor. Bu istisnalardan biri de Genelkurmay Basın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanı Ertuğrul Gazi Özkürkçü. Kamuoyu onu görevinden ziyade köşkteki 30 Ağustos Resepsiyonu'nda Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve eşi-ni selamlaması sayesinde tanıdı.

28 Şubat davası sanıkları arasında bulunan Kurmay Albay Ertuğrul Özkürkçü'nün tuğgeneralliğe terfi etmesi elbette manidar. Yıllarını bu davaları takiple geçiren bir gazetecinin Özkürkçü'yü mercek altına alması da mesleki sorumluluklarının gereğidir.

Ertuğrul Özkürkçü 1977 Bursa Işıklar Askeri Lisesi girişli. 1985 Harp Okulu mezunu. Dolayısıyla hiç tanıımıyordum. 15 Mayıs 2013 tarihinde *Yeniçağ* gazetesindeki köşemde Harp Okulları'ndaki öğrenci kıyımını ele alıp bu okullarda gerçekleştirilen bir ritüelden bahsetmiştim. Atatürk'ün Harp Okulu'na gelişinin yıldönümünde Harbiyeliler "1283 Mustafa Kemal" anonsunun ardından "İçimizde!" diye haykırırlar. Söz konusu yazımda bu o özel ritüelin artık kaldırıldığını ifade etmiştim. Özkürkçü'yle tanışmamız bu sayede oldu. Kendisi beni cep telefonumdan arayıp, bu haberin yanlış olduğunu, söz konusu törenlerin yapılmaya devam ettiğini söyledi. Daha sonra birkaç defa daha telefonla görüştük. Bayram ve kandillerde üç-beş defa mesaj yolladı. Bu esnada 28 Şubat davasını Ankara Adliyesi'nde baştan sona takip eden gazeteci arkadaşım, sevgili ablam Müyesser Yıldız, Özkürkçü'nün yargılandığı halde terfisini gündeme getirdi. Yıldız ayrıca Özkürkçü'nün Adliye bahçesinde sigara içerken fotoğrafını çekti ve Odatv'de bunları haber haline getirdi. Özkürkçü bu duruma çok bozuldu. Yine aradı... Benim gibi muhalif bir gazetecinin telefonlarının dinlenme ihtimalini hatırlatmama rağmen, "Önemli değil... Beni bilen bilir... Çocukluk yıllarımdan bu yana milliyetçiyim... Sizi de yakından takip ediyorum... Dürüstlüğünüzden, vatanseverliğinizden şüphem yok... Sayın Komutanım Özel ve İkinci Başkanımız Akar da sizi seviyor. Emin olun, her iki komutan da sizin gibi, benim gibi düşünüyor. Ama içinde bulunduğumuz koşulları tahmin ediyorsunuz. Lakin bu sıkıntılı günleri aşacağız," diye konuştu. Bunun üzerine dayanamadım ve "Bu davalar ne olacak?" diye sordum. Önce Harp Okulu'nda görev yaptığı dönemde inançları yüzünden soruşturma geçiren öğrencileri "koruyup, kolladığını" söyledi. Sonra da 12 Eylül'e atıfta bulunup, ordu içinde darbe taraftarlarının bulunduğunu, bu davalarla bunların da temizlenmekte olduğunu ima edip, "Alt rütbedekiler masum, inşallah onlar kurtulacak. Sayın komutanlarımız çok çaba gösteriyor," dedi. Bunların yanında Güneydoğu'da askerin kışlaya kapanması sorularıma da farklı yönde cevaplar verip her şeyin düzeleceğini söylediğinde, 30 Ağustos Resepsiyonu fotoğrafı henüz ortaya çıkmamıştı. O fotoğraftan sonra Ulusal Kanal'da Nihat Genç ile birlikte yaptığımız "Veryansın" adlı programda ve "Gündem Özel'de eğilme anını ağır eleştirdim. Bunun bir "selamlama"

olduğunda ısrarlıydı. “Böyle selamlamayı hiç görmedim,” deyince de “Işıklar Askeri Lisesi Komutanı Dursun Yaşa’yı hatırlarsın. Çok milliyetçi bir komutanımızdı. O biz çocuk yaştayken askeri lisede böyle selamlamayı öğretmişti. O günden bu yana benim selamlamalarım böyledir. Eğilme söz konusu değildir,” dedi.

Müyesser Yıldız’ın haberlerinden yakındı. Onunla çok yakın olduğumu bildiği için kendisiyle ilgili haber yapmaması yönünde dolaylı sözlerle telkinde bulundu... Yıldız gibi 16 ayını Silivri’de geçiren birine bu yönde bir şeyler söylemek her babayığidin hakkı olmadığı gibi benim haddime de düşmezdi. Sadece aramızdaki diyalogu anlattım. Müyesser haberlerine devam etti... Yargılanırken nasıl terfi ettiğine dair sorularıma ise “Beni zaten geç terfi ettirdiler. Yasada yazılı bir madde yok. Ben tırnaklarımla kazıyarak general oldum,” şeklinde cevap verdi. Yabancı dili iyi olduğu için 28 Şubat döneminde yabancı ülkelerin askeri ataşelerine tercümanlık görevini yerine getirdiğini ifade ediyordu. Nitekim 28 Şubat davasında verdiği ifadelerde ve duruşmadaki sorgusunda “28 Şubat’a en fazla ben karşıydım. Ben yapmadım, yapanlar olabilir... Yapılmasını asla tasvip etmedim,” demişti.

Askeri davalarda yüzlerce milliyetçi-ulusalcı, bir başka deyişle antiemperyalist görüşlere sahip subay yargılanırken Özkürkçü’nün durumundan ister istemez şüpheyeye düşmüştüm. Araştırmaya karar verdim. Önce devre arkadaşlarına sordum. Sonra da birlikte görev yaptığı bazı isimlere... Bazıları Erzurum’da bir tarikata mensup olduğunu iddia ettiyse de bununla ilgili somut bir kanıt yoktu. İnanmamakla beraber bir kenara not etmekte fayda gördüm. Ergenekon davasından müebbet cezası alan dönemin Genelkurmay ikinci Başkanı Ergin Saygun’a “Özel Kalem Müdürü” yapılması için telkinlerde bulunulduğu yönünde bilgiler aldım. Saygun’un yaptığı araştırmadan sonra “Asla olmaz!” sözleriyle teklifleri geri çevirdiğini birkaç ayrı kaynaktan doğrulattım. Ergin Saygun’un durumu malumunuz. Yine de Özkürkçü’nün Genelkurmay Karargâhı’na tayini için harcanan çabalar sonuç vermiş olmalı ki “Genel Prensipler Başkanlığı” olarak bilinen J5 ataması yapıldı. 28 Şubat’tan yargılandığı halde terfi etmesi ilginç elbet. Tuğgeneral olduğunda normal koşullarda önce kıta hizmetine çıkıp tugay komutanı olması gerekirken, Genelkurmay’ın “sözcü”sü niteliğindeki daireye başkan

yapılması son derece iddialı bir mesaj içeriyor. İsimleri bende saklı kaynaklar bu mesajı şöyle yorumluyor: “Bakın biz adamımıza sahip çıkarız. Terfi ettirdiğimiz gibi ele geçirmekte olduğumuz Genelkurmay’ın sözcüsü bile yaparız!”

İddialar ve yorumlar doğruysa bu resmen bir “meydan okumadır.” Bu düşünceye AKP ile gizli ortağı Cemaat arasındaki son restleşmeden sonra kapılmaya başladığımı da itiraf etmeliyim. Hükümetin, devletin tüm erklerini elinde bulundurma gerçeğine rağmen, Cemaat’ın operasyonlarına fütursuzca devam etmesi bu ihtimali ve yorumları destekler mahiyettedir.

BÖLÜM 2

Harp Okulu'ndaki ilk kumpas

Türk Silahlı Kuvvetleri'ne kurulan kumpasın ilk belirtisi, Tümgeneral Reha Taşkesen'in Harp Okulu Komutanı'yken dahili telefondan yaptığı özel telefon görüşmelerinin basına sızdırılmasıydı. Kara Harp Okulu gibi Türk Ordusu'nun en gözde kurumlarından birinden, karargâh içi telefon görüşmelerinin kayda alınıp, daha sonra gizlice basına sızdırılması askeri ve istihbarat açısından başlı başına bir skandaldı. Usta gazeteci Emin Çölaşan 12 Temmuz 2006 tarihinde *Hürriyet* gazetesinde Taşkesen'in istifası hakkında şunları yazmıştı:

Her şey imzasız ihbar mektupları ile başladı. Genelkurmay Başkanlığı'na Taşkesen'le ilgili imzasız ihbar mektupları geliyordu: "Okulda bira içmeyi serbest bıraktı. Kız ve erkek öğrenciler el ele tutuşuyor. Yakında hamile kalanlar olacak" Bu imzasız mektuplar üstleri tarafından resmi yazı ekinde Taşkesen'e gönderiliyordu. Taşkesen bunları "birinci ele" şöyle aktardı: 'Benim askerlik anlayışım farklıydı. 21. yüzyılda görev yapacak Atatürkçü, çağdaş subaylar yetiştiriyordum. Rahat bir eğitimden yanayım. Askerlikte sopalı sisteme karşıyım. Askerlik anlayışım karşılıklı sevgi ve saygıya dayanır. Hiçbir personelimle sorunum olmadı. İmzasız ihbarların tümü yalandı. Okulda bira içilmesi söz konusu değil. Ancak Demirtepe semtindeki lokalimizde içki var. Orası beş yıldızlı restorana dönüştü. Çoğu fakir ailelerin çocuğu olan öğrenciler gelir, mum ışığında aileleri veya kız-erkek arkadaşlarıyla ucuz ve kaliteli yemek yer. Ben oraya piyano da koydurdum. Amaç onların sosyal ve çağdaş kişiliğini geliştirmektir. Okula içkili gelinmez. Okulda el ele tutuşulmaz. Bunlar kesinlikle yasaktır. Harp Okulu Komutanlığı'na Orgeneral Büyükanıt tarafından geçen yıl getirilmiştim. Tahmin ediyorum ki, birileri benim bu uygulamalarımın rahatsız oldu. Uzaktan bakınca, benim yaptıklarım ve askerlik anlayışım onları rahatsız

etmiş olabilir. Böyle bir algılamam var çünkü yaptığım uygulamalar birilerini rahatsız ediyordu.

Görevden alınma olayında tarikatların rolü olmuş mudur?

“Ülkemizin en büyük sorunu köktendincilik ve bölücülüktür. Harp Okulu’nda bu konuda bazı duyumlarım oldu. Bu kesimlere karşı sözlü emirler verdim. Rahatsız oldukları kesindir. İmzasız ihbar mektuplarıyla tedirgin ediyorlardı. Üstlerim bu konuda bir araştırma yaptırsaydı, hepsinin asılsız olduğu ortaya çıkacaktı. Yaptırmadılar.”

Peki, olay nereye doğru sürükleniyordu? Taşkesen bunları da “birinci ele” şöyle anlatıyordu: “Çevrem çok geniş. Yazar, gazeteci, siyasetçi, asker, sivil, kadın, erkek, çok geniş çevrem var. Kendi özel telefonumla herkesle her şeyi konuşurum. Makam telefonum özel görüşmelere kapalıdır. Dinleniyorum diye özel telefonumdan konuşma yapmaktan vazgeçmedim. Bazı hanımlarla da özel konuşmalar yapmışımdır. Tamamen özel yaşamdır. Basında yer alan bayanın Harp Okulu öğrencisi olduğu tamamen yalan. Böyle bir şey kesinlikle yok.”

“Bu yılın başlarında, telefonlarımın dinlendiğini çok güvenilir bir kaynaktan öğrendim. Samsun’dan aldığım telefon hemen dinlemeye alınmış. Göreve başladıktan hemen sonra beni izleme ve dinleme kararı alınmış. Kimin dinlediğini veya dinlettiğini bilmiyorum. Birinin dinlenmesi için mahkeme kararı gerekir. Olup olmadığını da bilmiyorum ama olmadığını sanıyorum. Ülkemizde telefon dinlemeyi Genelkurmay, MİT, Jandarma ve Emniyet yapabilir. Dinlemeyi Genelkurmay mı yaptı veya istedi, yoksa başkaları mı dinleyip Genelkurmay’a iletti? Bunları da bilmiyorum.

Samsun’dan başkasının adına bir cep telefonu almıştım. O numarayı da en kısa zamanda öğrenip dinlemeye almışlar. Bu işin arkasında bir yabancı devlet desteği olup olmadığını da doğrusu merak ediyorum.”

(...) Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Reha Taşkesen geçtiğimiz çarşamba günü Kara Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkanı Orgeneral Ergin Saygun tarafından makamına çağrıldı. Saygun’un masasında Taşkesen’in bazı bayanlarla yaptığı ve dinlenmiş olan telefon konuşmalarının kâğıda dökülmüş bant çözümleri vardı. Perşembe günü bir kez daha konuşmalar ve Taşkesen istifasını vermek zorunda kaldı.

Basına bazı bilgiler yansıdı ama bu konuşmaların hangi bayan veya bayanlarla yapıldığı, neler konuşulduğu bilinmiyor. Anladığım kadarıyla emekli Tümgeneral Reha Taşkesen de bu tür konuşmalar olduğunu güvendiği kişilere doğruluyor, ancak konunun ayrıntılarına girilmesini istemiyor.

“Bunlar benim çok özel konuşmalarımdı. Özel hayatıma girilmişti. Saygun Paşa onları bana okuttu. Oraya çağrıldığım zaman zaten bazı tatsız gelişmeler olacağını hissediyordum. Askerlikten istifamı orada verdim. Benim yadırgadığım konu şudur: TSK bu olayı sadece bir bayan ilişkisiyle sınırlayıp basit bir düzeye indirerek gündeme getirdi. Hukukdışı dinleme olayına TSK dahil hiç kimse dikkat etmedi. Genelkurmay bildirisinde özel hayatın dokunulmazlığı var deniliyor ama benim özel hayatıma yasadışı yollarla girildi, özel hayatımın dokunulmazlığı yok edildi. Ben bu yaşananları kişisel bir olay olarak görmüyorum. Yapılan dinlemeler hukuka uygun mudur? Bu soruyu soruyorum.”

“Paralel Yapı”nın ilk telaffuzu

Hemen ertesi gün, 13 Temmuz 2006’da, *Sabah* gazetesinde muhabir olarak çalışan Metehan Demir ilginç bir habere imza attı. Hava Harp Okulu mezunu olan Demir daha sonra *Hürriyet*’in ikinci koltuğu olan Ankara Temsilciliği’ne atanacak ama yolsuzluklar yüzünden görevden alınan eski bakan Egemen Bağış’la yaptığı fazla samimi bir konuşmanın basına yansıtılmasının ardından bu gazeteyle de yollarını ayıracaktı.

Demir söz konusu haberinde Taşkesen olayına değiniyor ve ilk kez “devleti gözetleyen paralel bir yapı mı var” sorusunu gündeme getiriyordu. İsterseniz, Demir’in yazısını tekrar hatırlayalım...

Tümgeneral “Telefonum dinlendi” diyerek istifa etti. Genelkurmay dinlemeyi reddetti

Genelkurmay, Kara Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Taşkesen’in istifasıyla ilgili açıklamasında üç noktaya dikkat çekti: 1- Gelen ihbar belgelerinin incelenmesi sonucu, iddialar sorulunca kendisi istifa yolunu seçti. 2- Konu tamamen özel hayatıyla ilgili. 3- Genelkurmay’ın teknik dinleme yetkisi, imkânı ve kabiliyeti yok.

Yanıt bekleyen sorular

Bu açıklamanın ardından birçok soru gündeme geldi: İhbar belgeleri komutanlık kademelerine nereden geldi? Belgeler arasında ses kayıtları var mı? Varsa, Genelkurmay dinlemediğine göre generalin telefonlarını kimler dinledi? İhbar belgelerini kurum dışından isimsiz birileri mi yolladı?

Paşa'nın telefonunu dinleyenler kim?

Genelkurmay, Taşkesen Paşa'nın telefonlarının Genelkurmay İstihbaratı tarafından dinlenmediğini açıkladı ama "Kim dinledi?" sorusu ortada duruyor.

Kara Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Reha Taşkesen'in sürpriz bir şekilde hem TSK'dan hem de parlak görevinden ayrılma kararı başkentte "30 Ağustos" öncesi esrarengiz soru işaretleri bırakan bir dizi olayın yaşandığını ortaya çıkardı. Kamuoyu birkaç gündür istifanın medyatik detaylarına ve Paşa'nın özel hayatıyla ilgili detaylara yoğunlaştı.

Telekulak şüphesi

Ancak TSK ve Ankara koridorlarında asıl merak uyandıran Paşa'nın özel hayatı değil, istifaya giden süreçte karanlık kalan noktalar ile Genelkurmay'da üst düzey komuta kademesinin esrarengiz bir "telekulak" sorunuyla karşı karşıya olduğu şüphesi. Genelkurmay Başkanlığı'nın dün yaptığı yazılı açıklamayla Kara Harp Okulu Komutanı Reha Taşkesen'in telefonlarının dinlenmesinin hem imkân hem de yetki açısından söz konusu olmadığını bildirmesiyle karanlıkta kalan en önemli soru şu oldu: Peki o zaman içinde ses kayıt detaylarının olduğu iddia edilen ihbar dosyası paralelinde Taşkesen Paşa'nın telefonlarını kim dinledi ve kim bu raporu hazırladı?

Generallerde "Ben de mi dinleniyorum" kuşkusu

Sabah'ın Taşkesen olayıyla ilgili olarak bilgi almak istediği bazı üst düzey komutanlar "Belki bizi de dinliyorlardır" gerekçesiyle yanıt vermekten kaçındı.

İşte o sorular:

1- Tümgeneral Reha Taşkesen olayın ilk ortaya çıktığı pazartesi günü, telefonda kendisini arayan yakınları dahil her-

kese, “Evet özel hayatımla ilgili bazı gelişmeler vardı. Durum bildiğiniz gibi değil. Ama telefonda anlatamam. Çünkü telefonumu dinliyorlar,” dedi. TSK’ya zarar gelmesin, ayrılıyorum diyen Reha Paşa, bu sözleri ile dinleyen başka bir merkezi mi anlatmaya çalışıyordu?

2- Kara Harp Okulu gibi TSK’nın gözbebeği kurumlarından birinin başında olan Tümgeneral Reha Taşkesen ile ilgili içinde telefon konuşmaları kayıtlarının da bulunduğu iddia edilen ilk ihbar dosyası komutanlara nereden geldi? Gönderen yer, kişi ve kurum açıkça dosyada yazıyor muydu?

3- Dün Genelkurmay’ın yaptığı açıklamayla Paşa’nın telefonlarını dinleyen kurumun Genelkurmay Askeri İstihbarat olduğu tezi çürümüş oldu. Zaten Genelkurmay’ın durduk yerde parlak bir komutanı dinlemeye alması anlaşılabilir değil. Yoksa isimsiz dinleme de içeren ihbar dosyasını gönderen kurum dışından birileri miydi?

4- Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı gibi emir komuta zinciri içinde çalışan ve her atılan adımın komutan emri ile gerçekleştiği bir kurumun adı bilerek ve kimlerce neden sızdırıldı?

5- Bir süreden beri Genelkurmay ve TSK genelinde kilit isimler, cep telefonları dahil görüşmelerinin dışarıdan dinlediği kuşkusunu taşıyordu. Komutanları kim dinliyordu? Bu kuşku nereden çıkmıştı? Acaba, çok sayıda komutanın dinlenmesi amacı ile atılan “elektronik ağ”a, gönül ilişkisi olduğu iddia edilen Tümgeneral Reha Taşkesen mi tesadüf eseri takıldı? Olay patlayınca da, ortaya dev bir buzdağı mı çıktı?

6- Olayın patlak vermesinin sonrasında, gerek basın mensupları, gerek konuyu kişisel merakları nedeniyle öğrenmeye çalışan sivil şahıslar neden diğer üst rütbeli komutanlarla yaptıkları telefon görüşmesinde, “Size olayın tamamını anlatamayız. Belki de dinlemede bize kadar ulaştılar,” diye endişeli ifadelerle karşılaştı? Dün ve bugün de, *Sabah*’ın telefonlarına komutanlar, tıpkı Reha Paşa gibi, “Belki de beni

de dinliyorlar,” yanıtını vermeye devam ettiler. Yani devletin içine sızmış ve devleti gözetleyen paralel bir yapı mı vardı? Bu da endişe mi doğuruyordu?

7- Genelkurmay Askeri İstihbaratı’nın en üstünde olan Korgeneral Arslan Güner’in, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt’a yakınlığı ve bir ast olarak saygısı nedeniyle bunu yapma ihtimali zaten yoktu. Kara Harp Okulu’na atanmasında bizzat Büyükanıt Paşa’nın rol oynadığı Reha Taşkesen, sadece okulda izlediği sert tutumdan veya özel hayatından dolayı mı bazı çevrelerce dinlemeye alınmıştı?

8- TSK içinde komutanların çoğuna son dönemde cep telefonlarında ‘gizlilik içeren konuşmalarınıza dikkat edin’ uyarısı yapılması nedeniyle mi komutanlar kendilerini arayanlara ‘Beni dinliyor olabilirler’ endişesini seslendirdi?

9- Genelkurmay’ın dünkü açıklamasında, “Anılan emekli general, muhtelif komutanlık kademelerine ulaşan ihbar belgelerinin incelenmesi sonucu iddiaların ciddiyetinin kendisine sorulması üzerine kendi öz iradesiyle istifa yolunu seçmiştir” denildi. Yani, dosya incelendikten sonra bağlı bulunduğu Kara Kuvvetleri Karargâhı’na çağrılan Taşkesen’e bu kayıtlar dinletildiğinde, bilinenin aksine, “Gerekeni yap” denilmedi. Taşkesen’e, “Sen değerli bir askersin. Ayrılmanı istemiyoruz,” ifadeleri kullanıldı. Taşkesen ise, “Kurumuma zarar gelsin istemem,” diyerek ayrıldı. Yani, Taşkesen arada kurban gitmiş bir isim mi oldu?

Dinlemeye takılan subaylar

Tümgeneral Reha Taşkesen sıradan bir general olmadığı gibi askeri çevrelerce “geleceğin Genelkurmay Başkanı” olarak görülmekteydi. Kurmay albay rütbesinde Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’in yaverliği görevini üstlenmişti. 28 Şubat sürecinde tankların Sincan’da yürüdüğü haberini alan Demirel, “İşin aslını öğrenmesi için” yaveri Taşkesen’i görevlendirmişti. Yedi ay süreyle Afganistan’da Uluslararası Güvenlik ve Yardım Kuvveti İSAF’ın komutanlığını yapan Taşkesen meslek hayatı boyunca hep başarılı olmuştu. Güneydoğu’da PKK terör örgütüne karşı müca-

delede görev yapmadığı birlik azdı. 2004 yılında tümgenarallığe terfi etti. O yıl “Zafer Haftası” etkinliklerinde eşiyile beraber iki kilometre uzunluğunda 4,5 metre genişliğindeki Türk bayrağıyla Ulus’taki Atatürk heykeline yürümüştü. 2005’te Kara Harp Okulu Komutanı oldu. 2008’de korgenerallığe terfi etmesi bekleniyordu.

Reha Taşkesen gibi bir subayın dinlenmesi çok önemliydi ama aslında ortada daha da büyük bir skandal vardı. Dinlemeye takılan sadece Taşkesen değildi. Genelkurmay başkanlarından, pilot yüzbaşılara kadar onlarca asker dinlenmişti:

1- Orgeneral Işık Koşaner, Genelkurmay Başkanı (ortam dinlemesi).

2- Orgeneral İlker Başbuğ, Genelkurmay Başkanı (ortam dinlemesi).

3- Orgeneral (E) İsmail Hakkı Karadayı, Genelkurmay Başkanı (ortam dinlemesi).

4- Orgeneral (E) Aytaç Yalman, Kara Kuvvetleri Komutanı (ortam dinlemesi).

5- Orgeneral (E) Hurşit Tolon, 1. Ordu Komutanı (ortam dinlemesi).

6- Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı (ortam dinlemesi).

7- Orgeneral Saldıray Berk, Kara Kuvvetleri Komutanlığı Eğitim ve Doktrin Komutanı (ortam dinlemesi).

8- Orgeneral Nusret Taşdeler, Harp Akademileri Komutanı.

9- Orgeneral (E) Ergin Saygun, Genelkurmay 2. Başkanı.

10- Korgeneral Galip Mendi, Kocaeli Garnizon Komutanı.

11- Korgeneral Metin Yavuz Yalçın, Kocaeli Muhabere Hizmet Destek Eğitim Komutanı (ortam dinlemesi).

12- Koramiral Kadir Sağdıç, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Eğitim ve Öğretim Komutanı (ortam dinlemesi).

13- Tümgeneral Kenan Koçak, Genelkurmay Başkanlığı Plan Hareket Daire Başkanı.

14- Tümgeneral Gürbüz Kaya, Hakkâri Tümen Komutanı (ortam dinlemesi).

15- Tümgeneral Halil Helvacıoğlu, Foça Jandarma Komando Okulu Komutanı (ortam dinlemesi).

16- Tümamiral Cem Gürdeniz, Deniz Kuvvetleri Plan Prensipler Dairesi Başkanı (ortam dinlemesi).

- 17- Tümgeneral Hıfzı Çubuklu, Genelkurmay Başkanlığı Adli Müşaviri (ortam dinlemesi).
- 18- Tümgeneral (E) Reha Taşkesen, Kara Harp Okulu Komutanı.
- 19- Hava Tümgeneral Erol Özdil (ortam dinlemesi).
- 20- Tuğgeneral Zeki Es, Çukurca Tugay Komutanı (ortam dinlemesi).
- 21- Tuğgeneral (E) Münir Erten, Genelkurmay Başkanlığı Elektronik Sistemleri Komutanı (ortam dinlemesi).
- 22- Tuğgeneral (E) Süha Tanyeri, Genelkurmay Başkanlığı Stratejik Araştırmalar ve Etüt Merkezi (SAREM) Komutanı (ortam dinlemesi).
- 23- Tuğgeneral (E) Levent Ersöz, Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Grup Komutanı (ortam dinlemesi).
- 24- Deniz Kıdemli Kurmay Albay Dursun Çiçek, Genelkurmay Başkanlığı Bilgi Destek Dairesi 3. Şube Müdürü (ortam dinlemesi).
- 25- Kurmay Albay Mehmet Aygün (ortam dinlemesi).
- 26- Albay Ünal Atabay, Kara Kuvvetleri Komutanlığı İç Güvenlik Harekat Şube Müdürü (ortam dinlemesi).
- 27- Albay (E) Hasan Atilla Uğur, Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Teknik Daire Başkanı (ortam dinlemesi).
- 28- Albay Gürsel Tokmakoğlu (ortam dinlemesi).
- 29- Albay (E) Arif Doğan (ortam dinlemesi).
- 30- Yarbay Onur Dirik, Dağlıca Tabur Komutanı (ortam dinlemesi).
- 31- Yarbay Selami Çakmak.
- 32- Binbaşı Kadir Ayhan (ortam dinlemesi).
- 33- Binbaşı Uğur Cevizoğlu (ortam dinlemesi).
- 34- Jandarma Binbaşı Ümit Yüksel Berber (ortam dinlemesi).
- 35- Erzincan İl Jandarma Alay Komutanlığı (ortam dinlemesi).
- 36- Yüzbaşı Coşkun Başbuğ.
- 37- Çağlar Canbaz, Üsteğmen (ortam dinlemesi).
- 38- Fırat Ç., Hava Pilot Üsteğmen.

Bunlar bizim tespit edebildiklerimiz ve kamuoyuna yansıyanlar. Bir de arşivlenip günün birinde servise hazırlananlar var ki sayısını dinleyenler bile bilmiyor. İşin vahim tarafı, dünyanın en büyük orduları arasında sayılan Türk Silahlı Kuvvetleri'nde bu yasadışı dinlemeleri yapanların hiçbirinin izine rastlanama-

yışı. Bu durum güvenliğimizin ne hallere düştüğünün de göstergesi olsa gerek. Telefon dinlemeleri yüzünden İzmir’de devam eden “askeri casusluk ve fuhuş” davasında yargılanan birçok subay var. Bu dinlemelerin sahte isimlerle yapıldığı da tespit edildi ve soruşturma sonucu bazı polisler tutuklandı. Sadece yargılanan değil, müşteki, yani zarar gören subaylar iddianameye dahil edildi. Oysa birçoğunun dinleme ve olaylardan haberi yok. Üstelik müşteki olarak davacı bile değiller, ancak isimleri dahil edilerek tasfiye edilmeleri için bu çuvalın içine atıldılar. Asker ve sivil 2500 isim var, her birini burada yazmak imkânsız.

Tansu Çiller’in Harp Okulu ricası

Taşkesen’in istifasının arkasında Cemaat tertibi olduğunu ilk seslendirenlerin arasında *Cumhuriyet* gazetesi yazarı Hikmet Çetinkaya vardı. O dönemler sıkı bir Cemaat karşıtı olan ama daha sonra Cemaat’e teslim olduğu iddia edilen Hikmet Çetinkaya, 19 Temmuz 2006 tarihli yazısında, Harp Okulları’nda Cemaat yapılanmasının 1995’lere kadar dayandığını belirtiyor. Yazıdan ayrıca eski Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt’ın Harp Okulu Komutanı’yken devrin başbakanı Tansu Çiller’in ricası ile atılmak üzere olan öğrencileri ve bunların arasındaki Harp Okulu imamını kurtardığını da öğreniyoruz:

Kara Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Reha Taşkesen’in istifasından sonra ilk aklıma gelen ne oldu biliyor musunuz?

Hemen arşive telefon edip, 1995 yılında çıkan bazı yazılarımı Mahmut Gündüz’e buldurup okumak oldu...

15 Ekim 1995 sayı: 19... Strateji Grubu’nun *Gündem* dergisi...

Gündem dergisi ilginç bir haber yayımlamıştı 11 yıl önce...

Haber aynen şöyleydi:

“Son dönemde ordunun darbe hazırlığı içinde olduğunu açıklayan Fethullah Gülen’in, Kara Harp Okulu’nda faaliyet gösteren çok sayıda ‘müridinin’ gördükleri ‘üst düzey’ himaye nedeniyle haklarında bir şey yapılmadığı ortaya çıktı.

Gündem’in elde ettiği bilgilere göre bazı öğrencilerin ‘ekonomik durumlarındaki olağanüstü iyileşme’ ve izinli oldukları hafta sonları evlere kapanmaları ‘Kara Harp Okulu Disiplin Kurulu’nun dikkatini çekti.

Yapılan araştırmalarda, bu öğrencilerin ‘vakıf’ adı verilen yerlerde hocalar liderliğinde toplu olarak Fethullah Gülen’in konuşmalarını içeren video bantları izledikleri ve Risale-i Nur üzerinde çalıştıkları saptandı.

Disiplin kurulu, sayıları 200’ü bulan ve ‘kendini belli etmeden mezun olup ordunun kilit noktalarına yerleşmeyi’ hedef olarak belirleyen Fethullah Gülen müritlerine yönelik bir ‘arındırma’ operasyonu başlattı. İlk olarak lider kadrolardan Aydın Altınayar, daha sonra Turhan Yılıkcı, Yücel Yalçın ve Bülent Daşkın ile birlikte dokuz öğrencinin ilişkileri kesildi.

Operasyonu genişleten okul yönetimi, temmuz ayında, büyük bir bölümü Fethullah Gülen’in denetimindeki Akyazılılar Vakfı yurt ve dershanelerinde eğitim görmüş diğer müritleri de okuldan atma hazırlıkları yaparken haklarında istihbarat çalışması yapılan öğrencilerin adlarının bulunduğu isim listesi, ‘bilinmeyen kişiler’ tarafından öğrencilerin dolaplarına bırakıldı.”

Demek ki o tarihte Kara Harp Okulu’nda Fethullahçı bir köstebek vardı!

O tarihte Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Başbakan Tansu Çiller ve Milli Savunma Bakanı Vefa Tanır, Genelkurmay Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı, Kara Kuvvetleri Komutanı ise Orgeneral Hikmet Bayar’dı...

Peki Kara Harp Okulu Komutanı kimdi?

Tuğgeneral Yaşar Büyükanıt ...

1995 yılında patlak veren “Kara Harp Okulu”ndaki “Fethullahçı örgütlenme” sıradan bir olay değildi...

Gazeteler Kara Harp Okulu’nda 90 Fethullahçı öğrencinin adlarını yayımlıyor, Başbakan Tansu Çiller’in “Askeri öğrenciler okuldan atılmasın” diye Büyükanıt Paşa’yı telefonla arayıp “ricada bulunduğunu” haber veriyordu...

Kara Harp Okulu’ndaki 90 öğrenci “Fethullah Hoca’nın talebeleri” sıfatıyla şimdi TSK’de mi değil mi bilmiyorum...

Bildiğim, o tarihte bir subay, iki astsubay, sekizi Kara Harp Okulu, 16’sı astsubay okulu öğrencisi, 300 de uzman çavuşun TSK’den atıldığı...

Yıldız ve Avcı neden tutuklandılar?

Burada değerli gazeteci Müyesser Yıldız'ın tutuklanmasına da kısaca değinmek gerekiyor. Yıldız, 27 Eylül 2009'da, benzer yapıların TSK içinde olabileceği kanaatini Odatv'de seslendirmişti. Avcı kitabında dinleme ve izlemelerin devletin arşivi, teknolojik imkânları ve para gücü olmasa gerçekleştirilemeyeceği gerçeğinden hareketle bu işleri hem legal hem de illegal cephesi bulunan ve devlette uzantıları olan, suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgütün gerçekleştirdiğini öne sürüyordu. Yıldız, YAŞ toplantısında terfisi engellendiği için istifa eden ve sonrasında "Fuhuş Operasyonu"nda müşteki olan Deniz Harp Okulu eski Komutanı Tuğamiral Türker Ertürk'ün basına yaptığı açıklamalara da değiniyordu. Ertürk söz konusu açıklamalarda Türk Silahlı Kuvvetleri'nin de benzer bir saldırıya uğradığını ama komuta kademesinin bu saldırılara karşı sessiz kalmayı tercih ettiğini belirtiyordu. Müyesser Yıldız buradan hareketle Tümgeneral Reha Taşkesen'e karşı yapılan operasyonun da aynı merkezden yürütüldüğünü öne sürüyordu. Yıldız yazısını, "2006'da bu illegal dinleme ve izlemelerin peşine düşülüp, sorumlularından hesap sorulsa, bugün sadece TSK değil, tüm Türkiye bu 'korku imparatorluğu'nun esiri haline getirilebilir miydi?" diye sorarak bitiriyordu.

Müyesser Yıldız daha sonra Hanefi Avcı'yla bir söyleşi de yaptı. Avcı, kitabın tanıtımı için Ankara'ya gelmişti. Yıldız da Emniyet Müdürü olan eşinden o sırada Eskişehir Emniyet Müdürlüğü görevini yapan Avcı'nın cep telefonunu almış, görüşme talebini iletmişti. Ankara'da bir pastanede buluştular. Avcı'nın kitapta "Emniyet'teki İmam Kozanlı Ömer"i açıklaması büyük yankı yaratmıştı. Yandaş medya Avcı'yı hedef gösteriyor, Cemaat yapılanmasını deşifre ettiği için mutlaka cezalandırılmasını istiyordu. Avcı, Yıldız'ın söylemedikleri dışında bir şey yazmayacağından emindi. Cep telefonunun dinlendiğini bildiğini anlattı. Ancak pastanede suböreği yiyip çay içerken ortam dinlemesine uğrayabileceğini tahmin etmiyordu. Bir ara Yıldız, "Müdür Bey, Emniyet'in İmamı'nı bildiğinize göre bir istihbaratçı olarak yargıdaki ve TSK'daki imamı da biliyorsunuzdur. Kim bunlar?" diye sorunca Avcı gülümsedi. Saat ilerlemiş, kitabın tanıtım toplantısı gelip çatmıştı. "Onu da bir dahaki görüşmemizde konuşuruz be yenge," diyerek görüşmeden ayrıldı. Bu soru Yıldız için sonun başlangıcıydı.

Odatv davasında Soner Yalçın, Yalçın Küçük, Barış Pehlivan ve Barış Terkoğlu'nun niçin tutuklandıklarına dair çok şey yazılıp söylendi. Her biri kalem ehli olan değerli meslektaşlarımla başından sonuna kadar masum olduklarına inanıyorum. Müyesser Yıldız'ın Odatv davasından tutuklanma sebebinin ise bu konuşma olduğu kanısındayım. Kuşkusuz başka nedenler de var. Örneğin Yıldız'ın Savcı Zekeriya Öz hakkında şikâyet dilekçesi vererek Yargıtay tarafından yargılanmasını sağlaması da bir başka neden. Zekeriya Öz bunu hazmedememiş, Yıldız'ın "şüpheli" vasfıyla gözaltına alınma emrini imzalamış, yetmemiş, sorusunu bizzat kendisi yapmıştı. Yine de ben asıl tutuklanma nedeninin bu sohbet olduğuna inanıyorum. Yıldız'ın yargıdaki ve ordudaki imamları öğrenme ihtimali birilerini hemen harekete geçmeye zorlamıştı. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın deyişiyle kumpası kuranlar, bir taşla üç-beş kuş değil, kuş sürüsü avlamayı hedefliyordu. Hanefi Avcı apar topar o gün gözaltına alındı. Haberi duyan Yıldız cep telefonu ile Avcı'yı aradığında, "Doğrudur yenge arkadaşlarla İstanbul'a gideceğiz," cevabını verebilmişti. Avcı'nın gidişi o gidişti. Nitekim bir süre sonra Yıldız da babasının vefatı nedeniyle neredeyse altı-yedi aydır yazmadığı Odatv'den dolayı tutuklandı.

"Su uyur, Hulusi Akar"

TSK'daki paralel devlet yapılanmasındaki araştırmaların çoğunluğunda yollar Hulusi Akar'ın kavşağında birleşiyor. Oysa Hulusi Akar bu satırların yazarının hemşerisi ve dolaylı akrabasıdır. Onun adını ilk kez Kara Harp Okulu Komutanlığı'na atandığında duydum. Rahmetli babamın halasının oğullarından İzzet Ünal, generalliğe terfisinde Akar'dan bahsetmişti. Ünal ile akrabalık ilişkilerimiz düğün, bayram ve cenazelerde bir araya gelmenin ötesine geçmediği için fazla bir samimiyetim yoktu. Bu yüzden Ünal, aynı zamanda kayınbiraderi olan Akar'ın Harp Okulu Komutanlığı'ndan sonra yolunun hızla açılacağını söylediğinde fazla kulak asmamıştım.

Kısa zamanda bu isme dikkat etmemekle yanlış yaptığımı anladım. Hulusi Akar'ın "seri paşa" olacağı ilk günden belli olmaya başlamıştı. Harbiye'de neredeyse "sıkıyönetim" ilan eden Akar'a göre Harbiyeliler "lüks"e alışmıştı, devletin verdiği imkânlar çarçur ediliyordu. Tasarruf denilerek öğrencilerin

kahvaltısındaki zeytin taneleri bile azaltılmış, yemeklerindeki malzemeler kısıtlanmaya başlamıştı. Oysa Silahlı Kuvvetler'deki öğrencilerin, eratın, subay ve astsubayların yemekleri kalori miktarına ve mevsime göre hazırlanırdı.

Akar, Harbiye'de öğrencilerin sosyal etkinliklerini ve özel hayatlarını mercek altına almıştı. Askeri okulların kültüründe en büyük suç sayılan "ispiyonculuk" neredeyse teşvik edilir hale geldi. Akar öylesine "seri" çalışıyordu ki öğrenciler aralarında "Su uyur, Hulusi Akar" diye şakalaşıyorlardı. Kısa sürede 1994 mezunu subaylar (üsteğmen-yüzbaşı) kadroya dahil edilerek takım ve bölük komutanlığına getirildi. 1986 askeri lise girişlilerinin 1994 yılında Harbiye'den mezun olduklarını hatırlatalım. Öğrenci Alayı Komutanı Kurmay Albay Sadık Üstün, Akar'ın gözdesiydi. O yıllarda Harbiye'de görev yapan öğrenciler ile bazı subaylar arasında, somut bir kanıt olmamasına rağmen Sadık Albay'ın Reha Taşkesen'in telefon dinleme işinin içinde olduğuna inanılırdı. Albay Üstün, Akar'dan sonra Reha Taşkesen'in Harp Okulu Komutanlığı esnasında da bir yıl Öğrenci Alay Komutanı olarak görev yaptı.

Harp Okulu'nda Öğrenci Alay Komutanlığı son derece stratejik bir görevdir. 1981 mezunu olan Sadık Üstün Albay beklediği gibi generalliğe terfi edemedi. Bu durumun sorumlusu olarak Yaşar Büyükanıt, Ergun Saygın ve İlker Başbuğ'u gördüğü bilinen Sadık Albay, emekli olmasına rağmen Hulusi Akar ile irtibatını hiç koparmadı. Akar'ın Hasdal Askeri Cezaevi'nin de sorumluluk alanında bulunduğu 3. Kolordu Komutanlığı sırasında emekli Albay Sadık, Kolordu karargâhında saatlerce Akar ile bir araya geliyordu. Kapalı kapılar ardında nelerin konuşulduğu elbette bilinmiyor ama bir korgeneralin makamında emekli bir albayla saatlerce sık sık görüşmesinin teamüllere uygun olduğunu söylemek mümkün değil. Sadık Üstün gibi Kara Harp Okulu'nda Öğrenci Alay Komutanlığı yapıp da generalliğe terfi etmeyen bir albay yoktur. Hilmi Özkök de benim Harp Okulu Alay Komutanım idi ve general olacağını öğrenci olarak biz bile bilirdik. Üstün için devre arkadaşları olan 1981'liler, "Halen imamların peşindedir," diyor. Sadık Üstün'ün kendisini terfi ettirmeyenlere karşı kinli olduğu gibi, terfi edecek personelle ilgili çalışma yapmayı sürdürdüğü iddia edilir. Sadık Üstün'ün emekli olduktan sonra bir süre MİT'te üst düzey yöneticilik

yaptığı, daha sonra Hakan Fidan tarafından pasifize edildiği de bir başka iddiadır. Ayrıca Üstün'ün, Hulusi Akar'dan sonra Harp Okulu'nda devrim niteliğinde kararlar alan Reha Taşkesen'in uygulamalarına karşı çıktığı ve Genelkurmay'a yazılı rapor yazdığı biliniyor. TSK'da yazılı olmasa da "teamül"ün, yani geleneksel yapının değişimi, savaş gibi olağanüstü durumlar dışında söz konusu olamaz. Öte yandan çoğunlukla özel kalem müdürlüğü ve "plan subaylığı" gibi karargâh görevleri yapan Akar'ın kıta hizmetinin çok az olmasına, ordu komutanlığı dahi yapmamasına rağmen doğrudan Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na getirilmesi de teamüllerin tamamen dışındadır.

Akar döneminde Harp Okulu bünyesinde "Sözleşmeli Subay" eğitimi de yapılıyordu. Sözleşmeli subaylar Harp Okulu yerine sivil üniversiteleri bitiren çeşitli mesleklerdeki personel den oluşur. Yazılı ve mülakat sınavlarından sonra kabul edilerek eğitimden geçirilirler. Akar'ın komutanlığındaki sınavlarda birçok sözleşmeli subayın yazılı sınavları geçtikleri halde mülakatlarda "Alevi oldukları gerekçesiyle" elendiklerini de belirteyim.

Kuleli, Işıklar, Maltepe gibi askeri liselerden mezun olmayıp, Harp Okulu'na sivil liseden giren Hulusi Akar'ın öğrencilik yıllarından beri askeri liseden gelen öğrencilere karşı önyargılı olduğu söylenir. Bu iddia özellikle de Akar'ın 1972 mezunu devre arkadaşları arasında yaygındır. Oysa bu öğrenciler on binlerce öğrenci arasından titizlikle seçilmiş, bir yıl boyunca hazırlık sınıfında İngilizceyi ana dili gibi bellemiş, bunun yanında Almanca, Fransızca ve Rusçadan birini ikinci dil olarak öğrenmişlerdir. Bu öğrencilerin fen dersleri de sivil okulların çok ilerisindedir. Ancak bütün bunlara rağmen genel kanı Akar döneminde askeri lise kökenli öğrencilerin "şımarık" bulunduğu ve "sivil kaynak"tan gelen öğrencilerin kullanıldığı yönündedir.

"Şakirt değilse almayın"

Astsubay okullarında da ciddi bir "paralel yapılanma" söz konusudur. Cemaat askeri lise ve Harp Okulları'yla beraber, kısa sürede mesleğe başlayan astsubaylardaki yapılanmaya öncelik vermiştir. Anadolu'nun çeşitli kasabalarından devşirilip ders-hanelerde eğitilen gençler astsubaylığa teşvik edilmiştir. Burada örgütlenirken de yıllardır ordu içerisinde tartışması devam eden "ikinci sınıf personel" ya da "ezilen sınıf" algısı kullanılmıştır.

Astsubaylık mesleğine başlamak için eğitim süresi kısadır. İki yıllık yüksekokul ya da bir yıllık sınıf eğitiminden sonra “astsubay çavuş” rütbesiyle göreve başlayan gençlerin açıköğretim fakültelerini bitirmeleri ya da dışarıdan dört yıllık üniversiteleri tamamlamalarıyla “subaylığa” geçmeleri mümkündür. Özellikle Çankırı Astsubay Hazırlama Okulu’nun kapatılmasının ardından bu süreç güçlenmiştir. Cemaat bu durumu kullanmış ve etkilediği gençlerden bu hedefe ulaşmalarını istemiştir. Dershane sektörü bu yöntemde de devrededir. Astsubay olarak görev yapan personel bir taraftan kıtalarda görev yaparken “ağabey”lerin ve “imam”ların teşvikiyle, maaşlarının önemli bir bölümünü dershaneye ödeyerek “subay” olmak için çalıştılar. Böylece Cemaat’e maddi katkı da sağlıyorlardı. Bu personel aynı zamanda *Zaman* gazetesinin ve *Aksiyon* dergisinin abone kitlesinin artmasında da önemli bir rol oynadı. Astsubayların subay olabilmek için gittiği “örtülü dershaneler”de eğitime devam edebilmenin önemli şartlarından birisi de “abone” bulabilmektir.

“Ezilen sınıf”tan “ezen”e terfi etme amacıyla maaşlarının önemli bölümünü dershane ve aboneliğe veren astsubaylar “paralel yapı” için çok ciddi potansiyeldi. Öyle ki “öğretmen” ya da “cami hocası”nın bulunmadığı yerlerde astsubaylar Cemaat’in kilit adamı konumundaydı. Nitekim birçok yerde astsubaylar jandarma karakollarında *Zaman* gazetesinin dağıtımcılığı görevini yüklenmek zorunda kalmışlardı. Bu yöntem küçük belde ve ilçelerin yanı sıra nüfusu az olan Bilecik, Şırnak, Tunceli, Muş gibi illerde uygulanıyordu. Bu gerçeğe 1995 yılında askerlik görevimi yaptığım Tunceli’de bizzat şahit oldum. Personel Şube’de çalışan astsubay üstçavuş, ki sonradan subay oldu, öğle tatilinde gazete dağıtım şirketinden aldığı on adet *Zaman* gazetesini Jandarma Komutanlığı karşısındaki Emniyet Müdürlüğü’ndeki polisler ile İl Jandarma’daki personele dağıtmakla sorumluydu.

Sözü fazla uzatmayalım. Astsubay okullarının komutanlığını üstlenen ve yapının farkına varan subayların, başta Personel Okul Komutanı Tuğgeneral İhsan Balabanlı olmak üzere, Ergenekon ve Balyoz tertipleriyle hapse atılması asla tesadüf değildir. Astsubay okullarının durumu ayrı bir konu. Halen görevde olduğu için ismini yazamacağım bir general, “Öyle hale geldi ki, şakirt olmayanlar astsubay okullarına neredeyse alınmıyor,” diyerek durumun vahametini ortaya koyuyor.

Tesadüfün iğne deliği

Ahmet Erdoğan 1986 yılında Tokat İmam Hatip Okulu'ndan sivil liseye geçti. Daha sonra askeri liseye giren Erdoğan, Harp Okulu'ndan 1994 yılında mezun olup akademiye bitirdiği yıl, 3. Kolordu Komutanı Hulusi Akar'ın "icra subayı" olarak görevlendirildi. "İcra subaylığı" bir nevi "özel kalem" ya da "emir subaylığı" niteliğindedir. Komutanın bütün irtibatlarını ayarlayan Ahmet Erdoğan'ın akademiden yeni mezun olmuş bir kurmay subay olmasına rağmen buraya atanması hakikaten ilginçtir. Teamüllere göre akademiden yeni mezun subay kıtada "tabur komutanlığına" tayin edilir, yani araziye çıkar. Oysa Erdoğan, nokta tayiniyle Akar'ın yanı başında görevlendirilmiştir.

Meslek yaşamına teamül dışı bir biçimde başlayan Erdoğan, Balyoz davası esnasında daha da ilginç tutumlar almaya başlar. Erdoğan, kariyeri bu iş için yetersiz olmasına rağmen yine teamül dışı bir biçimde "bilirkişi" seçilir ve savcılara servis edilen sahte dijital verileri "inceleyerek "bu bir darbe planıdır" diye rapor verir. Aslında tek "bilirkişi" Erdoğan değildir. Yasaya göre başka bilirkişilerin de istenilen rapora imza atması gerekir. Fakat Balyoz davasını yürüten heyet yıllarca gelen diğer raporları gizleyerek sadece Ahmet Erdoğan'ın raporu üzerinde yoğunlaşır. İddianamede sadece Erdoğan'ın "bu bir darbe planıdır" raporu vardır. Gerçi raporda, "Eğer bu CD'dekiler doğru kabul edilirse" ibaresi vardır ama ne iddianamenin savcısı ne de Ömer Diken başkanlığındaki heyet "varsayım" üzerine yazılan raporda "varsayım" kelimesini kullanmazlar. Diğer raporların iki yıl boyunca dosyaya girmeyişiye "sehven" gerekçesiyle geçiştirilmeye çalışılır.

Peki, söz konusu raporu hazırlaması için Ahmet Erdoğan'ı teamüller dışında kim ya da kimler görevlendirmiştir? Asıl önemli olan bu sorunun yanıtıdır. İsterseniz şimdi de bu süreci birlikte inceleyelim.

"Bu darbe planıdır" raporu nasıl hazırlandı?

1. Ordu Komutanlığı görevine getirilen Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Hasan İğsız için Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na giden yol açıktır. Ancak İğsız, 1. Ordu'da Çetin Doğan döneminde yapılan "plan semineri"nden yola çıkarak açılan Balyoz davasını kucağında bulmuştur. Personelini toplama

yıp bu işin aslını öğrenmek ister. Karargâhtaki kurmay subaylar planın yönetmeliğe uygun olduğunu, açılan davanın eninde sonunda devrin komutanlarını ve subaylarını aklayacağını söylerler. Bu esnada mahkeme 1. Ordu Karargâhı'ndan resmi yazıyla soruşturmanın aşamalarını gerçekleştirmek amacıyla rapor ister. İğsız, sağ kolu sayılan Kurmay Başkanı Tümgeneral Muharrem Yavaş'tan, "hukuk sürecine inandığı" için gereğini yapmasını emreder. Muharrem Yavaş, 1. Ordu bünyesinde bir sürü birlik varken 3. Kolordu Komutanlığı'ndan, yani Hulusi Akar'dan "bilirkişi personeli" seçmesini talep eder. 3. Kolordu Komutanı Hulusi Akar ise Kurmay Başkanı Serdar Savaş'ı görevlendirir. Serdar Savaş, böylesi bir soruşturma için kıdemli kurmay subayları tercih etmesi, hatta işi hemen yanı başındaki Kurmay Akademisi'ne havale etmesi gerekirken, Hulusi Akar'ın "icra subayı" olan Kurmay Binbaşı Ahmet Erdoğan'ı görevlendirir. Erdoğan'a çalışmalarını yürütmesi için Kolordu Karargâhı'nda "özel oda" tahsis edilir. Erdoğan 19 gün süreyle binlerce sayfalık CD'yi özel odada inceleyip, "bu planın, gerçek olduğu varsayımıyla hareket edersek darbe planı olduğu" raporuna imza atar.

Bu raporun mahkemeye intikal etmesini isteyen askeri yargıcın adıyla Bülent Münger'dir. Burada bir hatırlatma yapalım. Bülent Münger, bavulcu Mehmet Baransu ile bir araya geldiğinde, "Türkiye'nin konuştuğu adamla tanışmanın heyecanını yaşıyorum" diyen yetkilidir. Baransu yazılarında ve kitabında Bülent Münger ile yaptığı görüşmeleri yazarak, "Darbenin planını Münger anlattı," demiştir. Bülent Münger yasaya göre üç ayrı ismin raporunu mahkemeye intikal ettirmekle yükümlüken sadece Ahmet Erdoğan'ın raporunu göndermiştir.

Mahkeme dosyasında yer alan raporun eksik ve taraflı olduğunu anlayan tutuklu subaylar, 1. Ordu Kurmay Başkanı'nı usulsüzlük yapmak ve mahkemeyi yanlış yönlendirmek iddiasıyla dava ederler. Ama 3. Kolordu Savcısı Muharrem Yavaş'ı ifade vermek üzere çağırılmaz bile. 3. Kolordu bünyesindeki Hasdal Askeri Cezaevi'nde neredeyse üst üste yatmakta olan tutuklu subaylar ısrarla Ahmet Erdoğan'ın hazırladığı raporun yasadışı olduğunu belirtip, Erdoğan'dan davacı olurlar ama Hulusi Akar komutasındaki 3. Kolordu sessizliğini korur. Bülent Münger, *Taraf* yazarı Mehmet Baransu ile yaptığı görüşmede Ergin Saygun'u suçlamaktadır. Üstelik bu suçlamanın sesleri

internet ortamına da servis edilir. Ancak hastaneden bastonla duruşmaya gelen Ergin Saygun savunmasında ses kayıtlarındaki verilerin hepsini delilleriyle beraber çürütür. Lakin Ömer Diken başkanlığındaki “özel yetkili mahkeme” kararını çoktan vermiştir. Ne Ergin Saygun’un savunmasını ne de tutukluların ve avukatlarının ortaya koyduğu sahtecilikleri görür. Üniversitelerdeki bilimadamlarının, bilgisayar mühendislerinin ve bilirkişilerin raporları kesinlikle dikkate alınmaz.

Ahmet Erdoğan ile ilgili suç duyurusunu ve açılan davaları engelleyenin Hulusi Akar ve Genelkurmay Personel Başkanı Korgeneral Metin İyidil olduğu söylenmektedir. Tutuklu subayların beyanlarından, Hulusi Akar’ın Hasdal Askeri Cezaevi’ni ziyaretleri sırasında Ahmet Erdoğan ile ilgili şikâyetlere karşılık “Tutturmuşsunuz bir Binbaşı Erdoğan’ı... Siz onun yazdıklarına değil yazdıranlara bakın,” dediğini öğreniyoruz. Bu konuda son olarak Kurmay Binbaşı Ahmet Erdoğan’ın yurtdışında görevlendirilerek taltif edildiğini belirtmek gerekiyor. Hulusi Akar’ın “yazana değil yazdırana bakın” cümlesi ilginç. Akar, demek ki Binbaşı Ahmet Erdoğan’a bu raporu yazdıranları biliyor.

Peki ya bu tertibin içinde olduğu iddia edilen Bülent Münger ne yapıyor?

Münger ile ilgili Balyoz davasının hemen hemen tüm sanıklarının davacı olduğu mahkeme Ankara’daki Askeri Yargıtay’da devam ediyor. Bülent Münger bu arada emekli olup başka bir göreve başladı. Münger şimdilerde eski adıyla İMKB (İstanbul Menkul Kıymetler Borsası), yeni adıyla “Borsa İstanbul”da hukuk müşavirliği yapıyor ve resmi olarak 15 bin TL maaş alıyor. Balyoz kumpasından yargılanan askerlerin tümü Münger’den şikâyetçi. Ankara’da Askeri Yargıtay’da devam eden dava ise mevsimden mevsime ertelenerek bir nevi zamana oynanıyor.

Genelkurmay Hukuk Müşaviri Tuğgeneral Hıfzı Çubuklu’nun “sarı öküzü”, yani teğmenleri teslim edişi ayrı bir konu. Savcı Zekeriya Öz ile karargâhta görüşüp “Generaller hariç hepsini alabilirsin,” dediğine ilişkin söylentilere girmek bile istemiyorum. Hıfzı Çubuklu, Ergenekon tertibinde tutuklanıp bir yıl süreyle hapiste tutulduktan sonra tahliye edildi. Ancak Çubuklu tahliye olmasına rağmen hukuk müşavirliği görevine iç hizmet kanunu yüzünden geri dönemedi. Yerine Paralel Yapı’ya yakın olduğu iddia edilen kıdemsiz bir yargıç atanmıştı bile.

Sadece Genelkurmay Adli Müşavirliği mi? Hava Kuvvetleri Adli Müşavirliği'nin de Ahmet Zeki Üçok ve kıdemli havacı yargıçların tutukluluğu üzerine malum yapının kontrolüne girdiğine dair yorumlar her yerde konuşuluyor. Biz gazeteci olarak kesin hükümlü yorumlar yerine ulaşan bilgileri okuyucularımızla paylaşıyoruz. Bu arada Askeri Yargıtay'ın Paralel Yapı'nın kontrolüne girdiğine ilişkin iddiaları delil yetersizliği yüzünden ayrıntılı olarak yazmıyoruz. Ancak Askeri Yüksek İdare Mahkemesi üyelerinin Cumhurbaşkanı tarafından seçilmesi konusunda burnumuza iyi kokuların gelmediğini de eklemekte fayda görüyoruz.

Bülent Münger ve Ahmet Erdoğan'ı koruyup kolladığı iddia edilen Genelkurmay Personel Başkanı Korgeneral Metin İyidil'e gelince... Kara Harp Okulu'ndan "Personel Teğmen" olarak mezun olan Metin İyidil'in profili gerçekten çok ilginç. Yardımcı sınıf olan "personel"den kurmay akademisine kabul edilen subay oranı yüzde bir bile olmadığı halde İyidil akademiye girip mezun oldu. Mesleki hayatı hep Kara Kuvvetleri ve Genelkurmay karargâhlarında geçti. Ablası, ünlü işadamı Nihat Özdemir ile evli. Limak şirketlerinin sahibi olan ve Fenerbahçe Kulübü'nün uzun yıllar yöneticiliğini yapan Nihat Özdemir'in, Aziz Yıldırım'a karşı yapılan operasyon sonrası yönetimden ayrıldığını burada hatırlatmak gerekiyor. AKP döneminde önemli ihaleleri alan Nihat Özdemir'in son olarak İstanbul'da yapılması planlanan üçüncü havaalanı projesini alan "beşli konsorsiyum"un da ortağı olduğunu söylemekte fayda var. Aynı konsorsiyum *Sabah* ve ATV'nin sahipleri arasında yer alıyor. Yani havuz medyasının ortağı...

Akar'la ilgili Casusluk davası iddiası

Amirallere suikast, casusluk ve fuhuş davaları tıpkı Bal-yoz davası gibi orduyu tasfiye etmek için tertiplenmişti. İlk İstanbul'da açılan bu davaların yok hükmündeki kararları sessiz sedasız Yargıtay'da onaylandı ama bu durum yine de basın dikkatinden kaçmadı. İstanbul medyanın merkezidir. Meseleyi daha da sessiz biçimde halletmek için yeni tasfiye planının İstanbul ve Ankara'nın dışında, medyadan uzak bir yerde yürütülmesi gerekiyordu. Kumpasçılar bu defa İzmir'i tercih ettiler. Zira İzmir'de "Leleler" görevdeydi. Tutukluların avukatları

fedakârca görev yaptılar, tertibin peşini bırakmayıp kumpası ortaya çıkarmaya çalıştılar. Burada sizlere Casusluk davasından yargılanan Tümamiral Ercüment Tatlıoğlu'nun ve 26 sanığın avukatı olan Kemal Nevzat Güleşen'in yaptığı ilginç savunmadan bahsetmek istiyorum. Güleşen, 2012 Eylülünde hazırlanan raporda tutuklu subaylarda bulunan birçok belgenin gizli olduğunun ve güncelliğini yitirdiğinin söylendiğini hatırlatıyordu. Dönemin savcısı Zafer Kılıç sanıkların lehindeki bu rapora itiraz ederek, Genelkurmay'dan yeni bir rapor istemişti. Kasım ayında gelen yeni raporda "güncel değildir", "gizli değildir" gibi ibareler kaldırılmış, bu kez söz konusu belgeleri bulundurmak ağır bir suç haline dönüştürülmüştü. Eylül ve Kasım raporları arasında çok ciddi çelişkiler vardı. Ama incelenen belgelerde, raporları hazırlayan Deniz Kuvvetleri personelinin adları ve parafı aynıydı. Burada sadece daha önce deniz ve hava kuvvetlerindeki hukukçu personelin çeşitli tertiplerle hapse atıldığını hatırlatmakla yetinelim.

Avukat Güleşen, savunmasına şöyle devam ediyordu:

"Sonra kulağımıza bazı duyumlar geldi. Şu anda ispat edebilme imkânım yok. Ben duruşmada işte bu duyumları dile getiriyorum. Bana, Kasım raporu hazırlanmadan önce Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Hulusi Akar'ın bu raporu hazırlayacak şahısları ya da onları yöneten lider takımını toplayarak ağır bir rapor yazılmasını, herkese en azından 334/1 maddesinden ceza verilmesini, tablolarda belgelerin bu şekilde belirtilmesini istediği şeklinde bir duyum geldi. Eğer böyle bir şey varsa bu çok ayıptır. Bilirkişiye müdahale edilmez. Bırakın hukuki olmayı, ahlaka aykırı bir şeydir. Biz onun da buraya gelip dinlenmesini istiyoruz."

Basında hiçbir şekilde yer almayan bu sözleri duyduğumda tüylerimin diken diken olduğunu hatırlıyorum. Bu önemli sözleri sarf eden bir "gizli tanık" ya da "müdahil-müşteki" değil, bir hukuk adamıydı. Güleşen savunmasına şöyle devam etti:

"Zaten Genelkurmay Başkanlığı da adeta böyle bir rapor hazırlamış olduğu için pişman oldu. Genelkurmay Adli Müşaviri'nin Kasım raporu hakkında mahkemeye verdiği yazıda, 'Bu raporu, bu belgelerin gerçek olduğu ön kabulü ile hazırladım. Şimdi bana müsaade edin alt birliklerimle de koordine kurayım. Bu belgelerin gerçek olup olmadıklarını araştırayım.

Ona göre rapor hazırlayayım,’ denildi. Bir bilirkişi ön kabul nasıl bir rapor hazırlar? Bilirkişi kendisinin objektif olmadığını, taraf olduğunu zaten itiraf etmiş oldu.”

Güleşen’in savunmasında işaret ettiği kişinin Genelkurmay İkinci Başkanı Hulusi Akar olduğunu anlayınca kafamda adeta şimşekler çıkmıştı. Güleşen, isyan halinde adeta suç duyurusunda bulunurken şunları söylüyordu: “Objektif olmadıklarını itiraf etmiş oldular. Bu, Türk Ceza Kanunu’na göre suçtur. Hatta böyle bir emir ve talimat verilmişse, Genelkurmay 2. Başkanı’nın yargılanmasına kadar gidebilecek yeni bir hukuki sürecin önü açılmış demektir.”

Akar ile ilgili iddialar ilk kez mahkeme kayıtlarına böyle geçti. Başından beri TSK-Cemaat ilişkisinde Hulusi Akar’la ilgili iddialara cevap ararken böylesi belgeleri dikkate almak zorunda kaldık. Ancak Cemaat yapılanmasında “imamlık” görevinin söz konusu kurumun içinden belirlenmediği gerçeğinin de altını çizmeliyiz. Tıpkı Emniyet’teki yapılanmada olduğu gibi Paralel Yapı genelde hedeflediği kurumda çalışan birini “imam” olarak görevlendirmek yerine dışarıdan birini tercih ediyor. Emniyet’teki imam “Kozanlı Ömer” Emniyet mensubu değil, sigortacılık işiyle uğraşan sivil bir görevlidir. Dolayısıyla “TSK’nın İmamı”nın izini de ordu dışında sürmek gerekir.

Aslında Hanefi Avcı’nın savcılığa Cemaat’ın TSK’daki ve yargıdaki imamlarının isimlerini verdiği biliniyor. Ancak benzer soruşturmalarda savcılık soruşturmaları basına itinayla(!)servis edilirken, Avcı’nın verdiği isimlerin henüz açıklanmayışı kuşkusuz “soruşturmanın gizliliği”yle ilgili değildir. İmamların deşifre edilmemesi için çok ciddi bir çabanın olduğu ortadadır

Söz konusu isimleri deşifre etmeyi göze alan şimdilik yok. Ne de olsa “dokunan yanıyor...”. Kim bilir, belki de bu isimler AKP hükümeti ile Cemaat arasındaki meydan savaşı sürerken bir gün açığa çıkar. Emniyet ve yargıda yapılan tayin operasyonlarında olduğu gibi TSK içindeki atamalarla kamuoyu işin farkına varabilir.

Adana’daki “MİT TIR’ları” operasyonu

Aslında ordu içindeki Cemaat örgütlenmesinin faaliyetleri MİT’e ait olduğu belirtilen tırların Adana’da durdurulmasıyla basına da yansımış oldu. Müyesser Yıldız’ın 25 Ocak 2014 tarihinde Odatv’de yayınlanan yazısı çorabın sökülmemekte olduğunun da

göstergesi olsa gerek. İsterseniz söz konusu yazının bazı bölümlerini birlikte okuyalım.

Gizli planları ABD'ye aktarıırken yakalanan komutan kim?

TIR olayının, özellikle TSK boyutuyla tahminlerin ötesinde büyüyeceği anlaşıyor. Yeni ve deprem etkisi yaratacak iddialar var. Fotoğrafın bütününe görmek ve bu yeni iddiaları anlayabilmek için arama sonrası yaşanan bazı gelişmeleri özetlemem gerekiyor. O yüzden lütfen sabırla okuyun.

TIR aramasıyla ilgili olarak Başbakan Erdoğan şu açıklamayı yaptı:

“TIR’ların aranmasında Savcı, benim iznim, Adalet Bakanlığı’nın haberi olmadan böyle bir müdahalenin içine giremez. MİT’in ne getirip ne götürdüğüne bakamaz. Bu paralel yapılanmanın diğer bir versiyonudur. Kısa bir zaman önce atılan adımın devamıdır.”

Erdoğan şunu da söyledi:

“Ne yazık ki, burada jandarmamız da kullanılmıştır. Gerek savcıyla ilgili gerek jandarmanın komuta kademesiyle ilgili hukuki süreç başlatılmıştır ve gereği yapılacaktır. Kendi Milli İstihbarat Teşkilâtı’nı bu şekilde lanse edenin vatanseverliğinden ben şüphe ediyorum.”

Neticede, aramayı başlatan Adana Cumhuriyet Savcısı Aziz Takçı görevden alınırken, Jandarma Genel Komutanlığı’nın da aramayı yaptıran Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Hamza Celepoğlu ile “Adana İl Jandarma Alay Komutanı Murat Koç” (Bu ismi tırnak içine almamın sebebini aşağıda anlatacağımy) hakkında inceleme başlattığı duyuruldu. Komutanların, operasyonla ilgili olarak Adana Valisi Hüseyin Avni Coş’un yanısıra Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Servet Yörük’e ve Genelkurmay Karargâhı’na bilgi vermediği de öne sürüldü.

Sabah’ın haberleri neyin işareti?

TIR aramasından iki gün sonra Erdoğan’ı destekleyen *Sabah* gazetesi ilginç bir manşet attı. “TIR’cı Komutana Paralel Koruma” başlıklı haber, Adana Jandarma Bölge Komutanı Celepoğlu hakkındaydı. Bavulcu Gazeteci Mehmet Baransu’nun yasadışı dinlenmesi olayında onun da adının

geçtiği, açılan soruşturmada herkes ceza alırken, geçtiğimiz günlerde görevden alınan İstanbul Özel Yetkili Savcısı Fikret Seçen'in, o dönemde İstanbul Jandarma Komutanı olan Celepoğlu için "davaya gerek yok" kararı verdiği anlatılıyordu. Haberde, şu dikkat çekici ifadeler de vardı:

"Tuğgeneralliğe terfi eden ve Adana'ya Jandarma Bölge Komutanı olarak atanan Celepoğlu'nun Paralel Yapı'nın iki gözde generalinden biri olduğu ve gelecekte Jandarma Genel Komutanı olmayı hedeflediği belirtiliyor."

Sabah'ın bu haberine tepki gösteren Genelkurmay Başkanlığı, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Sabah gazetesi bugün de "Jandarma Hard Diskinde Paralel Temizlik" başlıklı çarpıcı bir haber yayınladı. Bu haber ise Balyoz davasından 13 yıl hapis cezasına çarptırılan Binbaşı Özgür Ecevit Taşçı'nın, Celepoğlu hakkındaki iddialarına ilişkin. Özgür'ün sadece iddiaları değil, bunları gündeme getiriş tarihi de önemli. TIR aramasından 16 ay önce, 22 Ekim 2012'de Jandarma Genel Komutanlığı'na bir dilekçe veren Taşçı, Balyoz davasının "dijital delillerini" oluşturan Gölçük Donanma Komutanlığı'nda çıkan Jandarma belgelerinin ham hallerinin, İstanbul İl Jandarma Komutanlığı bünyesindeki illegal bir yapı tarafından sızdırıldığını savunup, o dönemde İstanbul İl Jandarma Komutanı olan Celepoğlu'nu işaret etmiş.

Sızdırmadan sonra 2009'da, yani Balyoz davasının başlamasından bir yıl önce İl Jandarma Komutanı'nın emriyle İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde bulunan tüm bilgisayarların hard disklerinin değiştirildiğini ve tüm belgelerin temizlendiğini belirten Binbaşı Taşçı, "Görevden alınan İstihbarat Şube Müdürlüğü'nden sorumlu İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Ali Fuat Yılmaz ve Terörle Mücadele Şube Müdürü Yurt Atayün'ün kaç kez ve ne maksatla İstanbul İl Jandarma Komutanlığı'na gelerek İl Jandarma Komutanı ile görüştüğünün aydınlatılmasını" da istemiş.

"Bu pisliklere bulaşmayın" diyen komutan

Sadece Binbaşı Özgür Ecevit Taşçı'nın değil, tutuklu çok sayıda jandarmanın, TIR aramasından aylarca önce Adana hakkında Genelkurmay'a ihbarda bulunduğunu, yani çok

kimsenin çok şeyi bildiğini vurguladıktan sonra, cezaevinden bana ulaştırdıkları şu notu aynen aktarmak istiyorum:

“Gündemi meşgul eden TIR’lar meselesinde akla takılan soruların cevabını bulmaya çalışalım. Emniyet-yargı çetesi bu işin içinde zaten. Bunu biliyoruz, ama bu işin içinde Adana Jandarma da var mı acaba? Bunu anlayabilmek için Adana Jandarma Bölge Komutanı ve Adana İl Jandarma Alay Komutanı kimler, bunlara bakmak gerekiyor. Bölge Komutanı Tuğgeneral H.C. Ergenekon-Balyoz davaları sürecinde İstanbul İl Jandarma Komutanı’dır. Devre arkadaşlarına göre 2-3 yıl önceden Alay Komutanı olarak İstanbul için seçilmiş, bu davalarda tutuklu subayları ziyarete gitmek isteyenlere, ‘Bu pisliklere bulaşmayın; ziyaret ederseniz sizin de başınız belaya girer,’ diyen, kardeşi de kurmay albay olan ve o da muhtemelen yakında general olacak biridir.”

İşte o dehşet iddia

Tutuklu askerlerin notundaki asıl dehşet verici iddialar ise şöyle:

“Gelelim Adana İl J. K. Albay Ö.Ç.’ye. Van Jandarma Asayiş Kolordu Komutanlığı’nda görevli iken;

– Kolordu’ya ait gizli bilgilerin bulunduğu dizüstü bilgisayarla Malatya’da seminerde iken internete bağlanarak gizli planları Amerika’ya aktarmış mıdır?

– Bu konuda açılan soruşturma sonucu Askeri Savcı tutuklamaya sevk etmiş midir?

– Bunun üzerine Van’dan Şırnak’a tayin edilmiş midir?

– Bu albayı halen Korgeneral olan ve halen Orgeneral olan ... korumuş mudur? Bunun sonucu dosyası kapatılarak, Adana J. Bölge’ye, yani Tuğg. H.C.’nin yanına koruyup kollanmak üzere mi gönderilmiştir?

– Bu albay ABD’de yüksek lisans yapması nedeniyle iyi derecede İngilizce bilmesine rağmen yurtdışı göreve gitmek için neden İngilizce sınavlarına girmemektedir? Paralel Yapı bu kişiye yurtiçinde mi görev vermiştir?”

Skandal mı, sehven mi? Murat Koç Kim?

Tutuklu askerlerin iddiasına göre, halen Adana Jandarma Komutanı Albay Ö.Ç.

Ancak dikkat ederseniz, TIR araması boyunca gazetelerde “Adana Jandarma Komutanı Albay Murat Koç” ismi yer aldı. Onun hakkında da soruşturma açıldığı duyuruldu.

Hangisi doğrudu? Adana Valiliği protokol listesine baktım, evet Ö.Ç. gözüküyor.

Öyleyse Murat Koç kim? Geçen yılki Adana Jandarma Komutanı’yımış, emekliye ayrılmış, şimdi bir üniversitede öğretim üyesi.

İyi de böylesine önemli bir olayda önemli bir ismin yanlış verilmesi nasıl olabilir? Gazetecilerin “beceriksizliği” mi, “sehven” olayı mı, “hedef saptırma” mı?

Bakalım Genelkurmay Başkanlığı, bu vahim iddiaları ciddiye alıp soruşturma mı yapacak, yoksa yine, “TSK personeli arasında ciddi ayrışma ve güvensizlik ortamı oluşturulmaya, komutanlara karşı güven hissinin zedelenmesine çalışılıyor” diye suç duyurusunda mı bulunacak?

Fakat Murat Koç emekliye ayrıldığını açıkladı. Albay Ö.Ç ile ilgili diğer iddialar daha da ilginç.

Genelkurmay’ın yürüttüğü soruşturma safahatı hakkında şu bilgilere de ulaştık:

– Arama olayının Ankara’da duyulmasından sonra Genelkurmay’dan aranan Albay Çokay’a nerede olduğu soruldu, “Valinin yanında” olduğunu söyledi.

– İdari soruşturmada, kendisine Savcı tarafından “Ananı ağlatırım,” şeklinde baskı yapıldığı yönünde ifade verdi.

– Soruşturmayı yürütenler, “En azından neden Bölge Komutanı’na haber vermedin? PKK’lı teröristler mi geliyor ki 300 kişiyle yol kesiyorsun?” diye tepki gösterdi.

– Çokay’ın telefon görüşmeleri de incelendi ve olay günü Adana Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Hamza Celepoğlu ile hiç görüşmediği, yani Celepoğlu’nun hiçbir ilgi ve bilgisinin bulunmadığı sonucuna varıldı.

Jandarma Genel Komutanlığı’nca yapılan idari soruşturmanın tamamlandığı, adli soruşturmasının ise sürdüğü bilgisini veren askeri kaynaklar, Adana İl Jandarma Komutanı Albay Çokay’ın akıbeti için Yüksek Askeri Şura’yı adres gösterdi.

Tutuklulara göre Çokay üstleniyor, Celepoğlu korunuyor

Ancak soruşturmanın seyri ve tüm sorumluluğun Çokay'ın üzerinde kalacak gibi olması, Adana'daki olaydan aylarca önce bu iki isim hakkında Genelkurmay'a ihbarda bulunan tutuklu askerler tarafından inandırıcı bulunmadı.

Tutuklu askerler, TIR aramasını gerçekleştiren 300 jandarmanın "komando" olduğuna dikkat çekerek, "Bunlar Adana İl Jandarma Komutanlığı'nın değil, Bölge Komutanlığı'nın emrindeki askerlerdir. Bölge Komutanı'ndan habersiz görev verilmesine imkân yok. Anlaşılan, Çokay üstleniyor, Celepoğlu korunuyor," yorumunu yaptılar.

Bu arada askeri kaynakların, tutuklu jandarmaların ilettiği notta yer alan, "Bölge Komutanı Tuğgeneral H.C.'nin kardeşi de kurmay albay ve o da muhtemelen yakında general olacak" bilgisini doğruladığını da kaydedelim.

Askeri kaynaklar, "Evet, Celepoğlu'nun kardeşi albay ve bu yıl general olması bekleniyor. Her ikisi de çok başarılı. İddiaların yıpratma amaçlı olduğunu düşünüyoruz," dediler.

Genelkurmay'ın TIR soruşturmasının gidişatı böyle. Bu soruşturmanın en azından tutuklu subaylar arasında epey tartışılacağı ve yeni soru işaretlerine yol açacağı anlaşıyor.

Tuğgeneral Celepoğlu'nun, Odatv'de *Sabah* gazetesinin haberlerini değerlendiren Müyesser Yıldız'ı mahkemeye verdiğini de not düşelim.

Deniz Harp Okulu ve GATA

İmamlar bütün uğraşlarına rağmen Deniz Kuvvetleri'nde ve GATA'da (Gülhane Askeri Tıp Akademisi) hedefledikleri mesafeyi alamamışlardı. Denizcilik meşakkatli işti... Cemaat'in Anadolu'nun çeşitli yerlerinden devşirdiği talebeler denize ve denizciliğe yabancıydı. Üstelik Deniz Lisesi ve Deniz Harp Okulu'nda öğrenci sayısı Kara ve Hava'ya nazaran daha az olduğu için okul yönetimi öğrencilerle daha yakından ilgileniyor, yılın en az iki günü öğrencilerin aileleri ile okul yöneticileri bir araya geliyordu. Askeri okullarda Atatürkçülük hassas bir konudur. Ama Deniz'de Atatürk ve Atatürkçülük olmazsa olmazlarındadır, öğrencilerin sosyal faaliyetlerde yer alması zorunludur. Oysa Cemaat'in talebeleri devşirildikleri çocukluk yıllarında

rından beri televizyon dahi seyretmez, risaleler dışında kitap okumazlar; sinema, tiyatro, müzik gibi alanlarla ilgilenmezler. Onlara göre dans ve eğlence gūnahtır.

ABD gūdūmūnde olduēu artık ortaya çıkan Paralel Yapı, Deniz Kuvvetleri'ne sızabilmek için Őehir çocuklarının en alıŐkanlarına "kontenjan" açmıŐtır. BaŐı rtl aileler baŐlarını açacak, komŐuluk iliŐkileri geliŐtirip "aēēaŐ-modern" yapıya geçilecek, oēulları Deniz Lisesi ve Deniz Harp Okulu'na yerleŐtirilecekti. Dershanelere, mahalle ve okul imamlarına talimat iletildi. Denizci adaylarına IŐık Evleri'nde öğretilenleri unutmamaları ama okulu bitirene kadar "normal" davranıŐlara bürünmeleri emredildi. Söz konusu adaylar sinemaya, tiyatroya, pikniēe gtrlerek "davranıŐ biçimleri" konusunda eēitimden geçirildiler.

Deniz Harp Okulu, teknik niversiteler gibi elektrik-elektronik, bilgisayar, makine, inşaat vs. mühendisleri yetiŐtirmekteydi. İT, Boēazii, ODTÜ ayarında eēitim verdiēi gibi diploması uluslararası planda geçerli ve iyi maaşla iŐ imkânı çoktu. Kısacası denizciliēe talip çoktu. Bu yüzden Cemaat sayıları az da olsa buralara sızacak "zel yetiŐtirilmiŐŐakirt" bulmakta zorlanmadı.

İlk yıl "aēabey"ler resmi ve dini bayramların yanında sömestr ve yaz tatillerinde de irtibat kuruyordu. Aynı aēabeyler birinci yılın sonunda sorumlu oldukları ērencileri İstanbül'da tanıŐtırdıkları diēer aēabeylere zimmetliyor ve 15 günde bir buluşmalarını saēlıyorlardı. Belirlenen tarihte buluşmaya gelmemenin, olaēanst bir mazeret yoksa affı da yoktu. Yıllarca bu yapılanmayı sürdürdüler. Aēabeylerin başka il veya ülkeye gitmesi durumunda en az bir ay önceden haberdar edilirlerdi.

Ortaokulu yeni bitirmiŐ, ailesinden ilk defa uzak kalan çocukların duygusal anlarına da rastlanıyordu. AlıŐtıēı aēabey yerine bir baŐkasına uyum saēlayamayan ērenciler bazen problem çıkıyor, belirlenen gün ve saatte toplantıya katılmıyorlardı. Bu durumda derhal "alarm" zilleri çalar, dershane hocalarından ilk aēabeye kadar herkes, hatta aile yakınları bile seferber edilerek "uyum seansları" düzenlenirdi.

Uyum seanslarında ērenciye mümkün olduēu kadar Őefkatle yaklaŐılır, çeşitli hediyelerle yumuŐatılırdı. Başka kentlerden gelen eski tanıdık, aile ve aēabeylerle bir nevi rehabilitasyon programı uygulanırdı. Gizli evlerde risale okutup vaaz seyret-tirme yerine, açık havada, çay bahçesinde, oyun salonlarında,

restoranlarda vakit geçirilirdi. Bu tip vakalar bir öğrenci için bir aydan başlayıp altı aya kadar sürebiliyordu.

Evcı izni alınıp, lüks otellerde konaklama, derbi maçlarında tribünde yer alma, hastane raporu veya hava değişimiyle memleketine, evine gönderme, uygulanan yöntemler arasındaydı. Sigaraya izin vermek, internette oyun oynamalarına müsaade etmek gibi tavizlere ise ancak imamlar karar veriyordu.

Deniz Lisesi ve Deniz Harp Okulu'nda spor dallarından biriyle uğraşmak da zorunluydu. Cemaat öğrencileri spora yatkın olmadıkları için zorlanıyorlardı. Bu yüzden çoğunluğu aynı pasif dallarda toplanıyordu.

Okul eğitimi esnasında bazı öğrenciler uyanmaya başlamıştı. Daha önce Maltepe, Kuleli, Işıklar ve Kara Harp Okulu öğrencilerinden verdiğimiz örneklere, sayıları az olmasına rağmen Deniz'de daha sık rastlanıyordu. Okulda başarılı öğrencileri ve iyi eğitim almış kurmay subayları örnek alan gençler önce kendilerini sorgulamaya başlıyorlardı. Bu mesleği sürdürüp en iyisini yapabilmek için Işık Evleri'nde öğretilenleri unutmaları gerekiyordu. Bir suç örgütüymüş gibi her şeyi gizli kapaklı yapmak, ailesinden ve komutanlarından habersiz Cemaat faaliyetlerine katılmak artık bazılarını rahatsız etmeye başladı. Biat kültürünün hâkim olduğu Cemaat'te bu durum büyük bir tehlike olarak görülüyordu. Ağabeyler, öğrencilerdeki en küçük değişikliği fark eder ve ona göre telkinlerde bulunurdu. Cemaat yapısını sorgulamaktan çekinen öğrencilerin güncel gelişmelerle ilgili fikir beyan etmesi ya da o doğrultuda soru yöneltmeleri de tehlikeliydi...

Askeri okul hücrelerinde öğrencilerin çoğu aynı sınıfta olsa bile birbirleriyle irtibat kuramazdı. Muhtemel bir operasyonda çorap söküğü gibi hepsinin açığa çıkma endişesiyle Cemaat mensuplarından en fazla üç-beş kişi tanışabilirdi. Bunların çoğu da aynı dershaneden gelen veya aynı Işık Evi'ne devam edenlerdi. Bu çekirdek yapı arasında zamanla özel bağ oluştuğu için, yakın arkadaş olurlardı. Birbirlerinden kopmaları çok zor ihtimaldi. Aynı zamanda birbirlerinden güç alırlardı. Bu samimi ilişkiye rağmen bireysel olarak Cemaat'le ilgili kafalarına takılan soruları açığa vuramazlardı. Günümüzde "mahalle baskısı" olarak nitelendirilen his Cemaat'te olağanüstü yaygındı. Mafyanın "Omerta" yasası Cemaat'te de geçerliydi. Cemaat hakkında

dışarıdan birilerine bilgi vermek en büyük suçtu. Mafyada ölüm olan ceza, Cemaat'te cehennemden beterdi. İtibarsızlaştırma, tehdit, şantaj, ihbar edilip okuldan atılma...

Deniz Lisesi'ni bitirip Tuzla'da Harp Okulu'na gelen öğrenciler gençlik dönemlerinin en güzel çağındaydılar. Okulun imkânları ile sosyal ve kültürel anlamda ciddi mesafeler kat etmişlerdi. Zorunlu olarak belirli aralarla gittikleri evlerde Türkçe anlamını halen çözemedikleri risaleler, Fethullah Gülen'in videolardaki vaazları çok yavan gelmeye başlamıştı. Kelimenin tam anlamıyla sıkılıyorlardı. Gizli toplantılara katılmaktan vicdani olarak da rahatsızlık duymaya başladılar. Bazıları durumu ailesine açtı... Anne-babalar infial halinde, "Olamaz böyle şey... Hani sadece Allah rızası için yardım etmişlerdi. Halen peşinizi bırakmıyorlar... Derhal uzaklaşın..." dediler. 14-15 yaşlarından beri çocukları bir arada olan aileler bu durumu paylaşarak "önlem alma" telaşına düştüler. Bir kısmı imamlara ulaşip, çocuklarının "azat" edilmesi için adeta yalvardı. Himmet adı verilen para yardımları bile yaptılar ama nafileydi... İmamlar tebessüm ederek "Asla böyle bir durum olamaz," deyip geçiriyor, aynı zamanda söz konusu öğrencilerin sorumlusu ağabey ve imamlara durumu rapor ediyorlardı.

Cemaat toplantılarına mazeretsiz katılmayanların bir bölümü kendilerinden umudun kesilmesi için alkol almaya başladı. Gençlerin bazıları içkili ortamda küfürler edip, "Bizi artık uyutamazlar... Gerçekleri gördük ve biz yokuz," mesajı göndermeye başladı. Ama yağmurdan kaçarken doluya tutuluyordu. Bu isyanın hemen ardından hiç beklemedikleri yerden vurulmaya başladılar. Sudan sebeplerle bazı subaylar disiplinsizlik yaptıklarına dair rapor yazıp ceza almalarını sağlıyordu. Sınavda çok başarılı olmasına rağmen bazı derslerden zayıf notlar gelmeye başlıyordu...

Bu ilk ciddi uyarı oluyordu. Yakın arkadaşları ve sorumlu ağabeyler, "Kalbinizi bozdunuz, Allah'ın emirlerine karşı geldiniz..." telkinleriyle gençlerin kafalarını iyice karıştırıp, pişmanlık belirterek geri dönmelerini sağlamaya çalışıyordu. Geri dönüp aman dileyenlerin disiplin ve ders notları normale dönüyor, ısrar edenlerin gün geçtikçe notları eriyordu.

İmamlar radikalçözümler aramaya başladı. Bir kişiyi bile kaybetmeye niyetleri yoktu. Toplantıya gelmeyenleri okul önünde

beklemeye başladılar... Hafta sonu izni için nizamiyeden çıkan öğrenciler “ağabey”leri karşılarında görünce şaşırmişti. Bu nasıl bir cesaretti... Elbette telaşlandılar... Birlikte yürümeye mecbur kaldılar... Hatta bekleyen araca binip, konuşma tekliflerini kabul etmek zorunda kaldılar.

Önce tebessümle “Nerelerdeydin?” sorgusu. Ardından, “Bu işin geri dönüşü yok!” yoklaması. Derken, “Aksi halde sonuçlarına katlanırsın!” sözleriyle aba altından sopa göstermeler... Finalde ise, “Sadece okuldan atılmakla kalmazsın. İnsan içine çıkacak yüzün kalmaz. Memleketi, ülkeyi terk etsen de sana ulaştırırız...” tehdidi...

Bazı öğrenciler kararlıydı... Aile ve yakınlarından bu konuda destek almışlardı. Okul yönetimine her şeyi anlatıp, gerekirse okuldan atılmayı bile göze almışlardı. Ne de olsa Boğaziçi, İTÜ, ODTÜ gibi en iyi üniversitelerde öğrenimlerini tamamlama imkânları vardı. Rest çektiler!

İmamlar bu işe bozulmuştu... “Günah bizden gitti... Güvendiğiniz dağlara kar yağacak. Gazetelerde resimleriniz, isimleriniz yayınlanıp da mahkemelerde sorgulanınca bakalım kime sığınacaksınız...” şantajıyla çekip gittiler. Gençler rahatlamıştı... Özgürlüklerine kavuşmanın, iradelerini geri almalarının şerefine bira içerek kutlama yaptılar...

Aradan on gün bile geçmeden “Dolabın temiz değil, ayakkabı boyan kötü, yemekhaneye geç geldin” gibi basit suçlardan cezalar yağmaya başladı. Bu arada okula ve ailelere mektup ile cd’ler gönderiliyor, Deniz Harp Okulu’nda bazı öğrencilerin eşcinsel ilişkilere girdiği ihbarları yapılıyordu.

Akit gazetesi sürmanşetten “Deniz Harp Okulu’nda Rezalet” haberini yayınladı. Eşcinsel ilişki kurmakla itham edilen gençlerin önce isim ve soyadlarının baş harfleri yayımlandı. Daha sonraki haberlerdeyse sadece isimleri...

Bu sırada gelen isimsiz, kaynaksız ihbarlar neticesinde bazı öğrencilerin bilgisayarları kontrol edildi. Tıpkı “askeri casusluk, fuhuş-şantaj, amirallere suikast” davalarında olduğu gibi bilgisayarlarda hayvan pornosu dahil iğrenç görüntülere rastlandı. Ancak söz konusu dijital verilerin öğrencilerin ders ve diğer faaliyetlerde bulunduğu tarih ve saatlerde bilgisayarlarına yerleştirildikleri ortaya çıktı. İşin içinde bilgisayarları kontrol eden personelin olduğu açıkça belliydi.

Gazete haberlerini suç duyurusu olarak kabul eden 1. Ordu Askeri Savcılığı soruşturma açtı. Öğrencilerin tek tek ifadesi alınmakla kalmıyor, askeri hastaneye yatırılıp, birtakım muayene ve testlere tabi tutuluyorlardı.

İğrençliğin bu kadarı olamazdı...

Deniz Kuvvetleri'ne kurulan kumpasın çok önceden farkına vararak önlem alınması için başvurmadık yer bırakmayan Deniz Harp Okulu Komutanı Tuğamiral Türker Ertürk, "Hiçbir şey yapılmıyor... Ben bu vebalin altında daha fazla ezilmem," diyerek çoktan istifa etmişti. Öğrencilerin ve rütbeli personelin başına örülmekte olan çorabı Türker Amiral fark etmişti ama uyanan çok azdı. Ertürk, manifesto niteliğindeki veda konuşmasında sanki Bahriyelilerin ve TSK'nın başına gelecekleri biliyormuşçasına içindekileri döküp, sivil hayata geçmişti.

Ertük'ün istifasına rağmen bahriyeli Harbiyelilerin haklarını koruyabilecek yürekli komutanlar vardı. Ancak kısa süre sonra başta Öğrenci Alay Komutanı olmak üzere Deniz Harp Okulu'nun kilit yöneticilerinden dördü Beşiktaş Adliyesi'nde tutuklanıp Hasdal Askeri Cezaevi'nde yıllar sürecektir hapis hayatına başladılar.

Bu iğrenç olayı hatırlatmaktan bile utanıyorum. Yıllar önce isimleri alenen yazılan toplam 36 öğrencinin hiçbirisi mezun olamadı. Burada isimlerinin baş harflerini bile yazmayacağım. O günkü gazete kupürlerini yayımlayarak, dinmeyen acıları depreştirmeyeceğim. Söz konusu 36 öğrenciden sadece 19'u bir dönem Cemaat'in içinde bulunmuş ve tehlikenin farkına vararak Paralel Yapı'yı terk etmişti. Geri kalan 17 öğrencinin bir bölümü özel olarak tespit edilmişti. O gençlerden bazıları Alevi olduklarını bile bilmiyorlardı. Bazıları asker çocuğuydu. Kimisi sosyal-demokrat, Atatürkçü ailelerin evladıydı. Birkaç tanesinin ailesi ise Türk milliyetçisiydi. Ortak yanları laikliğe inanmaları ve bağımsızlıkçı olmalarıydı. Söz konu 36 öğrencinin bir bölümü disiplin ve dersten atılmayı beklemeden kendi istekleriyle Bahriye'ye veda ettiler. Bazıları altı ay, bazıları bir buçuk yıl di-rendi. Bu korkunç iftiralarından sonra ayrılmak iğrenç iddiaları kabul manasına gelebilir endişesiyle tutunmaya gayret ettiler. Bir kısmı ağır psikolojik travma yaşadı. Tedavi olanlar var aralarında. Ama hepsi öğrenimlerine devam etti. En iyi üniversiteleri bitirdiler. Aralarında yüksek lisans yapanlar da var, dünyanın

en büyük firmalarında çalışanlar da... Aralarından iki de hukukçu çıktı. Başlarından geçenlerin hesabının sorulması için öncelikle bu iki hukukçuya güveniyorlar. Doğrusu onlar da benim gibi devranın bu kadar çabuk döneceğini tahmin edemiyordu. Kumpasın tüm boyutlarıyla kısa sürede ortaya çıkmasında da hazırlıksız yakalandılar. Tıpkı Kara ve Hava Harp Okulu'ndan atılan askeri lise kaynaklı gençler gibi ciddi bir platform oluşturup mücadeleye başlayacaklar.

İbret verici bir öykü

Deniz Harp Okulu'ndaki bu ibretlik olaydan hemen sonra babası Balyoz davasından tutuklanan Sinan'ın öyküsüne değinelim. Sinan'ı "Vardiya Bizde Platformu"nun iki yıla yakın süredir yaptığı "Sessiz Çığlık" eylemlerinde tanıdım. Balyoz tertibiyle ilgili olarak Ulusal Kanal'da yaptığım "Gündem Özel" programına davet ettim. Babası hapiste olan ailelerin dramını konuştuk. Deniz Harp Okulu'ndan atılma öyküsünü orada öğrendim. Okulu dereceyle bitiren, kredi notu yüksek olan bu öğrenciyi önce sınıfta bırakmışlar. O ise yılmamış ve mahkeme kararıyla sınav kâğıtlarını inceletip geri dönmüş. Bu sırada kanser nedeniyle annesini kaybetmiş. Bunun üzerine kardeşine bakabilmek için yeniden atılmayı beklemeden dilekçe verip ayrılmış.

İbret verici öyküsünü kendisinden dinledim. Ancak annesini kaybedip babası hapisteyken yeni bir hayata başlayan Sinan, o günlere geri dönmek istemiyor. Dahası o günleri yaşamından saymıyor. Başından geçenleri unutmak istiyor haklı olarak. Belki önümüzdeki günlerde, bir başka kitapta yazabiliriz.

GATA'daki "Gatakulli"

28 Şubat sürecinde GATA'dan irticai faaliyet yüzünden atılan personel oldu. Aralarında MHP'nin Aksaray eski milletvekili Kürşad Eser'in de bulunduğu doktorların bir kısmı ülkücüydü. Kurunun yanında yaşlar da yanmıştı. GATA'dan atılanların sayısı zannedildiği kadar çok değildir. Bunlar arasından Mustafa Kahramanyol'un ilginç hikâyesini anlatmak istiyorum.

Kahramanyol hakkındaki ihbar mektubunu, ayrıldığı eşi yazmıştı. Yine de haksızca görevinden uzaklaştırıldı. 28 Şubat davasında Ankara Adliyesi'ndeki müdahil avukatlar sürekli Kahramanyol'u örnek gösterdiler. Duruşmada tanık olarak din-

lenmesini istediler. Tıp adamlığı yanında özellikle Bosna-Hersek konusunda hassas araştırmalar ve girişimlerde bulunan Mustafa Kahramanyol, 28 Şubat'tan şikâyetçi olmadığı gibi, geçmişte yapılan hataları yeniden gündeme getirmenin kimseye bir şey kazandırmayacağı yönünde açıklamalar yaptı.

GATA'dan atılanların en keskini Nevzat Tarhan oldu. Psikiyatri uzmanı Tarhan, Ergenekon ve Balyoz tertipleri sürecinde tıp doktoru değil de savcıymış gibi hareket ederek Cemaat'in ve yandaş medyanın demirbaşı haline geldi. Gazete ve televizyonlarda "darbecilerin" en ağır cezalara çarptırılmasını savundu.

Nevzat Tarhan'ı bırakıp, GATA'daki paralel yapılanmanın öyküsünü özetleyelim.

GATA dünya çapında hakem hastane ve üniversite... On binlerce personeli bünyesinde barındırıyor. Asker ve personel hakkındaki sağlıkla ilgili tüm kararları burası veriyor. Yedi yıllık tıp fakültesinin yanında Yüksek Hemşirelik Fakültesi'ne, Sağlık İdaresi Bölümü'ne, Hemşirelik ve Astsubay Sağlık Teknisyenliği Yüksek Okulu'na sahip. Bu kadar etkili olan GATA aynı zamanda Cemaat'in de başlıca hedeflerinden.

Hemşireler

70'li yılların sonunda alttan, yani astsubay okullarından başladılar... Sayıları çok azdı... 90'lara doğru arttı... Hemşire de lazımdı Cemaat'e. Oraya da el attılar. Sadece ağabeyler değil bu defa ablalar devreye girdi. Fakir Anadolu ailelerinin kızlarına, kısa sürede meslek sahibi yapıp, devletin vereceği garantili maaşa kavuşturma vaadiyle çengel atmaya başladılar. Böylece erkek müritlerin evlenmeleri için potansiyel de oluşturuluyordu. Sağlık teknisyeni astsubaylar ile hemşireler Cemaat aracılığıyla evlendiriliyor, zincire yeni halkalar ekleniyordu.

Hemşire sayısı artınca, hemşirelerin idarecilerini yetiştiren Yüksek Hemşirelik cazip hale geldi. Subay statüsündeydiler. Teğmen olarak mezun olup albaylıktan emekli olma fırsatları vardı. Cemaat içerisinde başörtüsü ve kıyafet yüzünden hemşirelik tartışılıyordu. Fethullah Gülen'in "Başörtüsü teferruatır," sözüne rağmen tabanda ikna olmayanlara rastlanıyordu. İmamlar devreye girdi. "Başları görevleri nedeniyle açık olanlar, kapalı olanlardan daha fazla sevap kazanacaklar. Çünkü onlar

günü geldiğinde hedefe ulaşmamızda önemli rol oynayacak" talimatı yayıldı.

"3 H'nın kararı tartışılmaz" diye bir anlayış vardır. 3 H... Yani hâkim, hekim, hoca... Hocaya ya da imama iradesini teslim edenlerin alınan kararları yorumlamaya hakkı ve haddi olmadığından "kılcal damarlara kadar sirayet etme" operasyonu için düğmeye basıldı. İmamların talimatıyla ablalar evlerde özel eğitime başladılar. Her biri "mücahide" olarak yetiştirilen kızlara hemşirelik okullarında nasıl davranılması gerektiğine dair uygulamalı dersler veriliyordu. Sadece kızların başı açılmayacak, ailelerde anne ve kız kardeşler de başörtüsü, yemeni takmayacaktı. Bunun mükâfatı cennet bahçelerinden daha üstündü... Her biri Hz. Amine, Hz. Ayşe, Hz. Zeynep sayılacaktı.

Hemşireler sadece hastaların sağlık sorunlarıyla ilgilenmiyor, aynı zamanda hasta yakınlarıyla kurdukları diyaloglarla "halkla iletişim" görevi yükleniyorlardı. Ayrıca tesettürlü Cemaat mensuplarının sağlık sorunlarında danışmanlık ve ön tedavi görevleri vardı. Dahası Cemaat'e bağlı sağlık kuruluşları ve hastanelerde yarı zamanlı çalışıyor, ücret almadan hizmet ediyorlardı. Mahallelerde kadınların toplantılarında saygın yerleri vardı. Üstelik Cemaat'te kadınlar ön plana çıkmaya gayret etmedikleri için problem de olmuyordu.

Doktorlar

Tıp öğrenimi uzun yıllar gerektirdiği gibi, askeri doktorluk, zorunlu Şark görevleri yüzünden cazibesini yitirmişti. AKP'nin çıkardığı "Tam Gün Yasası" yüzünden özel hastane ve muayenehanelerde çalışmak da zorlaşmıştı.

GATA'nın Tıp Fakültesi'nin ana kaynağı önceleri askeri liselerdi... Askeri liselerde dört yıl okuyan ve dereceye giren öğrenciler üniversite sınavlarında tavan puan alarak GATA'ya girebiliyordu. Sivil liselerden ise önceki yıllarda alınan öğrenci sayısı azdı. Üstelik sivil liselerden tıp fakültesini kazanma başarısı gösterenler GATA yerine Hacettepe, Çapa, Cerrahpaşa gibi okulları tercih ediyorlardı.

Askeri liseden gelenler, eğitimleri gereği Atatürkçü'ydü... Onları çevirmek mümkün değildi. İmamların tercihiyle sıralamalar yapıldığı için Cemaat GATA için özel kontenjan belirlemek durumundaydı. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Cemaat aynı

zamanda askeri disiplinle eğitim veren GATA'ya doktor adayı bulmakta zorlanıyordu. Kayıt yaptıran öğrencilerin bir kısmı okulu yarıda bırakıp sivil üniversitelere geçiş yaptığından planlar altüst olmuştu. Pratisyen hekimlerin ihtisas yapması da diğer üniversitelerdeki gibi değildi. Sınavlar ve eğitimler çok ağırdı.

Fethullah Gülen'in sınavlarda dereceye giren bazı öğrencilere bizzat GATA'ya girmelerini telkin ettiğini tanıklar anlatıyor. ABD'de bulunduğu sıradaysa imamlar aracılığıyla GATA'ya girmesini istediği öğrencilerin ailelerine imzalı kitaplarını hediye gönderdiği, dualar ve selamlar ilettiği de kayıtlara geçti.

Ders yoğunluğu fazla olan GATA öğrencilerinin 15 günlük periyod yerine aylık toplantılara katıldığı, hem istihbaratın, hem de Cemaat'in kayıtlarında mevcut...

Gerek GATA gerekse Harp Okulları'nda hedefledikleri sonuca varamayan Cemaat'e en büyük yardım "sözleşmeli subay" alımlarıyla AKP hükümetinden geldi. Kayıt yaptıran öğrencilerin yarıdan fazlası mezun olamadan ayrıldığı için doktor açığının baş gösterdiği GATA'da "sözleşmeli subay" sınavlarıyla askeri doktorlar alınmaya başlandı.

İmamlar, hiç de cazibesi olmayan bu durum için, "Geçici görev... Daha sonra istifa edip, rahatça para kazanacaksınız," telkininde bulunuyorlardı. Öbür dünyasını garantiye almak isteyenlerin arasında beş yıllık süreyi kabul edenler vardı elbet...

Casusluk'ta tasfiye

GATA dünya tıp literatüründe hızla yükseldi, terörle mücadele esnasında yaralanan gazilerin tedavisinde mucizeler yarattı. Dünyanın en büyük üniversite hastaneleriyle rekabete girmiş, tıp teknolojisinde uluslararası kartellerin tekeli kırılmaya başlamıştı. Haddini aşıyordu GATA... İlaç sektöründe yeni buluş ve patentleriyle uluslararası ilaç şirketlerinin bol kazançlı tekerine çomak bile sokuyordu. Prof. Dr. Tayfun Uzbay şizofreni hastalığına iyi gelen yeni bir ilaç bulmuştu. Kalp ve damar hastalıklarındaki tedavi yöntemleri, ucuz maliyetler, tıbbi cihazlar ve ilaca olan bağımlılık azaldıkça uluslararası ilaç tekelleri çileden çıkmaya başladı.

Ergenekon ve Balyoz tertipleriyle TSK'nın tasfiye edilme sürecine böylece GATA da eklendi. Doktorların darbe yaptığını iddia etmek gülünç olacağından farklı bir kumpas kuruldu.

Askeri doktorlar, tıpkı TÜBİTAK görevlileri, hukukçular, yüksek düzeyde bürokratlar gibi “Askeri Casusluk” çuvalına sokuldu.

Farmakoloji ve Nefroloji Ana Bilim Dalı Başkanları olan Prof. Dr. Tayfun Uzbay ve Prof. Dr. Temuçin Şenkul İzmir’deki Askeri Casusluk davası kapsamında tutuklandılar. Savcı iddianameyi henüz açıklamadan sekiz aydır içeride olan iki bilimadamını İzmir Şirinyer Askeri Cezaevi’nde ziyaret etmiştim.

7-8-9 Şubat 2013 tarihlerinde *Yeniçağ* gazetesinde kaleme aldığım yazılarda tutukluların aktardığı işler acısı durumu şöyle dile getirmiştım...

Hukukta yaşanan garabetlere gerçek anlamda neşter vurmaya falan niyetli değiller. Eğer birazcık insan hakları ve evrensel hukuk arayışları olsa öncelikle “Avrupa Konseyi Siber Sözleşmesi”ni imzalamış olurlardı... ABD ve AB’nin her dayattığına derhal boyun eğen AKP, bütün dünyanın kabullediği “Avrupa Konseyi Siber Sözleşmesi”ni imzalarsa, Türkiye’de virüs ve sahte dijital belgeli davaların tamamı çökeceği gibi sahtecilik yapan ajanlar da belirlenecek...

Nereden çıktı bu “Siber Sözleşme” diyenler olacak... Başına gelmeyen hoşuna gidermiş... Ama başına gelenler, atılan insanlıkdışı iftiraları kanıtlamak için dünyadaki uygulamaları inceliyor. İşte İzmir’de dokuz aydır tutuklu bulunan ve geleceğin Hava Kuvvetleri Komutanı olması muhtemel F-16 pilotu Kurmay Albay Oğuz Okuyucu bir gerçeği daha haykırdı... Türkiye bu sözleşmeyi imzalarsa Tayyip Erdoğan’ın bile (danişıklı olup olmadığı şüpheli) şikâyetçi olduğu özel yetkili hâkim ve savcılar dijital teröre geçit veremeyecek. Oğuz Okuyucu, sınıf arkadaşlarına dört yıl kıdem bindirmiş, Amerika’da yüksek lisans yapmış. NATO ve diğer kurumlarda, yarışmalarda hep birincilik almış bir Türk pilotu... İstese istifa edip herhangi bir havayolu şirketinde en az 20 bin dolar maaşla çalışabilirdi. Ama helal süt emmiş... Kendisini okutup, büyük emekler ve paralar harcayarak pilot yapmış millete hizmet etmeyi tercih etmiş. Hava Kuvvetleri’ndeki bilgisayar sisteminde bütün faaliyetlerin kayıtlı olduğunu belirtiyor. Savcıya “Bütün bu iddiaları Hava Kuvvetleri’ne sorun,” dedik sormadı. Biz sorduk. Gelen cevap ilginç: “İzmir Cumhuriyet Savcısı, Genelkurmay Başkanlığı’na gizlilik için bilgi taleplerini karşılamayın” diye

talimat yazısı yollamış. Bu yüzden verilmiyor... İnsanın aklına hukuk yollarını kuşatma geliyor elbet.

Kaldı ki Oğuz Okuyucu Albay ile ilgili iddialar 2002 tarihli ve yer Bandırma. Oysa Okuyucu ilk defa 2010 yılında Bandırma'da göreve başlamış. 2002 tarihli sahte belgeler üzerine yıkılarak dokuz aydır tutuklu. Duruşma 17 Nisan'da başlayacak. Taktik aynı; İzmir'in yüz kilometre ötesinde... Yani Silivri gibi...

Dün İzmir'le başlamıştık, dünyanın peşinde olduğu şizofreni ilacını bulan değerli bilimadamı Prof. Alb. Tayfun Uzbay ile devam edelim. Şizofreni ilacının patentini aldığı günden bu yana başı beladan kurtulmuyor. Tasfiye amaçlı operasyonda itibarsızlaştırma infazına kurban edilmek isteniyorlar.

İddianamede "görüntüler"den bahsediliyor ancak ortada görüntü yok. Tutuklu sanıkların hemen hiçbirini birbirini tanımıyor. Telefon görüşmeleri yok. İşin özeti, elde tek delil yok. Tayfun Hoca çok kırgın. İnternette tıklayın, yüzlerce makalesi var. Bilimadamlığını, tebliğlerini, buluşlarını bütün dünya kabullenmiş. Başta ABD olmak üzere dünya ilaç devleri "Gel!" deyip milyon dolarlık açık çekler teklif etmiş. O, "Elhamdülillah Müslüman'ım, orucumu tutarım, Cuma namazlarını kaçırmam... Ayda yılda özel günlerde bir kadeh içerim. Atatürkçülüğümle ve Türk vatandaşı olmakla gurur duyarım," diyor ve devam ediyor: "Başbakan Erdoğan lafa gelince milli otomobil, milli ilaç diyor.. Patentini aldığım ilacın milli olmasını istedim. Tutuklanmadan önce şizofreni ilacı için sıraya girenlerden bir teki ziyaretime bile gelmedi. Ben milli ilacın peşindeyken kurumlarımızın bize sahip çıkmayışı kahrediyor bizi... Ne Genelkurmay Karargâhı'ndan ne de GATA Komutanlığı'ndan küçücük bir 'Bu adam değerli bir bilimadamıdır' açıklaması dahi yapılmadı.

Elbette iftiralar kalıcı olmayacak, gerçekler ortaya çıkacak. Ama o zaman İsmail Tayfun Uzbay belki de Türkiye'de kalmayacak! Millet utansın demeye dilim varmıyor ama sitem etmekten de kendimi alamıyorum. Bazen Amerika'dan niye döndüm diye pişmanlık hissine kapılmıyor değilim. Benimle ilgili karın ağrısı olanlar çıkıp yiğitçe konuşsun... Bu buluşların

yanlış, yalan desin. Ama yok... Ben maaşla çalışan bir bilimadamıyım. Yurtdışında olsam bunların hiçbiri başıma gelmezdi. Devlet bilimadamını, gazetecisini, aydınını korumalıdır.”

“Peki, bütün bunların başınıza gelmesinin sebebi nedir?” diyorum... “Her şey olabilir. Sonuçta uluslararası bir tezgâh. Kim bilir belki de arkamdan gelenlere yol açmak için olmuştur. Ama iddia edildiği gibi görüntülerden olmaz, özel hayatımdan asla olmaz,” derken, Türkiye’deki mevcut adalet sistemine güvenmediğini vurguluyor.

Tayfun Hoca devam ediyor: “Ben yıllarca doçentlik, profesörlük jürilerinde bulundum. Gelen kişiyi saatlerce dinlerdik... Sorular sorardık. Ama beni buraya atan hâkim beş dakika bile dinlemedi. Biz toplama kampındayız. Onların keyfi yerinde.”

Kuleli’den sınıf arkadaşlarımla da bulunduğu İzmir Şirinyer Askeri Cezaevi notlarıma devam ediyorum. GATA’da üroloji uzmanı Prof. Dr. Temuçin Şenkul iddianamenin eşyanın tabiatına aykırı olduğunu belirtiyor. Hekim gözüyle, 23 yaşındaki askerlik hastası Narin için, “Büyük ihtimal şizofreni,” diyor. Aklıma hemen Ümraniye davasındaki Fatma Cengiz geliyor. Öyle ya Fatma da Genelkurmay Başkanı ile görüştüğünü söyleyip cezai ehliyeti olmayan İbrahim Şahin’i kandırmıştı.

Dönelim Temuçin Şenkul’a. Hakkında HSYK tarafından soruşturma açılan savcının iddiasına göre Şenkul GATA’daki yapılanmanın sorumlusu ve beş kişinin lideri. Bu beş kişiden üçü iki yıl önce emekli olmuş. Ancak emekli olan üç kişinin ifadesi bile alınmamış. Nasıl olsa tasfiye edildiler, GATA’dan gittiler diye tabii. Geri kalan ikisi zaten tutuklu. 23 yaşında şizofren bir kızın emrinde amiraller ve albaylar var. Üstelik bu kız kimseye de maddi katkı sağlamış değil. 100 liraya fahişelik yapan bir kadın örgütün iki numarası ama bir numara olan Bilgin ile hiç bağlantısı yok. Bunca zaman takipte telefon, internet vs. hiç karşılaşmamış bile. Temuçin Hoca isyanda. Asıl yapılanmanın bu tezgâhı kuranlar olduğunu, sahtecilik ve itibarsızlık operasyonu ile istifa ve ayrılmaya zorlandıklarını düşünüyor.

Gelelim Narin’e. Malum gazetelerde yayınlanan üniformalı fotoğraflar zaten kızın internetteki sosyal paylaşım si-

tesinde var. Yani ele geçmiş değil. İnternette alınıp kullanılmış. Üstelik kızıdan ele geçirildiği söylenen belgeler de kendi evinde bulunmuyor. Polis görme engelli babasının evinden sonra üst kattaki kız kardeşinin evini arıyor, mutfak dolabının üstünde buluyor poşeti ve Engelleri Aşanlar Derneği'nin başkanı olan baba Atilla Korkmaz'a imzalatıyor. Adamcağız, "Ben görmüyorum ne yazıyor, ne var o torbada?" dese de imzalatılıyor. O sırada CMK'ya göre ne avukat var, ne muhtar, ne de bir komşu. "Tutanağı kör baba gördü" durumuna sakın gülmeyin.

Ailesini yakından tanıdığım deniz üsteğmen Onur Süer film yıldızlarını kışkandıracak kadar yakışıklı. Genç kızların âşık olmaması mümkün değil. Görevinde çok başarılı ve bekâr. Üsteğmen ama sözde örgütün yöneticisi. Öyle ki albaylara, amirallere emir veriyor. Bana göre asıl suçu ünlü Savarona yatındaki fuhuş operasyonuna katılması. Bu suç sadece Onur'un değil. İçindeki Kazakistan diplomatları ve bazı işadamlarının bulunduğu Atatürk'ün yatında 20'ye yakın eskort bayanla fuhuş yapıldığı haberlerini hatırlarsınız. Bu operasyona Onur'la beraber katılan jandarma subayları ve merkez komutanlığındaki piyade subayları da tutuklu. Bir nevi intikam yani.

Polisin sözde delilleri bulduğu yer, hep boş bekâr evleri. Ne lojmanda, ne iş yerinde bulunan bir şey var. Aramaları yapanlar çok eğitilmiş. Direkt buzdolabının arkasına yöneliyorlar. Üstelik bu buzdolabı arkası filmi üç kez vizyona giriyor. Üç yıl önce Gölcük'te bekâr teğmenlerin evlerini basan polis buzdolabının arkasında tabanca mermileri, cd'ler ve PKK'nın kitaplarını bulmuştu ya. Arkasından amirallere suikast davasında yine buzdolabının arkasında üç satırlık suikast notu yakalamışlardı. Her birinin zekâ seviyesi normalin üzerindeki teğmenler üç satırlık notu unutmamak için kâğıda yazıyor. Ama adli tıpta el yazıları uyuşmuyor.

Yine devletin ruhsatlı tabanca ve mermi verdiği teğmenler yasadışı mermi bulunduruyor ama ortada silah yok. Ümraniye'den Poyrazköy'e kadar bütün davalarda ne tabanca ne tüfek var. Çünkü tabanca ve tüfeğin seri numarası vardır. Ya bomba konuyor ya mermi. Seri numarası kaynağı bilinmez de o yüzden.

Casusluk davasından tutuklanıp sorgusuz sualsiz içeride tutulanların dramı anlatmakla bitmez. GATA'daki yapılanmayla ilgili suçlanan profesörlerin anlattıklarını okudunuz. Sözde beş kişilik heyetin üçünün emekli olduğu, üstelik bunların ifadesinin dahi alınmadığı gerçeğinin yanında kamuoyunun bilmediği bir husus daha var. Malumunuz İzmir Casusluk davasında 317 asker yargılanıyor. Yargılanmayıp bir de mağdur sıfatıyla dosyada adı geçenler var. İçlerinde yeni İçişleri Bakanı Efkan Ala dahil, sivil, asker beş bin ismin adı geçiyor. Tasfiyeyi tamamlayabilmek için GATA'nın çeşitli birimlerinde görev yapan çeşitli rütbelerde 50'den fazla doktorun adı bu dava dosyasında. Kimilerinin özel hayatının fişlendiği yazılıyor; tabii söz konusu özel hayatlar ifşa edilerek. Ancak çoğunluğu itibar infazına yönelik. Örneğin Nefroloji Ana Bilim Dalı'nda yakında başkan olabilecek iki doçentin eşlerini aldattıkları, Rus kadınlarla ilişki kurdukları iddialarını savcı yazıyor. Lakin bu doktorların hangi tarihte, hangi Rus kadınla, nerede beraber olduğuna dair en küçük bir bilgi yok. Dava açıldığında ne sanık, ne tanık, ne de mağdur statüsündeler. Kulaklarına dolaylı olarak kar suyu kaçırılıyor, "Emekli olup ayrıl. Aksi halde adını yayınlayarak seni de çevrene rezil edebilirler," denmiş oluyor. GATA'daki görevlerinden görev süreleri dolmadığı halde kendi istekleriyle istifa eden ya da emekliliğini isteyen personel sayısı 50'nin üzerinde. Bunu Milli Savunma Bakanlığı ya da ilgili mercilere sorsanız elbette "Kendi istekleriyle ayrıldılar. Yerlerine görev yapacak personel her daim vardır. TSK'ya bağlı birimlerde görevin devamı esastır. Yapılan iddialar asılsızdır" mealinde açıklama gelecektir

Dünyanın peşinde olduğu ilacın patentini alan Tayfun Hoca ne mi yapıyor? Başına bunca iş gelince tahliye olur olmaz emekliliğini istedi. Ardından İstanbul'da Cemaat'e yakınlığıyla bilinen bir hastanede göreve başladı. Casusluk davasında adı geçenlerin büyük bir bölümü de istifa ve emeklilik yolunu seçip itibar infazından kurtulmaya çalıştılar. Bunlardan biri de generallik sırasını bekleyen ve aynı binada oturduğumuz Osman Erdeniz Özkan'dır. Erdeniz bir taraftan subay olarak görev yaparken diğer yandan ikinci üniversiteyi bitirip üzerine de mastır yapmıştı. Devrelerine dört yıl kıdem basıp, sınıftan generalliği kesinleşmişken "kumpas"a uğradı. Şimdi emeklilik dilekçesini verip, Ege kıyılarında sakın bir hayat sürmeye çalışıyor.

Yaşları 70'i geçen ve ağır hasta olan askerlerin taburcu edilerek cezaevlerine gönderilmesini isteyen Fethullah Gülen'in "Gatakulli" sözü siyasi literatürümüze çoktan girdi. Ancak hesap da sap da dönüyor. Asıl Gatakulli tüm ayrıntılarıyla meydana çıktığında bakalım neler yumurtlayacaklar.

BÖLÜM 3

Kayseri’de ortaya çıkan tezgâh

Memleketim diye övünmek elbet hakkım ama zaten Cumhuriyet tarihinde Kayseri’nin demografik yapısı münasebetiyle “Milli Duruş” çizgisi ve kararlılığını kimse inkâr edemez. Evet, muhafazakârdır... Ama aynı oranda millidir... Direnişçidir... Bu ülkenin temel dinamiklerinin, değerlerinin yaşatıldığı yerdir. İstiklal Harbi’nde çok önemli görevler üstlenmiştir. Bölücü terörle mücadelede en fazla şehit veren illerimizin başında gelir. Kayseri istikrardan yanadır. Dini duyguları en çabuk suistimal edilen kitleleri barındırır. İşte bütün bu özellikleri yüzünden, peygamber ocağı ordu ile millet arasındaki sağlam köprünün yıkılma çalışması buradan başlatılmıştır. İsterseniz şimdi bu süreci birlikte inceleyelim.

Dershanelerde özel yetiştirilip TSK’ya yerleştirilen “narkoz”lu çocuklardan faydalanma zamanı gelmişti. Kayseri sanayi ve ticaret kentiydi. Burada esnaflık geleneği binlerce yıllıktı ve halkın içinden gelen esnaf şehirde siyaseti ve sosyal durumu yönlendirme kabiliyetine sahipti. Sabancılarla başlayan ve yeni nesil Anadolu kaplanlarının kurduğu holdinglerle devam eden ekonomik gelişmeye rağmen şehrin nabzını küçük esnaf ölçmekteydi.

Cemaat Kayseri’de dini duyguları sömürüp büyük holdinglerin vergiden muaf katkılarıyla, reklam destekleriyle, iktidarın kapitülasyon benzeri ayrıcalıklarıyla zaten güçlenmişti. Muhafazakâr, dini ve milli konularda duyarlı esnafı milliyetçi düşünceden koparabilmek için, Türk milliyetçiliğinin “Ordu-Millet” anlayışının yıkılması gerekiyordu. Propagandanın en önemli sacayağı küçük esnaftı... Yani berberler, çay ocakları, taksi durakları, kahveler, lokantalardı. Tıpkı Rus ajanların imam göreviyle yıllarca Anadolu’da faaliyet göstermesi gibi yerel piyonlar harekete geçirildi.

“Askerlik yapmayana kız verilmez” gibi kuralların günümüzde erozyona uğramasına bakmayın. Askerlik, Türk için her şey demektir. Bırakınız askeri okul öğrencilerini, yemin edip çarşı

iznini hak eden acemi askerlere bile bulundukları garnizonda nizamiyeden çıkınca hangi lokantaya, kıraathaneye, hamama, eğlence yerine gidip gidemeyeceklerine dair bir liste verilir. Başında kavak yelleri esen bu genç çocuklar için bu liste bir nevi yol haritasıdır. Bu listeyi hazırlayansa askeri garnizonun rütbelileri değil, yasaya göre şehirdeki asayişten sorumlu Emniyet Müdürlüğü birimleridir. Garnizon Komutanlığı yılın belli dönemlerinde (üç kez) bu listeyi Emniyet'ten alıp personele yazılı olarak tebliğ eder. Sakıncalı yerler genellikle Emniyet'in ahlak, terör, asayiş ve istihbarat şube birimlerince hazırlanır. Terör örgütü elemanlarının yoğun gittikleri mekânlar, kumar ve fuhuş vakalarının yaşandığı yerler, kısacası kentteki askerlerin, polislerin ve bütün memurların uzak durması gereken yerlere dair bir liste valiliğin onayına sunulur, onaylanır ve kurumlara resmi yazıyla dağıtılır. Dağıtım yerleri önemlidir. Listenin buralara geldiği, alındı tebellüğüyle merkeze bildirilip yasal olarak arşivlenir. Devlet geleneği, işleyişi böyledir.

Bazı temel konuları değerli okuyuculara hatırlatma zorunluluğundan sonra sadede geleyim. Kayseri'de askeri personele sakıncalı yerler listesi verিলince bu liste gece yarısı kapıların altından, posta kutularından esnafa dağıtılır. Her dönem üç beş yerin değiştiği listeyi zaten esnaf bilmektedir. Ancak bir keresinde sakıncalı mekân sayısı 37'den 81'e çıkmıştır. İşte bu işyerlerinden birinin sahibi de listede dükkânının adını görünce öfkelenir. Oysa milliyetçi-muhafazakâr bir insandır. Mekânlarına gelen askerlere, rütbeli-rütbesiz ayırımı yapmadan ücretsiz, Allah rızası için ikramlarda bulunmuştur. Sakıncalı listesinde yer alan diğer komşularıyla görüşür. Aralarında şehit aileleri bile vardır. Kimileri, "Boş ver, bu askerlerin işgüzarlığı. Senin dükkânda Osmanlı tuğrası, alt katında mescit olduğu için seni dinci sanmışlardır," dese de yediremez kendine... Kaldı ki hafta sonu üç-beş masa dolduran askerlerden kâr etmediği gibi bu bekâr askerler yüzünden aile müşterisini kaçırdığı da olmuştur. Peygamber ocağı askerliğin "sakıncalı listesi"nde bulunmak söz konusu esnaf için "PKK ve teröristlerle işbirliği içinde olmak" anlamını taşıdığından isyan eder. Emrin altında imzası bulunan Garnizon Komutanı ile görüşmeye karar verir. Havacıların garnizonunun nizamiye kapısına dayanır. Nöbetçi astsubay görüşme sebebini sorar. Esnaf, doğrudan "sakıncalı yerler listesi"nin altında imzası bulunan

paşayla görüşmek istemektedir. O günlerde Ankara'dan Kuvvet Karargâhı'ndan denetleme heyeti geldiği için nizamiye nöbetçi astsubayı işi savsaklamak zorunda kalır. Birkaç gün sonra yeniden gelir bizim esnaf. Bu defa sesini yükseltip, "Bak evlat; benim vergilerimle maaş alıyorsun... Ben asla vatan haini değilim... Bu listeyi biliyor musun!" diyerek cebinden çıkardığı emri nöbetçi astsubayın neredeyse gözüne sokar. O günkü astsubay istihbarat şubede görev yaptığı için muhatabının önce sakinleşmesini ister. Çay ısmarlayıp "biraz beklemesini" söyler. Bu esnada İstihbarat Şube Müdürü'nü arar ve durumu özetler. Elindeki evrak fotokopi olmasına rağmen tarih ve evrak numarasıyla gerçektir. Komutana durum arz edilir. Emir astsubayı gelip nizamiyeden ziyaretçiyi alıp makama çıkarır. Bu sırada karargâhta hummalı bir çalışma vardır. Personel Şube'den emrin aslı, ıslak imzalar, Emniyet'in bu konudaki asıl yazışmaları talep edilir.

Garnizon Komutanı'nın o sırada kafası karışıktır. Kurmay Başkanı, en çalışkan subayı neredeyse sağ kolu olan Kurmay Albay Cengiz Köylü "Karargâh Evleri soruşturması" yüzünden gözaltına alınıp tutuklanmıştır. İsmi bizde saklı olan esnafla biraz sohbet eder, "Bu listeyi biz değil, Emniyet hazırlar. İnanın tapu müdürlüğünden, veteriner ve tarım il müdürlüklerine, milli eğitim personeli olan öğretmenlere bile gider. Bana bir gün izin verin... Emniyet ve istihbarat müdürleriyle konuşayım. Yarın sizi davet edip bilgilendireceğim," sözünü verir.

Durum elbette vahimdir... O gün bütün personel mesai bitiminde komutanın emriyle, evine gidemez. Emrin ıslak imzalı orijinal metni, Emniyet'in ilgili yazı ekiyle komutana arz edilir... Listenin sahte olduğu anlaşılır. Komutan sahteliği anlaşılan ve altında kendi imzası bulunan bu emri kimlerin değiştirip ordu ile milleti arasında düşmanlık tohumları ekme girişiminde bulunduğunu bulmak için, yasa gereği ya Emniyet'le ya da Jandarma ile işbirliği yapmak zorundadır. Soruşturma kararı konusunda karar vermek için durum muhakemesi yapmaya başlar. Bu esnada vaziyetin önemini, akademide gördüğü psikolojik harp metotları derslerini hatırlar. Saat ilerlemesine rağmen, komuta kademesini aşmamak için güvendiği Bölge Jandarma Komutanı Tuğgeneral Ali Aydın'ı arar. Ali Paşa Türk milliyetçisidir. Milli ve manevi konularda duyarlıdır. 12 Eylül ve 28 Şubat'ta soruşturma geçirmiş, tutuklanmış, çile çekmiş olmasına rağmen

ordu-millet anlayışının temsilcilerinin başında yer almaktadır. Ali Paşa'yı kahve içmeye davet eder. Durumu öğrenen Ali Paşa pirelenir. Ömrü PKK ile mücadelede geçmiş, tecrübeli bir komutandır. "Komutanım; merak etmeyin! İl Jandarma Komutanımız Cemal Temizöz Albay bu işi ortaya çıkarır. Yalnız bunu garnizon dışına duyurmayalım. Sonuçta personel şubenin yazılı emri tahrif edilmiş. Soruşturmadan polis bile uzak tutulmalı," der.

Sabah brifinginde Ali Paşa durumu İl Jandarma Komutanı Cemal Temizöz'e özetleyip, derhal soruşturma yapmasını ister. Cizre'den PKK'yı kovan, Diyarbakır'da bölücü örgütün canına okuyan, Ankara'da "Beyaz Enerji Operasyonu"nu yürüten Cemal Albay aldığı her görevi eksiksiz yerine getiren, yetenekli ve başarılı bir subaydır. Denizli, Tekirdağ gibi illerde İl Jandarma Komutanlığı yaparken sayısız operasyonlara imza atmıştır. Garnizon Komutanı'na, "Siz Ankara'yı haberdar edin, askeri savcılık bize soruşturma izni versin. Gerisini merak etmeyin," diyerek makamdan ayrılır.

İstihbarat ve İstihbarata Karşı Koyma Şube Müdürlüğü acilen durum değerlendirmesi yapıp, komutanı önce sözlü olarak bilgilendirir, sonra da resmi yazıyla vaziyetin vahametini özetler. Komutan derhal Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nı arayıp ilgili şubeyle görüşerek, adli yardım için görevli talep eder. Başkentteki Hava Kuvvetleri Karargâhı'nın adli müşavirliğinde doktora tezi hazırlamakta olan, çekirdekten yetişme bir başsavcı vekili vardır. Bursa Işıklar Hava Lisesi mezunu, yani ordunun omurgasından yetişmiş bir hukukçu, Kayseri olayıyla ilgili acil görevlendirme emriyle olay yerine intikal ettirilir. Bu vahim olayı araştırmakla görevlendirilen savcının emekli birinci ordu komutanı Çetin Doğan'ın yeğeni olduğunu o sırada kimseler bilmeyecektir.

2. Hava İkmal Bakım Merkezi (HİBM) olarak bilinen Hava İkmal Bölge Komutanlığı Kayseri Garnizon Komutanı Tümgeneral Rıdvan Ulugüler Hava Kuvvetleri'nin seçkin bir personelidir. İstanbul'da yürütülen ve çoğunluğu İşçi Partili yöneticilerin gözetimine alındığı "Karargâh Evleri" soruşturmasından tutuklanan Kurmay Albay Cengiz Köylü'ye maddi yardım toplanmasıyla ilgili bir evrak, üstelik garnizon komutanı Tümgeneral Rıdvan Ulugüler imzasıyla 2. HİBM İhale Komisyonu sistem bilgisayarına 2 Mart 2009 günü yüklenmiş ve resmi evrak statüsüne kavuşturulmuştur. Bilgisayar sisteminde

bu evrakı gören bir sivil memur durumu personel şube müdürüne bildirir. İnceleme sonucu bu evrakın da sahte olduğu anlaşılır.

Aynı şubeden daha önce ihaleye giremeyecek firmalar için de tahrif edilmiş evrak çıkmış, bu sahte emir şehirde dağıtılarak askerin ihaleye fesat karıştırdığı söylentisi yayılmıştır.

Askeri personelin girmesi sakıncalı yerlerle ilgili soruşturma için Kayseri’de bulunan Hava Kuvvetleri Komutanlığı Başsavcısı Ahmet Zeki Üçok’a durum bildirilir. İl Jandarma Komutanı Cemal Temizöz’ün görevlendirdiği personel ile beraber başsavcı soruşturma başlatır. Personel Şube’de görevli tüm çalışanlar sorgulanır. Sonuçta aynı birlikte görevli Hava Personel Astsubay Çavuş Ali Balta’nın 2 Mart 2009 günü saat 16.41’de sahte evrak düzenleme olayını gerçekleştirdiği tespit edilir.

İhale komisyonuna gönderilen “sakıncalı yerler ve yardım toplama evraklarının” Ali Balta ile irtibatlı bir şahıs tarafından basına verilmesinin planlandığı ve bu suretle Tümgeneral Rıdvan Ulugüler’in yıpratılmaya çalışıldığı değerlendirilmesi üzerine şüpheli, askeri savcının talimatıyla 4 Mart 2009’da gözaltına alınır.

Başınız mı döndü? Büyük resmi ve kurulan tezgâhın boyutlarını görmek için biraz daha sabredin. Kısa süre içinde personel şubeden, yazışmaları yazan ve kontrol eden sorumluların isimlerine ulaşılır. Şüpheliler askeri savcının yazılı talimatıyla gözaltına alınır. Gözaltındakilerden Balta önce direnir sonra öğrençilik yıllarından beri peşini bırakmayanların verdiği hard-disk yüzünden yazılı emirlerin nasıl değiştirildiğini, gizli saklı buluşmaların asıl amacının böylesi sahtekârlıklar olabileceğini tahmin etmediğini itiraf eder. Ali Balta aslında milliyetçi-ülkücü bir babanın evladıdır. Babası, onun böylesi işlerle uğraşmayacağına inanmaktadır. Ama oğlunu solculuktan uzak tutmak için malum grubun dershanelerine gitmesine göz yummuştur. Meseleyi ilk duyduğunda, “Oğlum vatana ihanet edemez. Eğer böyle bir şey varsa onu ilk ben öldürürüm,” dese de, “Sen merak etme. Biz oğlunu da seni de kurtaracağız. Yeter ki söylediklerimizi harfiyen yerine getir. Üstelik geride başka çocukların var. Onları da düşün,” telkiniyle oğlunun hipnoz edildiğini beyan etmek zorunda kalır. Aslında hipnozun ne olduğunu bile bilmemektedir.

Ali Balta’nın babası doğal olarak evladını koruma içgüdüsüyle hareket etmiştir.

Samimi ortamlarda pişmanlığını dile getirse de konuyla ilgili görüşmeme inadını henüz kıramadım. Lakin Ali Balta'nın yakın arkadaşlarının tıpkı kendi gibi el yazılarıyla açıklamalarına ulaşmayı başardım. Önce Ali Balta'nın kendi el yazısıyla kısa öyküsünü okuyalım. Sonra, Ali Balta'nın itiraflarıyla beraber tutuklanma safhasını, onu gerçek anlamda askeri casusluğa teşvik edenleri, Balta'yı yargılayanların başlarına nelerin geldiğini paylaşalım.

Ali Balta'nın ifadesi

Ben hiçbir baskı altında kalmadan içine girdiğim konuyla ilgili olarak bildiklerimi anlatıyorum. Bundan iki hafta önce mesai çıkışı, Emirgan Parkı'nın çıkışında bir kişiyle karşılaştım. Benimle tanışmak istedi. Hava İkmal'i sordu, nedir ne yapıyor, nasıl bir yer olduğunu, nasıl girilebileceğini, işçi olarak nasıl çalışılabileceğini sordu. Ben de masum duygular içerisinde kendisine anlattım. 1.70-1.80 boylarında biraz kilolu ve göbekli, güler yüzlü, temiz suratlı, normal uzunlukta saçlı, sakalsız ve bıyıksız bir kişiydi. Kendisinin Yüzbaşı'nın arkadaşı olduğunu, onu tanıyıp tanımadığımı, nasıl biri olduğunu sordu. Ben de pek fazla tanımadığımı, ama iyi birisi olduğunu söyledim. Onun yanında çalışan personel isimlerini de söyledi. Üç astsubay ve bir sivil memurla beraber çok teğmen söyledi. Tüm bunlar saat 18.00 civarında gerçekleşti. Bundan bir hafta sonra tekrar aynı yerde bir daha karşılaştık. Yemeğe davet etti, istemedim, ısrar etti ama kabul etmedim. Bir çay içelim bari dedi, yine istemedim. Bundan bir sonraki gün tekrar aynı yerde denk geldi. Bu ne tesadüf komutanım, sık sık karşılaşıyoruz, işiniz nerede, ne tarafta oturuyorsunuz dedi. Ben de biraz ileride dedim. Ara sıra ziyarete gelelim dedi. Ben de tabii gelin, bekleriz dedim. Bundan birkaç gün sonra, aynı yerde yine denk geldi. Bana annesinin yaptığı börekleri vermek istedi; almadım, ısrar edince ayıp olmasın diye aldım. O hafta cuma günü bu kez parkın arkasındaki Umut Kafe'nin orada denk geldi, amma karşılaşıyoruz bu ara diyerek muhabbeti açmaya çalıştı. Sonra bir kafede oturup çay içelim, bilardo falan oynarız, muhabbet ederiz diyerek beni yarın orada çay içmeye davet etti. İlk tanıştığımız zaman özel bir sağlık kuruluşunda sağlıkçı olduğunu söyledi. Benim kimle evde kaldığımı, kaç kişi kaldığımı, neler yaptığımı, bekâr olup olmadığımı sordu.

Sonraki gün o karşılaştığımız kafeye öğleden sonra üç civarı gittim. Orada oturuyordu. Gidip oturdum, çay söyledi hemen. Havadan sudan muhabbetlerden sonra konu Hava İkmal'e geldi. Oradan, oradaki kişilerden konuştuk. O gün Yüzbaşı'dan bahsetti yine, biz onunla iyi arkadaşızdır, muhabbetimiz iyidir diyerek bahsetti. Sonra güncel haber olaylarından konu açıldı, işte seçimler yaklaşıyor, hangi partiye oy vereceksin, kimi destekliyorsun gibisinden. Ben siyasetle pek ilgilenmediğimi söyledim. Kendisinin AKP'ye oy vereceğini söyledi. Bak ne güzel hükümet oldular çalışıyorlar, ülke düzene girmeye başladı, baksana bir ton olay oldu, her şeyi açığa çıkarmaya başladılar, dedi. En büyüğü ise Ergenekon dedi, bir sürü kişi alındı, hepsi de yüksek kademe insanlar dedi. Ben ise bu tür şeylere yabancı olduğumu ve pek bilgin olmadığını söyledim. Sonra ailelerden bahsetmeye başladı, evliyim iki çocuğum var dedi. Benim bekâr olduğumu biliyordu, evlilik falan var mı dedi, daha yok, erken benim için dedim. Sonra ben kalkmak istedim, işlerim var gideyim dedim. Tamam dedi ve yarın tekrar görüşelim, birtakım sıkıntılarım var dedi. Anlatmak isterim sana dedi. Tamam olur, işim olmazsa görüşelim tekrar dedim. Ayrıldık, yarın akşam görüşelim dedi, saat 18.30-19.00 civarı olur bakarız, gelmeye çalışırım dedim. Ertesi gün tekrar buluştuk aynı yerde ve beni arabasına davet etti. Kafenin biraz aşağısına park etmişti. Arabasına gittik, 38 plakalı bir Ford arabaydı. İçine girdi, o yine normal muhabbetlerden sonra, yine konuyu devlete, yaptıklarına getirdi. Ergenekon'dan bahsetti, bak her şey açığa çıkıyor, vatan haini bu insanlar dedi. Vatan, millet konularına girdi, tarihten, savaşımlardan, Türklükten bahsetti. Şimdi bu adamların ne olduğu belli değil, Türk mü değil mi belli değil dedi. Birçok insan var böyle, bazı noktalara yerleşmişler dedi. Bu insanların yerinde iyi insanların, Türk gibi Türk, vatan evladı insanların olması gerektiğini söyledi. Bu vatan evlatlarının oralara gelmelerini gerektiğini, belirsiz insanların o noktalara yerleşmemeleri gerektiğini söyledi.

Sonra benim ailemden söz açmak istedi, annen, baban ne iş yapıyor, kaç kardeşsiniz gibi konular... Anlattım, sonra ailemin birtakım borçları olduğunu, ev aldığımızı falan söyledim. Bunların önemsiz, aşılabilecek şeyler olduğunu, daha önemli

meseleler olduğunu söyledi. Tekrar Ergenekon meselesine döndü, sizin oradan da bir albayı aldılar dedi. Böyle insanların o yerleri, rütbeleri hak etmediklerini, bunların temizlenmesi gerektiğini söyledi. Borçları kapatmak için 100.000 TL verebileceğini, benden bir istekte bulunacağını söyledi. Ben de saflığıma ve bu anlattıklarına kanarak yapabileceğim bir şeyse yaparım dedim. Bana bir flaş verdi, bunda bir yazı olduğunu, sisteme girmesi gerektiğini söyledi. Bu yazının ihale komisyonu başkanlığına gitmesi gerektiğini söyledi. Orada arkadaşı olan Ogün Yüzbaşı'nın gerekeni yapacağını söyledi. Bana bir kâğıtta yazılı bir şifre verdi ve o kullanıcı adıyla girmemi istedi. Bunu yaparsam iyi şeyler olacağını, böylelerinin temizleneceğini söyledi. Hem de borçlarımdan da kurtulabileceğimi söyledi. Ben de bunları alarak, saflığıma, tecrübesizliğime ve insanlara hemen güvenmeme kanarak aldım. Ertesi gün işyerime giderek bu yazıyı flaştan sisteme attım. Daha sonra sistem üzerinde ihale komisyonuna attım. Tüm bu işlemleri Burak Astsubay'ın bilgisayarından yaptım. Burak'ın şifresi açıktı ve diğer şifreyi tanıştığım adam verdi. İşyerinden çıktıktan sonra saat 18.30'da Emirgan Parkı'nın yanındaki Umut Kafe'nin yanında Yusuf denen adamla buluşarak 38 plakasının son rakamlarını tam hatırlayamadığım Ford arabada verdim. 06.03.2009. Saat: 07.30.

3 Şubat 2009 günü saat 21-22 sıralarıydı. Yemek için bayağı bir geç kalmıştık. Arkadaşlarla beraber çok vakit almıştı hazırlanması ve pişirmesi. Pişirmenin bitmesine yakın bir zamanda zil çaldı. Ben bayağı bir sinirlenmiştim kim bu saatte zile basan, tam yemeğin üzerine diye. Karnım açtı, biraz da onun için sinirliydim. Arkadaşlar kapıyı açtı, ben mutfaktaydım. Yusuf'un geldiğini söylediler. Ben biraz daha meşgul oldum mutfakta, sonra içeriye girdim. Yusuf tuvalete girmişti. Sonra çıktı, beraber yemeğe oturdu bizle. Yemekle beraber arada muhabbet de ediyordu. Şehir dışında olduğunu ve Kayseri'ye yeni geldiğini, bir iş için şehir dışına çıktığını söyledi. Nasıl olduğumuzu, halimizi hatırlamızı sordu, işler nasıl gidiyor gibi sorular sordu. Sonra yemek bitti, benimle özel görüşmesi gerektiğini söyledi ve benim odaya geçtik. Benden bir isteği olduğunu söyledi. Bunu yaptığım takdirde çok iyi şeyler olacağını, kötülerin başına bir taş atılacağını, bunu yap-

tıktan sonra onların kendi aralarında birbirine düşeceklerini, bizim ise karşılına geçip göbeğimizi kaşıyacağımızı söyledi. Konuyu uzatmaya gerek yok, biliyorsun bu sene Rıdvan General terfi sırasında ve yükselecek dedi. Böyle insanların yüksek yerlerde olmamaları gerektiğini, dini imanını bütün insanların o noktalara gelmeleri gerektiğini, bu ordunun bizim ordumuz, Türk milletinin ordusu, Türkoğlu Türklerin ordusu olduğunu söyledi. Yazıyı bana gösterdi ve Ergenekon'la ilgili şeyler anlatmaya başladı. Biliyorsun Cengiz Albay tutuklandı, gözaltılar falan oldu, böyle kişilerin temizlenmesi gerekiyor dedi. Sizin orada bir binbaşı var. Yavuz Selim Özmen, biliyor musun dedi. İsmen tanıyorum ama kişilik olarak tanışıklığım yok dedim. Bunun da Cengiz Albay'la birlikte gitmesi gerektiğini söyledi. Peki, bir üsteğmen var, Emrehan Kocamış, geçen sene Cengiz Albay'la birlikte çalıştılar, onun amiriydi, bunların araları çok iyiydi. Dışarıda amir-memur gibiydi ama odasına girdiğinde ağabey-kardeş gibilerdi dedi.

Neyse Ali Ağabey, biz bu yazının sisteme girmesini istiyoruz ama bundan kimsenin haberi olmasın, arkadaşların ve Yıldırım'ın da haberleri olmasın, pek fazla yayılmazsa iyi olur dedi. Bu yazı flaşta var, yarın buluşup sana vereyim dedi. Bana müsaade, çıkmam lazım diyerek evden ayrıldı. Yarın 19.30'da TED Koleji'nin orada olurum, mavi Ford Escort içinde olacağım, flaşı veririm sana dedi. Pazar günü gittim, arabası köşeye park etmiş şekilde bekliyordu. İçine girdim, yazıyı tekrar gösterdi, sadece numara alması gerektiğini, gideceği yerin önemi olmadığını söyledi, bir ya da iki tane yere gitse olur dedi. Fakat sistemde biraz beklesin, uyusun dedi. Daha önce ağabeylerimiz böyle şeyler yaptı, bir şey olmaz merak etme dedi. Arka koltukta annemin yaptığı katmer var, onu al yersiniz arkadaşlarla dedi. Çıkarken onu aldım. BİM market poşetinin içindeydi. Sonra eve gittim. Bu flaşı kendi bilgisayarımda açmamamı söyledi. Kingstone marka beyaz-yeşil renklerde bir flaştı. Yarın tekrar yine burada olacağını söyledi ve 18.50'da buraya gelip flaşı alacağını söyledi. Pazartesi günü mesaiye gittim, iş teftişi başlıyordu. Teftiş için gerekli formların hazırlanması gerekiyordu, onları yapıp yetiştirmek için öğle yemeğine gitmedim. Öğleden sonra Yüzbaşı Mesut bizim büroya geldi, işçilerle görüşme konulu bir yazıyı

hazırlamamı istedi. Sendikanın, işçilerle görüşmek için bir talebi vardı ve onunla ilgili cevap yazısını Albay İhsan Uysalkan boş bir kâğıda yazmıştı. Mesut Yüzbaşı bunu hazırlayıp yazı haline getirmemi istedi. Yazıyı hazırlayıp imzaya sundum, sonra yukarı çıktık. Mesut Yüzbaşı yazıyı albayıma götürdü, küçük bir değişiklik vardı ve yazıyı düzenle diyerek geri göndermemi söyledi kendi bilgisayarından ve şifresinin Şubat 2009 olduğunu söyledi. Sonra yazıyı tekrar düzenleyip kaydettim. Bir zaman sonra İcra kısmına gittim. Muhabbet ve imzalanan evrak varsa almak için.

Mevlüt Bey, Burak'ın bilgisayarında powerpointte bir işle uğraşıyordu, birtakım işlerim vardı. Ben yanına oturmuştum, sonra yapamadığını görünce yardım ettim ve yerime oturdum. O kendi yerine geçti, sonra işlem bitti ve o hazırladığı point dosyasını kendi bilgisayarına atmak istedi ve bir flaş verdi, bunu alabilir miyiz dedi ben de biliyorum flaş çalışmıyor ama deneyelim dedim. Taktım ve çalışmıştı. O zaman yazıyı burada atabileceğim aklıma geldi. O dosyayı Mevlüt'ün flaşa göndermek istedim ama olmadı, çıkardım ve kendisine verdim. Yazıyı burada yazmaya karar verdim fakat tedirgindim tabii ki de. Burak'ın hesabını log off olup Yüzbaşı Okutan'ın hesabını açtım ve bilgileri yükledim. Flaşı taktım içindeki dosyayı açtım. DYS'de yazı yarattım ve içine kopyaladım bu yazıyı, sonra ihale komisyonu başkanlığına yayınladım. Burayı seçmemin nedeni, DSY'yi pek kullanmadıkları, yeni yazının fazla gidip gelmediği bir yer olarak değerlendirmiştim kendimce. Sonra flaşı alarak log off oldum ve kendi büroma gittim. Akşam mesai çıkışı eve gittim, sonra TED Koleji'nin önüne gittim, orda arabada bekliyordu içine girdim, yazıyı attığımı söyledim. Nereye attığımı sordu, ihale komisyonuna dedim. Ayhan Ogün Sevecan var değil mi oranın başında dedi, evet dedim. Tamam dedi. Büyük bir iş başardın, önemli kişilerin başına taş attık dedi. Sonra arabadan çıktım ve eve gittim.

Kayseri'ye geldiğimde ilk buluşmam Tarık'ın evinde Yusuf denen adamla oldu. Orada eve çıkma muhabbeti, burada eve birlikte çıkacağım arkadaşlarımdan olduğu ve bir an önce eve çıkmamız gerektiği konuşuldu. Bir sonraki buluşma için Yusuf randevu verdi, beni aldı ve Bünyamin denen bir

kişinin evine götürdü. Ben geç geldiğim için en son getirilmiştim eve. İsmail ile Orhan ben gittiğimde getirilmişlerdi. Hepimize ayrı bir buluşma yeri ve saati verip Bünyamin'in evinde bizi buluşturdular. Orada yine ev muhabbeti oldu, Bünyamin'in bizim ağabeyimiz olduğu ve artık onun bizimle ilgileneceği söylendi. Çay, meyve muhabbetinden sonra biz ayrı ayrı evden çıktık. Bu ev orduevinin yanında, araçla giriş kapısının sol tarafındaki bir binaydı. İsmini ... Apartmanı olarak hatırlıyorum. Bunun altıncı katında oturuyordu Bünyamin. Bu Bünyamin'in ziline Yakup Ergişi azıyordu. Bir sonraki buluşmada bize bir ev bulduğunu söyledi, o eve bakmak için buluştuk. Soran olursa da Bünyamin'in Orhan'ın eniştesinin bir arkadaşı olduğunu ve eniştesinin hatırına bize Kayseri'de yabancı olduğumuz için yardım edeceğini söylememiz söylendi. Sonra eve bakmaya gittik. O evle bir berber ilgileniyormuş. Evin altında bir berber dükkânı vardı. Onunla konuştuk fakat fiyatı fazla idi, evin sahibi ben değilim dedi, dükkânın yerini tarif etti, gidip konuştuk anlaştık. Sonra eve yerleştik, bize televizyon ve sehpayı Bünyamin getirmişti. Koltuk takımlarını da o getirmişti. Sonra bir bilgisayar almamızı söyledi Bir zaman sonra ben Bimeks'ten bilgisayar aldım. İnternet bağlatmamamızı söylemişti, çünkü IP adresinden hemen bulunabilir diye. Ama ben söz dinlemeyip gidip bağlattım. Bu Bünyamin eve gelip ihtiyaçlarımızı soruyordu. 06 plakalı Beyaz bir Tipo'su vardı. Ev yeni olduğu için tam bir yerleşme olmamıştı, onun için pek fazla kitap sohbeti yapamıyorduk. Bizim evde çiğköfte yaptık. Bünyamin ve küçük oğlu beraber geldiler, yiyip içtik. Sonra ortama ve kendisine alışmamız için bizi pikniğe götürdü. Sonra bu pek bizle kalmadı ve bir gün Erdinç (Ersin Şafak) diye biriyle geldi ve bundan sonra bunun bizimle ilgileneceğini söyledi. Sonra kitap vs. şeyler devam etti, bir zaman sonra flaşla gelerek, içinde isim listesi olan excell dosyalarla birlikte geldi ve oradaki isimler hakkında bilgi istedi. Bu flaşta birtakım gruplanmış isimler vardı. Alevi olduğu tahmin edilen kişilerin listesiydi. İçlerinden bir grupta Albay Yavuz Karşlıoğlu, Yüzbaşı Mesut Okatan, Albay Mehmet Mısırlıoğlu ve 2. Üs Uçak Bakım Komutanı Albay Sadullah Sönmez vardı. Bu listenin en başında ise Albay Cengiz Köylü vardı. Bu kişiler hakkında

bilgi istedi, neler bildiğimizi ve bunların kimlerle aralarının iyi olduğu, ne yiyip içtikleri, neler yaptıkları hakkında bilgi istedi. Bu listede Orhan ve İsmail'in de bildiği isimler vardı. Astsubay Baki Çolakoğlu, Astsubay İdris Kaygısız, Astsubay Özcan Salan'ın isimleri vardı. Orhan bunlara yakın olduğu için sık sık onlar hakkında bilgi veriyordu. Diğer bir grupta Astsubay Kadir Aybilek, Astsubay Cihat Mutlu, Astsubay Fırat İgan, Astsubay Bilal Uslu, Astsubay Semih Berber, Astsubay Çağdaş Egemen, Astsubay Yusuf Kızıltaş vardı. Bunlar arasındaki ilişkiyi bana sordu. Ben de bunların her perşembe halı saha maçı yaptıklarını ve aralarının çok iyi olduğunu söyledim. Benim bunları takip etmem söylendi ve Astsubay Bilal Uslu'nun neden Fırat İgan'la çok sıkı dost olduğunu sordu. Onlar hakkında bilgi getirmem istendi. Bazen bize toplu olarak bir isim listesi getirirdi, bunlar subay ve astsubay olarak ayrılmış, içinde sıra no., hvbs no., ad soyad, kadro yeri ve çalıştığı birimlerin yazılı olduğu listelerdi. Biz bunu görünce çok şaşırmıştık, hvbs no. bile vardı. Demek ki içerden birileri bu listeyi almıştı. Kimin olduğunu sorduğumuzda ise rütbeli ağabeyler diyerek bizi geçiştiriyordu. Yalnız değilsiniz fakat siz sadece biz üçümüz varız diye bilin diyorlardı. Başkalarını bilmenize gerek yok diyorlardı. Bir başka liste ise kelebek, yani eşcinsel olabileceklerin listesiydi. Burada tanıdığım sadece Astsubay vardı. İsim olarak Astsubay MYO da biz alt devrelere kötü davrandığı için tüm 2006 devresi tanır kendisini, onun hakkında bilgiyi Orhan ona yakın olduğu için Orhan veriyordu. Ve onun garip hareketleri olduğunu, hatta bazen öpmeye çalıştığını söylüyordu. Hatta geçen sene atılan Astsubay C. Demir'in dul bayanlarla düşüp kalktığını söylemişlerdi ve onun hakkında bilgi istediler. İsmail bu kişinin eski 12. Üst. Per. Şube Müdürü Yüzbaşı Mesut Okatan'la arasının iyi olduğunu, beraber çalıştıklarını ve C.'nin Mesut Okatan'ı bir gün yemeğe götürerek aralarını daha da samileştirdiğini söyledi. Sonra diğer listede de erotik ürünlerle ilgilenen, kadın düşkünlüğü olan, erotik shoplardan alışveriş yapanların isimleri vardı. İsim olarak tanıdığım sadece Albay vardı. Onun bu tür faaliyetlerinin olup olmadığını sordular. Hatta bir zaman Yusuf bizim eve gelip Albay Mehmet Mısırlıoğlu hakkında bilgi istedi. Bunun ailesinin Alevi

kökenli olduğunu, fakat Mısırlıoğlu Albay'ın bunu bilmediğini söyledi. Çift isimli olup da birinci ismi Mehmet olan kişiler genelde Alevidir dedi. Astsubay Hakan Abanus'un yanında dinleme cihazı taşıyıp taşımadığını sordu. Bunun bilgi sızdıran kişi olabileceğini söyledi. İsmail sık sık amiri olan Bülent Cengiz Kaner'i anlatıyordu. Levazımda ihalelerdeki yolsuzlukları önlemeye çalıştığını ve her şeyi ince ince araştırdığını anlatıyordu. Bu Erdinç'ten sonra Yıldırım isimli kişi bizle beraber olmaya başladı. Yine aynı tür bilgiler istiyordu. Yusuf denen adam bir ara bize et getirmişti. Medine et market yazıyordu üzerinde. Bizden e-mail adreslerini bildiğimiz kişilerin mail adreslerini istedi. Yusuf 28 Şubat akşamı bize geldi, benim odamda bana verdiği yazıyı gösterdi. Desimal kısmında DGS. VE İD. YNT: 2200-09/Hrk.İsth. yazıyordu. Başlık kısmında Sosyal Hizmetler Başkanlığı'na yazıyordu. Bu bölüm koyu yazılmıştı. Yazının sadece sistemden numara alıp resmileşmesini istedi. Birisinin şifresiyle girip yapmamı istedi. Yüzbaşı Mesut Okatan'ın şifresini bilip bilmediğimi sordu, biliyorum dedim. Onunkiyle yaparsam daha iyi olacağını söyledi. İşyerinde mesai saatinde iddia oynayan, borsayı takip eden, şans toto gibi oyunları oynayanların isimlerini istediler. Ersin isimli kişi bir gün bize gelip benim kız arkadaşım olup olmadığını, içki vb. şeyler ve işyerine gelen stajyerlere para yedirme gibi şeylerimin olduğunu söyledi. Böyle şeylerin iyi olmadığını, aklımda evlilik varsa evlendirebileceklerini söyledi. Yılbaşı akşamı niye evde olmadığını sordu. Çünkü o akşam Yıldırım eve gelip kitap okuyacaktı. Ben bunu istemediğim için eğlenmek amacıyla Astsubay Seçkin Silici ve Astsubay Haydar Kılıç'ın evine Astsubay Burak Özkan'la gittim. Neden gittiğimi sordu, amirimle kavga ettim, canım sıkıldı ondan gittim dedim. Gerçekten de kavga etmiştim, çok sinirlenmiştim. Çünkü yılbaşından sonraki gün tatildi, fakat mesaiye çağrıldım ve bu da beni çileden çıkardı. Çok sinirliydim, eve gitmedim, arkadaşlarla takıldım. Eve gittik, Astsubay Fırat İgan ve Astsubay Okan Pişkin sonradan geldiler. Bu kişilerle fazla bir arada olmamam gerektiğini pek tekin adamlar olmadığını söyledi. Bunları, bana anlattıklarını Astsubay Şükrü Arıkuşu kantinde orada burada konuşuyormuş dedi. Ben de bu bilgiyi kim getirdi, kim demiş, nerede

görmüş dedim söylemedi. Sonra Yusuf geldi eve Ersin'den birkaç gün sonra olsa gerek. Bana evlilik konularından bahsetti, bir ilişkinin meşru dairede olmasının gerektiğini, bu tür ilişkilerin günah olduğunu, bir kızla bir erkeğin yalnız baş başa kalmalarının iyi olmadığını, nikâhlı biriyle ilişkisi olması gerektiğini söyledi. Ben de dinledim sadece, ama Aslı'yla olan ilişkim hâlâ devam ediyordu. Bu konuşmaları bana yaparak Aslı'yla olan ilişkiyi bitirmemi istiyordu anlaşılan, ama Aslı'yla ilişkim olduğunu bilen yoktu. Bir yerden öğrenmişti demek ki, İsmail ve Orhan sadece arkadaşım olarak biliyorlardı.

Ali Balta yukarıdaki ifadelerinden sonra yine kendi isteğiyle ek ifade vermek istediğini beyan eder. Bazı konuları yazmayı unuttuğunu, yeni ek ifadesiyle olayın aydınlatılmasında yardımcı olacağını söyler ve aşağıdaki ek ifade tutanağını yine el yazısıyla kaleme alır:

Ek ifade tutanağı

İfade sahibi kimliği: Ali Balta.

Mesut oğlu, 1987'de Zelina'dan doğma, Denizli / Serinhisar Pınarcık Mah. nüfusuna kayıtlı, Fevzi Çakmak Mah. Esen Sok. İmran Apt. 33/7 adresinde mukim halen Kayseri 2. Hava İkmal Bakım Merkezi Komutanlığı Sivil Personel İşlem Kısım Amirliği'nde görevli 2006-M-126 sicil sayılı Hv. Pv. Astsb. Çvş. Cep tel:

ŞÜPHELİ İFADESİNDE: Bu ifademi özgür irademle veriyor, avukat istemiyorum dedi.

SORULDU: Bir önceki ifadenizde belirtmeyi unuttuğunuz husus var mı anlatınız.

CEVABEN: Ben lise döneminde çoğu öğrencilerle yapıldığı gibi Fethullah Gülen evlerine götürüldüm. Orada okul derslerine yönelik eğitim verileceği söylendi. Ben de gittim ve yarım yıla yakın bir zaman devam ettim. Fakat eğitim dışında şeylere yönelince bıraktım. Sonra askeri okul ve sonrasında Kayseri'ye tayinimin çıktığını öğrenip bana ulaştılar. Yusuf

adında bir kişi bana ulaştı. Adının Yusuf olduğunu söyledi ve benden birtakım şeyler istedi. Yapmamam takdirinde önceden böyle evlere gittiğimin açığa çıkarılacağını söyleyerek beni tehdit etti. Bana bir flaş disk verdi ve içinde bir word dosyası olduğunu ve bunun sisteme (DYS) girmesi gerektiğini ve bu yazıyı ihale komisyonu başkanlığına göndermemi istedi. Ben de önceki olayların açığa çıkmasından korktuğum için ve görevimi sevip asla bırakmak istemediğim için bunu yapmak zorunda kaldım. İhale komisyonundaki Yüzbaşı Ogün Sevecan'ı tanıdığımı ve arkadaşı olduğunu söyledi. Ben de bu flaşı alarak hiç istemedenden de olsa 2 Mart Pazartesi günü sisteme attım. Flaş diski de o akşam kendisine geri verdim. TED Koleji'nin biraz ilerisinde Yusuf denen şahsı yaklaşık olarak bir buçuk iki aydır tanımaktayım ve kendisiyle dört beş kere görüştüm. Şahsın kullandığı telefon evde mevcuttur. Aklıma gelen bu bilgileri kendi öz irademle hiçbir baskı altında kalmadan kendi el yazımla yazmış bulunmaktayım.

06.03.2009

ALİ BALTA

Hv. Per. Astsb. Çvş.

Karakolda doğru söyler, mahkemede şaşar

Kayseri'de ortaya çıkarılan bu olaydan sonra tutuklanıp Ankara-Mamak'ta bulunan Askeri Cezaevi'ne götürülen Ali Balta için tam anlamıyla bir seferberlik ilan edilir. Bir taraftan yurtdışına kaçan beş imam, diğer taraftan TSK içindeki yapının kurtarılması gerekmektedir. Aksi halde Paralel Yapı için çözülme başlayacaktır. Şikâyet dilekçeleri art arda yazılır. Benzer davalarda olduğu gibi "gizli tanık" veya "yalancı tanık"lar gösterilir. Dosya gittikçe kabarmaktadır. 16. 11. 2009 günü Ali Balta, avukatlarıyla yaptığı uzun görüşmelerin neticesinde yine el yazısıyla Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı'na bir dilekçe yollar. Avukat Mustafa Dokumacı Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi'ne talimatlı ifade için başvurmuştur. 16.11.2009 tarihindeki oturumda Başkan Hakkı Elvan, üye hâkimler Yakup Aydemir, Şeref Çaylı ve Savcı Metin Serhantaş celseyi açar. "Karakolda doğru söyleyip mahkemede şaşar" deymi bir defa daha gerçekleşir. Ali Balta için harekete geçen Cemaat hemen birkaç avukat görevlendirir. Üstelik bu avukatlardan biri Hava Bakım Astsubaylığı görevini

13 yıl başarıyla yapıp, dışarıdan hukuk fakültesini bitirerek avukatlık yapmakta olan Mustafa Dokumacı'dır. Dokumacı, Ali Balta'nın babasını gençlik yıllarından tanımaktadır. Öğretmenliği sırasında ülkücü olan baba, astsubay oğlunu savunması için uzun yıllardır görüşmediği Mustafa Dokumacı'yı bulur ve rica eder. Dokumacı Kayseri'ye ulaştığında Cemaat'ın avukatları zemin çalışmalarını tamamlamıştır. İtirafnamenin geçersiz sayılması için "işkence altında alındı" bahanesine sığınmışlardır. Lakin bu "işkence"nin raporlandırılması da şarttır. Ortada darp izi yoktur. Ali Balta'nın yüzünde ve vücudunda dövüldüğüne dair herhangi bir iz bulunmayınca "hipnozla telkin"e sarılır. Ali Balta bu sefer davacı olur. Mahkemeye sunduğu şikâyet dilekçesinde şunlar yazmaktadır:

İlk görev yerim olan 2. Hava İkmal Bakım Merkezi Komutanlığı Kayseri'de 15 Eylül 2006 tarihinde Personel Şube Müdürlüğü Sivil Personel İşlem Astsubayı olarak göreve başladım. Buradaki görevim, kadrosunda bulunduğum personel işlem astsubayının görev tanım formunda yazan işlemleri yapmak, amirlerimin bana verdikleri emirleri yerine getirmek, onlara tüm konularda yardımcı olmak ve beraber çalıştığım işçi personelin yaptıkları işlemlerde koordineyi sağlamaktır.

İlk ifade verdiğim ve gözaltına alındığım tarih olan 4 Mart 2009 Çarşamba günü, diğer günlerde olduğu gibi normal mesaim devam ediyor ve işlerimi yapıyordum. Her yıl Milli Savunma Bakanlığı İş Müfettişleri tarafından yapılan iş teftişini veriyorduk. Akşam saat beş civarlarında Hava İstihbarat Üsteğmen Murat Karataş ve ismini sonradan öğrendiğim Hv. K. As. Sor. Yazı İşleri Müdürü Sivil Memur Şafak Canlı bizim büroya geldiler ve hemen odayı terk etmemizi, hiçbir şeye dokunmamamızı istediler. Üsteğmen Karataş bana "Bizimle geleceksin," dedi, kendisine ne olduğunu sorduğumda hiçbir şey söylemeyip "Birazdan görürsün, sana anlatırlar," dedi ve beni karargâh binasının üçüncü katında bulunan Ömer Tapıcı toplantı salonuna götürdüler. İçeride çok sayıda Jandarma personeli vardı. İçerideki bir jandarma üsteğmen üzerimde ve cüzdanımda arama yaptı. Oturup beklememi söylediler. Hiç kimse bana ne olduğunu ve neden oraya getirildiğimi

söylemiyordu. Yaklaşık iki üç saat bekledim. Bu bekleme sonrasında beni toplantı salonunda bulunan küçük odaya aldılar. İçeride Albay Zeki Üçok, Üsteğmen Özgür Tüfekçi, sivil memur Şafak Canlı, Üsteğmen Murat Karataş ve Yüzbaşı Dursun Gökdemir vardı. Bilgisayarda kullanıcı adı girişi yapmamı istediler ve sonra Dursun Yüzbaşı bana bir metin okuyarak onu yazmamı istedi. Sonra ifadem alındı. İfadem bittikten sonra dışarı çıktım. Ev adresimi, ev arkadaşlarımın ismini ve telefon numaralarını istediler. Numaralarını ezbere bilmediğimi söyledim. Özgür Üsteğmen bana, “Ne yani, arkadaşlarının numaralarını bilmiyor musun? Başına bir iş gelse nasıl ulaşacaksın onlara?” dedi. Numaralarının hafızamda olmadığını söyledim. “Merak etme, hatırlarsın birazdan, bekle bakalım sen,” dedi. Bir süre sonra beni tekrar odaya aldılar. Zeki Albay bana, “Seni gözaltına alıyorum, yarın da tutuklayıp cezaevine gönderiyorum,” dedi. Jandarma eşliğinde Melikgazi İlçe Jandarma Komutanlığı’na götürüldüm. O akşam yemek verilmedi. Nezarethane çok soğuktu ve dışarı açılan pencere kırıktı, kapanmıyordu. İçerideki tuvaletin üzerinde dışkılar vardı, pis kokuyordu.

5 Mart 2009 günü sabah bir iki sularında yanıma üç kişi geldi. Beni üst kattaki avukat görüşme odasına götürdüler. Bitkin bir halde olduğum ve ayakkabılarımdaki bağcıklar olmadığı için zor yürüyordum. Bu yüzden beni ite kaka “Hadi yürü, çabuk ol,” diyerek götürüyorlardı. Sivil kıyafetli bu kişiler kendilerini JİTEM olarak tanıttılar. Bu kişilerden biri isminin İlyas olduğunu, astsubay olduğunu, Ispartalı olduğunu söyledi. Hafif şişman, 35-40 yaşlarında, hafif kısa ve beyaz saçlı, yanlar açıktı. Bir diğeri isminin Mete olduğunu, uzman çavuş olduğunu söyledi. Uzun saçlı, bıyıklı, keçi sakallı, 30-35 yaşlarında, biraz göbekli ve kısa boyluydu. Parmağında, üzerinde ay ve yıldız şekli olan bir yüzük vardı. Diğeri ise isminin Şener olduğunu, astsubay olduğunu söyledi. Hafif beyaz saçlı, yanları açık ve geriye doğru taranmış, hafif sakallı, göbekli ve Doğu şiveli konuşan biriydi.

Neden yaptın, kim yaptırdı, ne zaman, nasıl yaptın gibi sorular soruyorlardı. Ben, bir şey yapmadığımı söylüyordum fakat “Biz senin yaptığını biliyoruz, anlat, niye yaptın, bu işten kurtuluşun yok,” diyorlardı. Saatlerce ayakta bekletip

tartaklıyordlardı. Mesai başlangıcına kadar sorgulanıyordum. Pencereden güneşin doğduğunu görebiliyordum.

6 Mart 2009 günü sabah bir iki sularında tekrar geldiler. Ben uykudayken uyandırıp tekrar üst kattaki odaya götürdüler. Yine aynı soruları soruyor, aynı davranışları sergiliyordlardı. “Bunu senin yaptığını biliyoruz, neden yaptın, kim yaptırdı sana, anlatmazsan buradan çıkamazsın, kimse kurtaramaz seni, girersin hapse çürürsün orada, it muamelesi görürsün,” diyorlardı. Hapishane ortamını anlatarak “Orada seni insan yerine koymazlar, cop sokarlar bir taraflarına, işkence yaparlar,” diyorlardı. Bana birtakım vaatlerde bulunuyor, “Seni nereye istersen tayin ederiz, kahraman olursun, seni subay bile yaparız, bizim yetkilerimiz sınırsız, istediğimizi yaparız,” diyorlardı. Kendilerini Zeki Albay’ın gönderdiğini, kendilerini çok iyi tanıdığını ve onlara güvendiğini söylediler. Mesai başlangıcı tekrar nezarethaneye götürdüler. Çok uykusuz ve bitkin haldeydim, uyumak istiyordum fakat kapıdaki nöbetçi askere beni uyutmamasını söylediler.

6 Mart 2009 günü akşam saatlerinde, beni sorgulayan kişiler, Zeki Albay’ın beni çağırdığını söyleyerek Hava İkmal’e götürdüler. Gürol Doğan isminde, emekli yarbay olduğunu söyleyen, takım elbiseli, göbekli, beyaz saçlı, 45-50 yaşlarında bir kişi geldi. İzmir’den sırf benim için geldiğini, kendisini Zeki Albay’ın çağırdığını ve apar topar geldiğini söyledi. Kendinden bahsetti. Hipnozla ilgilendiğini, hipnozla ilgili birçok konferans verdiğini ve hipnozu birçok kişiye uyguladığını söyledi. “Ben hipnoz yaparım sen en iyisi her şeyi anlat, anlatmazsan hipnozla ben istediğimi alırım senden, sana yazdırırım, imzalatırım haberin olmaz, hiçbir şey hatırlamazsın,” dedi. Birlik komutanı Rıdvan General’i daha önceden tanıdığını, onun birliğinde de bir konferans verdiğini söyledi. Benim 30 santim yakınım ve karşıma oturdu. Bir süre gözlerime baktı, sonra bana gözlerinin tam ortasına, hiç kıpırdamadan bakmamı söyledi. Bu sırada benimle, ailemle, yaşamımla ilgili sorular sordu. Sonrasında soruşturmayla ilgili sorular sormaya başladı. Ben de tarif edemediğim değişik şeyler olmaya başladığını hissettim. Sanki zihnim bulanıyor, boşlukta gibi hissediyordum, etrafım bulanıyormuş gibi hissetmeye başladım. Gece saatlerinde İlçe Jandarma’ya götürüldüm.

7 Mart 2009 günü sabah bir iki sularında tekrar avukat odasına götürdüler. Yine aynı sivil kişiler vardı. Resmi kıyafetli binbaşı rütbesinde bir kişi daha vardı. İsmi Ali olduğunu söyledi. O günlerde İlçe Jandarma Komutanlığı'na vekâlet ettiğini söyledi. Kendinden bahsetti, daha önceleri Doğu'da görev yaptığını ve birçok şehit verdiğini söyledi. Soruşturmayla ilgili sorular sordu. "Ben çok sakın biriyimdir ama beni sinirlendirmeye başlıyorsun," dedi. Elini masaya vurup odadan çıktı. Yanımdaki diğer kişi, "Sen aldın mesajı, Ali Binbaşı elini vurup çıktı, bu demek ki sana istediğimizi yapabiliriz, biraz canın yanacak," dedi. Yine aynı baskı ve küfür uygulamalarına devam ettiler. Bir süre sonra beni başka bir odaya aldılar. İçeride Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Ali Aydın ve Ali Binbaşı vardı. Kendisini tanıyıp tanımadığımı sordu. Benim ve ailemle ilgili sorular sordu. Soruşturmayla ilgili sorular sordu ve "Bak Ali, bizim adamları çok zorluyormuşsun, hiçbir şey anlatmıyormuşsun," dedi. Suçsuz olduğumu söyledim ve bağırıp çağırmaya başladı. Her şeyi benim yaptığımı ama hiçbir şey anlatmadığımı söyledi. Küfürler, hakaretler ve tehditler savurmaya başladı. Sonra da "Çıkarın lan bu şerefsizi!" dedi.

Öğleden sonra beni Hava İkmal'e götürdüler. Zeki Albay, bana yardımcı olması için avukat bir arkadaşı olduğunu ve onu çağırdığını söyledi. Bir süre sonra Avukat Nail Karaaslan ve Avukat Şamil Yakut geldiler. Zeki Albay bir süre avukatlarla görüştü ve sonra avukatlar benimle görüşmek istediler. Kendilerini Zeki Albay'ın çağırdığını ve bana yardımcı olmak için geldiklerini söylediler. Zeki Albay'ın kendilerine "Biz zaten Ali'ye yardımcı olacağız ama sizi de yine yardımcı olursunuz diye çağırdım," dediğini söylediler. Ben içimden avukatların parayla tutulduğunu düşünüyordum ama avukatlar hiç paradan söz etmiyordu. Onları Zeki Albay'ın çağırdığı için herhangi bir ücret almayacaklarını düşündüm. Sonra birkaç sayfa yazı imzalattılar. Tekrar İlçe Jandarma'ya götürüldüm.

8 Mart 2009 günü sabah bir iki suları sivil kişiler ve Gürol Doğan geldi ve beni tekrar odaya götürdüler. Gürol Doğan daha önce yaptığı gibi yine aynı konuşmaları yaptı. Beni karşısına alıp aynı soruları sordu. Ben daha önceki gibi yine aynı şeyleri hissetmeye başladım. Akşam beni Hava İkmal'e götürdüler

ve Komutan tarafından oda hapsi cezası verildiğini söylediler. Savunmamı istediler fakat ne yazacağımı bilmiyordum. Savcı yardımcısı Özgür Üsteğmen "Sen benim söylediklerimi yaz," dedi. Beni, karargâh binasının yanındaki Sağlık Amirliği binasında tahsis edilen bir odaya kapattılar. Gece saatlerinde sivil kişiler ve Gürol Doğan tekrar geldi. Gürol Doğan yine aynı soruları soruyor ve aynı uygulamalarda bulunuyordu. Sonra bana dört beş sayfa yazı yazdırdılar. Kendilerine komutan tarafından tam yetki verildiğini ve her istediklerini yapabileceklerini söylediler. Bana yazdırdıkları yazıları giderken yanlarında götürüyorlardı. İsminin Mete olduğunu söyleyen kişi dışındakiler odadan çıktı. Odanın ışığını kapattı ve üzerime çullandı. Saçlarımdan tutup yatağın üzerine fırlattı. "Bizim dediklerimizi yapacaksın ulan, gebertirim seni," dedi.

9 Mart 2009 günü sabah noter olduğunu söyleyen bir kişi geldi. Vekâletname imzalattı ve Mustafa Dokumacı ismi yazıyordu. Kim olduğunu sordum, babamın arkadaşı ve benim avukatım olduğunu söyledi. Öğleden sonra Üsteğmen Murat Karataş ile sivil kıyafetli bir kişi geldi. Kendisine kim olduğunu sordum fakat söylemedi. "Sen beni bir ağabeyin, bir arkadaşın olarak bil," dedi. Soruşturmayla ilgili sorular sordu. Akşam saatlerinde Zeki Albay beni çağırdı. Odaya götürüldüm. Zeki Albay çay, bisküvi, kek verdi ve muhabbet etti. Tekrar oda hapsine geri götürüldüm. Gece saatlerinde sivil kişiler ve Gürol Doğan tekrar geldi ve bana yine dört beş sayfa yazı yazdırdılar ve geri götürdüler.

10 Mart 2009 günü sabah bir iki sularında beni uykudan uyandırıp yine dört beş sayfa yazı yazdırdılar ve götürdüler. Akşam saatlerinde Zeki Albay tekrar beni çağırttı, yine çay, bisküvi, kek muhabbeti oldu. Gece sivil kişiler ve Gürol Doğan tekrar geldi. Çay, bisküvi, çikolata, poğaça getirdiler. Dört beş sayfa yazı yazdırıp tekrar gittiler.

11 Mart 2009 günü Zeki Albay beni tekrar çağırttı. Toplantı salonuna gittik. Kayseri Barosu'ndan Av. Cenap Güneş geldi ve Zeki Albay ile muhabbet ettiler. Avukat, babasının da albay olduğunu söyledi ve Zeki Albay ile aynı devre mezunu olduğunu söyledi. Zeki Albay bana yazdırılan yazıları gösterdi ve ifade tutanağı imzalattılar.

12 Mart 2009 günü beni İlçe Jandarma'ya götürdüler.

Tekrar geri getirilirken İlçe Jandarma'nın önünde birkaç gün önce hapisteyken gelen sivil kişiyi gördüm. Resmi üniformalı ve Albay rütbeli bir kişiydi. Araçta bulunan uzman çavuşa o albayın kim olduğunu sordum. Jandarma Alay Komutanı Albay Cemal Temizöz olduğunu söyledi. Akşam sivil kişiler ve Gürol Doğan tekrar geldiler ve muhabbet ettiler.

13 Mart 2009 günü akşam sivil kişiler ve Gürol Doğan yine geldiler. Çay, bisküvi, çikolata, poğaça verdiler ve muhabbet ettiler.

14 Mart 2009 günü akşam sivil kişiler yine geldiler ve çay, poğaça verdiler ve muhabbet ettiler.

15 Mart 2009 günü akşama doğru babam geldi ve 15-20 dakika kadar görüştük. Görüşme esnasında hep babam konuştu, ben pek fazla konuşmadım.

16 Mart 2009 günü öğleye doğru Avukat Mustafa Dokumacı ile Avukat Okan Yılmaz geldi ve benimle yaklaşık bir saat kadar görüştüler. Akşam Zeki Albay beni çağırttı. Toplantı salonuna götürüldüm. Odada Zeki Albay ve savcı Yüzbaşı Mehmet Çelik vardı. Mehmet Yüzbaşı beni yanına aldı, elini omzuma attı ve benimle konuşmaya başladı. "Ali ne oldu ya? Ölü gibisin, çok yorgun görünüyorsun," dedi. "Sen kafana takma hiçbir şeyi, sana bir şey olmayacak, merak etme, biz halledeceğiz her şeyi," dedi. Sonra Zeki Albay benimle yalnız konuşmak istediğini söyledi. Kendisinin Ankara'ya gidip geldiğini, benim için orada konuşup anlaştığını ve beni gizli tanık yapacağını söyledi. Bana yazdırılan yazıları ve ifadeleri gösterdi. Bunları benim avukatım huzurunda da kabul ettiğim takdirde beni hemen yarın serbest bırakacağını ve normal hayatıma geri döneceğimi söyledi." Ama bu konuştuklarımızı avukatına asla söylemeyeceksin, yoksa hem senin hem benim için hiç iyi olmaz," dedi. Tekrar oda hapsine geri götürüldüm.

17 Mart 2009 günü sabah Merkez Komutanlığı eşliğinde uçakla askeri mahkemeye getirildim. Akşam saatlerinde nöbetçi mahkeme tarafından tutuklandım ve Mamak Askeri Cezaevi'ne konuldum.

Astsubay Ali Balta'yı Mamak Askeri Cezaevi'ndeyken ziyaret edenlerin profilleri ilginç. Vekâlet verdiği avukatlar dışında neredeyse bir avukat ordusu Balta'yı hemen her gün ziyarete

geliyordu. Yine yasalara göre avukat görüşmeleri kayıt altına alınmadığı için nelerin konuşulduğu, neler vaat edildiği bilinmiyor. Ankara garnizonunun askeri cezaevinde genellikle disiplin suçu işleyen subay, astsubay, uzman erbaşlar kalmaktadır. O sırada Ergenekon kumpasındaki muvazzaf askerler Hasdal'dadır. İlk getirildiklerinde üç astsubayın da çok tedirgin olduğunu belirten o dönemin görevlileri, Ali Balta'nın bir müddet sonra diğer arkadaşlarına rağmen rahatladığını, her ziyaretçi ve avukat görüşünden sonra "Devran döndü... Biz çıkacağız göreve döneceğiz ama onların hepsi içeri girecek, hepsi yargılanacak, en ağır cezaları alacaklar. Göreve dönünce subaylık sınavlarına gireceğim. Ben de omzuma rütbe takacağım, bakalım onlar ne yapacak!" sözleriyle adeta meydan okuduğunu belirtiyorlar.

Balta ailesi Ankara'da karargâh kurmuştu. Haftalık kapalı görüşler ile aylık ve özel günlerdeki açık görüşlerde maaile ordaydılar. Gidiş-geliş yol masrafları, otel parası gibi endişeleri yoktu. Cemaat neredeyse bu işe odaklanmış, yakayı ilk ele veren elemanı için tüm imkânları seferber etmişti. Ağabeylerin, ablaların evlerinde söz konusu "şakirt" için dualar, hatimler indiriliyor, mağdur durumdaki aile için gizlice yardım kampanyaları düzenleniyordu. Bu arada avukatlar arasında anlaşmazlık yaşandı. Zira Ali Balta'nın avukatları diğer iki astsubaya "Korkmayın, her şey kontrol altında," dese de sadece ev arkadaşlığı dışında fazla bir ilişkisi olmayan, askeri okul öncesi Cemaat ile bağlantısı olmayan iki astsubayın aileleri, çocuklarının, el yazısıyla her şeyi itiraf eden Ali Balta'dan ayrı tutulması gerektiğini düşünüyorlardı. Ali Balta ile aynı evi kullanmaktan başka bir kabahatleri olmadığını ısrarla söyleyen iki astsubay Cemaat'le herhangi bir ilişkilerinin olmadığını belirterek arkadaş kurbanı olduklarını vurguluyorlardı. Ali Balta da avukatların telkinleriyle ev arkadaşlarını bu yönde konuşmaları için ikna ediyordu. Avukatlar "nötr kalmaları" durumunda tahliye olacaklarını söylediler. İki astsubay Ali Balta'dan önce tahliye olunca rahatladılar ve Balta'nın gücünü de kabullendiler. Balta, arkadaşlarının özgürlüklerine kavuştuğu gün onları uğurlarken, "Ben size demedim mi? Yakında ben de çıkıyorum. Göreceksiniz generalleri içeri atacağız. Onlar içerideyken biz el üstünde tutulacağız. Paşaların, subayların değil bizim dokunulmazlığımız olacak," demişti. Bu lafları Balta değil "güvendiği dağlar" söyletmişti elbette.

Bu tahliyelerden önce aykırı bir subay zorunlu misafir edilmişti Mamak'ta. Meşhur Zir Vadisi aramalarının sanığı Yarbay Mustafa Dönmez'di bu kişi. Dönmez'in öyküsü başlı başına roman sayılır. İzindeyken, kendisi yokken evinde yapılan aramaların hepsi hukuksuzken, hakkında tutuklama kararı verilmişti. İstese kaçıp yurtdışına sığınma imkânı olmasına rağmen "Nedir bu garabet," deyip teslim olmuş ama sicilindeki "başbakanı mahkemeye veren subay" notu nedeniyle hedef seçilmişti. Üstelik ODTÜ'lü, yani potansiyel "komünist"ti! Dahası, Cemaat'in "Genelkurmay'ın Papazı" olarak nitelendirdiği bir "ateist"ti.

Mustafa Dönmez, Köy Ensitüsü'nden yetişme sosyalist bir babanın oğluydu. TSK'da yardımcı sınıf olarak bilinen "ordu donatım subayı"ydı. Daha sonra "bakım" ve "ikmal" olarak ayrılan teknik işlerin adamıydı. ODTÜ Makina Mühendisliği'ni yarım bırakıp Harp Okulu'na giren Dönmez, daha sonra dışarıdan ODTÜ'yü de bitirdiğini, dolayısıyla erken terfi etmek için ek diploması olduğunu beyan dahi etmeyen idealistlerden... Oysa TSK'da o yıllar bırakınız ek bir üniversiteyi bitirmeyi, Harp Okulu mezuniyetinden sonra herhangi bir fakültede mastır yapmak en az iki yıl kıdem, yani erken terfi demektir. Dönmez ise hasta olan anne ve babasının çok sevdiği Sapanca'da bir nevi çiftçilik yapmayı tercih etmişti. Orgenerallerin dilbilgisi ve entelektüel birikimine güvenerek emir subaylığına getirdiği Dönmez, makine ve askeri teçhizat konularındaki bilgisiyle milyon dolarlık silah alımlarında "bilirkişi hüviyeti" taşımaktaydı. Mustafa Dönmez, tıpkı Mustafa Önsel, Engin Alan ve Cemal Temizöz, yani Balyoz ve Ergenekon kumpaslarının diğer kurbanları gibi hakkında roman yazılması gereken apayrı bir şahsiyet.

Mustafa Dönmez, babası ve babasının arkadaşları, Aziz Nesin, Doğu Perinçek, yargılandığı dönemde baba-oğul gibi olduğu Yalçın Küçük ve Mahir Kaynak başta olmak üzere öğretim görevlileri, solcu yazar-çizerler, milli aydınlar, gönüllü kuruluşların yöneticileriyle, babasının Sapanca'daki çiftliğinde tanışmış ve dost olmuştur. Bulunduğu ortama en kısa zamanda ayak uyduran Dönmez, gözlem yapabilmek için kumpasla atıldığı Mamak Askeri Cezaevi'ni laboratuvar olarak nitelendirip analizlerine devam etmişti. Dönmez bile bu intikamın bu kadar çabuk alınabileceğini tahmin etmemiş olacak ki tutuklanmasına anlam vermeye çalışırken Mamak'ta Ali Balta ile tanıştı. Ali Balta henüz

Dönmez'in kim olduğunu bilmeden, Cemaat'in gücünü kanıtlayabilme adına "Hizmet Hareketi" mensubu olduğunu ve en kısa sürede Türkiye'de yönetimi ele alacaklarını belirten konuşmalar yapmaktan imtina etmiyordu. Dönmez'in günler süren gözlemlerinden bize aktardığına göre, "ideolojik ve fikri seviyesi çok zayıf, gariban bir çocuktuk" Balta. Ancak Dönmez tam 5 yıl 2 ay hapis yatarken Ali Balta tahliye olup görevine geri döndü.

Önce yasalar ayarlanıyor

27 Haziran 2009'da tam da Ergenekon tertibiyle ilgili asker ve sivil mahkeme yetkileri tartışılırken AKP milletvekilleri TBMM'de TCK ve ilgili diğer kanunlarda değişiklik tasarısı verdi. "Asker kişiler, barış zamanında ağır ceza mahkemelerinin yetkisine giren bir suç işlemeleri halinde bu mahkemelerde, savaş ve sıkıyönetim halinde ise askeri mahkemelerde yargılanacaktır" diyen CMK'nın 250. maddesine eklerin de yer aldığı tasarı Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün imzasından sonra *Resmi Gazete*'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Bu yasa Ergenekon ve Balyoz tertiplerinde de önemli bir rol oynayacaktı.

Cumhurbaşkanı Gül, değişikliğin AB üyelik sürecinde "askeri mahkemelerin yetkisinin askeri personelin askerlikle ilgili olmayan görevleriyle sınırlandırılması" konusundan kaynaklandığını ifade eden bir açıklama yaptı. Muhalefetin yoğun itirazlarına cevap veren dönemin hükümet sözcüsü Cemil Çiçek "Tereddütleri giderecek ek düzenlemelerin Meclis açılır açılmaz görüşülerek süratle giderileceğini" söyledi.

6 Temmuz'da yürürlüğe giren yasayla ilgili ilk haber 3 Haziran 2006'da *Zaman* gazetesinde, "Çeteyle suçlanan asker, sivil mahkemelerde yargılanacak" başlığıyla duyurulmuştu. *Zaman* o günlerde prova niteliğindeki operasyonlara dikkat çekerek, "Şemdinli Çetesi, Sauna Çetesi, Bursa Çetesi'nden sonra Atabeyler Çetesi'ne yönelik operasyonlarda görevde bulunan subaylar gözaltına alındı. Atabeyler operasyonunda yakalanan görevdeki subaylar Genelkurmay'ın talebi üzerine askeri savcılığa teslim edildi" haberini yayınlarak zemin yoklamasını başlatmıştı bile.

Gece yarısı geçen kararı CHP Anayasa'nın 145. maddesine aykırı olduğu gerekçesiyle Anayasa Mahkemesi'ne götüreceğini ilan etti. AKP'nin gece yarısı geçirdiği bu yasa konusunda hu-

kukçuların da yoğun itirazı oldu. Askerin başına çorap örüleceğini sezen Türk aydınları itiraz ediyordu. 10 Temmuz 2009 tarihinde Ankara'nın tecrübeli yargı muhabirlerinden Oya Armutçu *Hürriyet* gazetesinde "16 Soruda Askeri Yargıya AB Düzeni" başlıklı bir haber yayımladı. Armutçu'nun haberi konuyla ilgili geniş bir özet vermekteydi:

Askerlerin ağır cezalı suçlarda sivil mahkemelerde yargılanmasına ilişkin yasa önceki gün yürürlüğe girdi. Peki hangi suçta, nerede ve nasıl yargılama yapılacaktır?

16 soruda askeri yargıya AB düzeni şöyle:

1- Yasa ne düzenleme getiriyor?

Yasayla Ceza Muhakemesi Kanunu değiştirildi. Askerler de artık siviller gibi CMK 250. maddede tek tek sayılan 'darbe planlamak, cunta oluşumu, hükümeti yıkmak için silahlı eylem' gibi 30'a yakın suçtan ilgili ağır ceza mahkemelerinde yargılanacak.

2- Siviller askeri mahkemede yargılanacak mı?

Savaş ve sıkıyönetim dışında sivillerin askeri mahkemede yargılanması her şartta kaldırıldı.

3- Askeri mahkemede yargılanmanın üç kriteri ne?

Askeri Mahkemelerin Kuruluş Kanunu'na göre "askeri mahalde", "asker kişilere karşı" ve "askeri hizmetle ilgili askeri suçlardan" askeri mahkemelerde yargılamaya devam edilecek.

4- Koğuşta bir asker, başka bir askerle kız meselesi yüzünden tartışıp vurdu, nerede yargılanacak?

Asker kişi, askeri mahalde ve bir askere karşı suç işlediği için eskiden olduğu gibi yine askeri mahkemede yargılama yapılacaktır.

5- Bir asker, askeri mahalde, ziyarete gelen sivilin cüzdanını çaldığında ne olacak?

Askeri mahalde suç işlendiği ve suç 250. madde kapsamında olmadığı için yargılama yeri askeri mahkeme olacaktır.

6- Çarşı izninde asker, caddede sivil soyarsa nerede yargılanır?

Askeri mahalde suç işlenmediği için yargılama sivil mahkemede yapılacaktır.

7- Bir asker, memleketinde kıza tecavüz etti, nerede yargılanacaktır?

2000 yılında değişiklik yapıldığı için askerlerin sivil mahallerde işlediği tecavüz, sarkıntılık gibi suçlar artık sivil mahkemelerde görülüyor. Sivil mahkemelerde yargılamaya devam edilecek.

8- Asker, kendisini ziyarete gelen sivil genç kıza sarkıntılık yaparsa ne olur?

Suç askeri mahalde, askerce işlendiği için askeri mahkemede yargılanır.

9- Sivil bölgede yüzbaşı, albayı döverse nerede yargılanacaklar?

Bu suç "Üst'e fiilen" taarruz ve askeri suç. Eskiden olduğu gibi askeri mahkemede görülecek.

10- General cunta oluşturmak, darbe planlamak ve hükümete karşı silahlı isyan planlamakla suçlandı, nasıl yargılanacaktır?

Eski yasaya göre generallerin yargılanması Genelkurmay Başkanı'nın iznine bağlıydı ve yargılama Genelkurmay Askeri Mahkemesi'nde yapılıyordu. CMK 250. maddede bu suç sayıldığı için ağır ceza mahkemesinde yargılama yapılacaktır. Askeri çevrelerde bu suçun 'askeri suç' olduğu savunuluyor. Böyle bir durumda sivil ve askeri yargı arasında yetki çatışması çıkabilir. Yetki çatışmasını Uyuşmazlık Mahkemesi çözecek.

11- Asker kişi, Başbakanlık'tan gizli belge elde etti, ne olacaktır?

Askeri mahalden elde edilmediği için ağır ceza mahkemeleri görevli olacaktır. Değişiklik yok.

12- Asker kişi Genelkurmay'dan devletin gizli belgesini sızdırdı, nerede yargılanacaktır?

Eskiden askeri mahkemeler görevliydi. Şimdi bu suç 250. madde kapsamında olduğu için sivil yargı el koyabilecek. Bunda da yetki çatışması olursa sorunu Uyuşmazlık Mahkemesi çözecek.

13- Bir asker casusluk yaptı, nasıl yargılanacak?

Askeri casusluk suçunda eskiden Genelkurmay Askeri Mahkemesi görevliydi. Şu anda ağır ceza mahkemesinde yargılama yapılacaktır.

14- Bir askerin sivil bölgedeki evinde askeri mühimmat ele geçirildi, yargılaması ne olacak?

Bu suç Askeri Ceza Kanunu'nda yer alıyor ve askeri bir suç. Bu nedenle yargılaması askeri mahkemelerce yapılmaya devam edecek. Askeri ve sivil mahkemeler arasında bu tip askeri suçlar yönünden de yetki uyuşmazlığı çıkarsa nihai çözüm yeri Uyuşmazlık Mahkemesi olacaktır.

15- Bir asker, cumhurbaşkanına sivil bölgede suikaste teşebbüs etti veya fiili saldırıda bulundu, yargılaması nasıl yapılacaktır?

Sivil alanda işlenen askeri suç değil, sivil mahkeme yargılama yapacaktır.

16- Askerle, sivil çürük raporu alma, askerlikten kurtulmak için hile yapma suçunu işlediklerinde nerede yargılacaklar?

Eski düzenlemede askeri mahkemede birlikte yargılanıyorlardı. Şimdi bu iki suç ve benzerlerinde, asker askeri mahkemede, sivil sivil mahkemede yargılanacaktır.

“Tanıklar” sahnede

AKP'nin yıllar sonra pişmanlık duyacağı yasa “paralel devlet” ya da “derin devlet” yapılanmasının önünü açmıştı. Kayseri’de suçüstü yakalananlar “Spitsnaz”larını harekete geçirmek için bu yasayı bekliyordu. Askeri casusluk suçundan tutuklu Ali Balta’yı kurtarmak için özel planlar hazırlayanlar, sivil mahkemelere suç duyurularında bulunup, tanık beyanında bulunmaya başladılar.

Hava Kuvvetleri Askeri Mahkemesi’nde olan dosya sivil

mahkemeye devredildi. Tutuklu astsubayların avukatları, Özgür Tüfekçi ve Şafak Canlı'nın tanık olarak dinlenmesini talep edince, Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi Ankara Birinci Ağır Ceza Mahkemesi'nden Ankara'da ikâmet eden Tüfekçi ve Canlı'nın "talimatlı duruşma" ile ifadelerini almasını istedi. Duruşma zap-
tında şunlar yazıyordu.

Tanıklardan Şafak Canlı mübaşir vasıtasıyla duruşma salonundan dışarı çıkarıldı. Diğer tanık Özgür Tüfekçi huzura alındı. Kimliğinin tespitine geçildi.

Tanık Özgür Tüfekçi'den olayla ilgili bilgi ve görgüsü soruldu: Ben Askeri Savcı olarak görev yapıyorum, 3 Mart 2009 tarihinde Kayseri'ye gitmemiz için Albay Zeki Üçok bana hazırlanmamı söyledi ve Kayseri'ye gittik. Yolda konuşurken şu anda faili meçhul olarak soruşturması savcılığımızda devam eden dosyalar için gittiğimizi komutanım bana anlattı, kendisi askeri hâkim olarak görev yapıyordu ve Korgeneral Rıdvan Ulugüler'in kendisini çağırdığını ve bu işi gelerek hallet diye söylediğini ifade etti. Kayseri'ye gittiğimizde komutan Rıdvan Ulugüler bize şüphelendiği şahısların isimlerini verdi, bu şekilde soruşturma başlattık, ifadeler sırasında şu anda soyadını hatırlayamadığım Gül isminde bir bayan aracılığıyla ve onun verdiği ifade doğrultusunda Ali Balta isimli astsubaya ulaştık, 4 Mart 2009 tarihinde de Albay Zeki Üçok'un talimatı ile Ali Balta gözaltına alındı. İlk ifadesinde herhangi bir suçlamayı kabul etmedi ve gözaltı sırasında Ali Balta Jandarma İstihbarat Personeli tarafından Zeki Üçok'un talimatıyla sorgulandı, ancak ifadesinde başından sonuna kadar herhangi bir değişik olmadı, daha sonra Zeki Üçok'tan duyduğum kadarıyla mahkeme başkanımız Ahmet Erdem, Albay Zeki Üçok Albay'a Ali Balta'yı sorgularken konuşturmaları için bir parapsikolog tavsiye etmiş, zaten şüpheli Gürol Doğan isimli şahıs da parapsikolog olarak görev yapan emekli bir subaydır. Mahkeme başkanının tavsiyesi ve Zeki Üçok'un talimatıyla Gürol Doğan isimli parapsikolog çağrıldı ve Ali Balta'nın sorgusu bu şahıs tarafından yapılırken Orhan Güleş ve İsmail Dağ isimli astsubaylar da gözaltına alındı, ancak sorguda ne yapıldığını bilmiyorum. Gürol Doğan'ı ben bu olay nedeniyle tanıdım, hatta kendisi gelir gelmez istihba-

ratta görev yapan personel ile birlikte ben dahil olmak üzere karşısına çıkan hemen herkesin kulak ölçüsü, parmaklarının ölçüsü, imza tahlilleri gibi birtakım davranışlarda bulundu. Hatta kendisine TSK'yı niye bırakıp gittiğini sorduğumda bana TSK'da bir yılda kazandığımı on dakikada kazanıyorum diye bir ifadede bulundu, ancak ben Kayseri'ye geldiğinde herhangi bir para alıp almadığı hususunu bilmiyorum. Zeki Üçok Albay bu olayla ilgili olarak savunması istendiğinde HTS (Haberleşme Tespit Raporu) istedi ve Gürol Doğan'ın bizim askeri savcılarımızdan Savcı Yardımcımız Mehmet Çelik isimli binbaşı ile görüşmeleri tespit edildi, hatta bu iki şahısın İzmir Havaalanı'nda ve Kayseri Havaalanı'nda aynı gün görüştüklerini tespit ettik. Bu olaya Mehmet Çelik'in herhangi bir dahlinin olup olmadığını bilmiyorum, sorgu sırasında Gürol Doğan sabahları ben yorgunum, uyumaya gidiyorum, akşamları da benim mesaim yeni başlıyor deyip yanımdan ayrılırdı. Yeniden sabahleyin görüştüğümüzde elinde el yazısıyla yazılmış birtakım belgeler bulunurdu. Bu belgelerin sonradan ifade olduğunu öğrendim. Bu belgelerle Zeki Üçok'un yanına gidiyor ve birlikte görüşüyorlardı, bu sırada beni odadan çıkarıyorlardı ya da kendileri odadan çıkıp benim olmadığım bir mekânda toplantı yapıyorlardı. Gürol Doğan bizim yanımda herhangi bir hipnoz, telkin ve benzeri bir şey yapmadı. Albay Zeki Üçok daha sonra bu bilgileri alınca Korgeneral Rıdvan Ulugüler isimli paşaya gidip bilgi veriyordu. Hatta bu sorguların yapıldığı sırada Albay Cemal Temizöz isimli İl Jandarma Alay Komutanı'nın da bu astsubayları sorguladığını duydum, hatta bu albay da elinde el yazısıyla yazılı birtakım belgelerle Zeki Üçok'un yanına geliyordu. Yine İl Jandarma Komutanı ile Zeki Üçok görüşürken odadan herkesi çıkarıp baş başa bir kez görüştüklerini biliyorum. Kayseri'ye gittiğimizde iki adet daha soruşturma dosyamız vardı. Zeki Üçok bu soruşturmayı, yani astsubaylar Orhan Güleç, İsmail Dağ ve Ali Balta'nın sorgulamalarının yapıldığı soruşturmayı bizzat kendisi yönetiyordu. Bana da diğer iki soruşturmaya ilgili işlemler yapmak üzere görevler veriyordu. Dört günlük yasal gözaltı süresi tamamlandığında Korgeneral Rıdvan Ulugüler tarafından bu astsubaylara 19 ila 24 gün arasında değişen oda hapsi cezası verildi ve göz

hapse, yani oda hapse sırasında Gürol Doğan yine bu astsubaylar ile aynı düzen içerisinde görüşmeler yapıp sorgulama şeklinde ifadeler alıp Albay Zeki Üçok'la görüşmeye devam ediyordu. Hatta göz hapse süresi içerisinde Ali Balta'nın kıyafet değişikliği yapılarak yer tespiti için dışarıda bir yerlere götürüldüğünü duydum. Ali Balta ilk ifadesinde herhangi bir suçlamayı kabul etmemişti, ancak Gürol Doğan gelip sorgulamaya başladıktan sonra bütün suçlamaları kabul edip kendisinin suçlu olduğunu beyan etti. Daha sonra soruşturma bitince bu el yazılı olan belgeler Albay Zeki Üçok'un elindeydi ve Ankara Barosu'ndan avukatlar çağırarak bu belgelerle ilgili işlemleri resmiyete dönüştürdüler. Hatta Zeki Üçok avukatlara siz olmasaydınız bu ifade bu şekilde alınamazdı diye bir anlatımda bulundu. Bu soruşturma yapılırken soruşturmanın hiçbir safahatında benim bu soruşturmayla ilgili bilgim olmadı, Zeki Üçok Albay bu soruşturmayla ilgili bizlerle hiçbir şey paylaşmadı dedi.

Tanıktan Tekrar Soruldu: Daha önce ben bu konu ile ilgili ifade vermedim dedi.

Tanık Şafak Canlı mübaşir vasıtasıyla çağrılarak duruşmaya mahsus salonda yerine alındı. Kimliğinin tespitine geçildi.

Tanık Şafak Canlı'dan olayla ilgili bilgi ve görgüsü soruldu: Ben Askeri Savcılıkta Yazı İşleri Müdürü olarak görev yapmaktayım. 3 Mart 2009 tarihinde Ahmet Zeki Üçok Albay, Askeri Savcı ve Özgür Tüfekçi Üsteğmen ile birlikte Kayseri'ye gittik. Soruşturmanın konusu Hava Kuvvetleri Komutanlığı doküman yönetim sistemine bir evrakın usulsüz olarak girildiği konusuyla ilgili bir soruşturma ve Rıdvan Ulugüler isimli korgeneralin yayınlamış olduğu bir emrin değiştirilerek kargo yoluyla dışarıdan bazı sivil şahıslara verildiği konusuyla ilgili soruşturma yapıyordu. Ben soruşturmada yazman olarak görev yapıyordum. 4 Mart 2009 tarihinde Ali Balta isimli astsubay olayın şüphelisi olarak gözaltına alındı. Albay Zeki Üçok bu şahsın ifadesini aldı. Zeki Üçok Albay'ın ifade alması sırasında şüpheli Ali Balta herhangi bir itirafta bulunmadı. Ancak ertesi günü Gürol Doğan isimli şahıs çağırıldı, daha doğrusu

Ali Balta'nın gözaltına alındığı günden sonra Gürol Doğan'ın orada olduğunu gördüm. Bu şahsın ne maksatla geldiğini bilmiyorum. Daha sonra Gürol Doğan Ali Balta ile astsubaylar İsmail Dağ ve Orhan Güleç'in sorgularını yaptığını duydum, ancak ben bu sorgulama sırasında bu şahısların yanında bulunmadım. Daha sonra birkaç kez astsubayların el yazılarıyla yazılmış ifadeleri geldi, ancak bu ifadelerin nerede ve kimin tarafından alındığını bilmiyorum. El yazısıyla alınan bu ifadeleri ben dosyaya bağladım. Orhan Güleç, İsmail Dağ ve Ali Balta'nın avukatları nezdinde vermiş oldukları ifadeleri Albay Zeki Üçok ve Özgür Tüfekçi'nin nezaretinde ben yazman olarak zapta geçtim. İlk ifadeleri örtüşmeye başladı ve Zeki Üçok ile Özgür Tüfekçi nezaretinde avukatlar ile alınan ifade her üç astsubay da el yazısıyla alınan ifadelerle örtüşen ifadeler vermeye başladılar. Bu ifadeler alınırken Üsteğmen Özgür Tüfekçi bazen aynı odada bulunuyordu, bazen de bulunmuyordu, ancak soruları Zeki Üçok soruyordu. Gürol Doğan isimli şahıs sohbet sırasında bana parapsikolog olduğunu söyledi. Biz orduevinde kalıyorduk, Gürol Doğan da orduevinde kalıyordu. Bu konuyla ilgili bildiklerim bundan ibarettir. Ancak Gürol Doğan isimli şahıs Kayseri'de altı gün süreyle kaldı ve sorgulamalar sırasında sabah veya akşam gelip Zeki Üçok Albay ile görüşüyordu, ancak bu görüşme sırasında ben yanlarında bulunmuyordum, kendileri baş başa görüşme yapıyorlardı. Bilgim bundan ibarettir dedi.

Görüldüğü gibi Üsteğmen Özgür Tüfekçi'nin ve Yazı İşleri Müdürü Şafak Canlı'nın ifadeleri Üçok'u şüpheli gösteriyor. Bu iki kişinin Cemaat tarafından yetiştirilip, buradaki görevlere yerleştirildiğine dair iddiaların elbette somut kanıtı yok. Ancak Tüfekçi soruşturma boyunca Üçok'un yanında olduğu gibi, gözaltı, arama ve gözaltı uzatma kararları altında imzası var. Buna rağmen verdiği ifadede soruşturma safhasında hiç yer almadığını beyan ediyor. Tüfekçi'nin yeminli ifadesinde Ali Balta'nın Gürol Doğan geldikten sonra suçlamaları kabul ettiği beyanı, Doğan'ın şüphelileri hipnozla konuşturmaya çalıştığı kanaatini oluşturmaya yönelik görünüyor. Oysa Gürol Doğan o sırada İzmir'de görevli olduğu okulda ders vermektedir. Kayseri'ye bir gün sonra geldiği belgeleriyle kanıtlanmıştır. Tüfekçi,

belgelerdeki imzalarına rağmen Ali Balta'nın ifadelerini resmiyete dökmek için Ankara'dan iki avukat getirtildiğini söylemekten çekinmemiştir. Üçok ile ilgili defalarca soruşturma açılmasına rağmen, Tüfekçi ile ilgili idari ve disiplin soruşturması dahi açılmayışı bu davada garipliklerin bir başka örneğidir.

Öte yandan sanık Ali Balta'nın soruşturma esnasında İl Jandarma Komutanı Cemal Temizöz'ün kısa bir an gelip gittiğini belirtmesine rağmen Tüfekçi'nin Temizöz'ün yetkisi olmadığı halde zorla el yazısıyla ifade aldığını ima etmesi Temizöz'ün çok önceden hedefler arasında olduğunu göstermektedir.

Soruşturmayı yürütenlerin başına gelenler

TSK'daki yapılanmanın izini ilk bulan Askeri Savcı Ahmet Zeki Üçok'un başına gelenler ayrı bir hikâye... Üçok, Kayseri'deki olayı ortaya çıkarır çıkarmaz başına bir tek taş yağmadığı kaldı.

Kayseri Soruşturması'nda adı geçen komutanların Balyoz davasında aldığı cezalarla devam edelim.

Hava Korgeneral Rıdvan Ulugüler: 16 yıl

Jandarma Tuğgeneral Ali Aydın: 18 yıl

Hava Hâkim Albay Ahmet Zeki Üçok: 16 yıl

Jandarma Albay Cemal Temizöz: 18 yıl

Hava Hâkim Albay Ahmet Erdem: 16 yıl

Hava Yüzbaşı Bülent Günçal: 16 yıl

Hava Albay Cengiz Köylü: 18 yıl

Korgeneral Rıdvan Ulugüler, Hava Kuvvetleri'nde istikbali açık bir komutandı. Orgeneral Bilgin Balanlı'dan sonra Hava Kuvvetleri Komutanı olması bekleniyordu. Yandaş medya, "paralel devlet" ya da "The Cemaat"ın "sakıncalı" listesinde olan Ulugüler ile ilgili yayınlarını Kayseri'de başlatmıştı. Tuğgeneral iken esnafı fişlediği iddia edilen Ulugüler için Samanyolu Haber, "Generallerin çocukları da paşa gibi" başlıklı haberi yapmıştı. Ulugüler'in oğlu Serkan Güler'in ASELSAN'da 12 bin TL maaşla çalıştığını iddia eden 29 Temmuz 2011 tarihli haber o kadar alelacele hazırlanmıştı ki haberin spotunda "Halen Deniz Kuvvetleri'nde Korgeneral rütbesiyle görev yapan Ulugüler" denilmişti. Oysa haberin devamında "Hava Korgeneral" rütbesi dört defa tekrarlanıyordu. Aynı haberde ASELSAN, Roketsan ve

TAİ gibi kuruluşlarda çalışan personel arasındaki general çocuklarından örnekler verilmiş, 13 isimden sonra “bunlar sadece bazıları” ibaresi yerleştirilmişti. Ulugüler’in oğlu Serkan ise 12 bin TL değil bazen mesailerıyla 3 bin TL maaş almaktaydı.

2009 Askeri Şûrası’nda korgeneralliğe terfi eden Rıdvan Ulugüler 17 Ağustos 2011’de tutuklandı, Anayasa Mahkemesi kararıyla serbest bırakıldı. Ulugüler için Balyoz davasındaki iddianame çok ilginç. Buna göre Ege uçuşları sırasında Yunan Hava Kuvvetleri’ne ait uçaklar taciz edilerek tahrik edilecek, bir çatışma ortamı oluşturulacaktır. Mümkünse bir uçağımızın Yunan Hava Kuvvetleri tarafından düşürülmesi sağlanacak, bu gerçekleşmediği takdirde bir Türk uçağının düşürülmesi sağlanacaktır. Bu kadarla kalsa iyi... İddianamenin 172. sayfasında “Yunanlar uçağımızı düşürdü diye medyada haberler yaptırılacak ve böylece AKP hükümetinin bu konudaki acizliği ortaya konacaktır” denmektedir.

Balyoz İddianamesi’yle 16 yıl hapis cezası alan Rıdvan Ulugüler’i hedef haline getiren olay, “Karargâh Evleri” iddiasıyla beşinci yılını hapishanede dolduran Cengiz Köylü için “yardım kampanyası” yürütmek oldu. Kayseri’de Ali Balta ve arkadaşları tutuklanmış, ancak köstebekler için peşini bırakmamıştı. Sahtecilik bu defa Rıdvan Ulugüler imzalı sahte bir emirle ortaya çıktı. 11 Mart günü yurtdışına kaçan Kayseri imamlarından sonra, 18-19 Mart tarihlerinde Jandarma Kriminal Dairesi para toplama emrinin sahte olduğu raporunu verdi.

Ulugüler ile ilgili son nota gelince... Balyoz davası kapsamında tutuklamaları gerçekleştirmek için 6 Aralık 2010’da Gölcük’te bir operasyon yapıldı. Savcı Fikret Seçen beraberinde getirdiği vantuzlarla döşeme altından hard-diskleri buldu. Ne hikmetse Deniz Kuvvetleri’ne ait karargâhta Hava Kuvvetleri’ne ait planlar çıktı. Bu belgelerin hepsi de Cemaat tarafından Rıdvan Ulugüler ile beraber Hava Kuvvetleri’nden tasfiye edilmek istenenler hakkındaydı. İmamlar çok mahirdi... Çürütülen belgelerin yerine yeni belgeleri yerleştirip intikam almaya devam ediyorlardı. Yandaş medyadaki tetikçiler Ulugüler’in emriyle Kayseri’deki astsubaylara işkence yapıldığını sık sık yayınlar-ken, hipnozcu Gürol Doğan’ın yine Ulugüler’in talimatıyla görevlendirildiğini yazdılar.

Peki, hipnoz olayını gerçekleştirdiği söylenen emekli Yarbay Gürol Doğan kimdi?

Medya her ne hikmetse Doğan'ın savunmasını görmezden geldi. 1983-1985 yılları arasında M.A. ismindeki Cemaat üyesinden hipnoz tekniğini öğrendiğini belirten Doğan, TSK'yı karalamak ve Ali Balta'nın suçunu örtmek için kendisinin hedef alındığını belirtti. Olayın üzerinden bir yıl geçmesine rağmen Ali Balta'ya rapor verildiğini ifade eden Doğan, mağdurların sağlık durumunun Cemaat içinde bozulduğunu iddia etti. Hava Harp Okulu'nda okuduğu sırada Cemaat'in kendilerine katılma tekliflerini kabul etmediği için hedef seçildiğini vurguladı. Doğan'ın Kayseri'ye astsubayların yazılı ifadelerinin alınmasından bir gün sonra uçakla geldiği kanıtlandı.

Üçok'a kurulan tezgâh

Kayseri'deki soruşturmayı yürütmekte olan Albay Ahmet Zeki Üçok için açılan ilk dava "çürük raporu" ve "rüşvet" davasıdır. Birinci sınıf hâkim olan Üçok, Askeri Yargıtay tarafından yargılanması gerekirken Beşiktaş'ta bulunan Özel Yetkili Mahkeme tarafından tutuklanmıştır. Onun tutuklanıp Hasdal Askeri Cezaevi'ne gönderilmesinden sonra Askeri Mahkeme Başkanı Ahmet Erdem gelen tehdit mektuplarından da çekinip Kayseri olayında "görevsizlik kararı" vererek dosyayı yeniden Kayseri'ye yolladı. Bu esnada "Askeri Hâkimler Kanunu"nda da değişiklik yapılmıştı. Anayasa Mahkemesi bu kararında bile birinci sınıf hâkimlerin Askeri Yargıtay'da yargılanması gerektiğini belirtmiş, yasamaya da bu konuda bir düzenleme yapması için bir yıl süre vermişti. Bu süre gereği Haziran 2012'de konuyla ilgili yasa çıkmışsa da Kayseri Ağır Ceza Mahkemesi görev itirazlarını ve yasal düzenlemeyi bekleme talebini reddedip hükme karar vermiştir. Yani baştan sona usul hatası vardır. Anayasa Mahkemesi'nin "hukuka aykırı deliller hükme esas alınmaz" kararına rağmen Üçok'un ipi çekilmiştir. Zira Türkiye'de artık "hukuk iktidarın fahişesi" konumuna girmiştir.

Askeri yargıda görevsizlik kararı veren Ahmet Erdem bu olaydan bir buçuk yıl sonra dijital verilerde ismi olduğu gerekçeyle Balyoz davasından tutuklandı. Onay veren bir üst makam olan Genelkurmay Adli Müşaviri Hıfzı Çubuklu da "internet andıcı"ndan tutuklandı.

Tutuklanmasıyla birlikte Üçok hakkında bir anda 46 adli ve idari soruşturma açıldı. Tam dört kez tutuklandı. TSK'da dok-

tora yapan tek hâkim olan Üçok'a Milli Savunma Bakanlığı disiplin cezaları yağdırarak birinci sınıf hâkimliğini elinden almak istedi. Ama Üçok bu cezaları hukuken kaldırtıp, hakkını, yani birinci sınıflığını mahpustayken bile korudu.

Ahmet Zeki Üçok ile ilgili internetteki arama motorlarında 1,5 milyon haberle karşılaşırız. 50 binden fazla e-posta gönderilmiş. Yani dibi görülmeyen bir kuyu sanal âlemdeki Üçok... Yedi ayrı mahkemede açılan davalarda 724 yıl hapis cezası istendi. Balyoz davasıyla 18 yılı Yargıtay'da onandı... 13 yaşındaki kızı hakkında "böbrekleri sökülerek öldürüleceğine" dair tehditler yağdı. Yasadışı biçimde ya da kılıfına uydurularak telefonları dinlendi. Gece gündüz takip edilip fotoğrafları çekildi. Yıllarca bir zaafını tespit edip kasete almak için çalıştılar. Fuhuştan, rüşvete kadar yüzlerce iftiraya maruz bırakıldı. Fenerbahçe Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım'dan dizi oyuncularına kadar birçok kişiyle irtibatlandırılmaya çalışılan Üçok ünlü işkadını Sibel Fatma Çarmıklı ve oğlu Murat Çarmıklı ile beraber suç örgütüne üyelik, nitelikli yağma ve dolandırıcılık gibi suçlardan bile yargılandı. 54 kez nitelikli dolandırıcılıktan 102 ile 357 yıl, kamu görevini kötüye kullanmaktan 129 ile 403 yıl, suç örgütü kurmak, fuhuş için aracılıktan 134 ila 413 yıl arası değişen hapis cezaları istendi.

Kayseri'de paralel devlet yapısının ucunu yakalayan Üçok, böylece itibar infazına uğratıldı.

Tutukluluğu esnasında ayrı ayrı davalardan yüzlerce duruşmaya katıldığı için koğuş arkadaşları ona "Çok geziyorsun!" diye takılıyordu. "Sahte Çürük Raporu Çetesi" iddiasıyla yargılandığı 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Başkanı Murat Özçelik, hâkim üyeler Mehmet Uğurlu ve Birol Bilen'e karşı "Benim Gülen Cemaati'yle aramda husumet var. Bana gelen mektuplarda sizin Cemaat elemanı olduğunuz bildirildi. Eğer Cemaat üyesiyse beni yargılayamazsınız. Tarafsızlığınızdan şüphe duyduğum için redd-i hâkim talebinde bulunuyorum" dedi. Heyet ise "kim tarafından gönderildiği belli olmayan mektuba göre bir talebin değerlendirilmeyeceğini" söyleyerek bu isteği reddetti. Oysa Silivri'de görülen davalarda imzasız mektuplarla, gizli ve yalancı tanıklarla insanlara yüzlerce yıl cezalar yağdırılmıştı.

Sahte çürük raporlarıyla insanlara askerliğe elverişsizdir raporu veren bir çeteyi ortaya çıkartan Üçok, tuhaf bir biçimde söz

konusu çetenin yöneticisi olmaktan yargılandı. Üçok, Karargâh Evleri soruşturmasında MİT tarafından hazırlanan, ancak hiçbir hukuki ve somut dayanağı olmayan, internet üzerinden üretilmiş telefon görüşmelerini ve duyumlarla düzenlenen belgeleri de soruşturdu. Tarihte ilk kez bir MİT Müsteşarı'nı ifade vermesi için çağırttı. Kamuoyunda "Heron İhaneti" olarak bilinen soruşturmayı yürüttü. Yine MİT tarafından tespit edildiği söylenen telefon konuşmalarının TSK ve Hava Kuvvetleri'ndeki personelle bir ilgisi olmadığını kanıtladı. Bu soruşturma esnasında MİT'in Ankara, İstanbul, İzmir gibi birçok ilde kullanılan umumi telefonları ve santralleri mahkeme kararı olmadan yasadışı dinlediğini tespit etti. Dünyanın en büyük iki uçak üreticisi silah şirketinin katıldığı ihalede meydana gelen olaylarla ilgili soruşturma yürüttü. Bunun üzerine Üçok hakkında bir karalama kampanyası başlatıldı. İnternet sitelerinde Kayseri'de kaldığı otelde yediklerine, içtiklerine dair haberler yayınlandı. Yargıtay Daire Başkanı'na 600 bin, Danıştay Daire Başkanı'na 500 bin dolar rüşvet verdiği, Rusya'dan Nataşa getirttiği yalanları yazıldı. Hatta bir ara malum medyada AIDS hastalığına yakalandığı bile ileri sürüldü.

Gizlilik derecesi olan belgeleri yayımlayan *Bugün* gazetesinin temsilcisini ifadeye çağırıp, soruşturma açtırması bardağı taşırdı. Kayseri'de "hipnoz yoluyla" işkence yapıldığı iddiasıyla dava açıldı. İşkence gördüğü iddia edilen astsubayların adli muayenelerini gerçekleştiren on ayrı doktorun, bu astsubayların psikolojik muayenelerini yapan psikiyatristin, GATA'da muayene yapan iki doçentin, farmakoloji uzmanlarının ve Ankara Adli Tıp Kurumu'nda adli ve farmakolojik muayeneleri yapan uzman doktorların işkence olmadığını açıkça belirten raporları dikkate alınmadı. Uluslararası tıp kuruluşlarınca verilen "hiç kimsenin kendi isteği olmadan hipnoz edilmeyeceği" yönündeki raporlar göz ardı edildi.

Tuğgeneral Ali Aydın

Tuğgeneral Ali Aydın'ı, namı diğer "Yörük Ali Paşa"yı daha Harp Okulu öğrencisi olduğu yıllardan tanırım. Hayatımın en önemli evrelerinde "yolbaşçım" olan merhum Seyfi Demiray'ın hem sınıf arkadaşı hem de gönüldaşıydı. Hayata olan küskünlüğü yüzünden son olarak sığındığı Kırgızistan'ın baş-

kenti Bişkek'te doğalgaz zehirlenmesi sonucu vefat eden Seyfi Demiray'ın romanını yazamadığım için bir türlü kendimi affedemiyorum... Seyfi Ağabeyim sırdaşıydı Yörük Ali'nin. Kendi deyimiyle Toroslar'da kara çadırın altında yatıp davar güderken okumaya çalıştı. Lisede tanıştığı milliyetçi-ülkücü hareket Adana'da kendisi gibi Yörük olanlar arasında geçer akçeydi. MHP'nin lideri Alparslan Türkeş de Adana milletvekiliydi o yıllar. Yörük Ali, Türkeş'in Adana'da gençlere verdiği konferanslardan çok etkilenmişti.

1975'li yıllarda henüz "olaylar olgunlaşmamıştı". Sokak çatışmaları, gençlerin okul ve mahalle hâkimiyeti ve örgütlerin silaha başvurmaları söz konusu değildi. Baharla beraber kara çadırın altında, kışın ise köy odasındaki sobanın sıcaklığında büyüklüğünün anlattığı menkıbeleri dinleyerek büyüyen Yörük Ali, lise yıllarında Adana Türk Ocakları ve Ülkü Ocakları'nda seminerlere katılmaya başladı. O yıllar, yani 1970'lerde Çukurova zengin ama Toroslar naçardı... Ekecek pamuk tarlası olmayan çiftçiye, bin davardan fazla hayvanı olmayan göçere hayat acımasız davranırdı. Ailenin bir ucu Kayseri Sarız-Yahyalı tarafına, diğeri Toroslar'ın öteki yakası Adana'ya kadar uzanınca, dönemin genç neslinin ya okuyup meslek ve iş sahibi olmaktan ya da fabrikaların birinde işçi olup hayatını sürdürmekten başka çaresi yoktu. Yörük Ali'nin saygı duyduğu milliyetçi öğretmenleri ve ülkücü ağabeyleri Harp Okulu'nu tavsiye ettiler. Dedeleri zaten Ermeni çeteleriyle mücadele etmiş, Çanakkale ve İstiklal Savaşı'nda şehit olmuş askerlerdi. Yörük Ali onlara layık olabilmek, üstelik "komutan" hüviyetini kazanabilmek amacıyla Harp Okulu'na odaklandı. Harp Okulu giriş sınavlarına girmek üzere Ankara'ya gidebilmesi için ailesi borç para almıştı.

Daha önceki yıllarda iki yıl olan Harp Okulu önce üç yıla çıkmış, Yörük Ali'nin gireceği dönemde ise dört yıllık üniversite statüsüne kavuşmuştu. Sınavların hepsini başarıyla geçti Yörük Ali. En çok "mülakat" denilen, beş-altı subayın masada oturup sorular sorduğu, adayı konuşturmaya yönlendirdiği sınavda zorlanmıştı Ali. Toroslar'ın kendine has Yörük ağzıyla cevaplar vermesini kahkahalarla karşılamıştı heyet. Ama "Azmin elinden bir şey kurtulamaz" demişti ya anası... Ankara gibi büyük şehirde yenilmeye niyeti yoktu Ali'nin. Azmetti çalıştı. Askeri liselerden gelen Seyfi gibi hemşerileriyle irtibat kurup kısa

sürede Harbiye'ye intibak etti. Hafta sonları bile eksik olan derslerine çalıştı. Notları parlak değilse de geçti sınıfları. 1980'in 30 Ağustosunda mezun oldu. Kara çadırın altında gökte gördüğü milyonlarca yıldızın biri omzundaydı artık. Üstelik Jandarma teğmeniydi. Yani Yörüklere devletin gücüyle bilinçsizce zulüm uygulayan uzatmalı çavuşların, başçavuşların subayı olmuştu Yörük Ali.

Harp Okulu'nu bitirip teğmen rütbesini alan genç Harbiyeliler kısa tatil sonunda mesleki sınıflarının eğitimi için topçu, tankçı, piyade, jandarma, levazım gibi sınıflara ayrıldılar. Bir nevi ihtisas eğitimi olan "sınıf okulları"na dağıtımları yapıldı. Cepleri ilk kez baba harçlığı dışında para gördü. Artık maaş alıyorlardı. Tankçı sınıfına ayrılan Seyfi Demiray ile beraber yeniden Adana terminalinde Ankara'ya yolculuğa koyuldular. Tufanbeylili Seyfi Etimesgut'taki Zırhlı Birlikler Okulu'na giderken, Yörük Ali de o yıllarda Güvercinlik'te olan Jandarma Okulu'na gidecekti. Üstelik Jandarma'dan sonra bir yıl da Tuzla Piyade Okulu'nda eğitim görecekti.

12 Eylül'de vicdanın sesini dinlemek

12 Eylül darbesiyle her şey değişti. Düdük çalmıştı. Sağcı-solcu, devrimci-ülkücü diye bir ayırım yapılmaksızın herkes içeri atılıyordu. 12 Eylül darbesi herkesi yerinden etmişti. Seyfi ve Ali, vicdanlarının sesini dinleyerek arananlara, kaçanlara, kaçmak için yol arayanlara yardım ettiler. Okul yıllarından sivil elbise giymek için irtibatta oldukları adresleri yokladılar. Müthiş bir av başlamış, çok insan tutuklanmıştı. Arananların çoğu Ankara'nın varoş semtleri Mamak, Şentepe, Demetevler, Cebeci, Türközü, Etimesgut, Sincan tarafındaydı. En kötüsü para yoktu. Parası olan yurtdışına çıkabiliyor, sahte pasaport, uçak bileti ve deniz yolculuğuyla yurdu terk edebiliyordu... Seyfi Demiray ve Ali Aydın, çok yakından tanıdıkları, karıncayı bile incitmeyecek arkadaşlarının "Aranıyor" listesinde olmasını hazmedemediler. Sigaralarından derin nefes çekip, onlar için bir şeyler yapma gayretiyle düştüler yollara. "Fakülte-Yüksek Okullar" olarak nitelendirilen sivil üniversitelerde okuyan askeri öğrenciler biraz daha şanslıydı. Onlarla görüşüp, kaçakların kaldığı evlerde ihtiyaçları olanlara yemek, gazete, kitap ve para takviyesine başladılar. O günlerde yakalansalar "örgüte yardım ve yataklıktan" ağır

cezalar almayı da göze almışlardı.

O günlerin kaçak evlerinde erişebilecek en güzel yemek kadınbudu köfte ve dalyan köfteydi. Henüz yabancı sigaraların hegemonyası kurulmadığı için “Silahlı Kuvvetler” adıyla Samsun ve Maltepe fabrikasınca üretilen sigaraları tütürmek de ayrıcalıklar arasındaydı. Ergenekon tertibinde olduğu gibi askeri okullarda o günlerde de dalga dalga operasyonlar gerçekleşirdi. “Kızıl Deve” olarak bilinen 78’lilerin devamına ilişkin operasyonların yanında artık işin ucu ülkücülere ulaşmıştı. 1982 operasyonunu ufak tefek hasarlarla geçirenler 84’te “Darbeci Subaylar” ile uyandı. 1984 operasyonu ilginçti. 1980 öncesinde askeri tıbbiyede okuyan genç doktor adayları ile o yıllarda Harp Okulları’nda okuyanlar gözaltına alındı. Bu çalışmanın dışında ayrı bir kitap konusu olan 84 tutuklamalarındaki tüm isimleri yazmak istemiyorum. Dediğim gibi sebep ve sonuçlarıyla ayrı bir kitap konusu. Ancak konu Yörük Ali olunca bir nebze olsun değinmeliyim.

Jandarma Üsteğmeni Yörük Ali o günlerde görev yaptığı yerde gözaltına alınır, Ankara’daki Zırhlı Birlikler Okulu’nda tutuklanır. O sırada Zırhlı Birlikler Okulu Komutanı olan ve daha sonra Genelkurmay Başkanlığı görevini yüklenecek olan Doğan Güreş, MHP ve Ülkücü Kuruluşlar Davası’nın savcısı Hamdi Sevinç’i nizamiyeden içeri almaz. Güreş, kendisine teslim edilen Türk subaylarının ihanetine, darbe girişimine asla inanmamıştır. Tutukluluğunun dördüncü ayında bir gece yarısı serbest bırakılan Yörük Ali Üsteğmen için ihraç kararı çıkmıştır. Ama Ağustos 84’teki Eruh baskını dengeleri değiştirir. PKK’nın ilk silahlı eylemi bütün yurttan infial yaratmıştır. O bölgede görev yapacak subaylara ihtiyaç duyulduğu için bütün birliklerde “mücadeleci personel” arayışı başlar.

O yıllarda ben de Harp Okulu öğrencisiydim. Kara Harp Okulu’ndan takım komutanı ve bölük komutanı seviyesinde seçkin, başarılı subayların “geçici görevlendirme”yle Güneydoğu’ya gönderildiğine tanık oldum. Ordudan atılması meselesi olan Ali Aydın’a da Şemdinli Jandarma Bölük Komutanlığı tayini tebliğ edilir. Ali Aydın kendisine verilen görevi yerine getirmek için dağlara geri döner. Jandarma Komando Bölük Komutanlığı’ndan sonra bölgede tabur ve alay komutanlığına kadar her türlü görevi yerine getirir.

Bölge birazcık nefes aldığıında Yörük Ali ailesinin ve eşinin ısrarıyla akademi sınavlarına girer. TSK'nın üvey evladı olarak sınıflandırılan Jandarma'da kurmaylık sınavını kazanıp akademiye intisap eden Ali Aydın akademide tutunmaya çalışırken 28 Şubat süreciyle karşılaşır.

1984'ten sonra ilk defa tutuklandığı yıllarda irtibat kurduğum Yörük Ali ABD ve NATO anlayışına ters düşen bir kurmay adayı olduğundan, mezun edilmesi sakıncalı subaylar arasındaydı. Akademide kendisine karşı tavrı sezdiğinde Yörük dedeleri gibi isyan bayrağını çekti; "Ya gerekçe gösterin ya da hedef" diyerek resti çekti. Kurmay adayı olarak akademiden mezun olamamak, askeri literatürde "refüze" olmak, ölüm gibidir. Ali Aydın resti çektiği gibi akademiden sondan birinci olarak mezun olur. Ama 28 Şubat'ta "irticayla bağlantısı olan personel" zannıyla soruşturmaya uğrar.

Ali Aydın, ilk operasyonda İl Jandarma Komutanı Cemal Temizöz ve soruşturmayı yürüten Ahmet Zeki Üçok'a güvendiği, Garnizon Komutanı Rıdvan Ulugüler ile uyum içinde çalıştığı için derhal hedef seçildi. Jandarmada çoğunluk birbirini tanırdı. Cemal Albay kurmaylık şansını değerlendirmedeği için akademiye başvurmamıştı. Üstelik Harp Okulu'ndan 1979 yılında mezun olduğu için Yörük Ali'den bir yıl kıdemli sayılırdı. Ama kurmaylıktan dolayı Temizöz'ü geçen Ali Paşa, Harbiye teamülleri gereği Cemal Albay'a hep "ağabey" diye hitap edecekti. Ali Paşa, Cemal Temizöz ile ilgili Diyarbakır'da başlatılan soruşturmaya isyan ediyordu. Nitekim tutuklanma kararına isyan edip "Temizöz'ü teslim etmeyeceğini" dönemin kurmay başkanı Korgeneral Mustafa Bıyık'a ilette. Bıyık ise hukukun üstünlüğünden bahsederek işi yumuşatma yoluna gitti. Aydın yetkisini kullanıp çok sevdiği silah arkadaşı Temizöz'ü askeri uçakla Diyarbakır'a yolladı.

Kayseri'den Kastamonu Bölge Komutanlığı'na atanan Tuğgeneral Ali Aydın yandaş medyada hakkında yazılar yayımlanmaya başladığında tutuklanacağını hissetti. Neredeyse 25 yıldır görüşmediğimiz Yörük Ali ile Cemal Temizöz'ün avukatlarıyla beraber Safranbolu'da yaptığımız bir sohbette "Beni alacaklar, hissediyorum. PKK ile mücadelede milli güçlerden intikam alacaklar ama postu pahalı satarım haberleri olsun. Evime ve görev yaptığım birliğin nizamiyesine yaklaştıklarında, görev-

leri ne olursa olsun, askerime, emrimde bulunan çocuklara işi bırakmam. Bana tutuklama emri getireni ben uçururum. Gerisini de Allaha havale ederim,” demişti.

Aydın tutuksuz yargılandığı davada ifade vermek üzere gittiği bir duruşmada tutuklandı. Hâkim Ömer Diken jandarmaya “kapıları kapatın” emrini vererek gerçekleştirmişti tutuklamayı. O gün Silivri’de kendi deyimi ile “beş kuruşluk cd” yüzünden tutuklandığı için “Böyle olacağını bilsem Resneli Niyazi’nin Balkan dağlarına çıkması gibi dağa çıkardım,” dediğinin tanıklarından biriyim...

Yörük Ali hiç savunma yapmadı. Oğlu ve kızının hukuki savunma tekliflerine kulak asmadı. Sıra kendisine geldiğinde Necip Fazıl’ın “Sakarya Türkü” şiiirinden birkaç mısra okudu. Hasdal Askeri Cezaevi’nde kendisini ziyaret ettiğimde sakin ve samimi bir biçimde hazırlıksız yakalandıklarını ifade etti.

Yargıtay’ın Balyoz davasını karara bağladığı gün, diğerlerinin cezasının onanmasından dolayı Yörük Ali’nin beraatine sevinemedim. Gece yarısı tahliyesinden sonra telefonda sesini duydum. “Gardaş... Ne diyeyim... Canlarım ceza almışken bize ne düşer ki,” diyerek yine Allah’a sığınacağını, dua edeceğini söyledi. Oğlu, kızı ve eşiyle beraber doğruca Eyüp Sultan’a gidip sabah namazında mihraba döndüğünü duydum. İntikam alanlar, Ali Aydın’ın potansiyel gücünden ürkmüştü aslında. Yörük Ali’ye ceza vermek bir nevi Türkmenleri, Yörükleri, Avşar boyalarını, 12 Eylül referandumunda “yetmez ama evet” diyen milliyetçi-ülkücüleri isyan ettirmekti. Aydın bu yüzden beraat etmişti.

Temizöz neden tutuklandı?

1993-1995 yılları arasında Cizre’de Jandarma Komutanlığı yapan Cemal Temizöz, kenti terörden arındıran kişidir. O yıllar Hasan Cemal bile Cizre’deki durumu öven yazılar kaleme almıştı. 1994 seçimlerinde RP’den Belediye Başkanı seçilen Korucubaşı Kamil Atağ daha sonra MHP’ye katılmıştı. Örgüt bu seçimden dolayı Temizöz’ü hedef aldı. Temizöz Diyarbakır’da Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı’nı yürütürken Kuzey Irak’ta yapılan operasyon sonrası yakalanan Şemdin Sakık’ın sorgulamasını da gerçekleştirdi. Dönemin Özel Kuvvetler Komutanı Engin Alan’ın yakalayıp Temizöz’e teslim ettiği Sakık, Diyarbakır

Cezaevi'nden yazdığı mektupta Temizöz'ün kendisine insanlığı hatırlattığını belirtmiştir.

Meslek hayatı boyunca uyarı cezası bile almayan Temizöz'ün takdirnameleri sayılamayacak kadar çoktur. Üstün Feragat Madalyası sahibidir. Yarbay rütbesinde Tekirdağ İl Jandarma Komutanlığı'na atanmış, Denizli ve Kayseri illerinde bu görevi aralıksız sekiz yıl yürüten az sayıdaki subaylardandır.

Kayseri Alay Komutanı iken Cizre'deki faili meçhul cinayetler iddiasıyla tutuklanıp Diyarbakır'da cezaevine konan Temizöz ile ilgili olarak medyada neredeyse yüz binlerce haber yapıldı.

Önce 200 cinayetten söz edildi. Cizre ve çevresinde kazılmadık yer bırakılmadı. Gazeteler "her yerden kemik fişkırıyor" manşetleri atıyordu. Adli Tıp'tan söz konusu kemiklerin hayvanlara ait olduğu raporu geldi ama bu basına yansımada. AKP'nin ünlü "gizli tanık" olayı ilk önce Temizöz için uygulandı. Bir dönem PKK içinde yer alıp daha sonra itirafçı olan üç isim bulundu. Abdulhakim Güven itirafçı olunca (1995) Fırat Altın ismini almıştı. Diyarbakır Cezaevi'nde yatarken örgütün önemli isimlerindendi. Ancak örgüt içindeki infazları ve haksızlıkları görünce ayrıldı; itirafçı oldu. 2009'da Ankara'da polis tarafından gözaltına alındı. Diyarbakır'a getirildi. Emniyet'te sorgulanırken polisler, "Kurtuluşun yok; bir sürü ceset bulundu. Gizli tanık olursan kurtulursun. Sana yeni kimlik veririz, yüzünü ameliyatla değiştiririz. Yurtdışına göndeririz. Para-pul sahibi olursun," diye telkinde bulundu. Cizre'deki olayların sorumlusu olarak Cemal Temizöz'ü göstermesi istenen Fırat Altın'ın yapacak bir şeyi yoktu. Önüne getirilen metinleri imzaladı.

Diğer itirafçı Hıdır Altuğ beyin ameliyatı olduktan sonra adeta on yaşındaki bir çocuk hüviyetine bürünmüştü. Altuğ, Ankara'da bir inşaat bürosunda getir-götür işleri yapıyordu. O sırada Ankara Emniyeti'nde İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcılığı görevinde bulunan şimdiki Diyarbakır Emniyet Müdürü Recep Güven patronunun arkadaşıydı. Sık sık büroya geliyordu. Günün birinde Hıdır Altuğ'a, "Bir soruşturma için Diyarbakır'a gideceksin," dedi. Patronunun da onaylaması üzerine Altuğ, Diyarbakır'da savcılığa gitti. Savcı terörle mücadele polislerini çağırıp, Altuğ'u teslim etti. Emniyet'te aynı teklif Altuğ'a da yapıldı. Altuğ bütün saflığıyla, "Ben bu işlerden anlamam," dediyse de polisler, "Bak, koca koca emekli paşaları

içeri attık. Seni tıkarız ömür boyu çıkamazsın. Akıllı ol, dediklerimizi yap,” dediler. Gizli tanık ifadelerini imzalayıp, Diyarbakır Cezaevi’ne tıktılar.

Üçüncü tanık Adem Yakın oldu. Yöntem aynıydı. Fakat üç gizli tanık yetmezdi. Mersin’de gasp suçundan hapis yatan Korucubaşı Kamil Atağ’ın üvey kardeşi Mehmet Nuri Binzet’e gidildi. Müdür odasında kebaplar yendi. Binzet’e Yargıtay’daki dosyasıyla ilgilenileceği, özgürlüğüne kavuşturulacağı söylendi. Binzet 1994’te sekiz yaşında olmasına rağmen öyle bir ifade verdi ki dudaklar uçukladı! Binzet, ağabeylerinin Yüzbaşı Cemal ile işledikleri cinayetlere tanıklık ettiğini anlattı.

Savcı, polisin hazırlayıp getirdiği ifadelerle derhal soruşturma başlattı, mahkeme iddianameyi kabul etti.

Benim davaya ilgim Cemal Temizöz’ün Harp Okulu’ndan arkadaşlarından MHP Samsun eski milletvekili, emekli Binbaşı Vedat Çınaroğlu’nun bir yemek daveti sonrasında alevlendi. Burhan Albay ile birkaç sınıf arkadaşının yanında avukat Savaş Özdağ, avukat Ünsal Aktaş ve avukat Murat Çekiç vardı. Yemek sohbeti esnasında davayı özetlediler. Gazetelerin yanlış yazdığını, duruşmalardan birini izlersem her şeyi anlayacağımı söylediler. Birkaç gün sonra Diyarbakır’daki duruşmaya gittim. Sayfalarca not almıştım. Dosyanın baştan sona kurgu olduğunu anlamak için hukukçu olmaya gerek yoktu. Cuma günleri sabah başlayıp, gece yarısına kadar süren duruşmalar ayda bir yapılıyordu. İki yıl boyunca bıkmadan takip ettim. Kitabını yazmaya karar vermiştim. Bu sırada Balyoz davası başlayınca Silivri’ye yoğunlaştım. Silivri’de günlerce duruşma devam ediyordu. Yazamadım kısacası, ama çıkardığım notlarla en az üç kitaplık malzemem duruyor.

Yeniçağ gazetesindeki köşemde Diyarbakır duruşmalarını yazmaya başlamam merkez medyanın dikkatini çekti. Temizöz ile Diyarbakır Askeri Cezaevi’nde yedi, sekiz defa görüştüm. Sonra emekli edildi ve sivil cezaevine alındı. Ardından Balyoz davasından da tutuklandı. Yolumuz bu defa Silivri’de kesişti.

Kayseri’deki paralel devlet yapısının izinin bulunmasında dahli olan Cemal Temizöz’den bir de Cizre’deki faaliyetlerinden dolayı intikam alındığını düşünüyorum. Balyoz davasında sahte dijital unsurlarda adı geçtiği için tutuklanıp 18 yıl hapis cezası Yargıtay tarafından onanan Temizöz’e şimdi de Diyarbakır’da iki

defa ağırlaştırılmış müebbet ve 100 yıl hapis isteniyor. Savcının mütalaasında 20 cinayetten bahsediliyor. Oysa söz konusu 20 kişiden altısının yurtdışında yaşadığını avukatları kanıtladı. Geri kalan 14 kişiden üçünün adı bile belli değil. İddianamede “Suriye uyruklu kişiler” deniyor. Diğerlerinin ne cesedi var ne de izi...

Örgüt lideri olarak yargılanan Cemal Temizöz 23 Mart 2009’dan bu yana tutuklu. Gizli tanıklar, duruşmalar esnasında verdikleri ifadelerin gerçek olmadığını beyan ederek gerçek kimliklerini açıkladılar. Kamil Atağ’ın kardeşi Mehmet Nuri Binzet de gerçekleri açıklayarak önceki ifadelerinin geçersiz olduğunu belirtti. Kamil Atağ, kardeşleri ve oğlu da serbest bırakıldı. Bir yıl önce tutuklanan Uzman Çavuş Burhanettin Kıyak ve Adem Yakın dışında tutuklu kalmadı. Savcı, diğer sanıklar hakkında da ağırlaştırılmış müebbet istiyor. Bu pilav daha çok su kaldırır.

Efkan Ala: “Cemal’in ipini çekin”

Diyarbakır davasındaki garabetler yazmakla bitmez. Benim dikkatimi çeken ise Genelkurmay’ın tavrıdır. Cemal Temizöz’e yüklenmek istenen cinayetlerden bazılarında Temizöz Cizre’de bile değildi. Bu süre içerisinde yurtdışında, Fransa’nın başkenti Paris’te kaldığı biliniyor. Mahkeme Genelkurmay’dan personeli Temizöz’ün hangi tarihlerde yurtdışına görevlendirildiğini soruyor. Gelen cevapta, “kayıtlarımızda yurtdışı görevi görünmüyor” deniyor. Avukatların gayretiyle uçak bileti, yurtdışı çıkış harcının dekontları getiriliyor, dosyaya ekleniyor ama karargâhtan hâlâ cevap yok.

Cemal Temizöz’den intikam alındığını Diyarbakır’daki dava ya müdahil olarak katılan avukatlar da söylüyor. 24 Aralık 2012 tarihli *Taraf* gazetesine demeç veren Diyarbakır Baro Başkanı Mehmet Emin Aktar, davanın sanıklarından Cizre eski Belediye Başkanı Kamil Atağ’ın tahliyesine tepki gösterirken: “O zaman bu dava devletin geçmişiyle yüzleşmesi değil, emekli Albay Cemal Temizöz’ün şahsına yönelik devlet tutumunun sonucudur. Temizöz’e Kayseri’de yaptıklarının karşılığı olarak, ona bedel ödetmek için, yani bir iç hesaplaşma sonucu bu dava açıldı,” diyor.

Yine davanın müdahil avukatlarından ve TESEV’in yayınladığı “Ergenekon’un öteki yüzü: Faili Meçhuller ve Kayıplar” raporunu hazırlayan Gülçin Avcı, iki müebbet 100 yıl hapis is-

tenen davadan sonra “Temizöz öfkesi daha baskın demek ki” diyerek tweet attı.

Diyarbakır’daki Cemal Temizöz davasını Doğan Haber Ajansı adına sürekli izleyen Cem Emir ile duruşma aralarında sohbet ederdim. Başarılı bir gazeteciydi. 12 Kasım 2011’de Van Depremi’ni takip ettiği sırada Bayram Oteli’nin çökmesi sonucu enkaz altında kalarak, genç yaşta hayatını kaybetti. Cem Emir, Temizöz davasının daha baştan çöktüğünü söylemiş, müdahil avukatların görgü tanığı ve davacı diye getirdiği kişilerin ise “Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nden tazminat alacaksınız” diye kandırıldığını belirtmişti. Nur içinde yatsın... Emir, Diyarbakır Emniyeti’nde görev yapan dokuz emniyet müdür yardımcısının ABD’de eğitim gördüğünü ve kentte kendi istekleriyle tayin edildiklerini vurgulamıştı. Batman ve Diyarbakır valiliğinden sonra uzun süre Başbakanlık Müsteşarı olarak görev yapan çiçeği burnunda İçişleri Bakanı Efkan Ala’nın Diyarbakır valiliği esnasında söz konusu dava açılmadan hemen önce polislere “Cemal’in düğmesine basın!” talimatı verdiğini yine Cem Emir’den öğrenmiştim.

Kaderin cilvesi bu olsa gerek... “Açılışın mimarları” arasında olduğu ifade edilen Efkana Ala şimdi paralel devlet yapısına karşı yalın kılıç savaşıyor.

Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, Askeri Casusluk gibi askerlere kumpas için açılan davalarda yargılananların büyük bölümünün “Alevi” olduğu iddialarını ilk başta ciddiye almamıştım. Bir ara emekli Orgeneral Çetin Doğan’ın da Alevi olduğu gündeme gelmişti ama bu doğru değildi. Cemal Temizöz ile tanıştıktan iki yıl sonra onun Alevi olduğunu öğrendim. “Anadolu ve Türk Müslümanlığı” olarak algıladığım Aleviliğe mensup olması, imamların ondan öç alması için geçerli sebeplerden biridir. Ama birincisi asla değildir. Cemal Temizöz’ü daha yakından tanımak isteyen değerli okuyucularımıza, iki güzel oğlu tarafından yönetilen “Cemaltemizoz.com” adresindeki şahsi sitesini ziyaret etmelerini tavsiye ederim...

Cemal Temizöz bu kitaba sığmayacak kadar önemli bir isim. Balyoz da yeniden yargılanmayla ilgili çalışmalardan bahsediyor. 18 yıllık cezası onanan Temizöz, Balyoz davasından beraat etmesi durumunda bile Diyarbakır’daki davadan dolayı müebbet yatacak. Duruşmalardaki savunmaları onun aynı

zamanda iyi bir kalem erbabı olduğunu gösteriyor. Kitabıyla kanıtladı bunu. Çıksa da çıkmasa da başından geçenleri yazması şart... “Başına gelmeyenin hoşuna gidermiş” derler... Sonuçta başına gelenleri en iyi onun anlatacağına inanıyorum.

Beyaz Enerji’den GATA’ya

Doğalgaz boru hattı ihalesi ve yolsuzlukları hakkında yürütülen ve kamuoyunda “Beyaz Enerji” olarak bilinen operasyonu hatırlayan okuyucularımızın olduğundan eminim. Söz konusu operasyon, dönemin DSP-MHP-ANAP koalisyon hükümetinde İçişleri Bakanı Sadettin Tantan’ın gayretleri ile yürütülen yolsuzluk operasyonlarının önemli bir halkasıydı. Devrin işadamlarının sorgulandığı soruşturma, Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz’ın kardeşi Turgut Yılmaz’a kadar uzanmıştı. Merhum Bülent Ecevit’in başbakanlığındaki hükümetin ekonomi konularında aldığı radikal kararların semeresini AKP’nin ilk beş yıl nasıl da yediği ayrıntılarına girmeden, “Beyaz Enerji” operasyonunu esnasında yaşanan birkaç olayı hatırlatmakta fayda görüyorum.

Türkiye’nin milyonlarca dolarlık zarara uğratıldığına ve ihalelerde yolsuzluk yapıldığına dair soruşturmanın başında ANAP’lı İçişleri Bakanı Sadettin Tantan vardı. Enerji Bakanı Cumhur Ersümer’in, BOTAŞ yöneticilerinin ve yüksek bürokratların dahil edildiği operasyonu yürütürken polislikten gelen Tantan, emniyet yerine jandarmayı tercih etmişti. O yıllarda Ankara İl Jandarma Komutanı Jandarma Kurmay Albay Aziz Ergen’in sorumluluğunda yürütülen operasyonun genişleyerek siyasileri de içine alan büyük organizasyonu açığa çıkaracağına inanılıyordu. Mesut Yılmaz, önce Fatih Belediye Başkanı daha sonra da İstanbul’dan ANAP milletvekili olan Sadettin Tantan’a bu operasyonu durdurma talimatı vermeye kalkıştı. 1980 öncesinde elinde makineli tüfekle Beyoğlu ve İstanbul’da fuhuş ve teröre karşı cesur savaşlar veren Başkomiser Tantan, feleğin çemberinden defalarca geçmiş bir polisti... Suçun ve suçluların kokusunu aldığı gibi, suçlu babasının oğlu olsa affetmezdi... Gazetelere “Soruşturmanın sonuna kadar devam edeceği” yönünde adeta meydan okurcasına demeçler verdi. Tantan’ın elinde Enerji Bakanı Cumhur Ersümer’in eşi ile Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz’ın eşi Berna Yılmaz’ın Atatürk Havalimanı’ndan özel uçakla yurtdışına çıkış görüntüleri vardı. Bayan Ersümer’e

ait yurtdışı banka hesaplarına dair ciddi istihbarat raporları bulunuyordu. Albay Aziz Ergen birkaç yıl sonra kaleme aldığı kitabında bu konulardan da bahsederek tarihe not düşecekti.

Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz, kabinede görev değişikliği talep edip İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'ı devlet başkanlığına kaydırmişti. Ancak Yılmaz soruşturmanın başındaki Albay Aziz Ergen'e bir türlü laf geçiremiyordu. Devrin Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman'ın kapısını çaldı. Yalman, aynı zamanda Galatasaray Kulübü başkanlarından Alp Yalman'ın da yakın akrabasıydı. Yılmaz ailesi de Galatasaray camiasında tanınıyordu. Yılmaz ile Yalman gece yarısı buluşup, Ankara İl Jandarma Komutanı Aziz Ergen'i görevden alıp bir gece de Bakü Askeri Ataşeliği'ne tayin ettiler. Amaç Ergen'i yurtdışına yollayıp, soruşturmayı akamete uğratmaktı. Bakü'ye tayini çıkan Ergen emeklilik dilekçesi verip, başına daha fazla bela açmama yolunu seçti. Şimdi gelelim bütün bunları anlatma nedenimize. Evet, operasyonda Aziz Ergen ismi ön plana çıkıyordu ama işin içinde olan herkes söz konusu operasyonu asıl yönetenin Ergen'in yardımcısı ve Jandarma teşkilatında "sorgu uzmanı" olan Albay Cemal Temizöz olduğunu biliyordu.

Ömrü terörle mücadeleyle geçen Temizöz uzun bir aradan sonra geldiği Ankara'da, öğretmen eşi ve iki oğluna rağmen rahat durmamış; bu defada bölücülerin değil "götürücüler"in tekerine çomak sokmuştu... Soruşturma İçişleri Bakanlığı tarafından hemen jandarmadan alınıp, emniyete verildi. Temizöz ise kısa bir süre sonra Ankara'dan alınıp Tekirdağ İl Jandarma Komutanlığı'na atandı. Tabii orada da boş durmadı. Güneydoğu-İstanbul-Tekirdağ hattıyla PKK terör örgütü ve organize çetelerin geçiş hatlarında başarılı görevler icra etti. PKK'nın Trakya bölgesindeki uyuşturucu imalat laboratuvarları ve yurtdışına sevk yolları konusunda olağanüstü istihbaratlar topladı. Bölücü örgütün kontrolündeki uyuşturucu çetelerinin peşine düştü. Yüzlerce ton uyuşturucuya el koyup, müsebbiplerini cezaevlerine tıktırdı. İspanya'dan Amerika'ya, Avrupa'nın çeşitli ülkelerine kadar uzanan bağlantılarını bulup, İnterpol'ün harekete geçmesini sağladı. Yine bu bölgede Cemaatçi yapılar hakkındaki şikâyetleri dinleyip, İçişleri Bakanlığı, MİT ve Genelkurmay'a raporlar gönderdi; olası tehlikelere dikkat çekti.

Cemal Albay kurmay subay olmadığı halde jandarma teşkila-

tının “gözbebeği” personeli arasındaydı. Yaşar Büyükanıt döneminde Irak’a yapılan sınırötesi harekât esnasında Jandarma’dan operasyona davet edilen yegâne subaydı. Akademiye girmeye fırsat bulamadı. Zira dağlarda ve Cizre’de çarpışıyordu. Buna rağmen Jandarma sınıfından tuğgeneralliğe terfi edecek beş albaydan biriydi.

Özel Kuvvetler Komutanı Engin Alan, paketleyip getirdiği Şemdin Sakık’ı boşuna Cemal Temizöz’e teslim etmemişti. Temizöz kelimenin tam anlamıyla “emin” adamdı... Denizli’de görev yaptığı dönemde de, kızına helal süt emmiş bir damat arayan yaşlı teyzeden, okulundaki Paralel Yapı’dan şikâyetçi öğretmene kadar herkes “çare” niyetine onun makamına koşuyordu. Cemaat evlerinde “ağabey”lerin tecavüzüne uğrayan çocuklarla da ilgilenmişti. İki oğul sahibi Temizöz, “fiili livata”ya uğrayan çocukların davasına neredeyse müdahil olmuş; zanlıların yakalanması için yetkilerini sonuna kadar kullanmıştı.

Temizöz’ün bu kararlı tutumu onu Cemaat’in hedefleri arasına soktu. Cemaat’in imamları Temizöz’ün ismini hemen Pensilvanya’ya gönderdiler. Bir yandan da onun zaafalarını araştırmaları için şakirtlerini görevlendirmişlerdi. İlköğretim okulu öğretmeni olan eşi araştırıldı önce. Müdürlük, yöneticilik teklif edildi. Temizöz’ün Türkiye çapında dereceye giren oğulları için ücretsiz kolej eğitimi önerildi. Bütün bu teklifleri elinin tersiyle geri çeviren Temizöz’ün bir zaafı bulunamayınca intikam kaçınılmaz olmuştu.

Objektifliğiyle tanınan Cemal Temizöz’ün ismi GATA’dan sızdırılan yüksek rütbeli komutanlarla ilgili raporlar konusunda “uzman” aranırken gündeme gelecekti. İşin ilginç tarafı onu GATA soruşturmasının başına getirenler de bir müddet sonra yargılanacaktı. Bunların arasında jandarmanın ikinci adamı sayılan Kurmay Başkanı Korgeneral Mustafa Bıyık da var. Jandarma Teşkilatı’nın “Peygamber Mustafa” dediği Bıyık Paşa da tertiple tutuklananlardan. Aynı Bıyık Paşa zamanında, “Şu gördüğünüz bilgisayarlardan hangi bilgilerin çalınıp taşındığını halen belirleyemedik,” diyerek Türk Silahlı Kuvvetleri’nin Paralel Yapı karşısındaki çaresiz durumunu itiraf etmişti.

Dilerseniz Cemal Temizöz’ün GATA ve Kayseri soruşturmasına dair düşüncelerini dile getirdiği satırlara beraber bakalım.

GATA ÜZERİNDEN YAPILAN BİR ORGANİZASYON

BİLGİ NOTU¹

1. DURUM:

30 Ağustos 2006 tarihinde en üst seviyede bir Komutanlığa gelmesi beklenen bir komutanın kendisi ve yakınlarına ait hasta özel bilgileri ile nasıl tedavi edildiklerine dair bilgiler internet ortamında yayınlanmıştır. Hastalar İstanbul Haydarpaşa GATA'da Özel Hastalar Kliniğinde muayene ve tedavi edilmişlerdir. Hastaların soyadları komutanın soyadı ile aynı olmadığı halde hastanın özel durumunu kliniğin doktorları ile konsulto eden doktorlar bilmektedir.

2. GÖREVDEKİLER:

2006 yılında TSK'nın üst kademelerinde (Genkur Bşk., Genkur II. Bşk. KKK, TSK Sağlık K. GATA K.'ları) görevli olanlar ve **Denizli İl Jandarma Komutanı J. Albay Cemal TEMİZÖZ.**

3. GÖREV:

Oluşturulacak bir "İdari Tahkikat Heyeti"nin GATA'da yapacağı bir inceleme sonucunda, bu işi yapan kötü niyetli kişi ya da grupların ortaya çıkarılması.

4. AÇIKLAMALAR:

a. Birinci Olay: 2006 yılında internet ortamında, bir komutanın iki akrabasının Haydarpaşa GATA'da ücret ödemeksizin tedavi edildikleri bilgisi, hastane kayıtlarıyla birlikte yayınlanır.

Haber duyulması üzerine TSK Sağlık Komutanlığı bir inceleme başlatır. İnceleme sonucunda hastaların muhtelif tarihlerde GATA'nın Özel Hastalar Kliniğinde yatarak tedavi gördükleri, yani olayın doğru olduğu anlaşılır. Hastalar sosyal güvenlikleri olduğu halde ücretsiz tedavi edilmişlerdir. Bunlar bu şekilde dillendirildiği halde olması gerekeninde yapılmadığı anlaşılır. Yani kurumlar arası ödemeler yapılmamıştır.

b. İkinci Olay: Aynı hastane kaynaklı komutanın eşinin sağlık bilgileri ve kullandığı ilaçlar reçetesiyle birlikte internet ortamında yayınlanır.

Bu durum **"hasta hakları"** bakımından suç teşkil etmektedir. Hasta özel bilgileri yayınlayanların maksadı önemlidir. Çünkü komutanın eşinin hastalığının farklı bir tedavisi (çok nadir görülen) yapılmaktadır. Bu tedavide erkeklerin bir hastalığının tedavisinde kullanılan bir ilaç da kullanılmaktadır.

Böyle bir yayınlara esas duyurulmak istenen, *"bu ilaçları aslında komutan kullanıyor, ancak eşinin üzerine yazdırarak sağlık problemlerini gizliyor"*, mesajı verilmek isteniyordu. Bu olay çok inandırıcı oldu. Haber internet, gazetelerde yayınlandı.

¹ Bilgi Notu'ndaki bilgiler genel mahiyette yazılmıştır. Yapılan İdari Tahkikatta tespit edilemeyen hiçbir şey yoktur. 2006 yılı itibarıyla Komuta Kademelerinde, GATA'da, Birinci Ordu Karargahında ve Trabzon Teknik Üniversitesindeki adı geçenlerin gerçek kimlikleri de bellidir.

GATA ÜZERİNDEN YAPILAN BİR ORGANİZASYON

c. Genelkurmay Başkanlığında Olayların Değerlendirilmesi: Yayınlar büyük rahatsızlık yaratır. Haberlerin kaynağının sağlık birimleri olması dikkate alınarak, bir heyet marifetiyle bu konunun araştırılması kararı alınır. Genelkurmay Başkanı, bu heyet teşkil edilirken Jandarma Genel Komutanlığı'ndan da uzman personel alınması emrini verir.

d. Heyetin Teşkili: Sağlık Komutanlığı, "Haydarpaşa GATA'nın Muhabere Sistemleri Emniyeti"de olmak üzere bir "**İdari Tahkikat Heyeti**" oluşturur. Heyete Sağlık Komutanlığı'ndan bir Subay başkanlık yapar. Heyete, bilgisayar üzerinde teknik yapabilecek uzman personel (Genelkurmay Personel Başkanlığı General/Amiral Şubede görevli kısa bir süre önce ABD'den bilgisayar konusunda eğitim almış bir Sb) ve J.GN.K.'lığundan internet üzerine uzmanlaşmış bir Subay ile birlikte tahkikatta uzmanlaşmış DENİZLİ il Jandarma Komutanı Genelkurmay Başkanlığı emri ile görevlendirilir.

e. İdari Tahkikatta Yapılan Tespitler: Öncelikle ne yapılacağı öncelik sırasına belirlenir. **Birinci olayda** GATA'nın bilgisayar sistemleri kullanılmıştır. Suçta kullanılan bilgisayarı tespit etmek için tüm bilgisayarlar incelenmelidir.

İkinci olayda ise Komutanın Ordu Komutanı iken ya Ordu Karargâhında Maliye Bütçenin bilgisayarları kullanılmış ya da ANKARA Anıttepe'de ilaçlarının alındığı eczaneden, eşinin ilaçlarını alımı için bırakılan sağlık cüzdanının fotokopisi çekilerek reçete bilgileri (bulgu yok ancak basında çıkan bilgiler var) alınmış olabilir. Bu yüzden Ordu Komutanlığının Maliye Bütçenin bilgisayarları da incelenmelidir.

Bilgisayar sisteminde, kullanıcı adı ve şifreleriyle personel işlem yapabilmektedir. Bu yüzden tespit edilen bilgisayarda kimin suç işlediği tespit edilebilecektir.

Belirlenen yol haritasına göre çalışmalara başlanır.

Nasıl bir yöntem kullanılarak bilgilerin kayıt edildiğini tespit etmek için teknik incelemeyle birlikte, GATA'nın ilgili bölümlerinde görev yapan tabip, hemşire ve idari personelin ifadelerine başvurulması gerekmektedir.

Birinci Olayla İlgili Yapılan Çalışmalar

Öncelikle, GATA'da suçun işlendiği bilgisayar tespit edilir. Dahiliye kliniğinde nöbetçi tabip odasındaki bilgisayarda mesai bittikten sonra nöbetçi asistan tabip Ütğm'nin kullanıcı adı ve şifresi girilmek suretiyle hasta özel bilgileri önce bir **doc.** oluşturularak, "**print Screen**" yöntemiyle bu doc.'a kayıt edilmiş, müteakibinde bir **Flash-Belleğe** bu **doc.** bilgileri aktarılmıştır. Böylece teknik incelemeye suç işlenen bilgisayarda, **seri numarası** tespit edilen bırakan **Flash-Bellekte** dâhil oldu.

Suçlu bulunmuş gözükür ancak yapılan incelemede, bu asistanın şifresini hasta yatışlarında ve ilaçlarının alınmasında zaman kazanmak için hemşirelere verdiği, dünya görüşü itibarıyla da böyle bir işi yapacak niyet ve maksadında olmadığı anlaşılmıştı. Bu asistan idari tahkikatın başında şüpheli gözüktüğü halde şüpheli görülenler arasında ilk elenenlerden biri oldu.

Tespit edilen Flash-Belleği bulmak için başka hangi bilgisayarda kullanıldığı da araştırılmaya başlandı. Bu arada personelde rızası ile **Flash-Belleklerinin seri numaralarını** kontrol

GATA ÜZERİNDEN YAPILAN BİR ORGANİZASYON

ettirdiler. Sonuç alınamamıştı. Ancak suçta kullanılan **Flash-Belleğe, PATALOJİ Anabilim Dalında** bir bilgisayardan **“Dalakla”** ilgili bazı patoloji sonuçlarının (tıp diliyle ne ile ilgili olduğu da tespit edilmişti) kayıt edildiği anlaşılmıştı². PATALOJİ AD’daki görevliler bu durumu şu şekilde açıklamışlardı. *“Hastanenin Anabilim Dallarında görev tüm tabiplerin³ patoloji sonuçlarını yakından takip ettiğini, hastanede her ay yapılan bilimsel konferanslarda sunum yapmak için bu patoloji sonuçlarını kullandıklarını”* söylemişlerdi.

Bu sefer PATALOJİ AD’de “dalak”la ilgili patoloji sonuçlarını almak için kimlerin gelmiş olabileceği üzerine personelin bilgisine başvuruldu. Patoloji sonuçları sadece bir bilgisayardan verildiği için tabiplerden kimlerin geldiğini hatırlayanlar oldu. Bunların başında zaten branşında olduğu için bir kliniğin Başasistanının E.S. olduğu bilgisine ulaşıldı.

Başasistanın Hastane deki durumu incelemeye alındı. Şu sonuçlara ulaşıldı.

- Komutanın yakınlarını **“Özel Hastalar Kliniğinde”** konsulto eden hekimdir. Soyadları komutan ile aynı olmadığı halde bu hastaların kimin yakını olduğunu, hastayı oraya yatıran hekim ile bu kliniğin birkaç hemşiresi bilmektedir. Bu hemşirelerde sadece konsultoya gelen hekime bilgi vermektedirler. Başasistan **bu hastaların kimin yakını olduğunu bu klinikte öğrenmiştir.**

Kliniğin nöbetçi tabipliğindeki bilgisayarda bilgilerin kayıt edildiği gün klinikten geç ayrılmıştır.

Patoloji’de suç işleyen Flash-Belleğin **“dalak”** bilgilerinin aldığı gün aynı yere gelerek Falash-Belleğine patoloji sonuçları ile ilgili bilgiler yüklemiştir.

Hastanede her ay yapılan bilimsel konferansta sunum yapanlardan biriside bu Başasistandır. Üstelik patoloji’de Flash-Belleğe yüklemenin yapıldığı tarihten kısa bir süre sonra bu yüklediği özel bilgilerle ilgili sunum yapmıştır. Yani suç işlenen Flash-Bellekteki bilgiler ile yapılan sunum, Başasistan’da birleşmiştir.

Başasistanın nasıl başasistan yapıldığı da şüphelidir. Kendisi ESKİŞEHİR’deki Asker Hastanesinde iken Başasistanlığa seçilmiştir. Seçim için 3 aday olduğu halde bu adaylar çeşitli nedenlerle ya elenmiş ya da kendiliklerinden adaylıktan vazgeçmeleri sağlanarak tek aday olarak ileri sürülmüştür. Kendiliğinden vazgeçirilen adaylardan biri bulunarak özel görüşme yapılmıştır.

Başasistan’ın İfadesi in Alınması:

Tespit edilen bu bulgular ışığında en son olarak Başasistan’ın ifadesine başvuruldu. Kendisi diğer ifadesine başvuru olanlar gibi GATA Muhabere/OBİ Şube Müdürünün odasına davet edildi. Rahatlatmak için önce genel konular üzerine konuşuldu. Daha sonra geliş maksadı ve İdari Tahkikat Heyeti olarak ifadesine başvurulacağı söylendi. Vakit öğleden sonra olduğundan **“işlerini yapabilmesi için ifadesi i ertesi gün vermesinin, ertesi gününde tatil**

² Günyüyle ve saatıyla tespit edildi.

³ Asistan, uzman tabip, başasistan, öğretim üyeleri.

gününe denk gelmesi dolayısıyla ailesiyle öğleye kadar özel işleri olduğunu, bu yüzden öğleden sonra ifadeye gelmesinin uygun olup olmadığına” dair talebi uygun görüldü.

Ertesi gün ifadeye saat 16.00’a kadar gelmemesi üzerine telefonla kendisine ulaşılarak ifade için beklenildiği kendisine hatırlatıldı.

Başasistan’ın 12 sayfalık ifadesi alındı. Malatya’da ortaokulu bitirdikten sonra Cemaatin kontrolündeki İstanbul Fatih Kolejinde eğitimini tamamladığı, bu okulun yaz kamplarında neler yapıldığı gibi ayrıntılarda tespit edilmişti⁴. Sadece tespit edilen bulgular üzerinden alınan ifadesi esnasında, kendisine herhangi bir suçlamada bulunulmadığı halde suçluluk belirtileri gösterdiğini Tahkikat Heyetindeki diğer görevliler tarafından da gözlemledi. İfadesi bitiminde ise gönderildi.

İkinci Olayla İlgili Yapılan Çalışmalar

Bu olayın mensupları diğeri ile benzer ancak farklı bir çalışma yöntemi kullandıkları anlaşıldığından teknik destek alınması kararlaştırılmıştı.

TSK Sağlık Komutanlığı’na “Sağlık Provizyon Sistemini” kuran TEPE TEKNOLOJİ firmasından teknik destek alındı. TEPE TEKNOLOJİ, yurtdışı kaynaklı olduğu anlaşılan internet üzerinden girilen bilgilerin nereden servis edildiğini buldu. Kaynak ABD idi. Firma vasıtasıyla ABD’de dava açılarak yayınlar durduruldu.

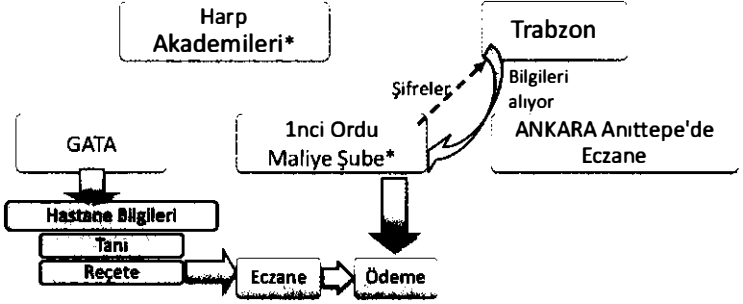
Resmin bütününe parçalarına bakıldığında;

ABD’de internet yayınının girildiği site ile aynı hastanenin ortopedi bölümünden ABD’ye eğitim için gönderilen tabibin bulunduğu şehir ve semti aynıdır. Ortopedici ile Başasistan yakın arkadaşlardır. Bu ortopedici in eşi olan bayan memure de Ordu Komutanlığı’nın Maliye Bütçe Şubesinde çalışmaktadır. İzin alarak eşinin yanına gitmiştir. Ancak ABD’ye gitmeden önce Ordu Karargâhı’nın bilgisayar sistemlerinin şifreleri, daha önceleri Ordu Karargâhı’nda ilaç ödemeleri ile ilgili birimde Asteğmen olarak görev yapmış ve halen Trabzon’da bir Üniversitede görevli bir şahısa (kimliği belli) verilmiştir. Böylece illegal işlemler için memurenin görevinin başında olması gerekmemiştir. Üstelik böyle yapılarak şüpheden uzaklaştırılmaya çalışılmıştır.

Bilgisayar güvenliği ihlali de şöyle olmuştur. Trabzon’daki şahıs, Trabzon üzerinden Ordu Karargâhı Maliye Bütçe’nin bilgisayarlarına girerek, Komutan’ın eşinin sağlık cüzdanının görüntüleri ile ödemesi yapılmış ilaç reçeteleri (erkeklere yazılan ilaç) ve sağlık bilgilerini görüntüleriyle birlikte alarak, bu bilgileri ABD’de yayın yapan internet sitesine ulaştırmıştır.

⁴ Cumhuriyet gazetesinde köşe yazarlığı yapan Hikmet ÇETİNKAYA’nın Fatih Kolejindeki yaz okulu faaliyetlerini Cemaatin kontrolünde nasıl eğitim yaptığı yazı dizisi halinde yayınlanmıştır.

GATA ÜZERİNDEN YAPILAN BİR ORGANİZASYON

* İstanbul'da ilaç ödemeleri sadece Harp Akademileri Komutanlığı ile 1nci Ordu K.lığı Maliye Şubesinde yapılmaktadır.

Her iki tabibin mesleki kariyerlerinde ABD vardır. Ortopedicinin ABD'de bir yılı dolmuş ikinci yıl için uzatma teklifi onay beklemektedir. Başasistan'da ABD görevi için adaydır.

f. İdari Tahkikat Komisyonu'nun Sonuç Raporu:

Tahkikat sonucunda yukarıda belirtilen tespitler sıralanarak, GATA'daki kayıtların suç aleti olan Flash-Belleğin ele geçirilememiş olmasına rağmen Başasistan tarafından, reçete bilgilerinin ise Maliye Bütçe'deki memur ve ABD'deki ortopedici eşi ile Trabzon'da KTÜ öğretim görevlisinin birlikte hareket ederek hasta haklarını hiçe sayarak, Komutanlıkta güvenlik ihlali yaparak, İnternet ortamına aktardıklarının anlaşıldığı,

Bunlardan özellikle Başasistan'ın geldiği kaynağın mensubiyetine uygun olarak, hastane içinde CEMAATÇİ denilen bir grupla birlikte hareket ettiklerini herkesin bildiğini, ancak konuşamadıklarını, Başasistanlığa getirilişinde sanki kollayan bir gücün desteğinde olduğunun anlaşıldığı, kanaatinde olduğumuzu bildirdik.

g. İlk Tedbirler:

Başasistan'a doçentlik kadrosunun verilmeyeceği, bulunduğu görevden uzaklaştırılacağı ve ABD'ye gidecekler arasında bulunan adaylığının kaldırılacağı,

ABD'deki ortopedicinin ikinci yıl uzatmasının yapılmayacağı, ifade edilmişti.

h. Sonraki Gelişmeler:

GATA ÜZERİNDEN YAPILAN BİR ORGANİZASYON

Bu olaydan (tahkikat) yaklaşık bir ay kadar sonra Başasistan'ın eşi tarafından Genelkurmay Başkanlığına yazılan bir mektupta; *"hatalı bir uygulama yapıldığı, eşine sorguda psikolojik bir baskı yapıldığından aynı gece muayene olarak psikiyatriden 20 gün rapor aldığı söyleyerek, tahkikata gelenler hakkında şikâyetçi olduğunu"* belirtiyor.

Sağlık Komutanlığı önce mektup ekinde gelen raporu tetkik ettiriyor. Mektuba verilen yanıtta; *"raporun yetkisiz tabip tarafından alındığı, eşlerin resmi işlerini yapmanın etik olmadığı, eşinin asker olmasından dolayı müracaat ve şikâyetlerini İç Hizmet Kanun ve Yönetmeliğinde belirtilen usullere göre şikâyet hakkını kullanarak uygun müracaat etmesi"* tavsiye edilmiştir.

Bunun üzerine yine Başasistan'ın eşi tarafından bu sefer İstanbul C. Savcılığı'na bir şikâyet dilekçesi verilir. Şikâyet dilekçesinde eşine sorulan soruları yöneltten **Cemal TEMİZÖZ**'ü bilme de, eşkâlini vererek hakkında asılsız suç isnadında bulunur. Şöyle der, *"eşinin ifadesini alan (eşkâlini verdiği) kişinin sürekli ayaklarını yere vurarak, 'eşinin kafasını ezeceğini' söylediğinden psikolojisinin bozulduğunu, yetkisiz olarak eşinin kol saatinde bilgisayar kayıtları olduğu gerekçe gösterilerek el konulduğunu"⁵, tahkikatı yapanlardan şikâyetçi olduğunu"*, belirtmiştir.

Bu şikâyet dilekçesinde esas maksadın tahkikat heyetinden özellikle **Cemal TEMİZÖZ**'ün kim olduğunu deşifre etmeye yönelik olduğu anlaşılmaktadır.

İstanbul C. Savcılığı bu şikâyet dilekçesinde geçen olayın askeri mahalde ve kimlikleri belli olmayan şikâyet edilenlerinde asker kişiler olması dolayısıyla görevsizlik kararı vererek dilekçeyi Ordu Komutanlığı'nın As. Savcılığı'na gönderir. Buradan da esas görevlendirmeyi yapan makam **Genkur Başkanlığı** olduğu için dilekçe ve eklerini **Genkur Askeri Savcılığı**'na gönderilir. Böylece Genkur Başkanlığı'nın emri ile idari tahkikatı yapan heyete soruşturma başlar. Genelkurmay Başkanlığı tarafından teşkil edilen **"İdari Tahkikat Heyeti"**nda görev alanların hepsi şüpheli sıfatıyla ifadeleri alınarak soruşturulur. Yapılan hatalı bir uygulama, suç içeren herhangi bir faaliyet olmadığı için **Genkur As. Savcısı Hak. Alb. Saim ÖZTÜRK** tarafından şikâyete **TAKİPSİZLİK KARARI** verilir. Bu şekilde dilekçe sahibinin perde arkasındaki güç esas maksada ulaşmış olur. **DENİZLİ İL JANDARMA KOMUTANI J. ALBAY CEMAL TEMİZÖZ İFADEYİ ALAN KİŞİDİR.** Bu belirleme de onlar için zaten yeterlidir.

5. KOMUTANLIK TEHLİKENİN FARKINA VARABİLDİ Mİ? BAŞLANGIÇTA ALDIĞI TEDBİRLERİN ARKASINDA DURDU MU? GATA'DA KENDİSİNİ GÖSTERMİŞ BÖYLE BİR YAPILANMANIN ÜZERİNE GİDEBİLDİ Mİ?

Bu sorunun yanıtları yapılan uygulamadan anlaşılmaktadır. Şöyleki;

⁵ Başasistan'ın ifadesi esnasında yeni ulaşan bir bilgiden kol saatinde **"Flash-Bellek"** özelliği taşıyıp taşımadığı sorulmuştu. Bu soru ifadesine yazılı olarak geçirilmiştir. Kol saatin bu özelliği kendisine yazılı olarak hatırlatıldığında kabul etmek zorunda kalmış, rızasıyla saatinin hemen o esnada incelemesi yapılarak iade edilmişti.

GATA ÜZERİNDEN YAPILAN BİR ORGANİZASYON

İlk dönemde Başasistan'ın DOÇENTLİK KADROSU ONAYLANMIŞTIR.

ABD'de ikinci yıl uzatması teklif edilen ortopedicini ikinci yıl uzatması da onaylanmıştır.

İdari Tahkikat Heyeti'de soruşturularak deşifre edilmiştir.

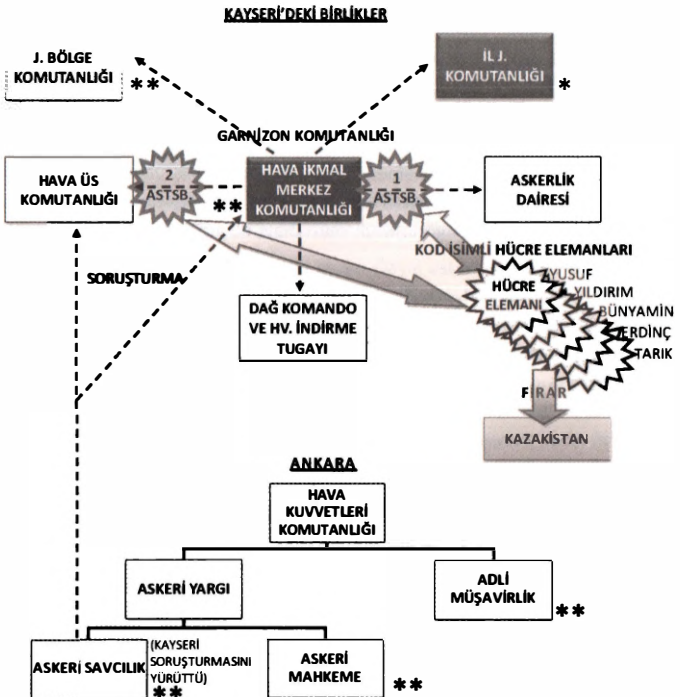
Komutan'ın bildikleri bir rahatsızlığı⁶, bu manipölasyonları yapanların bildiği hususlardandır. Komutan'ın bu rahatsızlığını bildiklerinden, diğer sağlık problemlerini ortaya koyarak Genelkurmay Başkanlığı yapacak bir sağlık yeteneğinde olmadığını ortaya çalıştılar. Ancak bu hastalık ile ilgili resmi işlemler yapılmadığından bir belgeye ulaşamadılar. Birinci olayda yakınları üzerinden, ikinci olayda eşi üzerinden kendisini yıpratarak, en üst seviyede bir Komutan olmasını engellemeye çalıştılar. Böyle bir durum kimlerin işine yarar? TSK BÖYLESİNE AÇIĞA ÇIKMIŞ TEHLİKEYİ BÜTÜN BOYUTLARIYLA ORTAYA KOYARAK SORUŞTURMADI. BELKİDE TEHLİKENİN TAM FARKINA VARAMAMIŞLARDI. **KOMUTANLIK ÖNCELİKLE, NEDEN BÖYLE YAPARLAR?** Sorusunun yanıtını vermeliydi. Kişilerin özel durumlarını yayınlayarak çalışma yapanların kimlerin hesabına çalıştıklarını, böyle bir tehlike, bir virüs gibi sadece GATA'nın bir ünitesinde ortaya çıktığına göre, benzerlerin/mensuplarının TSK'nın diğer ünitelerinde olabileceğini değerlendirerek gerekli tedbirleri alması gerekiyordu. Ancak bu tedbirlerin alındığı söylenemez. Tedbir alınsaydı belki 2009'daki KAYSERİ Hava İkmal Merkez Komutanlığı'nda ortaya çıkarılan olay ve diğerleri için belki cesaret edemeyeceklerdi. Sadece bir öngörüsüzlük mü? Olayı boyutlarıyla öğrendiğinize göre siz değerlendirin....

⁶ Komutan'ın rahatsızlığı istismar edilecek kadar olduğu için GATA'da tedavi olmak istememiş. Tedavi için yapılan teklifleri de kabul etmemiş.

Bu konuyla ilgili bilinmezlik notuna gelince; Genelkurmay İkinci Başkanlığı'ndan Birinci Ordu Komutanlığı'na getirilen Ergin Saygun'a ait olduğunu, dahası bu GATA raporlarının Yaşar Büyükanıt'a kadar dayandığını belirtmekte fayda görüyoruz... Her ne kadar Sayın Cemal Temizöz raporlarında ve durum değerlendirmelerinde isimlerini vermese de, bu olayın perde arkasını araştıran gazeteci olarak bu bilgiyi paylaşmayı mesleki sorumluluk olarak değerlendiriyorum.

Temizöz'ün değerlendirmesiyle Kayseri kumpası

KAYSERİ OLAYI VE KOMPLOYA BULAŞTIRILANLAR

KAYSERİ'DE NE OLMUŞTU?

Hava Kuvvetleri Komutanlığı Asken Savcılığı, 2009 yılının Mart ayının başında, o dönem Tümgeneral rütbesiyle Kayseri 2. Hava İkmal Bakım Merkezi Komutanı olan Tümgeneral Rıdvan ULUGÜLER'in "**fişleme**" yapmakla suçlanmasına neden olan iki sahte emirle ilgili soruşturma başlattı. Olay şöyleydi:

Kayseri'de, **otonom yapıya**¹ bağlı olduğu bilinen bir **organizasyon**'un içerisinde yer alan ve kod isimleriyle bilinen **hücreler**², 2009 Mart ayının başında bir **birliğin**³ içerisinde asker olan **hücreleri**⁴ vasıtasıyla, **Gizli, Kişiyi Özel** bazı evrakları çalarak, evsafını değiştirdikten sonra kamuoyunda infial yaratacak şekilde çeşitli yerlere, muhataplarına kargo ile ulaştırmışlardı. Ayrıca askeri yazışma kurallarına uygun olarak **flash-bellekte** hazırladıkları suç içeren evrakı yine içerideki **hücresi** vasıtasıyla hem de şifresini verdikleri bilgisayara girilmesini sağlayarak kuracakları **komponun**⁵ temellerini atmışlardı. Ayrıca elde ettikleri gizli bir emrin yapısını değiştirerek TSK ile halkı kaşı karşıya getirmeye çalışmışlardı⁶.

TSK ile Halkı Nasıl Kaşı Karşıya Getirmeye Çalışmışlardı?

Adeta bir kışkırtma bildirisi olan "**Bilgi Notu**"na ekledikleri yeniden düzenledikleri emir fotokopisi kargo ile esnafa gönderilerek, esnafı askere karşı kışkırtmaya çalışmışlardır.

Astsubayın sisteme kopyaladığını itiraf ettiği dosyada, **HİMK Tümğ. Rıdvan Ulugüler** imzalı ve TSK iç Hizmet Kanunu ve Yönetmeliği uyarınca er ve erbaşların Kayseri'de giremeyecekleri yerlerin yazılı olduğu sahte bir emirdi. O dönem savcılığın saptamalarına göre, Ulugüler imzalı

¹ Yeni Şafak gazetesinden Ali Bayramoğlu'nun tanımlaması.

² Kod isimleri Yusuf, yıldırım, Erdoğ, Bünyamin ve Tarık'dır.

³ Kayseri Hava İkmal Merkez Komutanlığı.

⁴ Askeri emir komuta hiyerarşisi dışında, bir organizasyon içerisinde illegal olarak faaliyet yürüten bir çeteye de hizmet edebiliyorlar.

⁵ Hv.Kuv.K.lığı As. Savcılığı suç dosyasında (2009/45 (221)) ; HÜCRE tarafından işyerleri sahiplerine gönderilen ve biri işyeri sahibi tarafından kendiliğinden getirilen, diğerleri kargo ile gönderilen iş yerleri sahiplerinden ele geçirilen **Bilgi Notu**'na (Hücrenin infial yaratmak için yazdığı) iliştilmiş ve aslı 5 madde iken 4 maddeye indirilerek yeniden düzenlenmiş olan "**GİZLİ-KİŞİYİ ÖZEL**" evrak ve Ekleri in olduğu belgeler (Otel, Motel, Cafe, Pastane, Restaurant gibi umuma açık yerlerin sahipleri).

Personel Şube Müdürünün kullandığı bilgisayarın şifresini de astsubay A.B'ya vererek, Doküman Yönetim Sistemine(DYS), Flash-Bellek'te hazırladıkları, askeri yazışma kurallarına uygun olarak yazdıkları ve dijital ortamda komutanın imzasını da yaptırdıkları, Ergenekon'dan tutuklu Alb. Cengiz KÖYLÜ'yü destekleyici yazının girişi sağlanmıştır. Şayet bu olay ortaya çıkarılmamış olsaydı; kısa süre sonra kendi yazdıkları bu yazıyı yine yurt dışında ki bir sitede yayınlatacaklardı. Böylece yapılan araştırmada birliğin bilgisayarında yazı bulunacaktı. O zaman Ergenekon'un Kayseri HİMK'lığında ki ayağına bir operasyon gerçekleştirilebilecekti. Operasyonda da yine kendileri in ürettikleri suç içeren CD'ler, darbe planlarının izlerini bulmaları mümkün olabilecekti.

⁶ Bu emir, her garnizon komutanının erbaş ve erlerin çarşı izinlerinde uygun olmayan yerlere (Cafe, pastane, lokanta, kahvehane, otel, motel vb.) girişini önlemek için hazırlatmıştı.

KAYSERİ ORGANİZASYONU

emrin 5 maddeden oluşan orijinalinde, er ve erbaşların giremeyecekleri yerlerin Kayseri Emniyeti ile koordineli biçimde belirlendiği bilgisi yer alıyordu. Sahte emirde ise Kayseri Emniyet Müdürlüğü ifadesinin yer aldığı 4. madde çıkarılmıştı. Böylece hedeflenen amaç, girilemeyecek yerlerin sadece Ulugüler ve TSK tarafından belirlendiğini vurgulamaktı. Yani, esnaf TSK'ya karşı kıskırtılacaktı.

Kışkırtma bildirisi olan" Bilgi Notu"nda Ne Yazıyordu?

Yasaklanmış gibi gösterilen lokanta ve otel sahiplerine, "**Sayın İşletme Sahibi**" başlığıyla bir yazı gönderildiği Kamuoyuna yansımıştı. Milliyet gazetesinde 21 Mart 2009'da Türker Karapınar imzalı haberde, yazıdaki şu ifadeler yer verildi "*Ulugüler, kanunsuz emirle sizleri fişlemektedir. Kayseri'nin otellerini ve lokantalarını kategorize ederek, bazılarının sakıncalı olduğuna karar vermiştir. Ulugüler, haksız rekabet oluşturmuş ve görevini kötüye kullanmıştır. Yapılan bu kanunsuz ve suç olan uygulamayı Cumhurbaşkanına, Başbakan'a, Genelkurmay Başkanı'na ve Kayseri Başsavcılığı'na şikâyet edebilirsiniz. Gazete ve televizyonlara da vererek, hakkınızı arayabilirsiniz.*"

Bu ifadelerin basına yansımından sonra F Tipi Hücre'nin ortaya çıkması Cemaatin yayın organlarını panikletti ve "*Astsubayın işkence altında ifade verdiği*", "*hipnozla konuşturulduğu*" yayınları yapılmaya başlanmıştı.

Hava Kuvvetleri Soruşturma Savcısı Ne yaptı?

Mart ayının başında olayın ortaya çıkması üzerine HİMK Tümğ. Rıdvan ULUGÜLER tarafından Hava Kuvvetleri Komutanlığı'ndan soruşturma başlatılması talebinde bulunulmuştu. Hv. K.K emriyle soruşturma başlatan Hava Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı, Kayseri İl J. Komutanlığı'ndan istihbarat desteği talebinde bulunmuştu.

Yapılan istihbari çalışmalar desteğinde yürütülen soruşturma sonucunda organizasyonun hücreleri ne yazık ki tam olarak emellerine ulaşamadılar. Tılsım bozulmuş, komplo ortaya çıkarıldığı gibi kod isimlerinin arkasına gizlenen **SUÇ ÇETESİNİN GERÇEK KİMLİKLERİ ORTAYA ÇIKARILMIŞTI⁷ BÖYLECE BİR ORGANİZASYONUN KAYSERİ HÜCRESİ AÇIĞA ÇIKARTILMIŞ OLUYORDU.** İşte ne olduysa bundan sonra oldu. Bu durumun yarattığı rahatsızlık bir takım güçleri harekete geçirdi. Halen çok iyi bir konuma getirildiğini bildiğimiz bir avukatın öncülük ettiği **avukatlar 12 Mart 2009'da cübbeleriyle yürüyüş yaparak yürüyüşün sonunda basın toplantısı ve müteakiben basın bildirisi** yayınlamışlardı. Üç muvazzaf astsubayın avukatlarından Musa ÖNCEL okuduğu basın bildirisinde, şahsının gözaltındaki astsubaylar için "*Asit kuyularına sizleri de atarız, yapmadığımız bir şey değil. Öldürün gitsin bunları*" ifadelerini kullandığını söylemişti. Basın Bildirisi **24 Mart 2009'daki Zaman** gazetesinde şöyle yayınlanmıştı.

⁷ Hücre mensuplarından açık kimlikleri tespit edilen dördünün belirli bir işi (Biri kamu görevlisi) vardır. Yusuf kod adlı eczacı E.Y.Ş., Yıldırım kod adlı mütercimlik yapan A.D.,Erdoğan Kod adlı E.Ş. ile Bünyamin Kod adlı Melikgazi Belediyesinde mühendis Y.E.'dir. Tarık kod adlı kişinin ise açık kimliği tespit edilememiştir.

KAYSERİ ORGANİZASYONU

Albay Temizöz hakkında şok iddialar

Albay Cemal Temizöz'ün gözaltındaki astsubayları "asit kuyularına sizi de atarız" diyerek tehdit ettiği ileri sürüldü.

Güncelleme: 09:37, 24 Mart 2009 Salı

Kaynak: **ZAMAN**

Kayseri'de geçtiğimiz haftalarda gözaltına alınan 3 muvazzaf astsubayın avukatlarından Musa Öncel, gözaltına alınan albay hakkında şok iddialarda bulundu.

Kayseri'de geçtiğimiz haftalarda gözaltına alınan 3 muvazzaf astsubayın avukatlarından Musa Öncel, Jandarma İl Komutanı Albay Cemal Temizöz'ün gözaltındaki astsubaylar için **"Asit kuyularına sizleri de atarız, yapmadığımız bir şey değil. Öldürün gitsin bunları"** ifadeleri i kullandığını iddia etti.

Avukat Musa Öncel, müvekkili astsubay Orhan Güleç'in gözaltına alınmasıyla ilgili Kayseri Barosu'nda 12 Mart günü düzenlediği basın toplantısında, Cemal Temizöz ilgili iddiaları gündeme getirmişti.

Avukat Öncel, toplantıda yaptığı konuşmada, müvekkili Astsubay Çavuş Orhan Güleç'in ifadesine defalarca başvurulduğunu ve bu sırada baskı ve işkenceye maruz bırakıldığını ileri sürmüş ve Cemal Temizöz hakkında da şunları söylemişti:

"Müvekkilimle görüşmek isterken 2. Hava İkmal Bakım Merkezi Komutanlığı'nda yaklaşık iki gün vaktim geçti. Orada bulunduğu esnada da gerek sivil gerek asker birçok şahsın orada olduğunu gördüm.

Bu şahısların kendi aralarında da birçok konuşmalarına şahit oldum. Şahit olduğum konuşmaları duyunca tüylerim ürperdi. Daha sonradan müvekkilimden isminin **Cemal Temizöz olduğunu öğrendiğim albayın**, müvekkilim(Orhan Güleç) ve diğer sanık Ali'ye(Balta), **'Asit kuyularına sizleri de atarız, yapmadığımız bir şey değil. Öldürün gitsin bunları'** şeklinde ifadeler kullanmıştır. Bunlar hadisenin ne kadar vahamet arz ettiğini göstermektedir ve insanın kanını donduracak sözlerdir. Bunun yanında askeri sorgu içerisinde sivil olan G.D'nin JİTEM elemanı olduğunu, askerlerin kendi aralarındaki konuşmalarında duyduğum.

Tüm bunların üzerine, müvekkilimin hayatından endişe duyarak gereğinin yapılması için savcılığa dilekçe verdim" ifadeleri i kullanmıştı.

Basın Bildirisi Masum Değildir.

Haberin zamanlaması da ilginçtir. **23 Mart 2009**'da gözaltına alındığının basında duyurulmasının hemen ertesi günüdür.

Yapılanların en dikkat çekici yanı, tutuklanmamın hemen öncesinde **“Kayseri Barosu’na”** mensup bir grup avukatın cüppeleriyle yaptıkları yürüyüşün sonunda yayınladıkları basın bildirisinde, **“ şahsımı neden hedef tahtasına oturtmalandır.”**

Hukukun içinde yer alan ve yaptığı iş itibarıyla aynı zamanda kamu hizmeti görenlerin böyle bir davranış göstermelerini gerektiren bir neden olmadığı gibi, hiçbir örneği de yoktur. Üstelik ithamda bulundukları kişi, illeri in JANDARMA KOMUTANIDIR.

Kayseri tertibine yapılan soruşturma ile bir takım çevrelerin üretip medya marifetiyle ortaya saldıkları, **“Güneydoğuda ölüm kuyuları, asit kuyuları”** sloganının ne ilgisi var ki şahsımı ilişkilendiriyorlar.

Kayseri tertibinin ortaya çıkartılmasında kendilerine göre şayet bir hukuksuzluk varsa böyle davranışları hukuku arama ya da tesis etme şekli midir? Aslında kimsenin hukuku aradığı yok. Tek istedikleri **ortamı velveleye verip yangından mal çıkarmak**. Bunu da başardılar. Bir tarafa su tutarak söndürüyor görüntüsü verirken bir tarafı da ateşe ötediler.

Bu yürüyüş anlamlıdır, hücumla kalkışmadır. Yürüyüş sonunda bildiri metninin içeriği ise aslında bir **fermandır**. Bildiri metninde şahsımla ilgili gündeme getirilenler ile bu dava başladıktan sonra yapılan ithamlar bu kadar tesadüf olabilir mi? Birileri varlığımdan ve çalışmalarımın artık daralmıştır. Hakkımda hazırlıkları yapılan projenin bir an önce startının verilmesi gerekmektedir.

Soruşturmaya Ne Oldu?

Yapılan istihbari çalışmalarla kod isimli bilinen 5 çete mensubunun **açık kimlikleri** deşifre olmasına rağmen yapılan aramalarda geçirilemedi. Topluca **KAZAKİSTAN’a** firar ettikleri i ise soruşturma savcısı haricinde kimse sorgulamadı.

Çünkü TSK’nın iradesi bu sivil çeteyi yargılamaya yetmemiştir. **Haziran 2009’da** ivedi yapılan **yasa değişikliği**⁸ ile bu hücre elamanları **askeri yargı kısılcısından kurtarılarak** kamuoyundan da ustaca gizlendi. Kamuoyu da yuttu. Komplocu çetenin bağlı olduğu organizasyon boş durmadı. Çünkü pusuya düşmüş gibi organizasyonun Kayseri hücresi açığa çıkmıştı. Belki bundan sonra Ülke geneli ve deniz aşırı bağlantıları sorgulanabilirdi. Hemen harekete geçtiler. Önce başlangıçtaki avukatları değiştirilerek, avukatlar ordusuyla takviye yapıldı. Yeni senaryolar yazıldı.

İradesi yetmeyen TSK bu tarihi soruşturmada ne yaptı biliyor musunuz? Eli i taşın altına sokmuş personelinin bertaraf edilmesine sesini çıkarmama nezaketini gösterirken, ASKERİ YARGISININ kuşatılmasını da görmezden geldi. Kuşatılan askeri yargıda; olayın akışı içerisinde

⁸ Sivillerin Askeri Mahkemelerde yargılanamaması.

KAYSERİ ORGANİZASYONU

komploda kullanılan ve belgelerle, bilirkişi raporlarıyla, ifadelerle tespit edilen sahtelikleri, **"Aleniyet unsuru meydana gelmediği"** gibi komik bir gerekçe ile savuşturarak, **içerideki hücreleri beraat ettirdi**. Aynı gerekçenin Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın mütalaa'sında da yer aldığını görüyoruz. Böylece dışarıdakilerle fiili irtibat kurulabilecek suç ve genel kanıda ortadan kaldırılmış oldu. Şimdi onlar YÜCE TÜRK MİLLETİ ÖNÜNDE MASUM, onları soruşturanlar ise komplocudur.

Devam Eden Gelişmeler

Bunu yapanların mutlaka başıma geleceklerden bilgisi olduğunu düşünüyorum. Bu yüzden, avukatların yürüyüşlerini bir **"hücum kalkışma"**, bildiri metninin içeriğini de bir **"ferman"** olarak niteleyerek, **zamanlamaya dikkat çektim**.

Hücum yapılmış, derhal bertaraf edilmem içinde **ferman basın bildirisi** şeklinde **muhataplarına bir mesaj olarak verilmiştir**. Sonrası malum.

Bu organizasyona bağlı hücrelerin açık kimlikleri tespit edildikten 10-15 gün sonra, herhalde **"benim artık çok olduğumu düşündüklerinden"** ivedi defterimin dürülmesi gerekiyordu. Kayseri İl Jandarma Komutanı içeri girmeliydi ki KAZAKİSTAN'a kaçanlar geri dönebilsin. Üstelik 29 Mart 2009 yerel seçimlere bir hafta kala, Kayseri İl Jandarma Komutanı iken derdest edilircesine, Cizre'de görev yaptığım 1993-1995 yıllarına ait bazı faili meçhul olayları azmettirdiğim gerekçesiyle bir gizli tanığın 22 Mart 2009'da ifadesinin hemen ertesi günü gözaltına alınarak tutuklandım. Seçim malzemesi oldum. Devam eden süreçte **Yayınlarıyla**⁹ da itibarsızlaştırmaya ve linç etmeye çalıştılar. Otonom Yapı'nın Kayseri Hücresi, düşmanlığını dava süresince de devam ettirdi. 2003 yılında TSK (J.Gn.K.lığı)'dan işliği kesilen Kayserili bir eski uzman Çavuş'a asılsız ve mesnetsiz **beyanlar verdirdiler**¹⁰

⁹ 05 Temmuz 2009 **Star** gazetesinde, "Albayın suç anı. Ergenekon tutuklusu eski Kayseri Jandarma Komutanı Albay Temizöz'ün suç örgütleriyle ilişkisi teknik takibe takıldı" başlıklı asılsız haberin kurgulayıcısı Zafer KÜTÜK, bilgileri Polislerden aldım demesine rağmen tazminata mahkum olmaktan kurtulamadı. Ayrıca Faruk MERCAN adlı TV kanallarının vazgeçilmez danışmanı, TV'deki bir programda; 25.03.2009 tarihinde bir helikopter kazasında hayatını kaybeden BBP Genel Başkanı Muhsin YAZICIOĞLU'nun yaralı olduğu bilgisi i İl Valisine Alb. Cemal TEMİZÖZ'ün verdiğini söyleyebiliyor. Hâlbuki TEMİZÖZ, helikopter kazasında iki gün önce Diyarbakır C.Başsavcılığınca gözaltına alınmıştı. (**Notum: Boş durmuyorlar, vicdansızca suçlamada bulunabiliyorlar. Özel Yetkili gazeteci olduğunu gösteriyor.**) **Zaman** gazetesinde; Ekrem DUMANLI köşesinde (14.12.2009)"PKK'nın istismar ettiği, DTP'nin dilinden düşürmediği faili meçhul cinayetlerin üzerine yargı yoluyla gidildi. (**Notum: Otonom Yapı'nın katkısı hiç bilmiyoruz**). Muvazaf Sb.lar tutuklandı, kireç kuyuları açıldı (**Notum: Bu kavramı da asit kuyuları gibi kendilerinin ürettiğini neden söylemiyor. Nerede açılmış kireç kuyusu var?**),DTP'den tık yok. Niçin? Mehmet KAMIŞ (17.09.2011),"BDP ve aynı düşüncede ki sivil toplum kuruluşlarının davayı yeterince takip etmediğinden bu tavrı anımanın zorluğundan " bahsediyor. Bülent KORUCU'da (18.10.2011),"Cemal TEMİZÖZ hakkında benim yazdığım yazıları maalesef o cenahta göremiyoruz." (**Notum: Nasıl bir düşmanlık güdüyorlarsa, yapılanları yetersiz görüyorlar. Hedefi olduğum örgütü daha fazla tahrik ve teşvik ediyorlar.**)

¹⁰ 02.01.2012 tarihli zaman Gazetesi'nde, "Uzman çavuşu böyle tehdit etmiş: Ya istifa et, ya da evinde PKK belgeleri bulurum." Başlığı altında yapılan haber, 2003 yılında TSK'dan işliği kesilen Ahmet BÜYÜKŞAHİN adlı eski bir uzman çavuşun şikâyeti ile ilgiliydi. Aynı haber Samanyolu TV'de de yayınlanmıştı.

Bahsi geçen eski uzman çavuşun, 1999-2003 yılları arasında Tekirdağ İl Jandarma Komutanlığında görev yaparken, disiplinsizlik gerekçesiyle meslekten atıldığı anlaşılmaktadır.

KAYSERİ ORGANİZASYONU

Kendilerini ele veren çalışmada katkısı olduğunu düşündüklerinin tamamını, Kayseri'deki 3 Birlik komutanı ile olayın soruşturmasını yapan Askeri Savcı ile arama, yakalama ve tutuklama kararlarını veren Askeri Hâkimi, soruşturmaya uygun mütalaa veren adli müşaviri unutmadılar. Hepsini **bertaraf ettiler**¹¹. Balyoz kurgusu içine kattılar. İşte bertaraf edilenler ve sonuçları:

Kayseri'deki 3 Birlik komutanı

HİMK Tümğ. Rıdvan ULUGÜLER 16 yıl,

Kayseri J. Bölge Komutanı Tugg. Ali AYDIN 18 yıl (Yargıtay'ca Beraat ettirildi)

Kayseri İl J andarma Komutanı J. Albay Cemal TEMİZÖZ 18 yıl,

Askeri Yargıda Yere alanlardan

Hv. K.K'lığı Askeri Savcısı Hakim Albay Ahmet Zeki ÜÇÖK 16 yıl (olayın soruşturmasını yaptı),

Hv. K.K'lığı Askeri Mahkeme Başkanı Hakim Albay Ahmet ERDEM 16 yıl (arama, yakalama ve tutuklama kararlarını verdi),

Hv. K.K'lığı Adli Müşaviri Hakim Albay Bülent GÜNÇAL 16 yıl hüküm aldılar.

Bu kadar tesadüf olabilir mi? Yapılanlar bu güç sahipleri in Devletin imkânlarını da kullandığını göstermiyor mu? Bu tespitler bugün Silivri'de görülen davalardaki sahtelik ve kurgulamalarda uygulanan yöntemlerle benzerlik göstermekle birlikte, kimlerin bu işin içerisinde olduğunu da ipuçlarını vermektedir.

Disiplinsizlikleri görev dönemimden öncesini de kapsayan bu eski uzman çavuşun, "uyarılara rağmen aşırı borçlanmayı ısrarcı olacak şekilde usul haline getirmesi, disiplinsizlikleriyle suç odağı haline gelmesi " gibi sayılabilecek meslekten atılma gerekçesine, hiçbir kurumun müsamaha göstermeyeceği açıktır. Hal böyle iken, meslekten atılan birinin, 8-9 yıl sonra birdenbire ortaya çıkarak, böyle bir suçlamada bulunmasını, ancak komplocu tezgâhla izah edebiliriz. Bu eski personele nasıl bir rol verilerek sürecin devam ettirildiğini, gelişmelerden daha iyi anlıyoruz.

Bu sefer, yine aynı gazetenin 26.03.2012 tarihli sayısında yayınlanan bir haber, meslekten atılan (TSK'dan ilişiği kesilen) bu eski bir uzman çavuş ve GÖLCÜK'teki dijital verilerle ilgiliydi. Habere göre: Uzman çavuş, Cumhurbaşkanı GÜL'e mektup yazdı: "TEMİZÖZ Kayseri'ye sizi takip için atandı." Başlığı altında, BERECELİ dosyası tekrar gündeme getiriliyor ve meslekten atılan bu eski uzman çavuş'un mektubu yayınlanıyordu. "Cumhurbaşkanım" diye başlayan mektupta, "Albay Cemal Temizöz'ün çok geniş bir suç örgütü olduğu, kendisinin onların içine sızdığını, bizzat Cumhurbaşkanını ve (suçlarla ilgili) AKP'yi takip için Kayseri'ye geldiğinden" bahsediyor. Bu iftiracı 2003 yılında meslekten atılana kadar, emir-komutamda çalıştığı bir yıllık süre içerisinde içimize mi sızmış oluyor? Üstelik ben Tekirdağ'dan sonra Kayseri'ye atanmadım ki böyle bir beyanda bulunabiliyor? İki kişi arasında olan bu mektup nasıl oluyor da sadece bu gazetede yayınlanıyor? Eğer böyle bir mektup yazıldıysa, nasıl korkunç bir iftira olduğu beyanlarında kendisini göstermektedir.

¹¹Kayseri'deki 3 Birlik komutanı ile olayın soruşturmasını yapan Askeri Savcı ile arama, yakalama ve tutuklama kararlarını veren Askeri Hâkimleri unutmadılar. Kayseri İl J.K. Cemal TEMİZÖZ, Kayseri J.Bölge K. Tuğğ. Ali AYDIN, Hava Kuv.K.lığı Adli Müşaviri Hakim Alb. Bülent GÜNÇAL, Hava Kuv. K.lığı As.Mah. Kıdemli Hakimi Hakim ALB. Alb. Ahmet ERDEM, soruşturmayı yürüten As. Savcı Hakim Alb.Ahmet Zeki ÜÇÖK, eski Kayseri HİMK Genelkurmay Lojistik Başkanı Korg. Rıdvan ULUGÜLER sözde Balyoz Darbe Planı ile ilişkilendirilmiş ve tutuklanmışlardır.

KAYSERİ OLAYI İLE DİYARBAKIR'DA YARGILANDIĞIM DAVA'NIN İLGİSİ VAR MIDIR?

Bilgiler birbirini doğruluyor. Basın toplantısı ve bildirinin 12 mart 2009'da yapıldığını biliyoruz. Basın toplantısı ve bildiri in okunduğu gün yani 12 Mart 2009'da hakkımda ilk şikâyet, Av. Hışyar ÖZALP'ın EFELTİ ailesi adına şikâyet dilekçesi ile Cizre C. Başsavcılığına yapılıyor. Efelterin ifadesini Mustafa AYDIN'ın ölümü için suçlayanlar, 22 mart 2009'da gizli tanık tükenmez kalem ve diğerleri takip ediyor. Sonrasında Cizre ve Diyarbakır C. Başsavcılıklarının koordinesinde yürütülen soruşturmada diğer şikâyetlerin de önü açılıyor.

Bu gelişmeler tesadüf değildir. Bildirinin yayınlanmasıyla ilk şikâyetin başlatılmasını sağlayan koordine eden bir gücün varlığı ortaya çıkıyor. Bu gücü elinde bulunduran, farklı kesimleri devlet imkânlarını da kullanarak hakkımda yürütülen projede bir araya getirebilen kişidir. Konumu da bellidir.

Böyle bir organizasyona imza atan Kayseri Barosu'nun ödüllendirilen yönetiminin zorunlu ayrılması sonucu, yeni iş başına gelen yönetimin süreç içinde farklı bir çizgide olduğunu web sitelerinde 20.06.2012'de yayınladıkları, "*Büyük Türk Milletinin Başı Sağ olsun*" başlıklı bildirisinden anlıyoruz. Bildiride, "*....Kayseri İl Jandarma Komutanı Albay Cemal Temizöz'ün Diyarbakır'da, diğer subayların Silivri ve Hasdal'da tutuklu bulundukları, adeta akıl tutulması yaşanan bir ülkede, terörle mücadele edildiğini hiç kimse iddia edemez...*" denilerek bir şekilde Kayseri Barosunun önceki hatasının farkında olduklarını ifade ediyorlar.

Taraf gazetesinin 24 Aralık 2012 tarihli manşetten verdiği haberinde, müdahil Avukat Mehmet Emin AKTAR'ın, tutuklu sanıklardan Cizre eski Belediye Başkanı ve Korucu Baş Kamil ATAĞ'ın tahliye¹² edilmesini eleştirdiği beyanlarına yer vermiştir. Beyanlarının devamında, "*...bu dava, devletin geçmişiyle yüzleşmesi değil, E. Albay Cemal TEMİZÖZ'ün şahsına yönelik devlet tutumunun sonucudur. TEMİZÖZ'e KAYSERİ'de yaptıklarının karşılığı olarak, ona bir bedel ödetmenin bir sonucu olarak bu dava açıldı. Yani bir iç hesaplaşma sonucu dava açıldı.*" Demiştir. Bu beyanları müdahil avukattan duymak anlamlı olduğu kadar bir gerçeğin anlaşıldığının da açıkça itirafı olduğunu değerlendiriyorum.

¹² 6.Ağır Ceza Mah.'nin 21 Aralık 2012 tarihinde ki duruşmasında.

Hedefteki askeri hukukçular

Kamuoyunun, Ergenekon ve Balyoz tertiplerindeki öncelikli hedeflerin askeri hukukçular olduğu gerçeğinden haberi yok. Cumhuriyet tarihinde başımıza gelen darbelerin kadroları arasında bir tane bile hukukçu bulunmaz ama ne hikmetse Balyoz davası sanıkları arasında sekiz hâkim var... Birisi emekli, yedisi muvazzaf hâkimlerin darbeye hukuki kılıf hazırlaması falan söz konusu değil. Maksat Deniz, Hava ve Kara'da tutuklanacak personelin hukuki savunmalarını yapacak kadroyu çökertmek. Hukuk doktorası yapan Ahmet Zeki Üçok'u yazmıştık. Ahmet Erdem'e geçmeden önce ceza alan bu askeri hâkimleri kısaca tanıtalım.

Balyoz'da hedefin denizciler olduğunu bilmeyen yok. Öyle ise öncelikle denizcilerin hukukunu savunacak kadrolar tasfiye edilmeliydi. Deniz Hâkim Yarbay Tülay Delibaş, iddiaya göre, Eskişehir'de emekli Albay Hakan Büyük'ün evinde ele geçirilen 2003 tarihli belgeyi hazırlamıştı. Deniz Kuvvetleri Komutanı emekli Oramiral Özden Örnek imzalı belgede SUGA Harekat Planı ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın yeniden yapılandırılması faaliyetlerinin istenilen seviyeye ulaşmadığı yazılı. Çok tuhaf bir durum. Belgeyi hazırlayanlar, Özden Örnek'in komutanı olduğu Deniz Kuvvetleri'nin yeniden yapılanmasını neden hâkim sınıfındaki bir subaydan istediği sorusunu atlamışlar. Hâkimler personelin hukuki işlemlerine bakar. Eğer yeniden yapılanma söz konusu olacaksa komutan bunu kurmay başkanından ister. O da Personel Şube ile beraber planlar ve sunar... Daha fazla ayrıntıya girmeden söyleyelim; Yarbay Tülay Delibaş'ın hedef seçilmesinin tek nedeni personelin hukuki haklarını savunacak kişilerin boşa çıkarılmasıdır. Nitekim Tülay Delibaş'a 13 yıl dört ay ceza kesildi. Teslim olmadı. Evi terk edip gitti. Yargıtay'da beraat edenlerin arasında ama mesleği bıraktı. Yani kadrosu boşaldı; kim bilir yerine kim geldi?

Deniz Hâkim Albay Ali Cengiz Şirin, iddiaya göre, hazırladığı belgeleri Tümamiral Cem Gürdeniz'e aktarmıştı. Hazırlanan bir bilgi notunda SUGA planı gereği TRT'nin yayınlarına el koyup, boğazların giriş ve çıkışını kontrol etme görevini yüklenmiş. Allah adamı işte böyle yanıldır... Hâkim sınıfındaki bir subay boğazların giriş-çıkışından ne anlar... Bırakınız gemi kullanmayı, çoğu tabanca kullanmayı bile bilmez. Üstelik darbe sırasında

TRT'yi kontrol etme dönemi çoktan sona erdi. Artık radyo evini ele geçirmek, TRT'den ihtilal anonsu yapmak gibi bir şey söz konusu olamaz. Binlerce radyoyu, yüzlerce televizyon kanalını kontrol etmeye kimin gücü yeter? Şirin'e dava sonunda 13 yıl 4 ay ceza verdiler. Yargıtay'da cezası onandı.

Deniz Hâkim Albay Cumhur Eryüksel hakkında, Deniz Kuvvetleri'nde ele geçirildiği iddia edilen listede, "Sabih Kanadoğlu ile tanıştırılmalı, manevra geliştirmede yetenekli" ifadeleri var. Her şeyden önce hukukçu birinin hukukun duası yeni Sabih Kanadoğlu ile tanışmasında veya tanıştırılmasında ne sakınca olabilir? Lakin bu durum öç almayı kafaya koyan Alamut fedailerine göre çok sakıncalı. Kanadoğlu ile tanışıp, bu kumpası ortaya çıkarmak için hukuki yardım alması elbette işlerine gelmez. Üstelik Deniz Kuvvetleri'ne bir türlü istedikleri gibi sızamayan Simon'lar bu kadroyu içeri attırıp, yerleştirdikleri Spitznazları harekete geçirerek o makamlara oturtmayı planlamışlardı. Cumhur Eryüksel Balyoz'da 16 yıl ceza aldı. Yargıtay'da cezası bozularak tahliye oldu.

Hâkim Albay Onur Uluocak'ın SUGA Harekât Planı çerçevesinde sıkıyönetim ilan edilmesinden sonra Kasımpaşa'da kurulacak sıkıyönetim mahkemesinde görev alacak yapının oluşturulması için çalışmalar yaptığı iddia ediliyor. Bitmiyor, Emniyet'e gönderilen bir e-posta ihbarında "Ergenekon adına faaliyet gösteren mezhepçi ve DHKP-C merkezli yapılanma içinde yer aldığı" belirtiliyor. Breh... breh... breh... Hâkim değil terörist... Üstelik DHKP-C'li, yetmiyor, mezhepçi. O da yetmiyor darbe sırasında sıkıyönetim mahkemesi kuruyor... İnsanın aklına hemen Hanefi Avcı geliyor.

Uluocak, denizcilerin neden hedef seçildiğini ortaya çıkarabilecek hukukçular arasında yer alıyordu. Üstelik diğer hâkimler gibi Deniz Kuvvetleri'ne sızmaya çalışan Paralel Yapı'nın elemanlarını tespit edip ilişkisini kesen hâkimlerdendi. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Adli Müşaviri'ydi. Uluocak 16 yıl ceza aldı. Yargıtay cezasını onadı...

İddianamede Deniz Hâkim Albay Tanju Ünal'ın da ismi vardı. 2009 yılında öldüğü anlaşılmış 31 Mayıs 2011 tarihinde tahsislik kararı verildi.

Söz konusu hâkimlerin hedef seçilmesinin bir tek nedeni yok. İmamlar hem Deniz ve Hava Kuvvetleri'ne sızmaya çalışan

Spitsnazları uzaklaştıran hâkimlerden öç almaya, hem de Ahmet Zeki Üçok aleyhine ifade veren Üsteğmen Özgür Tüfekçi gibilerin yollarını açmaya çalışıyorlardı.

Ağustos 2011’de Cumhurbaşkanı Abdullah Gül tarafından Askeri Yüksek İdare Mahkemesi (AYİM) üyeliğine seçilen Albay Bora Oğurlu, beraber sevk edildiği diğer subaylar tutuklandığı halde, sorgu hâkimine “Cumhurbaşkanı tarafından AYİM’e üye seçildiğini” beyan edince serbest bırakılır. Albay Oğurlu hakkında dava açılmayışının diğer sebebinin, askeri hâkimlerin Yargıtay’da ve Kuvvet Komutanlarının Yüce Divan’da yargılama yolunu kapatmak olduğu bilinmektedir. Onur Uluocak’ın bu konuda yazdığı mektupları Taha Akyol dahil birçok gazeteci yayınlamıştır.

Emekli hâkim Emin Hakan Özbek, iddiaya göre, Hâkim Albay Bülent Günçal’ın talimatıyla olası soruşturmanın ne şekilde sonuçlanacağına ilişkin hukuki kanaatini bildirerek belge hazırlayıp göndermişti. Hakan Özbek davadan kurtulabilmek için Silivri hâkimleriyle işbirliğini denedi. Tutuksuz yargılanıyordu, içeri girmedi. Halen zaman zaman AKP hükümeti lehinde açıklamalar yapıyor. Kurtulabilmek için Ahmet Zeki Üçok aleyhine demeçler veriyor. Bunun karşılığında dosyası ayrıldı.

37 yıllık askerlik hayatının son 14 yılında askeri mahkeme başkanlığı yapan Ahmet Erdem ile ilgili iddianame, Eskişehir’de emekli Albay Hakan Büyük’ün evinden çıktığı iddia edilen bellekteki dijital verilere dayandırılıyor. Oysa Hakan Büyük evindeki değil bilgisayar, müzik CD’lerini bile atmıştı. Bulunduğu iddia edilen bellek Büyük’ün değil oğlunun evinden çıkmıştı ve üzerinde parmak izi yoktu. Sonuçta koyan buluyordu...

Ahmet Erdem, Balyoz tertibinde ek delil yaratılma çalışmalarının kurbanları arasındaydı. Adı Kayseri Soruşturması’nı yürüten Ahmet Zeki Üçok ile beraber anılıyordu. Tasfiye edilmesi gerekenler listesindeydi. Orduya sızdırılan yeni kadrolara yer açılması için Erdem gibilerinin harcanması gerekiyordu. Üstelik Erdem çeşitli tarihlerde yürüttüğü soruşturmalarla Hava Kuvvetleri’nde yıllarca kendilerini gizleyen Cemaat mensuplarının atılmasına da neden olmuştu.

Ahmet Zeki Üçok ile beraber “Hava ve Uzay Hukuku Forumu” konulu konferansı izlemek için ABD’ye giden Erdem hakkında yandaş medyada kampanya başlatılmıştı. Pahalı

mağazalardan alışveriş yapmakla, ABD’de lüks otellerde kalmakla, askeri ataşeliğin makam aracıyla gezmekle, bavullarını askeri uçakla Türkiye’ye yollamakla itham ediliyordu. Erdem ayrıca Üçok gibi Karargâh Evleri soruşturmasını savsaklamakla ve Ergenekon davasından tutuklu bulunan Fikret Emek ile ilgili davada dolaylı beraat kararı vermekle suçlanıyordu. Zaten emekli olan Fikret Emek’in TSK’dan çıkarılmayışına içerliyordu yandaşlar... Oysa Erdem yasada ne varsa ona göre ceza vermişti. Cemaat’in gazeteleri *Bugün* ve *Zaman* bir taburu donatacak silahtan bahsediyordu. Ancak ele geçenlerin sayısı belliydi.

Ahmet Erdem, Harp Akademileri Komutanı Orgeneral Bilgin Balanlı, Hava Harp Okulu Komutanı Tümgeneral İsmail Taş ve Hava Kuvvetleri Adli Müşaviri Hâkim Albay Bülent Günçal’dan sonra, 6 Haziran 2011 tarihinde tutuklandı. Böylece tertiplerle içeri atılan Hava Kuvvetleri personelinin hukukunu savunacak kimse kalmamıştı. Yargıtay, 16 yıl hapis cezası alan Ahmet Erdem’in cezasını 9 Ekim 2013 günü onadı.

Hava Kuvvetleri Adli Müşaviri Hâkim Albay Bülent Günçal birinci sınıf hâkim olduğu için normalde Askeri Yargıtay ya da Anayasa Mahkemesi’nde yargılanması gerekenlerdendi. Ancak Silivri’de hukuk olmadığı için bu türden detaylarla kimsenin ilgilendiği yok. Günçal, Gölcük’te ele geçirildiği iddia edilen belgelerde adı “sıkıyönetimde görevlendirilecekler” listesinde olduğu için tutuklanmıştı. Sahte dijital verilerde Oraj Hava Harekât Planı’nın akamete uğraması durumunda yaşanacak hukuki süreç ile ilgili alınacak tedbirlere ilişkin değerlendirme hazırladığı iddia ediliyordu.

Okuyucuların dikkatini çekti mi bilmem. Denizci hâkimler sözde SUGA Planı, Havacı hâkimlerse sözde Oraj Planı’yla ilgili olarak “kes-kopyala-yapıştır” iddianamelerle yargılandılar. Deneyimli hâkim Günçal, Silivri’de izlediğim duruşmalarda, “Bu belgeye inanılıyorsa o zaman listede adı geçen herkesin sanık olması gerekirdi,” sözleriyle mahkeme heyetine hukuk dersi verdi. Ancak mahkemede nasıl savunma yaparsa yapsın Günçal’ın suçu büyüktü... Kayseri Soruşturması için Ahmet Zeki Üçok’un görevlendirme yazısı altında Adli Müşavir olarak imzası vardı. Artık ağzıyla kuş tutsa imamların öcünden kurtulamazdı.

Deniz Kuvvetleri’nde fazla zemin bulamayan paralel devlet yapısının Hava Kuvvetleri’nde ciddi mesafe aldığını

söylemek mümkün. Günçal'ın, Ahmet Erdem'in ve Ahmet Zeki Üçok'un tutuklanıp hapse girmesiyle Hava Kuvvetleri Askeri Mahkemesi'nde yer açılmıştı. "Sıra bize de gelebilir" endişesiyle süreleri dolmadan emekliye ayrılanlar sayesinde söz konusu yerler giderek genişliyor.

Askeri mahkemelerdeki tasfiye sadece Balyoz ile sınırlı değil. İzmir'de devam eden Askeri Casusluk davasında tutuklu ve zanlı olarak yargılanan 310 muvazzaf subay var. Bunların arasında Deniz Yarbay Tamer Güçlü gibi askeri savcı ve hâkimler de var. Şimdilik sadece şu kadarını söyleyelim; Ali Balta'nın el yazılı itiraflarından, Kayseri'deki yapılanmayı soruşturan heyette bulunan ve o yıllarda üstegmen olan Murat Karataş'ın ismini hatırlayacaksınız. Şimdi Hava İstihbarat Yüzbaşı olan Murat Karataş da İzmir'deki Askeri Casusluk ve Fuhuş Davası'na bir şekilde dahil edilenlerden. Görüldüğü gibi imamlar öç almaya doymuyor.

Bu bölümü bitirmeden isterseniz Astsubay Ali Balta'ya ve arkadaşlarına dönelim. 6 Ekim 2011 tarihinde Hava Kuvvetleri Komutanlığı askeri mahkemesinde yapılan duruşmada Askeri Savcı Hava Hâkim Binbaşı Ali Fuat Kumral daha önce verdiği sanığın beraatı yönündeki esas hakkındaki görüşünü tekrarladı. Kararı açıklayan Hava Hâkim Binbaşı Erdem Orduoğlu, Balta'nın üzerine atılı "sahte resmi belge kullanmak suretiyle resmi belgede sahtecilik" ve "astlık-üstlük münasebetlerini zedeleme, amir ve komutanlara karşı güven hissini yok etmeye matuf hareketlerde bulunma" suçlarından beraatine karar verdiğini açıkladı. Mahkeme sadece dokuz ay tutuklu kalan Ali Balta'nın maddi ve manevi her türlü zararını devletten isteyebileceğine de hükmetti. Milli Savunma Bakanlığı ise Balta'nın dava sebebiyle açığa alma işlemini iptal etti ve göreve dönebileceğine karar verdi. *Zaman* ve *Bugün* gazeteleri Balta'nın beraat kararını birinci sayfadan verirken yandaş televizyonlar gün boyu haberi yayınlarak "hukuk zaferi"ni kutladılar.

Ne adalet ama...

Bir damla da Casusluk davasından...

Ergenekon tertibiyle başlayıp, Balyoz, Casusluk, Poyrazköy, Odatv vb. davalarla yakından ilgilenmem yakın çevremi bile rahatsız etmişti. O dönemde sıranın bize ne zaman geleceğine

ilişkin “tahmin toto” oynuyorduk. TRT ve Samanyolu televizyonlarında benim ve gazetemden bazı arkadaşlarımın gözüaltına alındığına dair haberler yayımlanıyor, böylece kulaklarımıza kar suyu kaçırılıyordu. Adımız tutuklanacaklar listesinde ‘zikrediliyordu. Bu dönemde susmak, pusmak, sütre gerisine gizlenip hiçbir şey olmamış gibi davranmak bize yakışmazdı. Her şeyden önce canımdan çok sevdiğim çocuklarımın yüzüne, her sabah kavgalı olduğum aynaya bakmam mümkün değildi.

Sürekli gidip geldiğim Silivri’deki hukuksuzlukları gazetemde yazmakla yetinmedim. Gazetecilikte “atlatma haber” olgusu vardır ama ben bu bilgileri tirajı daha fazla olan gazetelerdeki arkadaşlarımla paylaşmaktan, hatta hiçbir sıkıntı duymadan onlara öncelik tanımaktan geri durmadım. Oysa çalıştığınız gazetenin tirajı ne olursa olsun yazdığınız haber diğer gazetelerde yok ise “atlatmışsınız” ve mesleki olarak öne geçmişsiniz demektir. Bu türden şeylere prim vermedim. İçeridekilerin sesini duyurmak amacıyla, başta hakkını her daim teslim ettiğim Emin Çölaşan olmak üzere, çalmadığım kapı kalmadı. Büyük çoğunluğu tanımadığım halde, duruşmalar sırasında gönül bağı kurduğum ve masumiyetlerine Tanrı’nın birliğine iman ettiğim gibi inandığım insanların sesini duyurmayı kendime şiar edindim. İlk tutuklandıkları günden itibaren onlara yazmalarını önerdim. Yazdıklarının günün birinde vicdan sahibi bir meslektaşımın dikkatini çekeceğine inanıyordum. Nitekim ağabeyim Emin Çölaşan gelen mektuplara ve gönderdiğim mesajlara hiç bigâne kalmadı. Diyarbakır’da devam eden “Faili Meçhul Cinayetler Davası”nın sanığı Cemal Temizöz’e yapılan haksızlıkları belgeleriyle beraber görünce isyan etti. Her fırsatta köşesine taşıyıp, milyonlarca okuyucusuyla paylaştı.

Bu esnada hayal kırıklıkları yaşamadım dersem yalan olur... Günü geldiğinde gazetesinde benden aldığı fotoğrafları günlerce manşetten verip, haber ve yorum yazan bazı meslektaşlarım, durumun vahametini kavrayamadığı için getirdiğim belgeleri önemsemediler. “Bunlar teknik ayrıntı ve haber değeri yok. Bana görsellik lazım,” laflarıyla dijital terörün kanıtlarını görmezden geldiler. Elbette her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır, saygı duyarım. Ama “Yavuz, beni Ergenekon’un avukatı konumuna sokma. Ben gazeteciyim ve haber değerlendirmede kariyerim var,” diyenleri de unutmuş değilim. Buna rağmen çabalarımın vazgeçemedim.

Gerçeklerin ortaya çıkması için uğraşırken, “İyi de içeridekiler senin arkadaşların. Benim neyim oluyorlar ki...” tepkisiyle de karşılaştım. Doğrusu içeride “arkadaşım” diyebileceğim sanık sayısı bir elin parmağını bile geçmezdi. Ancak söz konusu davaların baştan sona düzmece olduğundan emin olduğum için hepsini dost saydım. Geçmiş yıllarda ideolojik açıdan kavgalı olduğum insanların uğradıkları haksızlıklar karşısında sussam gönül razı olmazdı. Tasavvuf bana yabancıydı lakin bu davada tasavvufa da ilgi duydum. “Allaha kul olduk kalu belada / yalnız bu yolda ikrarımız var. Üç günlük ömür için kahpe dünyada / Kula kul olmamak kararımız var / Hayra hayr oluruz şerre belayız / Bu zevk-i cidale pek müptelayız... Fazilet ehline biz muktedirdayız.../ Mecnunuz, yalnız Leyla-perestiz / Bizim de dilimiz dildarımız var...” dizelerine sığındım çoğu defa...

Tasavvuf ve manevi dünyayla ilişki kurmama Bahriyeli dostlarım sebep oldular. Ergenekon ve Balyoz tertiplerinde en ağır cezalara çarptırılarak tasfiye edilmeye çalışılan denizciler benim “mavi vatan” ile tanışmamı sağladılar. Onlar “Barbaros”un torunlarıydı... Biz ise Andrea Doria’yı bile doğru düzgün tanı mı yorduk. Oysa “Spitnaz”lar Bahriye’ye sızmış, Oruç Reis’in oğullarına tezgâh kurmuşlardı...

Kulakları çınlar mı bilmem... İki yıl Silivri’de hukuk ve insanlık doktorası yapan Soner Yalçın, yazdığı muhteşem *Samizdat*¹ isimli eseriyle bu milletin gerçeklerle yüzleşmesinde kilometre taşı olmuştu. Hanefi Avcı’nın *Haliç’te Yaşayan Simonlar*’ı Cemaat’in Emniyet’teki yapılanmasını anlatırken, Türk Silahlı Kuvvetleri’nde saman altından su yürütenleri henüz açıklayacak yazar bulunamıyordu. Ömrünün en güzel yeddi yılını askeri öğrenci olarak geçirmiş bu satırların yazarı, yaşadıkları ve tanık olduklarını yazmasa tarihe olan sorumluluğunu yerine getiremezdi.

Kuva-yi Milliye kurucularından atamız Kamberli Osman Ağa’nın torunu olmanın sorumluluğuyla ve “askerin düşmanı, düşmanın askeri’dir” gerçeğinden hareketle düştüm yollara... Kâh Silivri, kâh Diyarbakır, kâh İzmir düştü talihime... Casusluk, fuhuş gibi Türk ordusunu itibarsızlaştırmak ve etkisizleştirmek için açılan davaların tümünü takip etmeye gayret ettim. İzmir

1 Soner Yalçın, *Samizdat / Hakikatlere Dayanacak Gücünüz Var mı?*, Kırmızı Kedi Yay., 2012.

Şirinyer Askeri Cezaevi'ni defalarca ziyaret ettim. Kuleli'deki sınıf arkadaşlarımın yanında, hiç tanımadığım insanlarla da yüz yüze geldim. Türk Ordusu'na kurulan pusunun uluslararası boyutu yanında minicik kalan bireysel takıntılarına tanık oldum...

BÖLÜM 4

Askeri okullarda tasfiyeler

AKP hükümetinin ustalık döneminde, Ergenekon-Balyoz-İzmir Casusluk ve bazı münferit davalarla ordu içinde o zamana kadar görülmemiş genişlikte tasfiyeler yaşandı. Birçok asker “Acaba sıra bana da gelir mi?” diyerek kendiliğinden emekli olmayı seçti. Bu dava süreçleri yaşanırken bir yandan da askeri okullarda acımasız ve sistematik tasfiyeler, oyunlar, hileler ve tacizler gerçekleşiyordu.

2006-2013 yılları arası, askeri liselerden aldıkları Atatürkçü eğitimle mezun olan yaklaşık 2000 subay adayı, Harp Okulları’nda oluşturulan “şok mangaları”nda mobbing’e maruz kalarak ayrılmak zorunda bırakıldı. Okyanus ötesinde bir yerlere hizmet eden subaylar, kendi ideolojisinden olmayan ve kendilerine yönelik tehdit olarak gördükleri askeri lise mezunlarına yönelik ideolojik katliama giriştiler. Birçok NATO-Cemaat-ABD karşıtı askeri öğrenci, acımasızca tasfiye edildi. Ne yazık ki ülkemizde ki siyasi çalkantılar, ilk etkilerini askeri okullarda gösteriyordu.

Ergenekon ve Balyoz davaları çoğu çevrelerce TSK’yı yıpratma operasyonları olarak değerlendirilmiş, fakat bu operasyonlara paralel bir biçimde askeri okullarda yürütülen tasfiyelerle ilgili gerekli araştırmalar yapılmamıştır. 2006-2013 yılları arasında, Gülen Cemaati’ne mensup subaylarca, Cumhuriyet’in değerlerini benimsemiş yaklaşık 2000 subay adayı, askeri okullardan ayrılmak zorunda bırakılmıştır. Mağdur olan bu askeri öğrencilerin yerlerine, Işık Evleri’nden gelen müritler alınmış ve bu oran 2010 yılı itibariyle büyük bir artış göstermiştir. Bir ağacı öldürmek için onun yapraklarını kesmek yetmez, kökünü kurutmak gerekir ve bu kök, askeri okullardır. Çalışmanın bu bölümünde, medyada çok yer bulamamış bu tasfiyeler hakkında bilgilendirme yapılacaktır.

2009-2010 yıllarından itibaren hızla gelişen ve hakkını arayan, atılmış ya da ayrılmak zorunda bırakılmış askeri öğrenciler bir araya gelerek “TSK’dan Ayrılan ve Atılan Askeri Öğrenciler Platformu”nu kurdu. Bu platform TBMM’de ve medyada

çalışmalar yaptı fakat “ordudan ancak irticacılar ve Cemaatçiler atılır” önyargısı nedeniyle, bu mağdur askeri öğrencilere sadece *Taraf, Zaman, Star* ve benzeri gazeteler kucak açtı. Bu gazetelerin yönlendirmesiyle, askeri okullarla ilişkisi Gülen Cemaati yüzünden kesilen öğrenciler, dindar ve muhafazakâr gösterildi. Üstelik bu sayede “din düşmanı ve darbeci” ilan edilen Türk Ordusu’na yönelik operasyonlara meşruluk sağlanmaya çalışıldı. Bu sayede gerçeklerin gün yüzüne çıkması geciktirildi.

Adaleti Savunanlar Derneği (ASDER) üyesi Emekli Kıdemli Yüzbaşı Ekrem Ata’ya göre kamuoyunda yaratılan, öğrencilerin eğitimlerde başarısız oldukları gerekçesiyle ordudan ayrıldıkları algısı yanlış. Ata, baskı gören öğrencilerin milli-manevi değerlere bağlı, milliyetçi-muhafazakâr aile yapısına sahip kişiler arasından seçildiğini belirterek, “Sadece yeni yasayla tazminatlara iyileştirme getirildi. Ancak yeterli değil,” diyor. Mobbing uzmanı, emekli öğretmen Kıdemli Binbaşı Şaban Çobanoğlu ise konuyla ilgili şunları söylüyor: “Bu bir duygusal saldırı, psikolojik şiddet, hatta terördür. Bir veya birkaç kişi tarafından diğer kişilere yönelik düşmanca ve ahlakdışı yöntemlerle sistematik biçimde ve defalarca uygulanan teröre mobbing diyoruz. Burada bir grup seçilmiş ve bu öğrenciler kendilerine ne olduğunu anlayamamış. Kişilerin itibarlarına saldırıp akıl hastasıymış gibi davranıyorlar. Herkesin içinde küçük düşürüp inançlarıyla alay ediliyor. Fiziksel sağlıkları ciddi olarak tehdit edilmiş, sözlü ve fiili tacizler söz konusu. Niyetlenmiş mobbing çok daha tahripkârdır. Hatta akli denge sınırları zorlanabilir. Bir kurum kendi içindeki potansiyel zorbaları ve kurbanları saptamak zorundadır. Bu da komutana düşer”.¹

Askeri okullarda yaşanan olayların 2006 yılında başladığını, o zamanlar, Kara Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Reha Taşkesen’in nasıl istifa etmek zorunda bırakıldığını önceki bölümlerde anlattık.

2007 yılında da dışarıdan sadece bayan öğrenci alımı yapılmış, Harbiye, öğrenci ihtiyacını esas olarak askeri liselerden sağlamıştır. Bu durum 2009 yılında tersine dönmeye başlamıştır. Bu yıldan itibaren askeri okuldan mezun birçok öğrenci ayrılmaya zorlanır ve atılırken, sivil lise kaynaklı öğrenci alımları büyük oranda artmıştır.

1 *Star* gazetesi, 12 Ağustos 2012.

2008-2009 eğitim-öğretim yılının ikinci dönemi Kara Harp Okulu bir skandalla çalkalanmıştır. O dönemde Harbiyeli olan öğrencilerin anlatımına göre olay şöyle gelişmiştir:

“İkinci dönem Anafartalar Tabur Komutanı’nın odasından bilgisayar kasası çalınmış. Koskoca kasayı içimizden biri çalsa okul içinde nereye götürecek, nerede saklayacak? Tamamen uydurma bir haber. Bu bahaneyle Anafartalar Taburu’nda okuyan bütün Harbiyelilerin telefonları toplandı. Her yere kameralar yerleştirildi. Alınan telefonlar, ancak iki ay sonra teslim edildi. Aynı şekilde, Dumlupınar Taburu’nda da sadece belli öğrencilerin telefonları toplandı. Sonra bir baktık, özellikle son sınıf öğrenciler takır takır dökülüyor, atılıyor, ayrılıyor. Bir insanın telefonundan, kişiliğini, özel hayatını, görüşlerini rahatlıkla öğrenirsin. Reha Paşa’yı harcayanlar, bu sefer de Harbiyelilere el atmıştı.”

2009 yılında okul komutanı olan Tümgeneral Kenan Hüsnüoğlu ile birlikte Harbiye içindeki atama usulü değişmeye başladı. Bu dönemde Hüsnüoğlu Paşa’nın odasından “böcek” çıktığı iddiası da kulaktan kulağa yayılıyordu. Ayrılmak zorunda bırakılmış Harbiyeliler bu konuda şunları söylüyorlar: “Yeni sistemle artık, alay komutanı alt yönetim kadrosundaki bütün komutanları kendi seçebiliyordu. Yani, en başa geçireceğiniz bir Cemaat mensubu subay, rahatlıkla kendi Cemaati’nden subayları Harbiye’de tabur, bölük, takım komutanı yapabilirdi ki yaptılar da. Fakat yine tedbirli davranmışlar, tüm yönetim kademesini kendilerine mensup subaylardan oluşturmamışlardı. Onlardan olmasa da her denileni yapan, vasıfsız ve korkak subaylar da seçildi. Okula yapılan atamalarda, en baştaki komutana seçim hakkı tanınmıştı.”

2009 yılında, bir çarpıcı olay da askeri okullara gönderilen kurmay subaylar tarafından gerçekleştirilmişti. Ayrılmak zorunda kalan birçok öğrenci, bu kurmay subayların daha sonrasında kendilerini fişlediklerine inanmaktadır.

Tüm bu olaylardan sonra, 2009 yılında askeri liselerden mezun olan öğrencilerin Harp Okulları’ndaki intibak sürecine bakmak gerekir. Harbiye intibak kampından sonra, 9 Ekim 2009 tarihinde, Vatan gazetesinde, “Şoku Gören Kaçtı Harbiye Sivile Kaldı” başlıklı bir haber yapılmış. İlk kez, Kara Harp Okulu’nun askeri öğrencilerin yüzde 70’ini askeri liseler yerine sivil liselerden

alması merak konusu olmuş, fakat bir cevap bulunamamış. 2006 ve 2007 yıllarında sadece dışarıdan bayan öğrenci alımı yapan Harbiye’de yaşanan bu sert değişim, askeri okulların dönüşümünde önemli bir noktadır. 2009 yılında, askeri liselerden mezun olan öğrencilerin yarıya yakını, kampta gördüğü mobbing sebebiyle ayrılmak zorunda kalmıştır. 2010, 2011 ve 2012 intibak kampı süreçleri de benzer bir biçimde gerçekleşmiştir. Bu yıllarda yaklaşık 2000 subay adayı ayrılmak zorunda bırakılmıştır. İntibak kampı sürecindeki mobbing’e dayanan bazı öğrenciler ise birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflarda, mezun olamadan istifa etmek zorunda bırakılmıştır.

İntibak kampında ayrılmak zorunda bırakılmış öğrencilere göre: “Hepimiz askeri liselerden başarıyla mezun olduk. Okuyan, araştıran ve düşünen öğrencilerdik. Bir o kadar dayanıklıydık da. Kampta bize yapılan insanlıkdışı hareketleri, çöpten yedirilen yemekleri, içirilen çamurlu suları ve sürekli ayrılmamız için edilen küfürleri, önceleri, bizi güçlendirmek için yapıyor sanmıştık. Sonra gördük ki askeri liseden beraber mezun olduğumuz arkadaşlarımızdan bir bölümü ve sivil liselerden aramıza katılan öğrenciler çok rahat, bu sert hareketlere maruz kalmadan el üstünde devam ediyor. O zaman anladık ki sistem bizi gerçekten de istemiyor, içimizdeki Atatürk idealini tehlikeli buluyor.”

AKP iktidarıyla birlikte Türk Ordusu’na yönelik sinsi operasyon son olarak Harp Okulları’na kadar uzandı. Harbiye’den çeşitli baskılar sonucu ayrılmak zorunda kalan askeri lise kökenli öğrenciler, yapılanları 12 Mart 2013 tarihli *Aydınlık* gazetesinde şöyle anlattılar...

Harp Okulları’na askeri liselerden gelen öğrencilerin okuldan ayrılmaya zorlandığı, normal okullardan gelen ve Cemaat’e yakın öğrencilerin ise korunduğu ortaya çıktı. *Aydınlık’a* konuşan okullarından ayrılmak zorunda kalan öğrenciler, gelecekte Türk Ordusu’nu yönetecek kadroların daha okulda tasfiye edilmeye başladığını belirtiyor.

Askeri liselerde okuyan öğrencilerin velileri Harp Okulları’ndaki baskıların ve tasfiyelerin askeri liselerde başladığını bildirdiler. *Aydınlık’ın*, TSK’daki tasfiyenin Harp Okulları’na uzandığı haberi büyük ses getirdi. Haberden sonra çok sayıdaki kişi *Aydınlık’ı* arayarak haberi doğruladı.

Aydınlık'ı arayan bazı öğrenci yakınları Atatürkçüleri baskı ve tasfiye hareketinin askeri liselerde de yaşandığını anlattı.

Belli öğrencilere yönelik baskıların özellikle sınavların öncesinde yapıldığını ifade eden öğrenci velisi, "Öğrenciler sınavda başarısız olsun diye böyle yapıyorlar. Sadece benim oğlum söyleseydi bundan şüphe eder, yanlış anlamış olabileceğini düşündüm. Ama arkadaşları da söyleyince inandım," dedi.

Öğrencilerin çok şey bildiklerini ancak ortalıkta konuşmadıklarını kaydeden bir başka öğrenci velisi de yaptığı açıklamada, "Okulda öğrencileri ispiyonlaması için ekipler kurmuşlar. İleride birbirlerine canlarını emanet edecek olan gençler birbirlerine güvenmez olmuş. Bu Türk Ordusu için büyük acıdır, kötülüklerin en kötüsüdür. Bizler bugüne kadar yaşadıklarımızı, oğlumuzun yaşadıklarını içimize attık. Ülkemiz adına duyduğumuz üzüntü artık kendi şahsi üzüntümüze dönüştü. Bunları ordunun üst kademelerindekiler bilmiyorsa öğrensin," diye konuştu.

Tazminatların kaldırılması

Gülen Cemaati'nin askeri okullara sızma operasyonu, 1999 yılında tespit edilmiştir. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel'in iddianamesinde, "Maltepe Askeri Lisesi'ne Sızma Girişimleri" başlığı altında "Fethullah Gülen, bu yöntem ile 10 yıl içinde Türk Silahlı Kuvvetleri içinde söz sahibi olacağı bir konuma gelmeyi planlamaktadır," denmektedir. Gerçekten de askeri okullarda 2009 ve sonrasında Gülen Cemaati'ne mensup subaylarca kurulan "şok mangaları"nda, kendilerinden olmayan subay adaylarına yapılan fiziki ve ruhsal işkenceler sistematik hale gelmiş, mobbing faaliyetleri artırılmıştır. Bu durum 2009 ve sonraki yıllarda ayrılan ve atılan askeri öğrenci sayısında gözle görülür bir artışa neden olmuştur.

Öte yandan Nuh Mete Yüksel'e ifade veren tanık Serhat Özkan'ın, Fethullahçıların ordu içindeki örgütlenmesinden bahsederken 1989-1990 yıllarında Deniz Harp Okulu sınav sorularının kendisine verildiğini söylemesi meselenin vahametini gösteren bir başka gerçektir.

Ayrılmak zorunda bırakılmış öğrencilerin ifadelerine bakıldığında, 2005 yılı itibariyle, devrelerin yarısına yakınının Işık Evleri'yle irtibatlı bir şekilde askeri liselere girdiği öğrenilmektedir. Askeri lisede verilen eğitimle Cemaat'e karşı gelip onların kucağından kurtulan öğrenciler de aynı şekilde Harp Okulu intibak kamplarında cezalandırılmış ve ayrılmak zorunda bırakılmıştır. Hizmetlerine devam eden askeri lise kaynaklı öğrenciler ise aynı sivil kaynaklı öğrenciler gibi el üstünde tutularak okutulmuştur.

Askeri okula giren Cemaat bağlantılı bir öğrencinin ifadesi şu şekildedir: "Ortaokul hayatımda başarılı bir öğrenciydim. Onların dershaneleri ve evlerine gitmeye başladım. Ağabeylerimi çok sevmiştim. Asker olmak istediğimi duyduklarında çok sevinmişler; beni askeri lise sınavlarına ve mülakatlarına hazırlamışlardı. Askeri okulu kazandıktan sonra, her hafta sonu başka ağabeylerimle görüşmeye devam ettim. Bana, sınıftaki arkadaşlarımla, komutanlarımla isimlerini soruyorlar, ne anlattıklarını, neler okuduklarını söylememi istiyorlardı. Bir zaman sonra, kullanıldığımı fark ettim ve kendimi bir ajan gibi hissetmeye başladım. Çok korkuyordum. Bir daha evlere gitmemeye başladım. Çok ısrar ediyorlar ama ben her defasında reddediyordum. Bana paşalığının garanti olduğunu bile söylüyorlardı. Daha sonra, beni okuldan attırabileceklerini söyleyerek tehdit ettiler. Sonra gördüm ki Harbiye intibak kampına ben gitmeden ismim gitmiş. Ayrılmak zorunda kaldım."

Ayrılmak zorunda bırakılmış öğrencilerin aile yapılarına bakıldığında, kimisinin milliyetçi kimisinin de demokrat ve Cumhuriyetçi ailelerden geldiği görülmektedir. Bu öğrencilerin ortak yanı, askeri liselerdeki Atatürkçü eğitimi benimsemiş, çalışkan ve zeki birer öğrenci olmalarıdır. Bu durum, ayrılan öğrencilerin birçoğunun sivil hayatlarında kazandıkları üniversite ve bölümlerden de anlaşılmaktadır.

Ayrılan öğrenciler için tazminat yükü de başka bir sorundur. Hem ayrılmak zorunda bırakılmışlar hem de 20-50 bin lira arası tazminat ödemeye mahkûm olmuşlardır. Bu tazminatların kaldırılmasıysa ayrı bir sinsi oyundur. AKP bu durumu fırsat bilip durumu kendi çıkarlarına göre kullanmıştır.

Son olarak 2013 yılında, askeri liselerde de tam hâkimiyet kuran Gülen Cemaati, 36 öğrenciyi Kuleli Askeri Lisesi'nden, 24

öğrenciyi de Maltepe Askeri Lisesi'nden sağlık gerekçeleriyle tasfiye etmiştir.

Milliyetçi-ülkücü babanın feryadı

Kırıkkale geçmiş dönemlerde Ankara'nın ilçesiydi. İrfan Arısan, Kırıkkale'de milliyetçi-ülkücü camia içerisinde çeşitli görevler almış, 12 Eylül darbesinde hapishanelerde yatmış değerli bir vatanseverdir. Gazete yazılarımı takip eden ve ara sıra telefonla sohbet ettiğim duyarlı bir okuyucumdur. Oğlunun Kuleli ve Işıklar askeri liselerinde okuyup, Hava Harp Okulu'na gittiğinden hiç bahsetmemişti. 2011 yılında arayıp, "Müsaitseniz sizinle uzun konuşmak istiyorum," dedi. Akşam aramasını söyledim... Benim askeri okuldan atıldığımı bildiğini, buna rağmen Ergenekon ve Balyoz davalarında tutuklu askerleri savunan yazılarımı takip ettiğini belirterek söze başladı. Merhum Alparslan Türkeş'in ismini verdiği oğlu Alparslan'ın Hava Harp Okulu'ndan atılmak üzere olduğunu beyan etti. Eski bir Harbiyeli ve gazeteci olduğum için, oluşan bazı beklentilere, kestirmeden verdiğim "Ben de atılmış adamım. Üstelik Hava Harp Okulu ayıdır. Benim orada tanıdığım yok. Üstelik benim gibi bir ismin referansı artık ters tepiyor," yanıtını verip kurtulmayı bekliyordum. Fakat İrfan Arısan, meselenin oğlu değil memleketin bekası olduğunu vurgulayarak başlarından geçeni anlatınca adeta şoka girdim. Bizim telefonlar malum, dinleniyor. Hatırlattım ve bütün bunları dilekçeyle Genelkurmay Başkanlığı'na yazmasını önerdim. Yaz aylarıydı... İrfan Arısan dilekçesini Genelkurmay karargâhına teslim etmiş. Üzerinden bir ay ya geçti ya da geçmedi. Telefonla arayıp "Yavuz Kardeş, oğlum ayrılmak istiyor. Gidip almaya karar verdim," deyince üzüldüm. Önce bölük, tabur ve alay komutanlarıyla konuşmasını, oğlu için bir şans daha verilmesini istemesini salık verdim. Gitti... Birkaç gün sonra arayıp "Bizim orduda nasibimiz yokmuş. Oğlumun yiyeceği ekmek de yokmuş ama ordu da bizim ordumuz olmaktan çıkmış," deyince itiraz ettim. Israrla askeri okulların kontrolden çıktığından, Cemaat'in etkinliğinden bahsetti.

Benzer şeyler görmüş geçirmiş biri olarak, başında kavak yelleri esen o yaştaki gençlerin neler yaşadığını bildiğimi belirtip, "Oğlanı bana yolla... Biraz sohbet edersem, durumu kavrayım. Sizi bilgilendireceğim," dedim. Genç Alparslan, babasının

talimatıyla Ankara'ya gelip beni ziyaret etti. Sohbet esnasında Alparslan farklı şeyler anlatıyordu. Benim "ağaçlarında yapraklarını, merdivenlerinde basamaklarını" saydığım Kuleli, pilot olma hayallerimin merkezi Hava Harp Okulu böyle olamazdı... Alparslan'a o aralar sürekli Silivri'ye gidip geldiğim için zamanımın kısıtlı olduğunu ama onun başına gelenlerle ilgile-neceğimi, bir ay içinde yaşadıklarını yazıp bana getirmesini istediğimi söyledim. Ardından hemen babasını arayıp "Bu çocuk sokta. Olan olmuş, geri dönüşü yok. Dostluğumuza binaen bu işin peşini bırakmayacağım. Bizi de buna benzer sebeplerle taciz ettiler. Hikâyeden savunma verip, disiplin notumuzu kırdılar. Derslerimize zayıf not verdiler. Eğer anlattıklarının yüzde onu doğruysa, memleketin ruhuna fatiha okumak lazım. Sen de bildiklerini yaz, bana yolla," dedim.

Önce İrfan Arısan'ın, ardından da oğlu Alparslan'ın yazdıkları geldi. İsterseniz şimdi sizleri baba oğul Arısoyların yazdıklarıyla baş başa bırakayım...

"Oğlun vatan kurtarmanın peşinde"²

Oğlum Alparslan 2006-2007 eğitim öğretim yılında Kuleli Askeri Lisesi'nde eğitime başladı. Oğlum ikinci sınıfa geçtiği yıl yaz tatilinde komşumuz C. K.'nın damadı, Kurmay Binbaşı F. Y. tarafından üst kattaki kayınpederinin evine çağırılır. Evde oğluma telefonun bataryasını sökmesi ve dışarı bırakması söylenir. Bu arada kayınpederini dışarı çıkaran Binbaşı F. Y. şöyle der: "Seni dini yönden biraz zayıf gördüm. Akıllı ve zeki çocuksun, okulda sıkıntıların olabilir. Üsküdar'da, Kadıköy'de bazı arkadaşlara ait evler var. Hafta sonları oraya gidersin, dini bilgiler alırsın. Ben sana simkart alayım. O kartla sadece benle görüşürsün; bütün sıkıntılarını bana iletirsin. Sana her konuda yardımcı olurum. Bu konulardan kimseye bahsetme. Babana dahi bir şey söyleme. Okulda sana her konuda yardımcı olacak komutanlar ve öğretmenler var. Zayıf olduğun derslerden sana destek eğitimi verirler." Oğlum bunu kabul etmeyince o yıl Kuleli'de devre kaybetti. İşleri rast gitmemeye başladı. Oğlum Hava Kuvvetleri'ne devredilen Bursa Işıklar Askeri Lisesi'nde eğitimine devam etmeye başladı. O zamana kadar hiç ceza almayan oğlum ilk

2 Yazıda geçen özel isimler kısaltılmıştır. Yn.

yarıyıl Işıklar'da da hiç ceza almadan eğitimine devam etti. İkinci yarıyılın başında Bursa'da götürüldükleri kitap fuarından Alev Coşkun'un yazdığı *Samsun'dan Önce Bilinmeyen 6 Ay* isimli kitabı satın aldı. Oğluma bundan sonra disiplin cezaları yağmaya başladı. Nisan ayında okulda yapılan ikinci yarıyıl veli toplantısında sınıf subayı Hava Pilot Kurmay Yüzbaşı M. C. bana "Oğlun vatan kurtarmanın peşinde," diyerek abuk sabuk laflar etti. Üsteğmen E. Ö. hemen hemen her gün sıradan sebeplerle, oğluma savunma ve ceza vermeye başladı. Sene sonunda Aliğa'da (İzmir) kampta oğluma bisiklet sorumluluğu verilmiş. Hava Kontrol Üsteğmen H. A.'nın bisiklete binmesiyle arıza oluşmuş. Üsteğmen'in "Çocuğun hiç suçu yok," demesine rağmen oğlum sorumlu tutuldu, ceza verildi. "Pijaman uzun" diye ceza, "pijaman kısa devlet malına zarar" diye ceza. Kısacası her şey ceza...

Oğlum kamptayken Hava İstihbarat Binbaşı M. K. ve İstihbarat Üsteğmen A. G. I. Bursa'dan ziyarete geldiler. Sohbet esnasında "Oğlun uyum sorunu yaşıyor," dediler. Bunu dedikleri zaman oğlum askeri lisede üçüncü yılını tamamlamıştı. Bunun üzerine ben oğluma yapılanları, kitap meselesini anlattım. Evimden, kitaplarımın arasından bir arkadaşımın babasının Alparslan Türkeş'le birlikte çekilmiş resmini ve dayımın oğlu emekli Hava Pilot Yarbay H. T. A.'nın resmini aldılar. 1980 yılında cezaevinde neden yattığımı, neden MHP ilçe başkanlığı yaptığımı sordular. Oğlum askeri okula girerken bu bilgiyi gizlediğimi ima ettiler. Ben de bana cezaevinde yatmamla ilgili bir şeyin sorulmadığını, üç yıldır oğlumun okulda okuduğunu ve herhangi bir sıkıntı olmadığını, davayla ilgili olarak beraat ettiğimi ve ilçe başkanlığını bıraktığımı söyledim. Bu olaydan sonra oğlum daha fazla baskıya ve cezaya maruz kalmaya başladı.

Üçüncü sınıfa geçen oğlum Ekim ayında A. Y., S. P., B. F., M. A., S. B., İ. Y., S. Ö., F. A. isimli öğrencilerle birlikte Hava Piyade Yüzbaşı H. C.'nin odasına alındı. Bu çocuklara, "Sizi okuldan atarım; benim öğrencilerimle görüşmeyeceksiniz, onlarla arkadaşlık etmeyeceksiniz!" diye bağrılıp çağrıldı; tehditler savruldu. O hafta çarşı iznine çıkan oğlumun çarşıda Yüzbaşı H. C.'ye küfür ettiği iddia edilerek oğlumun savunması istendi ve disipline sevk edildi. Böylece oğlumun

almış olduğu cezalara bir de disiplin cezası eklendi. Oğlum okuldan ayrılmasına ve aradan bunca yıl geçmesine rağmen hâlâ ısrarla böyle bir küfür olayı olmadığını söylemektedir. Oğlum disiplin kuruluna çıkmadan önce tehdit edildi. “Başına daha neler geleceğini tahmin edemezsin” denildi. Hatta Hava Üsteğmen E. Ö. oğluma “Yüzbaşı H. C. seni mahkemeye verse hakaretten ceza alırsın. Ben senin yerinde olsam okulu bırakırım,” dedi.

Geçen yıl Nisan ayında yapılan veli toplantısında Hava Pilot Kurmay Yüzbaşı M. C., “Alparslan akıllı bir çocuk. Dışarıda iyi dershaneler var. Eğer dershaneye gönderirseniz iyi bir üniversiteye girme ihtimali çok yüksek,” diyerek bizi yönlendirmeye çalıştı. O veli toplantısında ayrıca “Bakın Harp Okulu’nda bizim göndereceğimiz dosya çok önemli. Bu durumda orada çok sıkıntı çeker,” diyerek bizi tehdit etti. Çocuğumun sicil notlarını etkilemek için sürekli sıradan suçlarla ceza verdi. Bunlar yetmiyormuş gibi Üsteğmen E. Ö. tarafından Alparslan’a öğrenci gazinosu sorumluluğu verildi. Burasının temizliği ve bakımı asker tarafından yürütülmesine rağmen oğlum Alparslan defalarca, koltuklar dağınık, gü-rültü var, gazino bakımsız diye ceza aldı. Hava Pilot Binbaşı M. C., mezuniyet töreninde “Baban bizi artık görmezden geliyor. Bizimle işinin bittiğini sanıyor,” diyerek oğlumu Harp Okulu’nda da rahatsız etmeye devam edeceğini ima ederek üstü kapalı biçimde tehdit etti.

Mezuniyet töreninden sonra Yalova’da Öğrenci Seçme Uçuşları Kampı’na katılan oğlum kapıda Üsteğmen M. K. tarafından diğer arkadaşlarından ayrıldı. Bu kamp müddetince başkaları uçuş dersi ve uçuş yaparken oğluma sürekli eğitim yaptırıldı.

Üsteğmen M. K., Hava Harp Okulu’nda da oğluma “Sen ayrıl!” diyerek özel işkence eğitimine aldı. Oğlum Harp Okulu’ndan ayrılıp geldiği gün yürüyemiyordu. Dizleri dirsekleri tamamen yüzülmüş, yara içerisindeydi. Rapor almak için üç gün sonra tıp merkezine götürdüm. Hâlâ Harp Okulu öğrencisi olduğu için sisteme giriş yapılamadı. Rapor alamadık.

Öte yandan Kırıkkale Üniversitesi’nde görevli ve Nurcu Fethullah Gülen yanlısı S. E.’nin oğlu H. E. gibileri sürekli

kollandı. Bu çocuklar mezuniyet törenlerine adeta meydan okurcasına AKP plakalı araçlarla geldiler. Mezuniyet törenlerine araç girişlerini gösteren kamera kayıtları incelendiğinde bu durum görülecektir. Bu çocuklar Binbaşı M. C. tarafından sürekli korunmuş ve kollanmıştır. Kurmay Yarbay F.Y.'nin söylediklerini yapmış olsaydı acaba oğlum Alparslan Arısan'ın başına bu olaylar gelir miydi? İstihbarat Binbaşı M. K., Pilot Binbaşı M. C, Pilot Yüzbaşı M. G., Üsteğmen E. Ö., Üsteğmen M. K. çocuğumla uğraşırlar mıydı? Bu soruların cevapları araştırılmalı...

“Vatanseverler tasfiye ediliyor”

Arkadaşım O. D., Kastamonulu. İstanbul Silivri’de yaşıyor. 11. sınıfta okurken Hava Pilot Kurmay Yüzbaşı M. G., bu arkadaşımıza bir görev verdi. Bu görev hafta sonu belirli saatler arasında Muradiye Külliyesi’ne gidip o saatler arasında orada fotoğraf çekmekti. Arkadaşımıza hafta sonu fotoğraf makinesi verip oraya yolladılar. Fakat komutanın söylediği saatler arasında arkadaşımız orada fotoğraf çekerken birileri arkadaşımın yanına yaklaşp ona ismiyle hitap etmişler. Arkadaşımıza Cemaat evlerine gelmesi teklif edilmiş. Arkadaşımız korkup oradan uzaklaşmış. Akşam okula döndüğümüzde nöbetçi subaya durumu bildirdi ve başından geçen olayı komutanımıza anlattı. Komutanlarımız arkadaşımıza inanmayıp okuldan ayrılması gerektiğini söylediler. Fakat arkadaşımız okuldan ayrılmak istemeyince komutanlarımız arkadaşları Yüzbaşı M. G.’yi kurtarmak için bir oyun yaptılar. Bir gece herkes uyuduktan sonra Yüzbaşı M. C. ve Üsteğmen E. Ö. arkadaşımıza olayın istihbarata bildirildiğini, oradan askeri yetkililerin gelip olayı araştıracaklarını, okuldan ayrılmasının kendisi için daha iyi olacağını söylediler. Arkadaşımız ertesi sabah ailesini okula çağırdı ve okuldan ayrıldı. Şimdi merak ediyorum; komutanımız bu arkadaşımızı belirli bir zamanda belirli bir yere neden göndermişti? Bu bilgiyi Cemaatçilere kim sızdırdı? Cemaatçilerle ilişkisi var izlenimi yaratılarak O.D.’ye bir komplo kurulmuş olabilir mi? Arkadaşımız Cemaatçi olsa durumu nöbetçi subaya ve komutanlarımıza neden bildirsin? Bir subay amirinin arkasından bir öğrencisine istihbarata haber verildiğini, okuldan

ayrılmasının herkes için hayırlı olacağını neden söylersin?

Askeri okulda beş yıl eğitim gördüm. Askeri okulların en güzel yönü arkadaşlıklarıdır. Arkadaşlarınızı annenizden, babanızdan daha çok görürsünüz. Onlarla aynı karavanadan yemek yersiniz. Sizin kardeşiniz olmuşlardır. Arkadaşlarınızın yanında arkadaş gruplarınız da vardır. Hafta sonu izinlerinizi beraber geçirirsiniz. Beraber maç yaparsınız. Beraber dertleşirsiniz. Kısaca her şeyi beraber yaparsınız. Fakat son zamanlarda komutanlar okulda bu konuda da değişikliğe gittiler. Arkadaş grubuyla dolaşmaya “çete kurma” dediler. Diğer arkadaşlarınızı, devrelerinizi sevmiyor musunuz dediler. Askeri lise öğrencisi neden çete kursun? Askeri lise öğrencisi kim, çete kurmak kim? Çeteleri kanunsuzlar kurar. Neden korkuyorlar acaba?

Işıklar Askeri Hava Lisesi’nde 11 sınıfa başladık. Yemin törenini başarıyla icra ettiğimiz için komutanlarımız bize o günlük izin verdiler. Fakat okula döndüğümüzde öğrendik ki Namazgâh Parkı’nda kavga çıkmış ve iki arkadaşımız bacaklarından bıçaklanmıştı. Kavganın sebebi okulumuza ve Ata’mıza yapılan hakaretlerdi. Fakat bu arkadaşlarımız okuldan ayrılmak zorunda bırakıldılar.

Askeri öğrenciler askeri liseden mezun olduktan sonra Harp Okulları’na sınavsız geçerler. Fakat bizleri zorlu bir eğitim olan intibak eğitimi bekler. İntibak kampları aslında öğrencileri eleme yeridir. Oraya gelen öğrencilerin okulu ne kadar istedikleri ve sevdikleri ölçülür. Bir de temel askerlik eğitimi verilir. Fakat intibak eğitimleri bazı öğrenciler için çok zor geçer. Sebebi o öğrencinin okul sevmemesi ya da istememesi değil okulun subaylarının o öğrenciyi istememesidir. Ben de bunlardan biriyim. İntibak eğitiminde çok baskı yapıldı. Ayrılmam için sürekli eğitim yaptırdılar. Eğitimde bayıldım, su içmeyi bile çok gördüler bana. Vatansever, Atatürkçü askeri lise kökenli öğrencilere okuldan ayrılmaları için baskı uygulanıyor. Dört yıl boyunca evinde annesinin dizinin dibinde yatan, yasaklı dershanelerde eğitim gören kişiler Harp Okulları’na öğrenci olarak alınırken, dört ya da beş yıl askerlik görmüş, zorlu şartlarda yetişmiş askeri lise kökenli öğrencilere yıldırma politikası uygulanıyor. Ayrılırken de siviller kadar bu mesleğe istekli değilsiniz deniyor. Sivilden Harp

Okulu'na gelen öğrenciler barajın hemen üzerinde ya da puanı düşük kişiler oluyor. Bunlar hiçbir yer kazanamayıp "bari subay olalım" diyenler.

Ben Işıklar Askeri Lisesi'nde 10. sınıftayken Alev Coşkun'un bir kitabını onaylatmamaktan ceza aldım. Bu kitap, bana özel yapılan aramada çantamda bulundu. Evet, kitabı onaylatmamak benim suçumdur. Ama cezayı aldıktan sonraki veli toplantısında Komutanım Yüzbaşı M. C. babama, "Oğlun vatan kurtarmanın derdinde," diye bir laf söylemiş. Bu lafı duymak beni şaşırttı. Çünkü bir kurmay subayın vazifesi Türkiye Cumhuriyeti devletini iç ve dış tehditlerden korumak. Devlet ona bu vatani korusun, gerekirse şehit olsun diye maaş verip bir o kadar da yatırım yapıyor. Ulu Önder Atatürk askeri lise sıralarında vatanın sorunlarını düşünmüyormuydu? Ben böyle düşünen bir subayın vatanperver olmadığını, iç hizmet kanununu hiçe saydığını düşünürüm.

Askeri lisede yazılı kurallar dışında bir de gelenekler vardır; bunun en önemlisi ispiyon etmemektir. Kuleli Askeri Lisesi öğrencilik yıllarımda üst sınıflarımızdan baskı gördük fakat bir gün gidip de komutanlarımıza bu olayı anlatmadık. Kimseye bir şey söylemedik. Bir hata yaptıysak o hatayı bir şekilde ödedik ve bir daha tekrarlamadık. Fakat Işıklar Hava Lisesi'ne geçtiğimizde her şey gibi o kültür de kayboldu. İspiyonlama dönemi başladı. İspiyoncular her zaman baş tacı edildi. Komutanlar bu kişiler için hep iyi şeyler düşündüler. Askeri liselerde hiyerarşi vardır. Alt sınıf üst sınıfa saygı duyar; üst sınıf da alt sınıflarını sever, korur. Fakat ispiyonculuk kültürü doğunca ağabey-kardeş ilişkisi de kayboldu ve hiyerarşi bozuldu. Alt sınıflar üst sınıflarına saygı göstermeye başladılar. Bırakın saygıyı kapıda yol bile vermediler. Yani askeri lise kültürü yozlaştı.

Okulda her ay filo komutanımız bütün filoya öğüt vermek için mutlaka toplantı yapardı. Bir süre sonra bu toplantılarda Atatürk'ten örnekler verilmemeye başlandı. Atatürk'ün adı sanki yasaklı kelime gibi ağızlardan atıldı.

Işıklar Askeri Lisesi, Hava Kuvvetleri'ne devrolunca öğretmenlerimiz üniforma ve kuvvet değiştirdiler. Fakat aradan biraz zaman geçtikten sonra bazı öğretmenlerimiz okuldan sürüldü. Örneğin felsefe öğretmenimiz Üsteğmen Gürhan Al

Atatürkçü birisiydi. Yine Yüzbaşı Deniz Kurt bize “Nutuk’u okuyun!” diyen tek komutanımızdı. Bunlar gibi okulumuzdan gönderilen 15’e yakın öğretmen var.

10. sınıfta öğrenciyken hafta sonları ailelerimizle görüşmek için internet kafelere giderdik. Üsküdar’da “Renkler” isimli bir internet kafeye gitmeye başladık. Fakat bu internet kafede bir tuhafılık vardı. Burada Fethullah Gülen’in kitapları, Sızıntı dergisi ve benzer yayınlar satılıyordu. Bu durumu vatanseverliğinden emin olduğum ve daha sonra benim gibi okuldan ayrılmak zorunda olan bir arkadaşım ile paylaştım. O da benimle aynı görüşteydi. Bu durumu taburumuzun istihbarat subayı olan Binbaşı T. M.’ye bildirdik. Komutanımız bize teşekkür etti, kutladı. Bildiğim kadarıyla internet daha sonra okulumuz öğrencilerine yasaklandı. Belgelerimizi doldurduktan sonra ayrılma işlemlerim sona erdi. O mavi üniformayı çıkarırken ağlamaya başladım. Çünkü subay olmak, bu vatana o şekilde hizmet vermek benim en büyük hayalimdi.

Meclis’e verilen soru önergeleri

Alparslan Arısan, daha sonra iyi bir üniversiteye girmek için dershaneye yazıldı. Baba Arısan bir taraftan oğlunun okul tazminatını ödeyecek, diğer taraftan derslane ücreti ve yavrusuna cep harçlığı verecekti. Alparslan’a kendi durumundaki üç-beş arkadaşıyla beni tanıştırmasını önerdim. Her defasında yanında farklı biriyle geldi. Çocuklar doğal olarak korkuyordu. Nasıl korkmasınlar, koskoca Emniyet Müdürü Hanefi Avcı, gazeteciler Nedim Şener ve Ahmet Şık tutuklanmıştı. Odatv davası patlamış, Soner Yalçın, Barış Terkoğlu ve Barış Pehlivan ile beraber canım ablam Müyesser Yıldız “dijital terör”ün kurbanları arasında yerini almıştı... Dokunan yanıyordu yani... Ne değerli dostum İrfan Arısoy’a ne de gencecik delikanlısına kıymaya hakkım vardı. Elime geçen tüm dokümanları “günü geldiğinde yazılmak kaydı”yla bir kenara bırakıp yeniden Silivri yollarına düştüm. Bir yazarın ömrü boyunca yetiştiremeyeceği oranda anekdotları, belgeleri, sorumluluk gereği paylaşılması gereken yaşananları, notları toparlayıp, sıraya almaya çalışırken bu defa Alparslan’ın sınıf arkadaşlarından Yağız çaldı kapımı...

Yağız Aksakaloğlu, yürek güzelliği yüzüne yansımış aslan gibi bir delikanlı... Onu ilk gördüğümde Kuleli yıllarıma döndüm. Yağız'ın yüreği memleket kadar büyüktü... Çalmadık kapı bırakmamış, haksızlığa karşı büyük bir savaş başlatmıştı. Yağız sanal âlemde bir "blog" hazırlamış, bir de yasal dernek kurup uğradığı haksızlıkları dile getirmek için faaliyet yürütüyordu.

"Bu işler yalnız olmaz... Arkadaşlarını al gel," dedim önce. Her defasında değişik isimlerle geldi. Haklarını sadece basında değil siyasi platformlarda da arıyorlardı. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun danışmanlığını yapan bir Harbiyeli sayesinde ana muhalefet partisinin kapısını da çalmışlardı. 1981 mezunu Recep Güven, Harp Okulu'nda ve subaylık döneminde sosyal demokrat görüşe sahip bir ağabeyimizdi. Daha önce oluşturduğumuz hukukun icabına uyarak telefonla aradı. Konuyu TBMM'de gündeme getirmek için hazırlık yaptıklarını, katkılarını beklediğini ifade etti. Yağız ve arkadaşları Kara Harp Okulu'nda başarılarına geleni yazmışlardı. Oysa buzdağının görünen yüzüydü onlar... Küresel emperyalizmin ve Silivri mahkemelerinin hedef aldığı "Bahriyeliler" yoktu bu dosyada... Birkaç saat içinde biz-zat tanık olduğum birkaç hususu ekleyip faksla gönderdim. Ülke meselelerinde her daim duyarlı olan CHP İstanbul Milletvekili Umut Oran, TBMM'de Milli Savunma Bakanı'na yönelik soru önergeleri verdi. Oran'ın yönelttiği sorular şöyleydi:

– 21 Haziran 2013 tarihinde Harp Okulları'ndan çeşitli nedenlerle 2396 askeri öğrencinin ayrıldığı beyan edilmiştir. Bu sayının kaçını askeri lise kaynaklı öğrenciler oluşturmaktadır?

– 2013 yılı Haziran ayı itibariyle 4887 öğrencinin Harp Okulları'nda eğitim görmekte olduğu beyan edilmiştir. Bu öğrencilerin kaç askeri lise kaynaklıdır?

– Bu dönem içerisinde, askeri liselerde aldıkları çağdaş Atatürkçü eğitim anlayışı çerçevesinde, kendisini geliştiren, Atatürk'ü tanımaya ve anlamaya yönelik kitaplar okuyan, okullarına Atatürk konusunda konferanslar vermesi için konunun uzmanı aydınlarımızı çağırarak askeri liseli öğrencilerin, yönetim ya da öğrenciler arasına sokulan muhbirler tarafından fişlendiği, Harp Okulları'na geldiklerinde de mobbing faaliyetleriyle ayrılmaya zorlandıkları doğru mudur?

– Askeri okullarda özellikle sorgulayıcı, zeki ve araştırmacı, bir o kadar da liderlik özelliği olan öğrencilerin özellikle seçilerek sistemden uzaklaştırılması normal midir?

– 2006-2013 yılları arasında Harp Okulları'na sivil kaynaktan kabul edilen öğrencilerden üniversite giriş sınavlarından en düşük puan almış olanların, yıllar itibarıyla puanları nelerdir? Başarılı öğrencilerin Harp Okulları'nı tercih etmesi için ne tür tedbirlerin alınması düşünülmektedir?

– 2008-2009-2010-2011 yıllarında Deniz Lisesi ve Deniz Harp Okulu sınavları için müracaat eden adayların evlerine CD'ler gönderildiği ve bu okullarda okuyan öğrencilerin ahlaksız ve homoseksüel olduğuna ilişkin görüntülerin bu CD'lerde yer aldığı iddia edilmektedir. Deniz Harp Okulu ve Deniz Lisesi'nde öğrenim görmekte olan öğrencilerin de ev adreslerine aynı şekilde CD'ler gönderilerek ailelere çocuklarını okuldan almalarının önerildiği iddia edilmektedir.

a- Söz konusu öğrencilerin isim ve adresleri kimler tarafından ele geçirilerek böyle bir suç işlendiği araştırılmış mıdır?

b- Bu itibar infazına karşın Milli Savunma Bakanlığı herhangi bir hukuki işlemde bulunmuş mudur?

c- Bu sebeplerden dolayı Deniz Lisesi ve Deniz Harp Okulu'ndan kaç öğrenci atılmış veya kendi isteğiyle ayrılmıştır?

– Yine bu okullarda, bazı öğrencilerin bilgisayarlarına porno görüntüler yüklenmiş midir? Yüklendiyse bunu yapan personel hakkında ilgili bilirkişi raporları ışığında işlem yapılmış mıdır?

– 2013 yılı içinde askeri liselerin:

d- Son sınıflarında kaç öğrencinin okullarından ilişkileri kesilmiştir?

e- Bunlardan kaç sağlık sebepleriyle ayrılmıştır?

f- Bundan önceki yıllarda birkaç öğrenciyle sınırlı kalan sağlıktan Harp Okulu'na geçememe durumunun bu yıl itibarıyla toplam 60 sayısını bulması tesadüf müdür?

g- Harp Okulları intibak kampındaki mobbing iddialarını engellemek için bu yıl ayrılması gereken öğrenciler askeri liseden sağlık bahanesiyle mi tasfiye edilmiştir?

h- Okuldan ilişik kesme durumuna rağmen bu öğrencilere diplomaları verilmiş midir?

i- Diplomalar verildiyse son sınavlara giremeyen öğrencilere mevzuatta böyle bir hak tanınmakta mıdır?

j- Diplomalar verilmediyse mezun olmalarına az bir zaman kala diplomalarını alamayan askeri liselerde beş yıl okumuş bu öğrencilere haksızlık yapılmamış mıdır?

– Hava Lisesi 2010 mezunu 159 öğrenciden şu an Hava Harp Okulu üçüncü sınıfta okuyan yaklaşık 70 öğrenci kalmıştır. Sivil kaynaktan gelen öğrencilerle beraber üçüncü sınıf devre toplam 200 kişi bulunmaktadır. Askeri lise kaynaklı yüzde 35 öğrencinin okulda kaldığı görülmektedir. 2010 mezunu aynı devrenin Harp Okulu'na giden öğrencilerinden birinci sınıftan ikinci sınıfa geçerken beş kişi devre kaybetmiş, dördünü askeri lise kaynaklı öğrenci oluşturmuştur ve devre kaybettirilen askeri lise kaynaklı öğrenciler yüzde 80 oranında olmuştur. İkinci sınıftan üçüncü sınıfa geçerken toplam 20 askeri öğrenci devre kaybetmiş, bunların 18'ini askeri lise kaynaklı öğrenci oluşturmuştur ve devre kaybettirilen askeri lise kaynaklı öğrencilerin oranı yüzde 56 olmuştur. Görüldüğü üzere askeri lise kaynaklı öğrenciler başarısız gösterilmiştir. Halbuki bu öğrenciler askeri lisede eğitim almış, başarılı öğrencilerdir.

a- Bu durum kasıtlı mı yapılmaktadır?

b- Bu durumun sebebi nedir?

– 2010 yılında Deniz Harp Okulu'nda Deniz Lisesi'nden mezun öğrencilere ilişkin *Akit*, *Yeni Şafak* vb. gazetelerle çeşitli internet sitelerinde, öğrencilerin isimleri verilerek eşcinsel oldukları haberi yayınlanmıştır. Bu haber üzerine soruşturma açılmış, öğrencilerin ifadeleri alınmış ve muayeneleri yapılmıştır. Söz konusu öğrenciler temize çıkmalarına rağmen okulda çeşitli sebeplerle cezalandırılmaya başlanmış, disiplin kuruluyla uzaklaştırılmalarının yanında bu iftiralarla kurtulabilmek için kendi isteğiyle ayrılanlar olmuştur. Adı geçen gazeteler ve internet siteleriyle ilgili hukuki bir işlem yapılmış mıdır?

– Askeri liselerden ayrılan öğrencilerin bir ortak noktası da dar gelirli ailelerden gelmeleridir. Normalde dört yıl askeri lise okuyan bir öğrencinin ayrıldığında ödemek zorunda olduğu tazminat 40.000 TL iken ayrılan öğrencilerin yoğun çabaları sonucu 2010 yılı Haziran ayında ve 2012 Temmuz ayında askeri öğrencilerin tazminatlarında indirimle gidilmiş ve bu rakam 15.000'e kadar düşmüştür. Tazminatlarını indirimsiz bir şekilde ödeyenlerin indirimden yararlanamamasıyla büyük bir mağduriyet ortaya çıkmıştır. Yani kredi çekerek ya da borç alarak devlete olan borcunu bir an önce ödeyen bir mağdur askeri öğrenci, çıkan indirim yasalarından yararlanamamıştır. Çektikleri kredileri halen ödemektedirler. Açıkça büyük bir adaletsizlik yapılmıştır. Borçlanarak tazminatını ödemiş görünen bazı mağdur askeri öğrencilerin hakları yenmiştir. Ayrılan öğrencilerin tazminatlarını ödeme konusunda çok zorluk yaşadıkları görülmektedir.

a- Bu öğrenciler nasıl kendi isteğiyle okuldan ayrılmış olabilir?

b- Bu bilgiler Harp Okulları'nda sistematik bir şekilde askeri lise kaynaklı Harbiyelilere mobbing yapıldığına dair kanıt oluşturmaz mı?

– Kara Harp Okulu'nda 2012 yılında ikinci sınıf öğrencilerine sağlık kontrolü yapılmış ve 11 Harbiyeliye D kodu verilerek askerlik yapamaz raporu verilmiştir. D kodu verilen öğrencilerin yedisi askeri lise çıkışlıdır. Kara Harp Okulu 2011-2012 yılında ikinci sınıfta 1/8 oranında bulunan askeri lise çıkışlı öğrencilerin 7/11 oranında D kodu alarak askerlik yapamaz raporu alması oranlara terstir. Ayrıca D kodu alan bu öğrenciler üçüncü sınıf Mart ayına kadar okulda bekletilmiş; daha sonra çıkan kararla okuldan ilişkileri kesilmiştir. Arada geçen süreyi boşuna kaybeden bu askeri öğrencilere bir mağduriyet daha yaşatılmıştır. Sağlık kontrollerinde B kodu alarak yardımcı sınıf yapılan öğrencilerin çoğu askeri lise çıkışlı olanlardır. Bu da göstermektedir ki zaten az sayıda bulunan askeri lise kaynaklı öğrencilerin çoğu B kodu alarak yardımcı sınıf yapmıştır.

a- Açıkça askeri lise çıkışlı öğrencilere ayrımcılık mı yapılmaktadır?

b- Bu öğrencilerin kurmay subay olmalarından mı çekinilmektedir?

c- 2006-2013 arası sağıktan B ve D kodu alan Harbiyelilerin sayısı kaçtır ve kaç askeri lise mezunudur?

d- Bu Harbiyeliler askeri liselere girerken ve Harp Okulu'na başlarken sağık kontrolünden geçirilmiş değıl midirler?

– Kara Harp Okulu'nda “liderlik puanı” akademik ortalamanın yüzde kırkını oluşturmaktadır. Dört yıl askeri lisede okumuş Harbiyelilerin büyük çoğunluğu en düşük not olan DD alırken sivil liselerden gelen Harbiyelilerin büyük çoğunluğu ise en yüksek not olan AA almaktadır.

1- Bu durumun sebebi nedir?

2- Askeri lise çıkışlı öğrencilere negatif ayrımcılık yapıldığı doğru mudur?

3- Askeri lise çıkışlı öğrencilere gerekli eğitimler verilmiş ise askeri lise komutanlarına gereken cezai işlemler uygulanmış mıdır?

4- Kara Harp Okulu'nda sayısal ağırlıklı eğitim verilmektedir. Yeni getirilen Uluslararası İlişkiler, Kamu Yönetimi vb. bölümler Harp Okulu'na gelecek liselerde sayısal ağırlıklı eğitim görmeyen İmam Hatipli öğrenciler için bir ön hazırlık mıdır?

5- Son on yılda Harp Okulları'ndan toplam 1764 öğrenci ayrılırken 2007'den sonra ayrılanların oranının 1439 kişiyle yüzde 81,5 olduğu Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz tarafından açıklanmıştır. 2007 yılından sonra özellikle 2009 yılında ayrılan askeri lise çıkışlı öğrencilerin yaklaşık 350-400 kişi olması sebebiyle medyaya yansıyan haberlerde bazı öğrencileri yıldırma için “Şok Mangaları” kurulduğundan söz edilmektedir. “Şok mangası”nın askeri lise mezunu öğrencileri kapsadığı ve bu öğrencilere okuduğu Harp Okulları'ndan ayrılmaları için bazı komutanlarca mobbing yapıldığı iddia edilmektedir. Tüm bu bilgiler ışığında, özellikle Kara Harp Okulu'ndan son on yılda 1356 kişinin ilişkisinin kesilmesi,

bu okullarda yaşanan insanlıkdışı muameleler, ayrımcılıklar ve mobbing iddialarını kuvvetlendirmektedir.

Harp Okulları'nda askeri lise kaynaklı öğrencilere mobbing yapıldığı doğru mudur?

– 2012 yılında askeri liselerden FYO hakkı kazanan öğrencilere mülakat sınavı yapıp “Şuradaki dağın ismi nedir?” gibi alakasız soruları cevaplayamayan ama üniversite sınavlarını başarıyla tamamlayıp yüksek puan alan öğrencilerin birçoğunun elendiği doğru mudur?

1- Bu mülakatları yapan sorumlu komutanların kimliklerini sakladıkları doğru mudur?

2- Bu mülakatları yapan komutanlar kimdir?

3- Mülakattan elenip Kara Harp Okulu intibak kampına katılan kaç öğrenci halen Harp Okulu'na devam etmektedir?

4- Kara Harp Okulu'nda, askeri lise mezunu Harbiyelilerin İngilizce düzeyleri iyi olduğu için A kodu, sivil lise çıkışlı Harbiyelilerin ise daha kötü olan C kodu aldığı bilinmektedir. Kredileri aynı olan bu dersleri alan Harbiyelilerden C kodu olanlar yüksek notlarla geçerken A kodlu öğrenciler düşük notlarla geçmekte ve akademi ortalama askeri lise çıkışlı öğrenciler için olumsuz etkilenmektedir. Bu eşitsizliğin giderilmesi için düzenleme yapılacak mıdır?

Askeri liselere alınan zeki ve çalışkan öğrenciler, bu okulları başarıyla tamamlamalarına rağmen;

1- Harp Okulları'nda sivil lise çıkışlı Harbiyelilere göre orana vurulduğunda, neden askeri lise çıkışlı Harbiyeliler daha çok devre kaybetmekte ve derslerde başarısız olmaktadır?

2- Askeri lise çıkışlı birçok Harbiyeliyi yıldırma politikası olarak devre kaybettirildiği doğru mudur?

3- 2006-2013 yılları arası Harp Okulları'na askeri liselerden kaç, sivil liselerden kaç öğrenci girmiştir?

4- Bu yıllarda Harp Okulları'na giren askeri lise ve sivil lise kaynaklı öğrencilerin devre kaybedenlerinin ve okulla ilişkisi kesilenlerinin yüzdeleri ayrı ayrı kaçtır?

5- 2006-2013 yılları arası bütünleme sınavına kalan ve dev-

re kaybeden askeri lise çıkışlı öğrenci sayısı ve sivil lise çıkışlı askeri öğrenci sayısı kaçtır?

6- Bu yıllar arasında Harp Okulları'nda kaç askeri lise kaynaklı öğrenci ve kaç sivil lise kaynaklı öğrenci mezun olmuştur?

Harp Okulları'nda, eğitim notlarının belirlenmesi için uygulama sınavlarının yanında uygulanan çoktan seçmeli sınavlarda bazı sivil lise çıkışlı Harbiyelilere ve bazı bölüklere bölük komutanları tarafından soruların sınav öncesinden verildiğine dair Kara Harp Okulu'ndan duyurular alınmaktadır.

Mesleki değerler, görev ve motivasyon, sevk ve idare başlıkları altında Harbiyelilere verilen liderlik notları takım komutanları ve bölük komutanları tarafından belirlenmektedir.

Bu kapsamda;

1- Bu duyurular doğrultusunda Kara Harp Okulu (KHO) bünyesinde bahsi geçen sınavlarda doldurulan optik formlar herhangi bir soru verilme olayına veya kopya olayına yönelik gerekli teknik incelemelerden geçirilmiş midir?

2- Geçirilmişse bile bu şüpheli durumların tamamen giderilmesi için bu incelemenin bağımsız kuruluşlar tarafından da yapılması gerekmez mi?

3- Bölük komutanları ve takım komutanları, bu ölçme ve değerlendirme faaliyetlerinin sağlıklı yürütülmesi için resmi olarak herhangi bir pedagojik eğitime tabi tutulmuşlar mıdır?

4- Tutulmuşlarsa bile bölük ve takım komutanlarının bahsi geçen özelliğe sahip olan değerlendirmeleri yapacak akademik yeterlilikleri var mıdır?

5- Varsa bile hangi akademik kriterlere göre liyakatleri belirlenmiştir?

- 2012 yılında, Kara Harp Okulu'na akademisyen yetiştirilmek amacıyla yurtdışına gönderilen Kara Harp Okulu mezunu subayların kaç askeri lise çıkışlı, kaç sivil lise çıkışlıdır? Bu kişilerin rütbelerine göre dağılımı nedir?

- Söz konusu subaylardan sivil lise çıkışlı olanların İngilizce yeterlilik seviyeleri askeri lise çıkışlı olanlara nazaran ne düzeydedir?

– Ayrıca sivil lise çıkışlı olanların İngilizce yeterlilikleri nasıl bir derecelendirmeye tabi tutularak saptanmıştır?

Yaşayanların kaleminden

Aşağıda, askeri okullarda neler yaşadığını isimleriyle birlikte yazan sevgili kardeşlerimin beyanlarına yer verdim. İsimleri açıkça yazmaya gerek duymadım. Yazılanlara olabildiğince az müdahale edip düzelterek vaziyeti okuyucularımızla paylaşmak istedim.

Maltepe Askeri Lisesi’nden iyi bir dereceyle 2007 yılında mezun oldum. Aynı yıl Kara Harp Okulu Dumlupınar Taburu 8. Bölük bünyesinde askeri öğrencilik hayatım daha farklı bir boyut kazanmıştı. Artık bir Harbiyeli’ydim. Askeri lise dönemime göre sorumluluklarımın daha da arttığının farkındaydım. Dumlupınar Taburu’nda yaşadığım iki yıl boyunca hak etmediğim uygulamalara maruz kalmadım. Aldığım cezalar ve ödüller adalet ve eşitlik olguları dışında gerçekleşmişti. Sekiz yıllık askeri öğrencilik hayatımın altıncı yılında kendimi geleceğin subayı olarak görebiliyordum.

Harp Okulu ikinci sınıfın sonunda yapılan bölüm yerleştirmeleri sonucunda bölükler değişmiş ve ben Malazgirt Taburu 22. Bölük’e yerleştirilmiştim. Böylece her dakikası, hatta her saniyesi zehir gibi geçecek günler başlamış oldu.

Tüm okul tarafından adı bilinen Jandarma Üsteğmen Ö. Ö.’nün askeri disiplin ve insan hakları çerçevesinde hiçbir mantıklı açıklaması olmayan yıldırma faaliyetleri yüzünden birçok öğrencinin ayrılmak zorunda kaldığı ve birçoğunun atılmaya kadar sürüklendiği aşikârdır.

Erkek öğrenci kaynağını 2008 yılına kadar tamamen askeri liselerden sağlayan Harp Okulu’na bu yıldan itibaren abartılı bir şekilde sivil alım gerçekleştirilmiştir. Sivilden alınan öğrencilerin çoğunun aynı dershanelerden ve yurtlardan paket halinde alınmış olması, askeri lise kaynaklı arkadaşların yıpratılmaya çalışılması ve çoğunun henüz intibak kampında ayrılmak zorunda kalması, sivil kaynaklı öğrencilerin bu süreçte özellikle korunması insanın aklına ister istemez Kara Harp Okulu’nda çok köklü ve amaçlı bir Cemaat yapılanmasının gerçekleştiği düşüncesini getiriyordu.

Sistemin asıl kurtları cengâver üsteğmenler ve yüzbaşılar ekibi, özellikle Malazgirt ve Sakarya taburlarında baskılarını yoğun bir şekilde arttırmışlardı. Önünü alamadığım şekilde disiplin puanım düşürülmüş, elim kolum bağlı, bir ihtimal mezun olabilirim ümidiyle, bu zulmü, Harp Okulu'ndaki askeri lise katliamını üzülererek izliyordum. Yedi yıldır yetiştirdiği öğrencisini acımadan yok etmeye çalışan Cemaat subayları, kendi saflarında gördükleri öğrencilerle çok samimi pozlar verebiliyorlardı.

Sınav sorularına ulaşabilen bu Cemaat ekibi ölçme değerlendirmeye de yerleştirdikleri kendi adamlarıyla, istedikleri öğrencilerin cevap kâğıtlarıyla oynayabiliyorlardı. Üçüncü sınıfın sonlarına doğru her şeyden artık emindim. Aklımda en ufak bir soru işareti dahi kalmamıştı. Kendi sistemini Kara Harp Okulu'na yerleştirmiş olan Cemaat yapılanması, ele geçiremeyecekleri çocuklar öncelikli olmak üzere kendilerine verilen eritme görevini başarıyla yerine getiriyorlardı.

Kendilerini artık çok fazla saklama ihtiyacı hissetmiyorlardı. Güvende olduklarını, korunduklarını biliyorlardı. Kime güvenip durumu nasıl açıklasam bilemiyordum. Ayrıca bu kadar açık olan bir durumun öğrenciler arasında da bir hareketlenmeye sebep olmaması canımı sıkıyordu. Koskoca Kara Harp Okulu Atatürkçülük vizyonunu kaybediyor ve Harbiyeliler bu sürece akıl almaz şekilde sessiz kalıyordu.

Üçüncü sınıfın sonuna gelindiğinde puanım eksi 50 olmuştu. Yaz tatilinde ablamın düğününün ortasında beni arayıp acilen okula gelmemi istediler. Hizmete tamamen aykırı olan bu durumda tek bir amaçları vardı. Beni, kendi düğünümüzde dahi huzursuz ve mutsuz kılmaktı.

Sokakta görsem yüzüne bakmayacağım vasıfsız insanların oyuncağı olmuştum. Üsteğmen S. E., Üsteğmen M. K., Üsteğmen Ö. Ö., Üsteğmen H. A. başta olmak üzere birçok subay, birileri tarafından ya da kendi aralarındaki Cemaat hiyerarşisine göre emir komuta ediyor, düşünme yetisini kaybetmiş, beyni tamamen yıkanmış bu subaylar robottan farksız bir şekilde fişlenen öğrencilere ceza vermek, görev vermek, acı çektirmek için ortalıkta dolaşıyorlardı.

Şubat 2011'de okulla olan ilişkim kesildi. Onlar amaçlarına ulaşmışlardı. Bir şekilde birilerine vermiş oldukları sözü

yerine getirmişlerdi. Benim merak ettiğim bir husus ise şudur:

Disiplin kurulunda okul komutanı F. G. ve kurmaylarına bir saati aşkın bir konuşma yaptım. Aklımdaki her şeyi onlara anlattım ve ilgiyle dinlediler ya da öyle gözüksüler. Okul komutanı söylediğim her şeyin teker teker soruşturulacağını ve adaletin kesinlikle yerine getirileceğini söylemişti. İsmi verdiğim öğrencilere ve subaylara o gece tek bir soru dahi sorulmadı. Ertesi gün sabah apar topar tekrar kurula götürüldüm ve gözlerimin içine baka baka söylenen yalan kararı dinledim. Yapılan soruşturma sonucunda söylediklerimi destekleyen en küçük bir bulguya dahi rastlamamışlar. Neyi ve kimi sorguladılar? O kurulda söylediklerimden sonra eğer rahat rahat uyuyabildilerse ve ben atıldıktan sonra dahi hiçbir şey yapmadıysa, ki yapmadılar, tarihe vatan haini olarak geçeceklerdir.

Ben Kuleli Askeri Lisesi'nden 2010 yılında 100 üzerinden 98 disiplin notuyla mezun oldum. Ders başarı sıralamam da orta düzeydeydi. Askeri lise arkadaşlarıma lisede okurken sorsalar, bu çocuk Harp Okulu'nda ayrılır mı diye, verecekleri yanıt kesinlikle hayır olurdu. Nitekim ben de Harp Okulu'na giderken ayrılmak şöyle dursun ileride kurmay subay olmanın hayallerini kuruyordum. Fakat bu hayali kuran ben sözde "kendi isteğimle" 2011 yılında birinci sınıf sonundaki kampta ayrıldım. Fakat ben bu kampta olanları anlatmadan önce Harp Okulu'na girişte yapılan intibak kampına değinmek istiyorum.

İntibak kampının öncesinde her askeri lise öğrencisinde olduğu gibi bende de büyük bir heyecan vardı. Kulaktan dolma bilgilerle intibak kampına geliyorduk hepimiz. Bu bilgiler çoğunlukla "şok mangaları"yla ilgiliydi tabii ki. Bu da bizi heyecanın yanında, büyük bir strese sokuyordu. Kara Harp Okulu'nun kapısında bizi iki subay karşılıyor; bize apolet numaramızı ve hangi tabura katılacağımızı söylüyordu. Benim 1. Tabur'a yani Anafartalar Taburu'na katılmam gerekiyordu. Söylentilerin aksine bizi sürünerek değil, otobüslerle taburu-

muza bıraktılar. Böylece kıyafetlerimizi de aldıktan sonra intibak başlamış oldu. Bölük komutanımız bizim taburun eğitimlerini güneşte değil, bina içinde yapmamızı emrettiğinde hepimiz şaşırmış ve sevinmiştik. Fakat bu sevinç fazla uzun sürmedi. Çünkü hepimizi, ancak bizi alabilen küçük bir amfiye soktular. Bu amfinin iki kanatlı ve küçük penceresinden başka hava alabilecek bir yeri yoktu. Bu amfi içerisinde “şok mangası” dediğimiz ve subaylar tarafından istenmeyen (istememe sebepleri belli değil) öğrenciler sürünüyor, koşuyor, sınav vaziyetinde ve düşünme pozisyonu dediğimiz, eller çenede, dirsekler ve ayaklar yerde, yere paralel şekilde duruyordu. “Şok mangası”ndaki arkadaşlarımız saatlerce bu tarz eğitimlere (eğitimden çok işkence de diyebiliriz) maruz kalırken biz de saatlerce esas duruşta kıpırdamadan bekliyorduk. İçinde bulunduğumuz amfinin penceresi küçük olduğundan havalandırmaları açıyorlardı. Fakat anlamadığımız şekilde bu havalandırmalardan sıcak hava geliyordu. Bu sözde eğitimlerin verdiği sıcaklık ve sayımızın 100’ü bulması; Ankara’nın ağustos sıcaklığını saymıyorum; küçücük amfinin içindeki sıcaklığın 45-50’li dereceleri bulmasına neden oluyordu. Bu sıcaklık ve amfinin içindeki havasızlık, bize reva görülen işkencelere dayanmamızı bir hayli zorlaştırıyordu. Daha önce söylediklerimden de anlaşılacağı gibi ben “şok mangası”nda değildim ve sadece saatlerce esas duruşta bekliyordum öylece. Fakat en yakın arkadaşlarım “şok mangası”ndaydı ve onlara yapılan eziyetlere seyirci olmak bana çok daha güç geliyordu. Daha sonradan anlayacağım şeyi o zamanlar bilmiyordum. Meğerse “şok mangası”nda olmak, bu olanlara seyirci olmaktan ve ne zaman sıra bize gelecek korkusundan daha iyiymiş. Sıra diyorum, çünkü bu eğitimlerin üçüncü gününde “şok mangası”ndaki çoğu arkadaşımız bu işkencelerden kurtulmak amacıyla ayrılmak zorunda kalmıştı. Fakat bu ayrılmalara rağmen “şok mangası”nda bulunan kişi sayısı hiç azalmıyor, sürekli sabit kalıyordu. Çünkü ayrılanların yerine yenileri alınıyordu bu mangaya.

Sonunda sivil kaynaklı Harbiyeli adayları gelmişti. Fakat onlarla çok nadir zamanlar dışında bir araya gelemiyorduk. Onlar amfinin dışında daha ferah bir yerde veya sınıflarda otururken, bizler yani askeri lise kaynaklılar amfide bu

işkencelere maruz kalmaya devam ediyorduk. Bir araya geldiğimiz nadir zamanların birinde şu olayı öğrendik onlardan. Biz içeride sözde eğitim yaparken gelen bağrıışmalar (genelde başımızdaki subaylar “şok mangası”ndakileri bezdirmek için bağırırlar ve yüksek seslerle azarlarlar), sivil kaynaklı arkadaşları ürkütmüş; fakat onların başındaki subay onlara korkmamaları gerektiğini, bunun sadece bir eğitim olduğunu nazik bir şekilde ifade etmiş. Bizler gece ikiye üçe kadar sözde eğitim yaparken (“şok mangası”ndaki arkadaşlar maksimum bir saat uyuyabilirlerdi), sivil kaynaklı arkadaşlar erkenden yatmış olurlardı. İşte bize dokunan bu büyük ayrımcılıktı. Olup bitenlere gözümü yummak istemiyordum. Bu yüzden psikolojik olarak patlama eşiğindeydim. Nitekim öyle oldu. Beşinci gün ailemi aradım ve ayrılmak istediğimi söyledim. Fakat ailem maddi durumlarını bahane ederek ayrılmamı istemediler. Çünkü ayrılmam halinde yüklü miktarda tazminat ödeme yükümlülüğümüz vardı. Eniştemin bizim bölümü arayıp benimle konuşmak istemesi sonucunda takım komutanımıza ayrılma niyetimi söylemek zorunda kaldım. O da bana okulun farklı olduğunu ve böyle sürüp gitmeyeceğini söyledi. Evet, belki okulda bu kadar ağır fiziksel işkence yapılmıyordu ama ciddi bir psikolojik işkence sürekli devam ediyordu. Neyse, intibaka dönecek olursak, ben yarama tuz basıyormuş gibi devam ettim. Devam etmemin en büyük sebebi de ailem ve subay olabileceğime olan inancımın hâlâ devam ediyor olmasıydı.

İntibak eğitiminin ikinci bölümünde İzmir Menteş’e gidiyor ve beş hafta orada eğitim görüyorduk. Bizim bölümde “şok mangası”nda olmayan askeri liseliler diğer bölüklere nazaran daha rahattı. Fakat “şok mangası”ndakiler sürekli artan dozda fiziksel ve psikolojik baskılara maruz kalıyorlardı. Tekrar hatırlatmakta fayda görüyorum. İzmir’de çoğu eğitimi sivil kaynaklı Harbiye adaylarıyla yaparken, “şok mangası”nda hâlâ sadece askeri liseliler bulunmaktaydı. Askeri lise kaynaklı arkadaşlarımızın ayrılmaları devam ediyordu. Yine de “şok mangası”nda bulunanların sayısı gidenlerin yerine yenisi alınarak sabit tutuluyordu. İzmir’de geçen beş haftanın sonuna gelirsek askeri liselilere büyük bir kıyım yapılmış ve çok büyük oranlarda ayrılmalar olmuştu.

Sonunda Harbiyeli olmuştum. Ata'mızın okuduğu okulda ben de bir öğrenciydim artık. Bu benim için büyük bir şerefti. Okula başlarken taburum değişmiş ve Sakarya Taburu'na geçmiştim. Tabur değişimi sırasında bize yanlışlıkla askeri liseden gelen kişisel dosyalarımız verilmişti. On dakikalığına da olsa onlar elimizdeydi. Ben de hemen açıp hakkımda yazılan notlara baktım. Askeri lisedeki tabur ve bölük komutanım, benim hakkımda hep güzel şeyler yazmışlardı. Askeri ve ahlaki konularda hep yüksek notlar verilmişti. Aslında bu benim için sürpriz olmamıştı. Çünkü askeri lisede tabur komutanımız ben dahil beş arkadaşımızla yemek yerken bana ileride kurmay subay olacağımı söylemişti. Ben de bu hayalle yanıp tutuşuyordum zaten.

Yıl içine dönecek olursak sınıfımızda on civarında askeri lise kaynaklı Harbiyeli vardı. Geriye kalan 20 kişi sivil kaynaklıydı. Genelde bütün sınıflarda oranlar böyleydi. Sınıfımızda askeri lise kaynaklı iki arkadaş intibakta başka taburda "şok mangası"ndaymış ve onlara yapılan eziyetler tahmin edilebileceği gibi birinci sınıfta da devam ediyordu. Bir yıl boyunca sürekli disiplin cezası aldılar. Sürekli hakarete uğradılar. Cezaları yüzünden hafta sonları nadiren çarşı iznine çıkabiliyorlardı. Aslında o iki arkadaş bu cezaları hak edecek hiçbir şey yapmıyordu. Sınıftaki askeri liseliler en küçük suçta ceza alırken, sivil kaynaklılara müsamaha gösteriliyordu. Bu ayrımcılık yıl boyunca sürdü ve üst sınıflardan da gördüğümüz kadarıyla bu durum ikinci veya üçüncü sınıfta da değişmiyordu. Dördüncü sınıflar hakkında herhangi bir çıkarımda bulunamıyorum çünkü onların döneminde sivil den öğrenci alınmamıştı. Yıl boyunca en ağır görevler hep bizlere verildi. Eğitimlerde hep sınavlara biz tabi tutulup bu sınavlardan geçemezsek ceza alan hep biz olduk. Ben güç bela hep arkalara saklanarak ve kendime çok dikkat ederek hiç ceza almadan, 120 üzerinden 120 disiplin notuyla birinci sınıfı bitirdim. Ama hep bize yapılan bu ayrımcılığın acısını içimde taşıdım.

Okuldayken bunların neden yapıldığına dair çıkarımda bulunmak çok zorlaşıyor. Çünkü her gün o kadar dolu geçiyordu ki düşünecek vakit dahi bulamıyorduk. Ayrıca okulda askeri liseli arkadaşlarla bu konuları konuşamıyorduk.

Çünkü herkeste her an subaylara ispiyonlanabiliriz korku vardı. Ama okuldan ayrılınca olayların hepsine dışarıdan bakınca, ortada sistemli bir sindirme, yıldırma ve sistem dışına itme çabası olduğunu rahatlıkla görebiliyoruz.

Başka çarpıcı bir noktaya değinmek istiyorum. Şu anda Kara Harp Okulu'na giriş puanlarına bakacak olursak, puanların kaliteli bir üniversitenin puanının çok çok aşağısında olduğunu görürüz. Bunun sebebini sorguladığımız zaman şöyle bir çıkarıma ulaşmak çok zor olmaz aslında: Puanlar düşük tutularak daha çok öğrenci mülakatlara çağrılıyor ve mülakatlara gelen öğrencilerden de istenilen, yani kendi ideolojilerine uygun öğrenciler seçiliyor. Bu ideoloji ne diye sorarsanız ben kendimi Atatürk ilke ve devrimlerini benimsemiş ve her zaman her yerde bunları savunabilecek biri olarak tanımlıyorum. Ben sistem dışına itilmek istendiğime göre demek ki benim gibi olmayanlar alınmak isteniyor diye düşünmemek elde değil. Tabii bu çıkarıma varmak için sadece kendimi ele almam yanlış; fakat diğer ayrılmak zorunda kalan arkadaşlarıma da baktığım zaman, onların da kendilerini benim gibi tanımladığını görüyorum. Bu da benim savımı güçlendiriyor. Fakat bu demek değil ki okulda bu özelliklere sahip hiç kimse kalmadı. Kaldı; fakat sayı olarak çok ama çok azlar, bundan eminim.

Düşük puanla alınma konusuna dönecek olursak... Harp Okulu'nda verilen mühendislik dersleri düşük puanla alınmış öğrencileri zorluyor ve onların bir üst sınıfa geçmesini engelliyordu. Ama bunun da çaresi bulunmuştu. Okulda sınavlardan önce hocalar el altından sınav sorularını veriyordu. Tabii soruların verilmesi büyük çoğunluğu oluşturan sivil kaynaklılarla sınırlı kalamıyordu. Bu sorular bize de ulaşüyordu. Biz de o zaman sorgusuz sualsiz öğrenci psikolojisiyle bu sorulara dört elle sarılıyorduk. Bunun sonucunda hem askeri lise kaynaklıların hem de sivil kaynaklıların not ortalaması yüksek çıkıyordu. Bu da okuldaki subayların işine gelmiyordu. Çünkü sadece sivil kaynaklıların notları yüksek çıkmalı ve onlar başarılı olmalıydı. Bu durum şöyle çözülüyordu. Her dönem sonunda takım komutanları tarafından her öğrenciye liderlik notları adı altında not veriliyordu. Her dönem sivil kaynaklı öğrencilerin notları en yüksek not olan

AA olurken, askeri lise kaynaklı öğrencilerin notları en düşük not olan DD oluyordu. Bu da bizim Harp Okulu'nu bitirme sıramızı doğrudan etkiliyordu. Harp Okulu'nu bitirme sıramız da ileride kurmay subaylık için gireceğimiz sınavlarda doğrudan etkili oluyordu. Yani askeri lise kaynaklı öğrencilerin kurmay subay olamaması için daha bu günden önleri kesilmeye çalışılıyordu.

Gelelim benim “şok mangası”na alınış ve ayrılış hikâyeme. Harp Okulu'nun birinci sınıfını, yani Ankara'da olan kısmını başarıyla bitirmiştım. Ama eğitim yılı daha bitmemişti. Çünkü daha İzmir Menteş'te yapılan ve beş hafta süren kampımız vardı. Yaz tatili bittikten sonra bu kampa katıldım. Kampa katıldığımız zaman yıl içindeki üç takım komutanımızdan birinin değiştiğini gördük; giden subayın yerine bir tane teğmen gelmişti. Bu teğmen o kadar iyi bir adamdı ki o kampta geçirdiğim üç hafta içinde Harp Okulu'ndaki diğer subaylarla uzaktan yakından alakası olmadığını gördüm. Bize hep çok iyi davrandı. Daha sonradan öğrendiğime göre Harp Okulu'ndaki birinci senesini doldurduğu gibi hemen başka bir birliğe tayin edilmiş. Bu teğmen ilk bir hafta içerisinde bizim başımızda bulunan tek komutandı ve birinci hafta bölükte “şok mangası” diye bir şey yoktu. İkinci haftaya girdiğimiz zaman başımıza diğer takım komutanımız geldi. Şimdi kendisine subaylık gibi şanlı bir mesleği yakıştıramadığım bu adam bir yıl boyunca askeri liselilerle en çok uğraşmış kişiydi. İkinci hafta geldiği gibi “şok mangası”nı yavaş yavaş oluşturmaya başlamıştı. Başlangıçta ben bu mangaya dahil edilmedim. Dahil edileceğimi de zannetmiyordum. Fakat bir sabah bütün bölük denizden gelip yemek için sıraya girmiştik. İşte ne olduysa bu sırada oldu. Denizden geldiğim için sol kulağımın üstünde nem vardı ve ben de bu nemi silmek için elimi kulağıma götürdüm. O esnada sağ çaprazımda yaklaşık 10-15 metre uzağımda oturan başka bir bölüğün komutanı Üsteğmen E. E. beni yanına çağırdı. Şaşırmış bir şekilde yanına gittim. Sözde ben elimle kulağımı temizlemiştim. Bu yüzden şiddetli bir şekilde azarlamaya başladı. Şoka uğramıştım. Çünkü elimi o açıdan görmüş olması imkânsızdı. Ancak elimi kulağıma götürdüğümü görebilirdi. Ben temizlemediğimi sadece nemi sildiğimi söylemeye çalışırken bir de cevap

verdiğim için azar işittim. Daha sonra beni, suçumu söylemem için İ. Üsteğmen'in yanına gönderdi. Ben o esnada İ. Üsteğmen'i göremediğim için yeni gelen teğmenimizin yanına gittim ve sözde suçumu söyledim. O günün akşamında E. Üsteğmen'le tekrar karşılaştık ve İ. Üsteğmen'in yanına gidip gitmediğimi sordu. Ben de İ. Üsteğmen'i bulamadığım için diğer teğmenimizin yanına gittiğimi söyledim. E. Üsteğmen sinirlenip gitti. Ertesi sabah hemen İ. Üsteğmen yanına çağırdı ve onun yanına neden gelmediğimi sordu. Ben de olan biteni anlattım. İ. Üsteğmen bana daha sonra görüşeceğimizi söyleyerek yanından gönderdi. İşe bu günden sonra ben de "şok mangası"na alınmış oldum. "Şok mangası"nda yaklaşık bir hafta durdum.

Size "şok mangası"nda yaşadığım bir haftayı da kabaca anlatmak istiyorum. "Şok mangası"nda dokuz kişiydik ve bu dokuz kişinin tamamı da askeri lise kaynaklıydı. Bir gün içerisinde yaklaşık on kilometre taarruz parkuru denen yerde (sözde) eğitim yapıyorduk. Her nedense bu eğitimi tüm bölükte sadece biz yapıyorduk. Bu eğitimin yapıldığı yer, kaldığımız çadırlara yaklaşık beş kilometre uzaktaydı. Bu alana yürüyerek gidip gelmek de cabasıydı. Yürüyerek dediysem de tam anlamıyla bir yürüme değildi. Çünkü bu yürüyüşlerde sürünmeler de vardı. Bunlar olayın sadece fiziksel boyutu. Bir de psikolojik boyutu var. Bu üsteğmen bizi karşısına alıyor ve saatlerce nutuk atıyor, bizi sürekli azarlıyordu. Bize Türk Silahlı Kuvvetleri'nin akıllı adama ihtiyacı olmadığını söyledi ve o kadar ileri götürdü ki şunu da ekledi: "Bakın bana. Ben çevremde çok akıllı bir adam olarak tanınmam. Beni sorarsanız denileni harfiyen yapan biri olarak tanırırlar. Bizim de bu gibi adamlara ihtiyacımız var."

Bu sözler şuurunu kaybetmiş bir subay tarafından söylenebilirdi ancak. Fakat işin en kötü yanını ayrıldıktan bir yıl sonra öğrendim. Bu adam kurmay olmuştu. Yani ileride belki de bir ordu yönetecekti. Bu durum her şeyden daha vahimdi. Konumuza dönecek olursak ben bir hafta kaldım "şok mangası"nda. Bir haftanın sonunda aileme beni oradan almaları için yalvardım. Bu yalvarışlarıma dayanamayan ailem sonunda beni aldı. Eminim şu anda bana neden kalıp onlarla sonuna kadar mücadele etmediğimi soruyorsunuzdur. Orada

kalamaz mıydım? Kalırdım ve bütün yapılanlara dayanırdım, fakat askeriye gibi önünün kesilmesi çok kolay olan bir kurumda belli kesimlerce istenmeyen adam olmak ve ilerlemeye çalışmak imkânsızdır. Ben yolumu dışarıdan mücadele edecek şekilde çizdim. Bu mücadelede sonuna kadar haklı olduğumu da biliyorum ve eninde sonunda kazanacağıma da eminim.

Kara Harp Okulu ATAT bölgesine gittiğimiz ilk gün saçma sebeplerle A. K. ve S. M. D. ağır hakaretlere maruz kaldılar. Aynı gün ve gecesi eğitim adı altında ağır eziyet gördüler. Ayrılana kadar geceleri uyutulmadılar. Bir kişinin bir günde bitirmeyeceği işler kendilerine verildi ve kısa sürelerde bitirmeleri istendi. Büyük çaba sarf ederek bitirmelerine rağmen götürdükleri kâğıtlar yırtıldı ve yeniden yapmaları söylendi.

G. K. ve A. F. A. öğle istirahati saatinde içtima alanında kesintisiz bir şekilde sürdürürldüler. Yemek yemelerine izin verilmedi. Foseptikte yat-kalk yaptırıldı ve denizde kamuflajları yikatıldı. Gece uyumalarına izin verilmedi.

G. L., Z. P. ve A. D. kamp süresi boyunca ağır eziyetlere ve hakaretlere maruz kaldılar. Her eğitime sürünerek gittiler. En ağır işler ATAT bölgesinde bu kişilere verildi. Bütün eğitim saatleri boyunca ve ATAT boyunca mobbinge, maruz kaldılar.

Harp Okulu'nda bulunduğum süre zarfında, en ağır sorumluluklar askeri lise mezunlarına verildi. Y. A. sürekli takım komutanı odasının önünde bekliyordu. Takım komutanı odasına girdiğinde de sınav vaziyetinde bekletiliyor, hırpalanıyor ve hakaretlere maruz kalıyordu. Askeri lise mezunları işlemediği suçlardan ceza alırken suç işleyen sivil kaynaklılar görmezden geliniyordu. O. K. verilen görevleri en iyi şekilde yerine getirmek için uğraşırken sürekli hakarete maruz kaldı. Takım komutanı odasında hırpalandı ve yapmadığı hareketleri yaptığı iddia edilerek ceza aldı.

S. G. verilen görevleri yapmak için koştururken sürekli hakaretlere maruz kaldı. Yaptığı işleri savsakladığı gerekçeyle haksız yere cezalar aldı ve eğitimlerde eziyete maruz kaldı. Kısım aramalarında ve koğuş aramalarında sadece askeri liseliler aranıyor.

B.'ye depodaki askı kayışlarının sayısını alması bir takım komutanı tarafından emredildi. Depoda beraber saydık ve eksik sayısını belirledik. Bir sonraki eğitime eksik askı kayışıyla çıkıldığını gören diğer takım komutanı, B. ve bana hesap sordu. B. eksiklerin sayısını aldığını ve kendisine emri veren takım komutanına verdiğini ifade etti ancak emri veren takım komutanı böyle bir şey olmadığını söyleyerek verdiği emri inkâr etti.

Ben Harp Okulu'ndayken sorumluluğu olmayan kişiler olmasına rağmen depo sorumluluğuna, semaver sorumluluğuna, talimat sorumluluğuna ve ayrılmadan önce son haftalarda verilen vizite sorumluluğuyla birlikte dört sorumluluğa baktım. Depoda verilen görevleri yapmama rağmen en ufak aksilikte bütün sorumluluk ve suç benim ve B.'nin üstüne atılıyordu. Herkes kendi silahlarından sorumluyken ve bakımda silahlarını temizlemeleri gerekirken silahların tozlu olmasından biz ikimiz sorumlu tutuluyorduk. Sınav haftasında idari iş yapmanın yasak olmasına rağmen depodaki bütün malzemeleri saymam emredildi. İkinci sınav haftasında da yine idari iş yapılmasının yasak olmasına rağmen depodaki malzemelerin kullanım ömrüyle ilgili çizelge yapmam, ömürlerini uzatabilme yollarıyla ilgili öneriler ve ömürlerinin neden kısaldığıyla ilgili durumları yazmam emredildi. Bunları yaptığım zaman da bu konuda 300 kişilik anket yapmam emredildi. Sınav haftasına, derslerime çalışmadım ve geceleri uyuyamadım. Çünkü tatile kadar bu görevleri bitiremezsem sıra iznine gönderilmeyeceğim konusunda takım komutanı tarafından tehdit edildim. Takım komutanı tarafından hakaretlere uğradım ve hırpalandım."

3 Ağustos 2012 günü KHO Menteş kampına giderken daha önceden yaşananları bildiğimiz için tedirgindik. Bizim bildiğimiz kötü muamele ve cezalar disiplinsiz öğrencilere verildi. Fakat yanılmışız. İlk günden fark ettim, bu post-modern darbeydi. Çünkü iftiralar, haksız cezalandırmalar sadece başarılı ve milliyetçi vatansever insanlara yapılıyordu. Yüce Türk milletine sahip çıkan, değer veren insanlar birer birer

alınıyordu. Bölüklere ayrıldığımızda her şey bir tekmille başladı. Tekmil veren bazı öğrencileri çeşitli sebeplerle ayırmaya başladılar. Ben de ayrılan öğrencilerdendim. Kiminin sesini kiminin ise kıyafetini beğenmiyorlardı. O gece çok öğrenci seçilmişti. Herkes birbirinden cesaret buluyor ve direniyordu. Onun için benim gibi birkaç öğrenci geri çadıra yollandı. Gelen iki gün boyunca diğer arkadaşlarımı gönderdiler. Bana ancak iki gün sonra sıra geldi. O gün direğe koşup durduk, 50 derece sıcaklıkta kızan kumda ellerimizin derisi soyulana kadar bekledik. Aynı gün öğleden sonra takım komutanıyla bire bir görüşme yapılacak deyip sadece sabah çağrılan öğrencileri çağırdılar. Hepsinin geleceği parlak öğrenciler olduğunu biliyordum. Kulelileri zaten tanıyordum. Maltepelilerin de bizim gibi olduğundan emindim. Gündüzleri eğitim yapılırken geceleri de depo düzeltme yapılıyordu. Depo düzeltme sırasında her birimiz çeşitli sebeplerle alınıp dikenlerin arasına sokulup vücudumuzun her tarafı kanayana kadar süründürülüyorduk. Yan bölük çadırlarında bir konuşma dikkatimi çekti. Maltepelili bir öğrenci ile takım komutanı konuşuyordu. Çocuk ilk günden beri fiziksel baskıya dayanan biriydi. Takım komutanı ona sen illa ayrılacaksın dedi. Çocuk itiraz edip dayanacağını söyledi. Takım komutanı ona öyle şeyler dedi ki çok çarpıcıydı. “Oradan bir sivil öğrencinin cüzdanını alır senin çantana koyarım. Diğer öğrenci de çalındı der. Seni hırsızlıktan atarım,” dedi. Ben, bana da böyle şeyler olacak diye korkuyordum. Ama benim başıma böyle şeyler gelmedi. O günlerde başka olaylar da kulağıma geliyordu. Bir de üç savunma alan Harbiyeli olamaz kanunu gereği çok kişiyi kandırıp seni disiplin kurulundan atacağız deyip yolladılar. Ben daha önce bunları yaşayanlardan bildiğim için inanmadım ve ayrılmadım. Farkında değildim etrafımda ispiyoncuların olduğundan. Çadırımdaki sivil gerçekten delikanlı çocuktu. Ama yan çadırdaki A. G. beni sürekli komutana söylüyordu. Ben de bunun farkına biraz geç vardım. Yanımdaki sivil çocuk da benim yüzümden boya eğitimi yapmıştı. Bir gün yine eğitimde ayrılık ve elimize portatif tahkim edevatı verdiler, avcı boy çukuru kazmamızı söylediler. Toprak çok sert olduğundan kazamadık ve bize sadece misafir askeri personel (MAP) yardım etti. Diğer Türk öğrenciler bize yardım etmeye

korkuyordu. Bizleri terör örgütü üyesi olarak görüyorlardı. Atıştan sonra bir gün bölüğü gölgeye toplayıp samimi bir şekilde konuşan Üstğm. R. A. bölüğü bazı adamların geri çektiğini söyledi. Bu adamlar bizlerdik. Bu adamlarla konuşmayın, dışlayın onları dedi ve bizimle konuşmamaya başladılar. Özellikle askeri lise kaynaklı olup bizi bilen ve tanıyan insanların bize atılan iftiralara inanması bizleri kahrediyordu. Hafta sonları herkesin izni olmasına rağmen takım komutanları bizi içeride bırakıyorlardı. Bize sürekli ikili cevapları olan sorular sorup bizi köşeye sıkıştırmaya çalışıyorlardı. Ölümle yaşamı ayıran o ince çizgideydik. Ailemi arayıp ayrılmak istediğimi söyledim. Ailem bana inanmadı. Onlar zannediyordu ki herkese aynı baskı ve işkenceler yapıyordu. Dayan, bayrama kadar ayrılacaksın dediler. Dayandım ama yine ayırmadılar. Ben de diğer arkadaşlarımdan bu işin sonunun olmayacağını biliyordum. Bu işin arkasında siyasilerin ve Gülen Cemaati'nin olduğunu, üsteğmenlerin oraya giren generalleri takmayışından anladım.

Üsteğmen M. Ç. bir gün arka çadırdaki nöbet tutan kısım arkadaşımı nöbette oturuyorsun diye suçladı. Ben de görmüştüm. Oturmuyordu. M. Ç. oradan geçen birine sordu. Nöbette oturuyor muydu dedi. Geçen kişi bilmiyorum dedi. O da oturmadığını görmüştü ama korkusundan ve yalan söylemek istemediğinden bilmiyorum dedi. M. Ç. için bu önemli değildi. Gidip "Arkadaşın söyledi, oturuyormuşsun, bir de yalan söylüyorsun," dedi. Atılan iftiraların ardı arkası kesilmiyordu. Aynı gece tuvalete giderken yine bir arkadaşım kolumda bayıldı. Üsteğmen M. Beni kovup senin de başına ayınısı gelir defol dedi. Tokatlayarak uyandırmaya çalışıyordu. Sonra tekmelemeye başladı. Ertesi gün sivilleriyle gördüm onu da. Yan bölükte "şok mangası"na alınan arkadaşım S. ise yatırılıp dövülmüştü. İntiharını düşünüp bileğini kesmeyi denedi.

Akşam yoklamalarında R. A. ve V. E. peşimi bırakmıyordu. Kısımımı ve oturduğum sırayı ezberlemişlerdi. R. A. benim üzerime "tüm taburun" gözü önünde yemin etmişti. "Sen bu okulda bir yıl okursan ben de istifa dilekçemi vereceğim. Vermezsem adam değilim," demişti. Sanıyorum o yüzden benim bölümüm farklı olmasına rağmen peşimi bırakma-

mişti. Etütlerde alınan yoklamalarda beni sürekli ayağa kaldırıp tekmil verdiriyordu. Normal tekmil verdiğimde “Sesin çıkmıyor!” diyor, bağırarak tekmil verdiğimde “Boş teneke çok ses çıkarır!” diyordu. Sürekli bir açık bulup ya da kendi yaratıp takım komutanına yolluyordu. Yanından geçerken selam verdiğim halde selam vermedin diye sırf beş kez takım komutanına yolladı.

Askeri lisedeyken imkânsız olduğunu düşündüğüm not silme olayları hakkında her gün konuşuluyordu. Yok sadece şu derslerde, yok sadece testte. Hiç de değil. İstedikleri yeri siliyorlar. Bir askeri lise mezunu adam İngilizce dersinden 004 alabilir mi? Mümkün değil. Ben askeri lisede düşünürdüm herhalde şokçular ders çalışmıyor zayıf alıyorlar sonra da notumuz siliniyor diyorlar. Ne kadar basit ve zavalılıca bir düşünce! İnsan başına gelince anlıyor. Bunun olabileceğini düşünmeyip bu işi kurcalayan birçok öğretim elemanı oldu ve hiçbirisi şu an KHO’da değil. Bir öğretim elemanının bize anlattıklarını aynen aktarıyorum. “Ben ölçme subayına gittim. Bana hoş geldin dediler, bir çay söylediler. İçerken ben bu konuya girdim. İlk olarak bana itiraz etsinler dediler. Orada binbaşı daha sonra şikâyet etsinler dedi. Ardından ben bir öğrencinin kâğıdını görmek istiyorum dedim. Göremezsiniz, sizin de başınız yanar, kurcalamayın dediler. Ben anlayacağımı anladım deyip çıktım.”

İngilizce sınavında hem test hem klasik siliniyor. Diğer derslerde ise sadece testler siliniyor. Hatta sözlü notu bu ders için çok önemli (40 puan sözlü 60 puan yazılı), sözlü notu bile vermediklerini alınan notlardan hesaplayabiliyoruz. Bana İngilizce öğretim elemanı daha evvelden kırk tam sözlü notu vereceğini söylemesine rağmen ikinci dönem derste genel konuşup “Bazı arkadaşlarınızın notuna albaylar müdahale etti ve kırk sözlü notu veremedik,” dedi.

Bölük komutanı koğuşlarda arama yapmış ve sadece beni aramış. Diğer dolaplarda hap, içecek, yiyecek uluorta dururken benim dolabımda dişim için acil viziteye çıkıp oradan aldığım iki hapi bulmuş. Ortalıkta değil gayet gizliydi. Başka birilerinin de daha önceden sırasının altında veya değişik şekillerde “bir kutu veya fazlası” hap yakalattığını biliyordum. Onlar ceza almazken alacağımı bildiğim gibi... Bana verdiği

örnek çok çarpıcı. Benim bu iki hapla intihar etmeyi düşünebileceğimi söyledi. Nasıl hırsızlığın büyüğü küçüğü olmazsa, bunun da olmaz dedi ve ilk cezamı bundan almıştım. Yine benzer bir olay yine bir arama ve sadece ben yine. Bu sefer tırnak cilası bulmuş. Beni yanına çağırdı. Tırnak cilasını gösterdi “Bu ne?” dedi. Ben de cevap verdim. Bu yasak mı diye sordu ve ben serbest olduğunu, sadece hapların ve şurupların yasak olduğunu söyledim. Bunun serbest olduğunu nereden biliyorsun dedi. Hap ve şurupların yasak olduğunu bunun için yasak olmadığına göre serbest olduğunu söyledim. Ya bunu içsen, intihar etsen dedi.

Okulda diğer “şok mangası”ndan arkadaşlarımızla konuşurken çok ilginç şeylere rastlıyoruz. Örneğin; bir arkadaşımın ailesini sürekli arayıp oğlunuz ayrılmak istiyor, biz burada tutmak istiyoruz ama oğlunuz gitmek istiyor diyorlarmış. Bunu yapan İ. B. şu an akademide. Kuleli birincisi olan İ. M.’nin de Cemaat öğrencisi olduğunu ve çok iyi bir Hizmetçi olduğunu biliyoruz.

İspiyonculuk mekanizması da oldukça gelişmiş bir durumda. Sivil memur odasında kişi kişi analiz ettirilen Harbiyeliler var. Silah arkadaşlığından eser yok.

Kimi derslerde Harbiyeliler başarılı olduğunda takdir edilmeleri için gözlem alırlar. Ders öğretmeni gözlem yazar ve takım komutanına verir. O da öğrencilere bölük komutanıyla takdir verir. Ben aynı hafta üç tane gözlem aldım. Benimle birlikte gözlem alan öğrencilerin hepsine takdir belgesi verilmesine rağmen ben alamadım. Bu da adalet anlayışının ne seviyede olduğunu gösteriyor. Öyle ki, Üsteğmen S. Ö. gözlem kâğıtlarına bakarak isimleri seçip benim kâğıdımı ayırıp bunlara takdir yazın demiştir. Bilgisayar yazıcılarının birçoğu, ispiyoncu öğrenci M. A. A. ise baş adamlardan. Benim peşimden ayrılmıyor, adeta kuyruğum gibi geziyordu. Bana takdir yazılmamasında emeği geçtiğine eminim. Birbirine ağabey diye hitap edenler bile var.

Kulaktan kulağa birçok olay duyuyorduk. Ayrılmaya karar veren bir arkadaşına (Maltepelili) isim belirtmek istemiyorum, Üsteğmen R. A. “Dava açacak mısınız?” diye sormuş. Arkadaşım “Hayır, sadece Allah belanızı versin,” diye yanıtlamış. “İyi, bak sen akıllı çıktın. Devletin 24 milletvekili

kanutlayamadı; sen mi kanutlayacaksın?" şeklinde cevap vermiş.

Kuleli'de okuma odasında köşe yazarlarından Yılmaz Özdil'i düzenli takip eden kişiler "şok mangası"na alınmıştır. Banu Avar, İlker Başbuğ okuyan öğrenciler de "şok mangası"na seçilmiştir. Harp Okulu'nda şu an birçok öğrenci İskender Pala kitaplarını okuyup birbirine öneriyor.

Babam işyerinde yaşanan olayları anlatınca oradaki sekreter "Siz Alevi kökenli misiniz?" diye sormuştu. Yani ordu-dan Alevi kökenli vatandaşlar tasfiye ediliyor.

"Askeriyede hiç kimse vazgeçilmez değildir" sözü, ordu içinde bilinen bir gerçektir. Bunu, yaşadığımız darbe süreçlerinden sonra, ordu içinde yaşanan tasfiyeleri gördükçe anlamaktayız. Bu çalışmada, darbe dönemlerine, ordu içinden bakmaya çalışarak orduya verdiği zararları görmeye çalıştık. Bunu yaparken "ordu-siyaset" ilişkisini gözlemledik.

Ne yazık ki, ülkemizde yaşanan her siyasi çalkantı TSK'yı ve askeri okulları doğrudan etkilemektedir. Bunun sonucuysa dışarıda kalan ve sivil hayata tutunmaya çalışan küçük, kızgın ve mağdur eski askerler olmaktadır.

Yaşanan tasfiyeler incelendiğinde, bu tasfiyelerin fayda yerine zarar getirdiği net bir şekilde görülmektedir. Çünkü ordu kendine has dinamikleri bulunan, hassas bir kurumdur. Dışarıdan bir müdahalede, nasıl tepki vereceği önceden kestirilemez. Nitekim askeri okullarla ilgili soru önergesini veren Umut Oran, "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin (TSK) komuta kademesini yetiştiren ve dünyada da kendi alanında lider durumda olan Harp Okulları ve askeri liseleri geliştirmek hepimizin görevi. Bugüne kadar her zaman onur duyduğumuz subaylar yetiştiren bu okullarda son zamanlarda yaşanan bazı gelişmeler ise hepimizi kaygılandırıyor. Özellikle TSK'nın yapısının değiştirilmesi için bazı adımlar atıldığı, bu kurumların da yoğun bir baskı altında olduğu yönündeki iddialar giderek yoğunlaşmaktadır. Başta hükümet olmak üzere herkesi bu kurumları korumaya ve bu kurumların dengesiyle oynamaya çağırıyorum. Kimse askeri okulları kendi ideolojisi ve talepleri doğrultusunda dizayn etmeye kalkışmamalı, bu hareketlerin sonu ülkemiz için gerçekten vahim olur," demiştir.

Dikkat edilirse, son dönem yaşadığımız sivil darbeye kadar gerçekleştirilen tasfiyelerin bugünün ortamını oluşturduğu görülecektir. Her şeyden önce, insana değer veren bir anlayışın yokluğu çatışma ortamlarına zemin hazırlamıştır.

Son olarak, AKP döneminde orduya hâkim olan Gülen Cemaati, kendilerinden olmayan herkesi dışlayarak, tasfiye ederek, kendi yoluna devam etmektedir. Bu durum, bir zaman sonra mağdur olanların isyan etmesine sebebiyet verecektir. Bu sefer yaşanacaklar, tek farkla kendini gösterecektir. Tehlike, ordu içinden bir grubun öncülüğünde değil, sadece tehlikeyi gören halkın birleşerek hareket etmesiyle önlenebilecektir.

BÖLÜM 5

Bitirirken...

“Söylesem tesiri yok, sussam gönül razı değil”
(Fuzuli)

“Paralel Yapı”ya karşı başlatılan “savaş”ın sonucunu kestirmek mümkün değil. 13 yıl boyunca AKP iktidarının ortağı ko-numundaki Cemaat’le ilgili polis, yargı, basın, bankacılık, okul ve dershanelerle ilgili akla hayale gelmeyen binlerce iddia var. Ancak TSK içerisindeki yapılanma gizemini koruyor. Zübeyir Kındıra gibi yazarlar, Hanefi Avcı gibi eski Emniyet müdürleri, bu yapıyı ifşa ederek tarihe not düştüler. Elinizdeki bu kitap ise TSK içerisindeki Paralel Yapı’ya ilişkin ilk çalışmadır. Umarım bu çalışmadan sonra yenileri de gelir ve artık milli güvenlik meselesi haline dönüşen tehlikenin önüne geçilir.

*İmamların Öcü’*nde askeri okullardaki yapılanmadan yola çıktık. Ergenekon, Balyoz ve Askeri Casusluk gibi kumpaslardan çeşitli örnekler vererek tehlikeye dair farkındalık oluşturmaya çalıştık. Askeri okullardan atılan gençlerin öykülerini kendi anlatımlarıyla aktardık.

Uzun yıllar Fettullah Gülen’in sağ kolu olan Nurettin Veren’in, “İzmir-Özel Yamanlar Koleji’nin beşinci katında Gülen’in makam odası vardı. Buraya gelen Harbiyeli öğrenciler “meç”lerini¹, mezun olan teğmenler de kılıçlarını Gülen’e sundular. Birkaç ay orada teşhir edildi. Bunlar askeri okullara girecek çocuklara gösterilerek, bir nevi gücün teşhiri anlamı taşıyordu. Daha sonra gelen istihbarat haberleri üzerine kaldırdık. O öğrenciler, o teğmenler şimdilerde binbaşı, yarbay oldular,” sözlerinin henüz mürekkebi kurumadı...

Balyoz tertibinden ceza alan ve Hasdal, Hadımköy, Maltepe, Mamak ve Şirinyer’de tutuklu kalan subaylardan bazıları, “görev için” ABD’ye giden bazı subayların gizlice Pensilvanya’ya

1 Harbiyelilerin taşıdığı sivri kısa kılıç.

geçerek bağılıklarını bildirdiklerini iddia ettiler. Birçoğu isim vermedi. İsim verenler de yazılmaması şartıyla, bazı rütbelilerin adını verdi. Poyrazköy tertibinden dört yıl Hasdal'da yatan SAT Komandosu Ali Türkşen, "Paralel'in amirallerine selam vermem," sözleriyle albaylıktan emekli olacağını ifade ederken, Deniz Kuvvetleri'nde 11 amiralin, adı geçen yapının elemanı olduğu iddiasını dillendirdi.

Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, Askeri Casusluk davalarında en fazla kayıp veren denizciler, yine de en az sızılan kuvvet oldukları kanaatini taşıyor. Cemaat'in en fazla sirayet ettiği yer ise Jandarma... Uzman çavuş ve astsubay seviyesinde yoğunlukta. Önceki bölümlerde belirttiğimiz gibi uzmanların astsubay, astsubayların subay olması konusunda ciddi çalışmaları var. Hatta uzman çavuşluktan önce astsubay, daha sonra subay olanlar da var. Ancak bu başarıyı sağlayanların hepsine birden "Paralel" deme şansımız yok. Bileğinin ve aklının gücüyle kazananlar olduğunu da vurgulamak zorundayız.

Hava Kuvvetleri'nde okullardan başlayıp giderek genişledikleri biliniyor. Ergenekon ve Casusluk davalarında yargılanıp ceza alan subayların çoğu Işıklar Hava Lisesi, Hava Harp Okulu, Hava Astsubay Okulu ve Uçuş Okulları'nda, Harp Akademileri'nde görev yapan Atatürkçü subaylar. Bu başarılı personelin tasfiyesiyle diğerlerinin önünün açıldığını orduda bilmeyen yok. Sadece Hava'da değil... Tüm askeri okullarda komutanlık ve kilit görevlerde çalışan personel bir şekilde kumpasın çuvalının içine atılarak tasfiye edildi. Hele hele 1982, 1986, 1994, 1997 ve 2000 yıllarında askeri okullardan atılan Cemaatçi öğrencilerin intikamını almak için o yıllarda askeri eğitim kurumlarında görev yapan personel özellikle hedef seçildi. Kara, Hava, Deniz Liseleri ve Harp Okulları'nda komutanlık, alay komutanlığı, tabur komutanlığı yapıp da Balyoz'a, Askeri Casusluk'a bulaştırılmayan kimse hemen hemen yoktur.

TSK'nın istihbaratı yok!

TSK içindeki "Paraleller" nasıl tespit edilecek? Bu sorunun cevabı gerçekten çok zor. TSK'nın ve kuvvet komutanlıklarının kendi içlerinde, kendi personeline yönelik bir istihbarat birimi yok. Alaydan, Genelkurmay Karargâhı'na kadar İstihbarat ve İstihbarata Karşı Koyma birimleri olan S2-G2 ve J Başkanlığı

birimleri, rütbesiz erden generaline kadar bireysel bilgileri MİT'ten almaktadır. MİT ise acemi erler için mahalle karakolu, köy muhtarı ve jandarmadan bilgi almakta, konuyla ilgili derin bir çalışma yapmamaktadır. Genelkurmay'ın özel olarak bazı personelle ilgili talepleri de titizlikle araştırılmadan "bilgi notu" şeklinde gönderilir. Bu konudaki zaafiyetin, MİT Müsteşarı'nın, Mesut Yılmaz'ın başbakanlığı döneminde "sivilleştirilmesiyle" başladığını da söylemek zorundayız. 28 Şubat sürecinde MİT'ten gelen baştan savma bilgi notları nedeniyle askeri personele yönelik haksızlıklar yaşandığını, bugünkü komuta kademesi de kabullenmektedir.

Silivri Cezaevi'nde görüştüğümüz eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un sözleri son derece manidardır. Başbuğ'a, "Kozmik Oda'ya girilmesine niçin izin verdiniz?" sorusunu yöneltmiştim. Soner Yalçın ve Atila Sertel'in yanında "Bülent Arıncı'ya suikast" olayını hatırlatarak başladı anlatmaya...

"Önemli bir görevde bulunan rütbeli personelle ilgili ihbar ve duyumlar almıştık. Kendi istihbarat birimimiz olmadığı için Seferberlik Tetkik Kurulu'ndan iki rütbeli subayı takip için görevlendirdik. Konu acil olduğu için MİT'e, Emniyet'e yazı yazmak zaman alacaktı. Bu takip esnasında polisler bizim personele hukuksuzca müdahale etti ve suikast yalanı ortaya atıldı.

Ciddi bir tertiple karşı karşıya kaldık. Kozmik Oda'ya girilmesine izin vermesek TSK topyekûn suçlanacak, suikast yalanı gerçek sanılacaktı. Dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Işık Koşaner ve karargâh ekibiyle durum değerlendirmesi yaptık. Durumu hükümete, Başbakan'a bildirdik. 'Hukuki süreçtir, Kozmik Oda'da sakıncalı bir şey yoksa bırakın hâkim girsin,' dedi. Koşaner Paşa ile baş başa verip konuştuk ve girilmesine izin verdik" diyen Başbuğ, her kademesinde görev yaptığı TSK'da iç istihbarata yönelik bir birimin olmayışının artık hayati bir önem kazandığını da vurguladı...

YAŞ kararları ve AKP

AKP'nin iktidara geldiği 3 Kasım 2002 seçimlerine kadar, TSK kendi hukuku içinde personelin cezalandırılması ve uzaklaştırmasını gerçekleştirebiliyordu. 2003 Yüksek Askeri Şurası'ndan itibaren atılma kararlarına Milli Savunma Bakanı ve Başbakan şerh koymaya başladı. YAŞ kararıyla ilişiği kesilen personelin

yüzde 10'u bile "irtica" ilgili değildi. Genel disiplinsizlik, uzun süreli firar, kumar, ahlaksızlık vb. suçlardan atılanlara bile şerh koyan AKP, ordu içindeki teamül ve terfilere 2007 seçimlerine kadar fazla karışmadı. Tayinler için doğrudan Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül aracılığıyla ricada bulunuluyordu.

2007'den sonra, Paralel Yapı'nın elemanları tarafından getirilen raporlar, Genelkurmay Başkanı ile perşembe günleri gerçekleşen haftalık olağan toplantıda ele alınmaya başlandı. Başbakan Erdoğan, Vecdi Gönül'ü pasif buluyordu. General rütbesindeki başdanişmanından aldığı bilgileri, raporlarla karşılaştırıyor, Genelkurmay Başkanı'na imalı sözlerle "Bana bağlısın, benim haberim olmadan karargâhta kuş uçmasını istemiyorum," mealinde sözler sarf ediyordu. Bu konuda Hilmi Özkök'ün, Yaşar Büyükanıt'ın ve İlker Başbuğ'un, "uyum içinde çalışma" ya da "siyasilerle gerginliğe girmeme" adına tavizler verdikleri kanaati vardır. Ancak, darbeler dönemi sona erdiği için, ordunun hukuki sınırları aşmamakta titiz davrandığı da söylenebilir. Sonuçta halkın oylarıyla seçilmiş bir hükümete "hot zot" etme devri bitmiştir. Askerin 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül ve 28 Şubat'a dair imajı halkın gözünde iyi değildir. Bütün olumsuz koşullara rağmen Türk halkının en güvendiği kurum, yüzde 97'lerden yüzde 80'lere gerilese de TSK'dır. Ancak Türk milleti askerini kışlasında daha çok sever. Siyasete yerli yersiz müdahalesinde gözden düşürür, sorgular... Türkiye'nin bu gerçeğini kabul eden askerler, Anayasa Mahkemesi'nin AKP'yi kapatma davası hakkında "Kapatılırsa toplum içinde ters teper... Uyarılsın ama kapatılmasın" yönünde görüş bildirmiştir. Bu görüşü bizzat İlker Başbuğ da savunmuştur. Üstelik "genç subayların rahatsızlığına" rağmen... İlker Başbuğ ve karargâhının bu konuda haklı olup olmadığının hükmünü elbette tarih verecek. Ancak siyasi partilerin kapatılmasının çözüm olmadığı ve sorunu daha da büyüttüğü, Türk siyasetinin kabul edilmese de bir gerçeğidir.

2006'da ilk provası "Atabeyler Operasyonu" ile başlayan TSK'yı etkisizleştirme ve itibar infazı planı kamuoyunun fazla dikkatini çekmez. Biri Pilot Yüzbaşı Murat Eren, Üsteğmen Yakup Yayla, Astsubay Erkut Taş'tan oluşan personelin, Ankara-Eryaman'daki evlerinde yapılan aramada suikast planları bulunduğu haberlerini çoğunluk hatırlamaz bile. "Asimetrik psikolojik harekâtla karşı karşıyayız" söylemini dillendiren komutanlar

ve kurmay subayların çoğu da belki hatırlamaz bu kumpası... Dönemin Özel Kuvvetler Komutanı, "Bu çocukların hepsi kahramandır... Suç işlemeyeceklerine kefilim," dese de tutuklanıp yargılanır genç subay ve astsubaylar...

"Şuyuu vukuundan beterdir" anlayışı sonucu YAŞ kararıyla ordudan atılırlar. Pilot Yüzbaşı Murat Eren pazarda patates-soğan satar, eşinden ayrılır, yuvası yıkılır. Özel havayolu şirketleri bile bu başarılı pilota iş vermez. Aradan altı yıl geçtikten sonra mahkemede beraat ederler ama iş işten geçmiştir, mesleğe geri dönmenin imkânı yoktur. Yüzbaşı Murat Eren verilen ceza Yargıtay tarafından onaylanınca yeniden hapse girdi ve halen Paşa Kapısı Cezaevi'nde yatıyor, Anayasa Mahkemesi'ne yapılan müracaatın sonucunu bekliyor.

Ergenekon ve Balyoz tertibinde TSK'nın "sarı öküzü feda ettiği" eleştirileri sıkça yapılmıştır. Haksız da sayılmaz bu eleştiriler. Kamuoyu, Teğmen Mehmet Ali Çelebi ve arkadaşlarını kastetmektedir büyük oranda. Oysa ilk "sarı öküz" vakası Yüzbaşı Murat Eren'dir. "Atabeyler" ilk operasyondur. Tıpkı "Ergenekon" gibi "Atabeyler" ismi de özel olarak seçilmiştir. Atabeyler'le ilgili Türk tarihindeki ritüel ve figürler suç delili olarak günlerce malum gazete ve televizyonlarda yayınlanmıştır.

Türkiye'nin NATO'ya girişiyle beraber "Türk Genelkurmayı" deyiminden "Türk"ün çıkarılması gibi, kısa adı TSK olan "Türk Silahlı Kuvvetleri"nden "Türk" tanımının çıkarılması için kurulan tezgâhı da hatırlatmadan geçmeyelim. Hilmi Özkök'ün komutanlığı sırasında, Kara Kuvvetleri Komutanlığı brövesinden Atatürk'ün Kocatepe'deki resminin çıkarılması planını, ilk kez yazarı olduğum *Yeniçağ* gazetesi ortaya çıkarmıştı. Karar, kamuoyunun sert tepkileriyle geri çekildi ama günün birinde yine sahneye konabilir!

Atabeyler'le başlayıp Ergenekon adıyla 2008'de devam eden tertip planı, Tuncay Güney'in ifadelerine göre 2001'de başlatılmıştı. Ergenekon, sonra Balyoz, Askeri Casusluk, Poyrazköy derken kurgulanan yeni kumpasın adı "Ötüken" olacaktı... Önceki bölümlerde başından geçenleri özetlediğimiz Hava Kuvvetleri Askeri Savcısı Ahmet Zeki Üçok, Sincan Cezaevi'ndeyken "Ötüken" adlı bir örgütün isminden bahsedildiğini, *Akşam* gazetesi muhabirine 14 Nisan 2014 tarihinde söylemişti.

"Ötüken" bu kitabın konusu değil, o nedenle konuyu ileride

ayrıntılı biçimde yazma sözü verip, TSK içindeki Paralel Yapı operasyonunun mümkün olup olmadığını sorgulayalım. Ama önce MİT'i ele alalım. MİT ve Hakan Fidan'ı anlatmadan olmaz...

MİT Müsteşarı Fidan

Dönemin başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 11 yıl boyunca canciğer kuzu sarması olduğu Cemaat ile arasının açılma sebeplerinin başında yatak odasına kadar konan dinleme cihazları geliyor. "Ne istediler de vermedik?" diye sitem eden Erdoğan'ın, bu yapının Cemaat'ten ziyade "örgüt" olduğu kanısına varmasını MİT sağlamıştır. Geçmişte TSK bünyesinde "Astsubay Başçavuş" rütbesine kadar yükseldikten sonra dışarıdan üniversiteyi bitirip yüksek lisansını tamamlayan Hakan Fidan, önce kısa adı TİKA olan "Türk İşbirliği ve Kalkınma Ajansı"nda görev aldı. Türk Cumhuriyetleri'yle ilgili ekonomik ve kültürel çalışmalar yapan kurumun başkanlığından sonra Erdoğan'ın özel görevlisi olarak Oslo görüşmelerine katıldı. Türkiye'nin en köklü kuruluşlarından olan MİT'ten sağlıklı haberler alamadığına inanan Erdoğan, yıllarca kendisine suikast yapılacağı yalanlarına inandığı ve ordu içinde darbe yapılacağı söylentilerine kulak verdiği için MİT'e kendisine sadık birini getirmeyi düşünüyordu. "Açılım Planı" dahilinde MİT'in başına Hakan Fidan'ı getirdiğinde yakın çevresince bile eleştirildi. Ama koruma kadrosunu üç bin personele kadar yükseltip Amerikan başkanlarını bile fersah fersah aştığı halde suikast ve darbe korkusunu aşamayan Erdoğan için MİT'in darbe sicili bozuktu. Ne de olsa MİT 12 Eylül'de, ordunun darbe yapacağını bağlı olduğu Başbakan Süleyman Demirel'den bile saklamıştı.

Hakan Fidan'ın sadece darbe ve suikast için MİT Müsteşarlığı koltuğuna oturtulduğunu iddia edersek eksik bırakmış oluruz. Fidan, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun kapıldığı "Yeni Osmanlı Rüyası" için de biçilmiş kaftandı. Her şeyden önce, Davutoğlu'nun "komşularla sıfır sorun" politikasının iflasıyla beraber Ortadoğu'nun yeniden yapılandırılması projesinde riskleri göze alabilen operasyonel bir yapısı olduğu için tercih sebebiydi. Nitekim Suriye ile ilgili "Süleyman Şah Türbesi Krizi"nde Dışişleri konutundaki gizli toplantıda, "Birkaç kişi gönderip bomba patlatırım," sözlerini sarf etmiş, kendisinden başka Dışişleri Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu, Genelkurmay

İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler'in de katıldığı toplantının ses kayıtları internette yayınlanmıştı.

Erdoğan, "Verdikçe doymuyorlar... Bunlar sonunda bana darbe yapacak. Beni tutuklatıp yargılamaya çalışacaklar," diye şikâyet ettiği örgüt için Hakan Fidan'dan yardım istedi. Fidan, müsteşarlığa geldiği günden itibaren önemli daire başkanlıkları ve müsteşar yardımcılığı kadrolarını talep eden Cemaat'e mesafeli davrandığı için hedefteydi. Başta İran ile ilişkiler olmak üzere İsrail'i çok rahatsız ediyordu. Dolayısıyla İsrail'in hamisi ABD de Fidan'dan hoşlanmıyordu. Erdoğan'ın, "Birkaç hafta sonra işi bitecek," dediği Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad yıkılmadığı gibi güçleniyordu. Suriye operasyonunun müsebbibi olarak MİT ve Hakan Fidan'ı gören taşeron örgüt patronu ABD ve İsrail'e karşı mahcup duruma düşmüştü. Oslo görüşmeleri sızdırıldıktan sonra, "Paralel" diye nitelendirilen savcılar Hakan Fidan'ın ifadesini almak isteyince Erdoğan hiddetlenip gemileri yaktı. Fidan'ı Oslo'ya o göndermişti. Sıranın kendisine geleceği endişesiyle bir gecede Meclis'ten yasa çıkarıp Fidan'ın kellesini vermedi. Oysa aynı Erdoğan, birlikte yedi yıl görev yaptığı İlker Başbuğ için böyle bir karar çıkartmamış, sadece "Genelkurmay Başkanı'na terörist demek vicdansızlıktır," diyerek işin içinden sıyrılmıştı.

İçişleri Bakanlığı'ndaki zaafiyet ve Paralel Yapı'yla mücadele için İçişleri Bakanlığı'na getirdiği müsteşarı Efkan Ala gibi, kendisini zor duruma düşüren Ahmet Davutoğlu yerine Dışişleri Bakanlığı için adı geçen Hakan Fidan da yıllarca görev yaptığı TSK'nın yapısını Erdoğan gibi yüzeysel olarak biliyordu. Belediye başkanlığından, başbakanlığına kadar ayrıntılarla ilgilenmeden işlere bodoslama dalan Erdoğan, MİT Müsteşarı'nın saatlerce strateji ve muhtemel tepkileri anlatması yerine "tak" diye söylediğini "şak" diye yerine getirmesini tercih ederdi. Hakan Fidan bu kriterlere uygundu. Suriye'deki muhaliflere silah gönderme riskini göze alıyor, uluslararası hukuk vb. dinlemeden verilen talimatı yerine getiriyordu. Bu uğurda Adana'da yakalanan TIR'lar meselesinde Erdoğan bir kez daha Fidan'a sahip çıktı. Sonuçta kendisi ne diyorsa Fidan onu yapıyordu. Üstelik bazı bakanları gibi akçeli işlere bulaşmıyor, siyaseten kendisini zora sokmuyordu.

Her yıl iki kez toplanan YAŞ (Yüksek Askeri Şûra) toplantıları için Hakan Fidan'dan görüş alan Erdoğan, son iki şûrada

orgenerallerin oybirliğiyle aldığı kararları onama yerine, artık çantasından çıkardığı listeyi onaylatır hale gelmişti. Daha önceki şûralarda Paralel Yapı'nın taleplerini hoşgörüyüyle yerine getirmiş olmaktan da artık pişmanlık duyuyordu. Fidan, Paralel Yapı'nın ordu içinde mesafe kat ettiğini söyleyince "Araştırın, liste yapıp getirin. Genelkurmay Başkanı'ndan bunları uzaklaştırmasını, atmalarını isteyelim," talimatı verdi. Fidan, Oslo görüşmelerini sızdıranların arkasında Cemaat elemanları olduğunu düşünüyordu, dolayısıyla kendisini hedef alanlardan hesap sormayı kafasına koymuştu. İstihbarat örgütlerinin en önemli kuralı "affetmemek"ti... Geçmişte TSK'da görev yapmış, Özel Kuvvetler ve MİT'te çalışmış askeri personelle irtibat kurdu. Emekli olanları sözleşmeli olarak yeniden işe başlatarak TSK içindeki Paralel Yapı'nın belirlenmesini istedi. Konuyla ilgili yıllar öncesine dayanan ihbar ve bilgi notlarını MİT'in arşivinden çıkarttı. Cemaat içine saldırdığı ajanlardan bilgi almak çok zordu. Çünkü örgüt üyeleri sadece kendileriyle irtibatlı üç hücreyi tanıyor, diğerleriyle ilgili istihbarat toplayamıyordu. Pratik adamdı Fidan... "Üç kategoride bilgi toplayın..." emri verdi. Birinci kategori "aile ve çevresiyle Paralel Yapı'yla irtibatlı", ikincisi "hal ve hareketleriyle sempatizan", üçüncüsü ise "şüpheli"ydi. Bir haberin "istihbarat" halinde değerlendirilmesi için yer, zaman, kişilerce imbikten geçirilip diğer kaynaklarca doğrulanması şartı vardı. Ama bu iş çetrefilliydi. Bir bakıma "rüşvetin belgesi olur mu"yla karşı karşıya kalmışlardı. Cemaat ya da Paralel Yapı elemanı olmanın belgesini bulmak neredeyse imkânsızdı. Bunların örgüt kimliğini, örgüt elemanlarıyla irtibatını kanıtlayacak somut delil bulmak deveye hendek atlatmaya çalışmak gibiydi. Arşivden 28 Şubat dönemi personel değerlendirme notları ve ihbar mektupları bile çıkarıldı. Cemaat'ten çeşitli sebeplerle dışlanmış eski elemanlarla irtibat kuruldu. Bir nevi "gizli tanık" ya da "itirafçı" rolü verilen "elemanlar"la yapılan çalışmalar sonucu ilk etapta iki bin kişilik bir liste oluşturuldu.²

Bu listenin oluşumu için Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, Askeri Casusluk davalarında yargılanan ya da adı bulaştırıla-

2 Kitap baskıya girmek üzereyken 13 Mayıs 2015 tarihli gazetelerde Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz'ın TSK'daki "Paralel Yapılanma" iddialarına ilişkin açıklamasına yer verildi. Yılmaz "Binden fazla kişiyle ilgili olarak ihbar gelmiştir. Bu ihbarlarla ilgili hem idari hem de Genelkurmay Askeri Savcılığı tarafından soruşturmalar başlatılmıştır. Neticelendiğinde elbette gereği yapılacaktır" diyordu.

çağı için emekliye ayrılan, cezası onaylanıp hapiste yatanlar ve yakınlarıyla irtibat kurulmaya çalışıldı. Ne de olsa onların başını "Paraleller" yakmıştı. İntikam duygularına kapılmaları çok doğaldı. Bildikleri, şüphelendikleri "Paralelciler" in isimlerini bu yolla kolayca alabileceğini sananlar yanıldı. Zira hapistekilerin ve çıkanların ellerinde somut kanıt yoktu. Kendileri sahte dijital verilerle hapse atılıp yargılandıkları için, böyle bir çalışmanın içinde bulunmayı ahlaken ve vicdanen kabul edemeyeceklerini söylediler.

Fidan gelen raporlara öfkelenildi. "Bunlarda hesap soracak yürek de yokmuş!" mealinde sözlerle, çoğunluğu astsubaylardan oluşan iki bin kişilik listeyi Başbakan Erdoğan'ın önüne koydu. General rütbesinde bulunanların karşısında çoğunlukla "sempatizan" ve "şüpheli" tanımı vardı.

Erdoğan teşekkür edip, Fidan'ı onore etti. Genelkurmay Başkanı Necdet Özel ile görüşmeye, özel kalem müdürü, emir subayı, danışmanlar dahil kimseyi almayarak baş başa kalarak başladı. Özel, Başbakan'ın çantasından çıkardığı dosyayı dikkatlice inceledi. "Sayın Başbakanım, burada somut bilgi yok... Delillendirilmemiş bir çalışma... Hukuken bir şey yapmak mümkün görünmüyor," anlamında bir şeyler söylese de Erdoğan kestirmeden "Kurum sizin kurumunuz... Bir şeyler bulun... Sanki onlar Silivri'de kanıt mı koydu! Arkadaşlarımızla istişare edip, bir çare bulun... Bunlar Emniyet'i ne hale getirdi. Allah korusun ordumuzu da bozarlar," türünden laflarla toplantıyı bitirirken, "Hiç merak etmeyin, hükümet olarak, alacağınız kararların sonuna kadar arkasında duracağız," diyerek, Necdet Özel'e çok güvendiğini göstermiş oldu.

Necdet Özel, Başbakanlık binasından çıkarken çok düşünceliydi. Muhtemelen tansiyonu fırlamış, baş ağrısı başlamıştı. Karargâh'a gittiğinde kaşları çatıktı. Özel kalemi ve emir subayı, bu durumda ziyaretçi kabul etmeyip, telefonla görüşmediğini bilirlerdi. İkinci Başkan Orgeneral Yaşar Güner, Başbakan ile yapılan görüşmeler sonunda talimatlarını almak için rutin toplantıya çağırabileceğini tahmin ederek "J Başkanlıkları" olarak bilinen Personel, Lojistik, İstihbarat ve Harekat daire başkanlarına Özel'in karargâha geldiği haberini ulaştırıp, hazır olmaları gerektiğini hatırlattı. Genelkurmay Genel Sekreteri Tümgeneral Metin Özbek de Özel Kalem'e telefon açarak ne zaman çağrılacağını

sordu. Makam odasında hızlı adımlarla volta atan Özel, şekersiz kahve siparişi verirken, hukuk müşavirinin gelmesini emretti. Adı, "personelini koruyamayan ve TSK'da en çok tartışılan komutan"a çıkmıştı. Birlikte görev yaptığı, çok sevdiği sınıf arkadaşlarının da aralarında bulunduğu yüzlerce kişi hapisteydi. En çok ailelerin ağır eleştirilerine üzülüyor, bir şey yapamamanın çaresizliğiyle personelin arasına pek çıkamıyordu. Yargıtay'ın Balyoz kararlarını bozacağına inanmıştı. Başbakan bile bu yönde telkinlerde bulunmuştu. Ancak 9. Ceza Dairesi cezaları onaylamıştı. Komuta kademesinde tecrübe eksikliğinden zaaf olabileceğine dair kanaatlere kendisi de katılıyordu. Üstelik Hasdal'da tutukluları ziyaretinde, "Merak etmeyin gereğini yapıyoruz. Biraz sabırlı olun, ya söz verdiğim gibi sizleri dışarı çıkarırım ya da çeker giderim," demişti. Baş ağrısı kahveye rağmen dinmemişken, emir subayı adli müşavirin hazır olduğunu belirtti. İçeri giren adli müşavire eliyle oturmasını işaret etti. Başbakan'la yaptığı görüşmeyi özetleyerek personel arasındaki "Paralelciler" in tespit edilerek ayıklanmasını istedi. Masanın üzerinde duran dosyayı hafifçe kaldırıp yerine bırakırken, MİT'ten gelen bilgilerde iki bin personelin isminin olduğunu söylerken, İkinci Başkan'ın da gelmesini istedi. Hukuk müşaviri ancak, "Sıkıntılı bir iş komutanım," diyebilirdi. Birkaç dakikalık suskunluğun ardından kapı açıldı, İkinci Başkan gelmişti.

Konunun gizli kalmasını hatırlatan Özel, İkinci Başkan'dan J Başkanları ve hukuk müşavirleriyle durumu değerlendirmelerini ve kuvvet komutanlarının ertesi gün öğle yemeğine davet edilmelerini istedi.

Ertesi gün yemekte Kara Kuvvetleri Komutanı Hulusi Akar bir terslik olduğunu anlamıştı. Daha önce Özel'in bir yıl süreyle ikinci başkanlığını yaptığı için kendisini iyi tanıyordu.

Özel konuyu açtı. Kuvvet komutanları da kendisi gibi düşünüyorlardı. "Balyoz sürecinde 'hukuk hukuk' dedik, geline nokta ortada. Şimdi bunu yaparsak ne hale düşeriz," manasına gelen düşüncelerini sıraladılar. Hulusi Akar, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile görüşmeyi teklif etti. Özel cevap vermeden bunu not etti.

Konunun basına sızmaması için toplantıda bulunanları tekrar uyardı, adli müşavirlerin görüşleri alındıktan sonra yeniden bir araya gelinmesi için, gelişmeleri ikinci başkanın koordine edeceği belirtilerek dağıldılar.

Genelkurmay Başkanlığı'na "çok özel" şekilde gelen Orjeneral Özel'in bu defa işi çok zordu. Ama Özel'den sonra o koltuğa oturacağı neredeyse belli olan Kara Kuvvetleri Komutanı Hulusi Akar'ın da işi kolay değildi.

Başbakan Erdoğan her gittiği yerde, "İnlerine gireceğiz!" diyordu ama henüz icraat yoktu. Genelkurmay Başkanı Necdet Özel'in görev süresi dolmadan istifayı düşündüğü dedikoduları Ankara'da dolaşırken, Anayasa Mahkemesi tarihi bir karar verip Balyoz davasında hak ihlali olduğunu açıklayarak yeniden yargılanmanın yolunu açtı. Necdet Özel biraz olsun rahatlamış, hapisteki silah arkadaşları çıkmıştı. Ama dert bitmiyordu, İstanbul'daki Askeri Casusluk davasında Yargıtay'ın onadığı cezalar yüzünden 43 personele hapis yolu görünmüştü. Üstelik İzmir'deki Askeri Casusluk davası sürüyor, yüzlerce personelin adı geçiyordu. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, görev süresinin dolmak üzere olduğunu, bu konuyu Tayyip Erdoğan ile çözmelerini önerip "Başkomutan"lık sıfatına rağmen işin içinden sıyrılmıştı.

Genelkurmay Başkanı Necdet Özel yıllardır ailesiyle tatile bile çıkamamıştı. İlk defa haftalık olağan görüşmeye katılamadı. Zira sıkıntıdan "zona" hastalığına tutulmuştu ve adı "Gatakulli"ye çıkan GATA Hastahanesi'nde yatarak tedavi oluyordu. Tayyip Erdoğan ile görüşmeye onun yerine Kara Kuvvetleri Komutanı Hulusi Akar katılmıştı.

Emniyet içinde operasyon başlamış, gözler yargı ve medya uzantısına çevrilmişken, TSK'daki operasyon için Ağustos'taki YAŞ toplantısı beklentisinde nelerin olacağını kestirmek zordu.

Necdet Özel Paralel Yapı ile mücadele edebilir miydi?

Özel'e şantaj mı yapılıyordu?

Recep Tayyip Erdoğan 22 Nisan 2014'teki AKP grup toplantısında son derece ilginç bir söz sarf etmiş, "Bunların elinde şantaj kasetleri var. Bu devletin en tepesinden en aşağısına kadar... Cumhurbaşkanı'nın da şantaj kaseti var, benim de vardı. Genelkurmay'ın da vardı. Açıklayın diyorum. Bunlarda o şeref yok. Düşman bile bu şerefsizliği yapmaz," demişti.

Özel albay rütbesindeyken Londra'da başından geçen talihsiz bir olayı *Yeniçağ* gazetesindeki 1 Kasım 2013 tarihli köşe yazımda nakletmiştim. "Necdet Özel'in en büyük özelliği" başlıklı yazımda, "Kurmaya subay, bilgi ve görgülerini artırmak için yurtdışına

gönderilir. Albay Özel de Londra'ya gönderiliyor. Bu sırada devre arkadaşlarının anlatımlarına göre tatsız bir olay vuku buluyor. Bu olay siciline geçtiğinde general olmasının mümkün olmadığı kanaati hasıl oluyor. Ama 1995'te tuğgeneralliğe terfi ediyor..." diye yazmıştım. Bu yazıma Genelkurmay ve Özel'in avukatlarından tekzip ya da açıklama gelmedi.

Kimilerinin gözünden kaçan bu yazı özellikle TSK personeli tarafından ilgiyle okunup, ilginç yorumlar yapıldı. Ergenekon ve Balyoz davasında tutuklu askerlerle yaptığım görüşmeler esnasında bu konuyla ilgili farklı detaylar da öğrendim. Görüştüklerimden birisi de beş yıl iki ay yattıktan sonra Silivri'den tahliye olan Mustafa Dönmez'di. Dönmez, Ankara'da devam eden başka davaları nedeniyle Sincan L Tipi Cezaevi'nde bir süre MİT eski müsteşarı ve Jandarma Genel Komutanı olan Teoman Koman ile aynı koğuşı paylaşmış. 28 Şubat davasından tutuklu olan Koman ile günler boyu çeşitli konularda sohbet eden Dönmez'in anlatımlarına göre, "Meslek hayatımın en büyük yanılsı, Necdet Özel'i general yapmamdır," demiş Koman.

"Necdet'in babasını tanırdım. MİT arşivlerinde ailesiyle ilgili çeşitli bilgi notları vardı. Çok önemsemedim. Hakkında bazı duyumlar geliyordu. Belge yoktu... Terbiyeli, munis bir subaydı. Bazı arkadaşlarımız karşı çıktı. Ama ben general olmasını engellemedim. Aksi halde o sicille terfi etmesi mümkün değildi," diyen Koman'ın aktardığı diğer bilgiler bu kitabın konusu değil. Annesinin Arap kökenli olduğu, hatta ailenin çocuğu olmadığı için Necdet Özel'in evlatlık olarak verildiğine dair söylentilere de değinmeye niyetimiz yok. Özel'in "Türk" kelimesini telaffuz etmekten imtina ettiğine dair rivayetler de bu çalışmanın ana temasına aykırı. Meslektaşım, *Sözcü* gazetesi Ankara Temsilcisi Saygı Öztürk yılların muhabiridir. Necdet Özel'in albay rütbesinde MGK'da görevli olduğu dönemde, "ABD izin vermediği sürece PKK'yı bitirmek mümkün değil!" dediğini Saygı Öztürk kitabında yazdı. Ne tekzip geldi ne de herhangi bir açıklama...

Özel'in özelliklerini henüz 2. Ordu Komutanı'yken yazdım. TSK'nın teamüllerine göre Jandarma Genel Komutanı, Kara Kuvvetleri Komutanı ve Genelkurmay Başkanı olması imkânsız bulunan Özel'in bir diğer hünere ise Balyoz hükümlüleri için Anayasa Mahkemesi'nde verdiği rivayet edilen mücadelesidir. Özel, Silivri'deki özel yetkili mahkemelerin verdiği

haksız kararı onaylayan Yargıtay kararlarından sonra Anayasa Mahkemesi'nin "hak ihlali" tespitini bizzat kendisinin sağladığını iddia etmektedir. Özel'in Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç ile görüşmeleri kamuoyuna yansıdı. Üyelerin "hak ihlali raporu"nda dahil olup olmadığına tanık değiliz. Sadece hukuk kurallarının yerine getirilmesinin bile söz konusu davanın yeniden görülmesine yol açacağını ilkökul çocukları bile biliyor. Varsayalım Özel bu kararı sağladı ve kaynamakta olan personelin gazını almaya gayret etti. Ancak, "hak ihlali" ve "beraat" kararlarıyla tahliye olan personele bakış açısı tartışılır. Zira hemen hepsi Yüksek Askeri Şura'da emekliye sevk edildi. Askerin bir numarası olarak "uzatma" teklifinde dahi bulunmadı. Görev süresi dolmayan daha genç subaylar aktif görevlere getirilmediği gibi kızağa çekildi. Teamüllere aykırı olarak yetkisiz, makamsız görevlere tayin edildi. İkinci Başkanı Hulusi Akar'ın verdiği talimatlarla haksızca "tard edilen" personelle ilgili kararlara imza attı. Yargı süresi bitmemiş subayların atılmasına göz yumdu.

Özel ile ilgili personelin en çok dertli olduğu konuların başında Hulusi Akar'a verdiği sınırsız destek var. TSK tarihinde Ordu Komutanlığı yapmadan Kuvvet Komutanı yapılan Hulusi Akar'ın ikinci başkanlığı sırasında özellikle İzmir'de devam eden Askeri Casusluk davasına gönderilen raporlar ilginçtir. Tamamı kurs ve akademi ders notlarından ibaret belgelerle ilgili, "Gizlidir... Personelde bulunması sakıncalıdır," yönündeki görüşlerin mahkemeye bildirilmesi yüzünden tutukluluk süreci uzun sürmüştür. Hulusi Akar'ın İkinci Başkanlığı sırasında mahkemelere gönderilen çetrefilli raporlardan ve yine Akar'ın teamüllere ve hukuka aykırı olarak ilişigini kestiği personelle ilgili kararlardan Özel'in haberdar olmama şansı yoktur. Özel'i tanıyanlar, Balyoz kararlarıyla ilgili çabalarına tanık olanlar, "Şantajla karşı karşıya olmasa direnebilirdi" tespitinde bulunuyorlar. Recep Tayyip Erdoğan'ın "Şantaj kasetleri var," dediklerinin arasında bulunan Özel'in "Gidersem, benim günlerimi bile ararsınız," sözleri de tartışılmalıdır.

Tartışılması, sorgulanması gereken konuların birisi de askeri okulların durumudur. Kara, Deniz ve Hava Harp Okulları şeklen kuvvet komutanlıklarına bağlı olmakla beraber Genelkurmay Başkanlığı'ndan habersiz buraların binalarına çivi dahi çakılmaz... Önceki sayfalarda, "Askeri lise kaynaklı öğrencilere Harp

Okulları'nda mobing uygulandığı" iddialarını yazmış, Cemaat yapılanmasına dair somut bilgileri paylaşmıştık. Askeri yargıya ilişkin ciddi iddialardan da örnekler verdik. Bir gazeteci, ülke güvenliğiyle ilgili konuları araştırıp buluyor da bir milyona yakın personelin yöneticisi bunları bilmiyor mu? Ya da son aylarda kamuoyuna yansıyan iddialarla ilgili soruşturma açma insiyatini niçin yerine getirmiyor? Her fırsatta, "Siyasi iradenin emrindeyiz!" diyen Genelkurmay Başkanı, emrinde olduğu hükümetin Paralel Yapı'ya karşı açtığı savaşın neresinde? Recep Tayyip Erdoğan talimatına rağmen Paralel Yapı'nın TSK'daki uzantılarıyla ilgili bir şey yapabiliyor mu?

Harp Okulları'ndaki oğullar

Cemaat'ın askeri okullarda 40 yılı geçen faaliyetlerinden bahsettik... AKP'li bakanların yolsuzluk soruşturmaları nedeniyle sona eren ortaklıktan önce Paralel Yapı artık işi aleniye te vurmuştu. Harp Okulları'nda dizginleri ele aldıkları gibi, Ergenekon, Balyoz gibi kumpasları hazırlayan Emniyet müdürleri ve yargı mensuplarının oğulları ile çok yakın aile bireylerini bu okullara açıkça yerleştirmekten de geri durmadılar. İşin ilginç yanı, hükümetin Paralel Yapı'ya resmen savaş ilan etmesinden sonra Mustafa Dönmez *Aydınlık* gazetesinde,³ Diyarbakır'ın eski, Tunceli'nin yeni Emniyet Müdürü Recep Güven'in oğlu Talha geçtiğimiz yıl Kara Harp Okulu'ndan teğmen olarak mezun oldu. Kızı ise GATA'da okuyor. 17-25 Aralık soruşturmasını yürüten Emniyet müdürlerinden Yakup Saygılı'nın oğlu da Kara Harp Okulu öğrencisi. Yine Telekulak davasında tutuklanan Muş eski Emniyet Müdürü Muharrem Durmaz'ın kızı da Kara Harp Okulu'nda öğrenimini sürdürüyor. Emniyetçiler'den sonra Yargıtay'da görev yapan ve isimleri "Paralel Yargıç"lara çıkan bazı hâkim ve savcıların çocukları da Harp Okulları'nda...

Birkaç gün sonra Genelkurmay'dan Dönmez'in iddialarına yönelik olarak, isim vermeden, "Bazı gazetelerde yer alan Paralel Yapı'nın uzantılarının Harp Okulları'nda eğitim gördüğüne yönelik haberler gerçeği yansıtmamaktadır," açıklaması geldi.

Oysa mesele Ergenekon ve Balyoz soruşturmalarının kurgu heyetinde bulunan Recep Güven'in iki oğluya sınırlı değildi. Adı geçen soruşturmalarda savcı Zekeriya Öz ile bera-

3 "Kumpasçıların Çocukları Harp Okulları'nda", *Aydınlık*, 4 Mayıs 2014.

ber çalışan Emniyet Müdürü Mutlu Ekizoğlu'nun da oğulları Harbiyeli'ydi... Hatta Mutlu Ekizoğlu'nun oğullarından biri GATA'daydı. Şu anda Artvin Emniyet Müdürü olan ve kumpas operasyonlarında görev alan Hamdi Selçuk'un oğlu da Harp Okulu öğrencisiydi. Erdoğan'ın *Sabah* gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Erdal Şafak'a söylediği, "Sen de Silivri'deydin" başlıklı haberde⁴ yer alan önemli bir ayrıntı var. "17 Aralık'tan önce 81 ilin 72'si Paralel Yapı'nın denetimindeydi. İstanbul'daki 176 şube müdürünün 152'si Haşhaşiler, dendi," sözleri işin vahametini sergiliyor. Ama yeni uçağında gazetecilere konuşan Erdoğan bununla yetinmiyor, devamında, "Ağır Ceza Mahkemeleri'nde üç üyeden ikisi mutlaka onlardandır. Paralelci olmayan üçüncü üyeyi ise bir açığı bulup yakalayıp şantajla sindirmişler, istediklerini yaptırmışlar, böylece kararların oybirliği ile alınmasını sağlamışlardı. Örneğin Köksal Şengün işte böyle bir tezgâhın kurbanı olmuştu," diyor.

Ergenekon davasında mahkeme başkanı olan Köksal Şengün şimdi kanserle mücadele ediyor. Ona bir bayanla Yeniköy'deki bir balıkçıda yediği yemek ve yakın davranışları yüzünden şantaj yapıldığını biliyoruz. Ama Balyoz davasının mahkeme başkanı Ömer Diken'in oğlunun bir süre Kuleli Askeri Lisesi'nde okuduğunu ve sonradan ayrıldığını bilen yok.

Kuleli'de öğrenim görüp mezun olduğum için ayrılma sebeplerini bilirim. Okul yönetimi aileyi çağırıp "İntibak sağlamıyor, çocuğunuzu alın," telkininde bulunur. Resmi kararla atılan öğrenci başka okullara kabul edilmeyebilir ya da siciline işlenir endişesiyle, aileler farklı sebeplerden atılmak üzere olan çocuklarını okuldan kendi rızaları ve imzalarıyla alırlar. Ömer Diken'in askerlerin yargılandığı bir davada hâkim olarak görev yapması bana göre "ihsas-ı rey" anlamını taşıyordu. Yasal olarak engeli olmasa da en azından etik değildi. Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, İstanbul ve İzmir Casusluk davalarını soruşturan Emniyet müdürleri ile yargılamayı yapan hâkim ve savcılarının birinci, ikinci derecede yakınlarından 52'si Harp Okulları'ndadır! Elbette bunlar bizim tespit edebildiklerimiz... MİT ve Emniyet'in ortaklaşa yürüttüğü soruşturmada bizdeki 52 isimden daha fazlasının bulunduğunu biliyoruz.

4 Erdal Şafak, *Sabah*, 3 Kasım 2014.

TSK'daki Paralel Yapı soruşturması...

2014 Ağustosunda "Paralelciler" umut ettikleri terfi ve makamlara ulaşamadı. Ancak Genelkurmay'ın talimatına rağmen soruşturma açılması gecikti. Genelkurmay Askeri Savcılığı'nın Ekim 2014'te başlattığı soruşturmada ise bir arpa boyu yol alınabilmiş değil. Daha önce belirttiğimiz gibi, TSK'nın kendi bünyesinde istihbarat birimi olmadığı için bilgiler MIT'ten geliyor. Ancak kanaat raporları ve duyumlar dışında somut delil yok. İmzasız ihbar mektuplarıyla harekete geçilemiyor ve gizli tanıklık müessesesi askeri yargıda söz konusu değil. Elde somut delil olmadığı için tanık sıfatıyla ifade vermeye de kimse yanaşmıyor. Kaldı ki TSK personeli arasında söylenti, dedikodu ve bireysel kanaatlerle tanık olmak "ispiyonculuk" şeklinde nitelendiriliyor. Soruşturmayı yürüten savcılar özellikle Ergenekon, Balyoz, Casusluk gibi kumpasların mağduru olan, yıllarını haksızca hapishanelerde geçirmiş kişilere umut bağlamış. Ancak üç dört yılını hapisnede geçirip emekliliğe sevk edilen ya da göreve kızakta devam edenlerin de bu soruşturmalarda figüran olmaya niyeti yok. Zira soruşturmada sonuç alınamayacağı gibi deşifre edileceklerle ilgili önceden önlem alınma operasyonu olacağını düşünüyorlar. En önemlisi askeri yargıya güven yok... Askeri Yargıtay'da Paralel Yapı'nın hâkimiyetini de hatırlatmakta fayda var.

Soruşturmayı kimler yürütüyor?

Genelkurmay Hukuk Müşavirliği yıllarca tuğgeneral rütbesindeki kıdemli yargıçlardan oluşurdu. Ergenekon ve Balyoz gibi kumpas davalarında "adli müşavirlik" makamında olan Tuğgeneral Hıfzı Çubuklu sonunda sıranın kendisine gelebileceği ihtimaliyle "tutuklamaların hukuksuz" olduğunu dillendirmeye başlayınca, devam etmekte olan Ergenekon davasına dahil edilerek tutuklandı. Kitabın askeri hâkim ve savcılarla ilgili bölümlerinde belirttiğimiz gibi kıdemli, tecrübeli askeri hâkim ve savcılar tutuklandı. Geri kalanlar "sıra bize geliyor" diyerek emekliliğini isteyince Paralelcilikle anılanlara yol açılmış oldu. Çubuklu bir yıl kadar hapis yattı ve tahliye oldu. Ama yerine albay rütbesindeki Muharrem Köse atandı, Çubuklu'nun eski görevine dönmesi engellendi. Teamüllere aykırı olduğu halde adli müşavirlik halen albay rütbesindeki Muharrem Köse'ye ait.

Köse'nin generalliğe terfi için dosyası Yüksek Askeri Şura'ya çıkarılmasına rağmen Başbakan Erdoğan'ın ajandasında "Paralelle irtibatlı" notu yüzünden kabul görmediği de iddia ediliyor. Ömer Köse'nin emir üzerine başlattığı soruşturmada ilgili personeli davet ederek "Paralel Yapı'yla ilgili bilginiz var mı? Çalışma yöntemleri nasıl? Paralelci olarak tanıdığınız, bildiğiniz personelin isim ve rütbelerini verebilir misiniz?" sorularını kibarca yönelten Savcı Binbaşı Uğur Aydın kim?

Orgeneral Hasan Işsız'ın 1. Ordu Komutanlığı sırasında Bavulcu Mehmet Baransu'nun "darbe planları" iddiaları üzerine, Selimiye Kışlası'ndaki Kozmik Oda'ya girmek isteyen savcılardan birisi Uğur Aydın, diğeri ise Turgay Öztoprak'tı.

Uğur Aydın ve Turgay Öztoprak 28 Ocak 2010'da TSK'nın "mahremiyeti" olarak nitelendirilen Kozmik Oda'ya girmek üzereydiler. Meslek hayatı boyunca stratejik görevlerde bulunmuş, son olarak İlker Başbuğ'un ikinci başkanlığını yapan ve 1. Ordu Komutanlığı'ndan sonra Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na gelmesi beklenen Orgeneral Hasan Işsız itiraz etti. Askeri hâkimler Cengiz Şirin ve Özcan Celep arama kararının hukuksuz olduğu hükmüne vardılar ve izin vermediler. Böylesi önemli bir karara imza atan Cengiz Şirin ve Özcan Celep anında hedefe kondular, Paralel Yapı'nın yayın organlarında müthiş haberler yayınlandı. Örneğin Koza Grubu'nun *Bugün* gazetesi 5 Ağustos 2010'da Şirin ve Celep'i "Hırsız girer, savcı giremez" manşetiyle hedef gösterdi. Kısa bir süre sonra Askeri Hâkim Albay Cengiz Şirin Balyoz davasından tutuklandı. Özcan Celep ise sıranın kendisine geleceği duyumunu alınca emekliliğini istedi ama İzmir Casusluk davasında tutuksuz sanık olmaktan kurtulamadı. İş, Kozmik Oda'nın aranmasına izin vermeyen Şirin ve Celep'in itirazlarının kabul edilip aramanın gerçekleşmemesiyle bitmedi. Şirin 31 Mart 2010'da Kozmik Oda'dan iki adet dizüstü bilgisayarın kaybolduğunu fark etti. İki bilgisayarın muhafaza edildiği çantaların içine gazete kâğıdı doldurulmuştu ve bu durum tutanağa geçirildi. Sen misin Kozmik Oda'nın aranmasını engelleyen? Cengiz Şirin'e Balyoz'dan tam 16 yıl hapis cezası verildi. Albay Özcan Celep ise İzmir kumpasında "teğmenlerin emrinde hareket ettiği" gerekçesiyle 16 yıl ceza istemiyle yargılandı.

"Denizedüşen yılan asarılır" misali, Celep'in yakınları devreye girip bazı avukatlardan yardım talep etti. Casusluk davasından

yargılanan Celep'in durumunu yüklü miktarda paralar alarak inceleyen "Paralel" irtibatlı avukatlar "Sen yardıma değmezmişsin... Bizimkiler kararı yazıyor," cevabını verdiklerinde sanıklar henüz savunmalarını yapmamışlardı. Yani hapis cezaları peşin olarak verilmişti bile... Zira o sırada ortaklık bozulmamıştı, AKP-Cemaat ittifakı gayet sağlamdı.

Bu davalarda gerçekten karmaşık ilişkiler vardı. İzmir Casusluk davasından tutuklu bulunan subaylardan birinin amcasının oğlu AKP milletvekiliydi. Milletvekili, emmioğlunun casusluk yapabileceğine asla ihtimal vermiyordu. Hükümet nezdinde girişimlerde bulundu. "Bizim dahlimiz mümkün değil," cevabını alınca Cemaat'in büyük ağabeylerinin kapısını çaldı. Ağabeyler, "Bizim yapacağımız bir şey yok. Bu davada hükümet tarafı etkin," cevabını verdi. AKP'li vekil çok bozuldu. Aile içinde "Yahu bunlar ikili oynuyor," diyerek, hem mensubu olduğu AKP'yi hem de Cemaat'i suçlayarak çaresizliğine isyan ediyordu.

Askeri hâkim ve savcıların başlarına gelenler bunlardan ibaret değil. Dursun Çiçek davasında "kovuşturmaya gerek yok" kararı veren hâkimlerden Yüzbaşı Volkan Şahin ile Albay Yavuz Şentürk'ün başlarına örülen çorap da dikkat çekicidir. Deniz Piyade Kurmay Albay Dursun Çiçek'in akademik olarak "doktor" unvanı da var. Çiçek'le ilgili olarak "kovuşturmaya gerek yok" kararı veren Hâkim Yüzbaşı Volkan Şahin, İzmir Askeri Casusluk kumpasının çuvalına atıldı. Albay Yavuz Şentürk ise kirli oyunlarla görevinden uzaklaştırıldı.

İzmir Casusluk davası bölümünde GATA'da profesör olan Tayfun Uzbay'a değinmiştik. Hapisten çıkar çıkmaz istifa eden Uzbay'ın "Paralelciler"e yakın Üsküdar Üniversitesi'nde işe başladığını belirtmiştik. Uzbay ile hapis yatan kader arkadaşları, hapisten kurtulmak için "Paralelciler"e yüklü miktarda para kaptırdığını da iddia ediyor.

Peki ya GATA'da Farmakoloji Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Tayfun Uzbay'ın yerine kim geçti? Uzbay, uzun araştırma ve çalışmalar sonucu geliştirdiği şizofreni ilacının uluslararası patentini almış bir bilimadamı. Yerine geçen Prof. Dr. Mustafa Kemal Irmak ise "Şizofreni diye bir şey yok, insanı bu hale cinler getiriyor," demekte!

Halen GATA'da görev yapan Mustafa Kemal Irmak yazdığı kitabın önsözünde "MFG'ye teşekkür" ediyor. MFG kim mi?

Pensilvanya’da ikâmet eden Fethullah Gülen’in, babasının kendisini nüfusa “Muhammed Fethullah” ismiyle kaydettirmek istediğini söylediğini hatırlatmakla yetinelim.

TSK darbe yapar mı?

İmralı’da konuk edilen teröristbaşı Abdullah Öcalan’ın, MİT Müsteşarı Hakan Fidan ile yaptığı görüşmeler sırasında, “Çözüm konusunda elinizi çabuk tutmazsanız ordu darbe yapabilir!” dediği gazetelere yansıdı. İmralı artık asker kontrolünde değil. Asker, sadece dış güvenliği sağlıyor. Öcalan’ın Türkiye’ye getirilmesinden sonra sorgu ekibinde yer alan Albay Atilla Uğur ve Albay Cemal Temizöz gibi subayların teması neredeyse on yıldır kesildi. Atilla Uğur’un Öcalan’ı sorgulama görüntüleri Ulusal Kanal’da yayınlandı. Ancak Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’ın, “Öcalan’ın itibarıyla oynamaya çalışıyorlar,” sözlerinde olduğu gibi başta havuz medyası olmak üzere, merkez ve muhalif basın bile bu görüntüleri görmezden gelip haber dahi yapmadılar. TBMM’de grubu bulunan HDP’li vekiller telaşla söz konusu görüntülerin montaj olduğunu iddia etti. Sözü fazla uzatmayalım, Öcalan, İmralı’da belirli gazeteleri okuyor, belirli televizyon kanallarını seyrediyor. Ordunun darbe yapma ihtimalini hangi emarelerle yorumlayabilir bilinmez. Ancak Paralel Yapı’nın hedefindeki MİT Müsteşarı Hakan Fidan’ın bu sözleri bizzat kendisinin sızdırdığı iddiaları var ki, olayları yakından takip edenlerin çoğunluğu Öcalan’ın söylemediği bu sözleri Fidan’ın kasıtlı olarak servis ettiğini ifade ediyorlar. Bir başka deyimle Fidan’ın TSK içindeki rahatsızlıkla ilgili duyum aldığı belirtiliyor.

Peki öyle ise TSK içindeki bir yapı bir darbe girişiminde bulunabilir mi? Bu konuda en çarpıcı iddia Ergenekon sanıklarından Yarbay Mustafa Dönmez’e ait. Dönmez’e Ulusal Kanal’da 21 Ağustos 2014 tarihli “Gündem Özel” programında canlı yayında “TSK içerisinde Paralel Yapı’yla ilgili bir soruşturma yapıldığını, Emniyet’te olduğu gibi tasfiyenin gerçekleşebilme” ihtimalini sordum. “Paralelciler” tarafından “Genelkurmay’ın Papazı” olarak nitelendirilen Dönmez kendi hayatını tehlikeye atacak bir iddiayı gündeme getirdi. “TSK’de bunun adı dahi anılamaz. Cemaat Emniyet’ten ziyade TSK’da etkin ve köklüdür. Eğer TSK’da böylesi cesur bir karar alınırsa, Cemaat’ın

maşaları bir bahaneyle darbe yapar..." dedi. Yılların gazetecilik tecrübesiyle bu korkunç iddianın canlı yayın kazası olabileceği kanaatine kapıldım. Ancak programın sunucusu olarak bu iddiayı göz ardı etmem mümkün değildi. "Reklam arası" işareti veren rejideki yönetmene rağmen ısrarla, "Tarihi bir iddiayı gündeme getirdiniz. Lütfen tekrar eder misiniz. Bu savların altını doldurabilecek kanıtlarınız var mı?" sorusunu yönelttim. Hiç tereddüt etmeden, "Evet; TSK'da kümelenen özellikle personel ve istihbaratta yuvalanan, askeri yargıda kök salan Cemaat ciddi bir soruşturma durumunda resmen darbe yapar. Hükümeti de bir bahaneyle görevinden uzaklaştırır," dedi. Bir an, hapishanedeyken 21 yaşındaki evladını kaybetmiş, beş yıl iki ay suçsuz yere yatmış birinin duygusal çıkışı olabileceğini düşündüm. Reklam süresi gelip geçmek üzereydi. Aceleyle toparlayıp "reklam" anonsu yapıp programa ara verdim. Kırk yıllık sigara tiryakiliğime rağmen stüdyodan çıkmayarak "darbe iddiası"nın üzerine gittim. İsrarla kanıt olup olmadığını sordum. Tebessümle, "Bugüne kadar ki darbelerde kanıt var mıydı?" dedi. Bir an göz göze geldik. Doğrusu elinde somut bir belgenin olmadığını her ikimiz de biliyorduk. Her ikimizin başında Demokles'in kılıcı gibi sallanan, yargılanmakta olduğumuz birçok dava vardı. Böylesi bir iddianın canlı yayında ısrarla gündeme gelmesi, ilgili kurumların suç duyurusuyla yeni bir davadan yargılanmamıza sebebiyet verebilirdi. Mustafa Dönmez'in daha önce katıldığı televizyon programlarıyla ilgili Genelkurmay derhal açıklamalar yapıp, "İddiaların asılsız olduğunu ve yasal haklarını kullanarak mahkemeye vereceklerini," resmi internet sitesinden duyurmuştu.

Mustafa Dönmez oturduğu koltukta geriye doğru yaslanarak, "Seni sıkıntıya sokmak istemem. Bunların ordu içerisinde nasıl kümelendiğini en iyi sen biliyorsun. AKP hükümetinin ezici halk desteğine rağmen darbe yapmaktan çekinmezler. Bunlar ABD istihbaratı ve Pentagon'un oyuncağıdır. 12 Eylül'ü hatırlasana... 'Bizim çocuklar başardı' sözünü unuttun mu? Yüz yaşına gelip hastanede yatan Kenan Evren bile niçin darbe yaptığını biliyor mu? Recep Tayyip Erdoğan bile TSK'nın niçin müdahale ettiğini anlamayabilir. Belki de Suriye'deki durum, Güneydoğu'da PKK'nın ayaklanma girişimleri, güvenlik meselesi vb. zannedecek. Belki de müdahalenin 'legal' ya da 'meşru' olduğuna dair

kanaatlerini dile getirecek...” dedi. Reklam arası yedi dakikaydı. Daha fazla konuşamadık. Programın ikinci bölümünde Irak-Suriye ve IŞİD konularına dalıp, hükümetin bölgede inisiyatif alamadığını, Genelkurmay’ın ise manidar bir suskunluk içinde olduğunu vurguladık. Program bittiğinde aklım “darbe” vurgusunda kalmıştı.

Ulusal Kanal’ın Ankara stüdyosunun bulunduğu binanın altındaki Üvercinka Restoran’a davet ettim Dönmez’i... Bu esnada gerek Dönmez’in gerekse benim telefonum susmak bilmiyordu. Arayanların çoğunluğu Ergenekon ve Balyoz davalarında hapis yatan subaylardı. Yığınla iltifat, içten teşekkür vardı. “Deşifre olmaktansa başka kılıklara girerek darbe yapmaktan geri durmazlar,” diyenlerin önemli bölümü, “Genelkurmay’ın sitesindeki açıklamaları iyi araştır,” dediler. Programı heyecanla izleyen Nihat Genç dayanamayıp Ulusal Kanal’a gelmişti. Yemek siparişlerini verirken internete girip Genelkurmay’ın rutin açıklamalarına hızla göz gezdirdim. Terör örgütünün yurdun çeşitli yerlerinde bayrak indirip yaktığı, Atatürk büstlerini tahrip ettiği, okulları ateşe verdiği yolunda onlarca açıklama vardı.

Nihat Genç, 12 Eylül öncesinde tırmanan terör olayları yüzünden halkın büyük çoğunluğunun darbeyi meşru karşıladığını hatırlatarak konuya girdi. 28 Şubat öncesi Aczmendicilerin görüntülerini sık sık yayınlayan televizyon haberlerini, Müslüm Gündüz ve Fadime Şahin görüntülerinin kurgulanışını özetledi. Fethullah Gülen’in gazete röportajları ve televizyon programlarında 28 Şubat sonrası Refah-Yol hükümetinin istifa etmesini değerlendirdi. Kendine has üslubuyla, “Desenize Atatürkçülük adına, terörün tırmanması ve Suriye bahanesiyle yeni bir darbeyle karşılaşabiliriz!” dedi. Mustafa Dönmez de TSK içindeki “Paralelciler”in temizlenmemesi için Atatürkçülük maskesi dahil her türlü bahaneye sığınabileceğini vurguladı.

İddiaları burada bitmiyor... Komuta kademesinde önemli görevlerde bulunan bazı isimlerden de bahsetti. 30 yıla yakın subaylık görevi sırasında yaşadıklarından, tanık olduğu olaylardan kesitler aktardı. Ergenekon, Balyoz, Casusluk gibi davalarla binlerce subayın tasfiye edilmesiyle meydanın “Paralelciler”e kaldığını vurgulayıp, üst düzey generallerin bunlardan etkilenebileceğini, yurtsever düşünceyle hareket ederek darbe yapabileceklerini tekrarladı.

Bu iddia paslı bir çivi gibi kafama çakılmıştı. Olağanüstü rahatsızlık duymaya başladım. Emekli ve halen görevde olan 100'e yakın subay ve generalle görüştüm. Çoğunluk, devam eden soruşturmadan sonuç çıkmasının mümkün olmadığına hemfikir. Darbe ihtimalinin farklı yöntemlerle gerçekleştirilebileceğini, hükümet ile beraber milli güvenliğin tehlikeye girdiği gerekçeyle kısırıldıkları kışladan çıkabileceğini belirttiler. "Sınır ötesi bir harekât ya da geniş çaplı operasyon esnasında kamuoyunun dikkati çekilerek hareketin başarısı gündeme getirilerek komuta kademesinin kararlılığına vurgu yapılır. Bu esnada personel arasında birlik ve beraberlik görüntüsü verilir. Emir-komuta zinciri ve hiyerarşiyi bozmaya yönelik dedikodu ve girişimlere asla inanılmaması mesajları tekrarlanır. Artık darbeler tankların sokağa çıkması, radyo ve televizyonun ele geçirilmesiyle olmuyor. Üstelik Askeri Şura'da artık ihraç kararı alınmıyor. Yüksek Disiplin Kurulu adıyla ilişik kesmeler devam ediyor. Üç-beş ani istifa ve beklenmeyen emekliliğe sevkle gaz alınıp, beklentilere cevap verilmiş olur. Modern, post-modern derken böylesi bir darbeye de yeni bir isim bulunur. Nasıl olsa algı operasyonlarına alıştı millet... Farkına bile varamaz..." görüşü yaygındı.

Son Söz

Bu kitap çalışmama talihsiz bir kaza yüzünden bir süre ara vermek zorunda kaldım. Gazetecilik refleksiyle son gelişmeleri de ekleyebilmek için yayım tarihini geciktiren ben oldum. Bu konuda olağanüstü sabır sergileyen Kırmızı Kedi yetkililerine teşekkür ediyorum. Yıllar öncesinden ucunu yakaladığımız ipin sonuna henüz ulaşabilmiş değiliz. Spitsnaz türü yapılanmayla kılcal damarlara kadar sirayet eden Paralel Yapı'yı TSK içinde temizlemek çok güç. En başından belirttiğimiz gibi TSK'nın kaynaklarındaki, yani askeri okullardaki hâkimiyetleri devam ediyor. Ani bir kararla bıçak gibi kesilmesi durumunda bile Paralel Yapı'nın etkinliğini ve izlerini temizleyebilmek için 25-30 yıl gibi uzun bir süreye ihtiyaç var.

Öncelik askeri liseler ve Harp Okulları'na verilmelidir. Sınav cevap kâğıtlarının tahrip edildiği ortaya çıkıyor, Harp Okulları'na giriş puanları giderek düşüyor, subay-astsubay çocukları daha mülakat esnasında eleniyor, Harp Okulları'nda öğrencilere mobbing uygulayarak ayrılmaya zorlayan üsteğmen rütbesinde görev yapan takım komutanlarının tamamı kurmay akademisine kabul edilerek ödüllendiriliyor.

Bu kitap şimdilik burada bitiyor. Ancak en başında, "Bu daha girizgâh..." demiştik. Yeni belge ve gelişmelerle yazmaya devam edeceğiz. Bir kısmı, yılanla kış uykusuna çekilecek, deri değişti-recek... İmamlar göreve devam edecek. İntikam alanın yılan mı imam mı olduğuna ise şüphesiz okuyucularımız karar verecek. Gerçeklere ışık tutabildikse ne mutlu bize...

Dizin

A

Abdulahkim Güven 158
Abdullah Gül 66, 140, 182, 240,
241
Abdullah Öcalan 249
Adem Yakın 159, 160
Ahmet Erdem 144, 148, 150, 180,
182, 183, 184
Ahmet Erdoğan 59, 88, 89, 90, 91
Ahmet Gökhan Rahtuvan 63
Ahmet Şık 21, 204
Ahmet Zeki Üçok 63, 91, 121,
146, 148, 150, 151, 156, 180,
182, 183, 184, 235
Albay Çokay 97
Ali Aydın 119, 135, 148, 152, 154,
155, 156, 157
Ali Balta 121, 122, 130, 131, 132,
138, 140, 144, 145, 146, 147,
148, 149, 150, 184
Ali Cengiz Şirin 180
Ali Efendi Peksak 63
Ali Fuat Kumral 184
Ali Fuat Yılmaz 95
Ali Göznek 63
Ali Kemal Gözükar 11, 17, 19, 20
Ali Türkşen 51, 52, 232
Alparslan Arısan 201, 204
Alparslan Türkeş 30, 153, 197, 199
Arif Doğan 80
Aydın Altınayar 82
Aydoğan Davulcu 53, 54
Aytaç Yalman 65, 79, 163

Aziz Ergen 162, 163
Aziz Nesin 139
Aziz Takçı 94
Aziz Yıldırım 91, 151

B

Bahadır Berk 49, 50, 51
Baki Çolakoğlu 128
Barış Pehlivan 84, 204
Barış Terkoğlu 84, 204
Bekir Yıldız 20
Berna Yılmaz 163
Bilal Erdoğan 38
Bilal Uslu 128
Birol Bilen 151
Bora Erşat Baysal 48
Bora Oğurlu 182
Bülent Cengiz Kaner 129
Bülent Daşkın 82
Bülent Ecevit 162
Bülent Günçal 148, 182, 183
Bülent Münger 89, 90, 91
Burak Özkan 129

C

Cemal Temizöz 120, 121, 137,
139, 145, 148, 156, 157, 158,
159, 160, 161, 163, 164, 172,
185, 249
Cem Emir 161
Cem Gürdeniz 79, 180
Cemil Çiçek 140
Cenap Güneş 136

Cengiz Enüst 42
Cengiz Köylü 119, 120, 128, 148,
149

Cihat Mutlu 128
Coşkun Başbuğ 80
Cumhur Ersümer 162, 163
Cumhur Eryüksel 181

Ç
Çağdaş Egemen 128
Çağlar Canbaz 80
Çetin Doğan 52, 63, 88, 120, 161
Çevik Bir 28, 53

D
Doğan Güreş 155
Doğu Aktulga 39, 40, 41, 43, 44
Doğu Perinçek 49, 50, 139
Dursun Çiçek 63, 80, 248
Dursun Gökdemir 133
Dursun Yaşa 68

E
Efkan Ala 112, 160, 161, 237
Egemen Bağış 75
Ekrem Ata 192
Emin Çölaşan 7, 21, 73, 185
Emin Hakan Özbek 182
Engin Alan 63, 139, 158, 164
Enver Ören 25, 26, 27, 28
Ercüment Tatlıoğlu 92
Erdal Şafak 245
Erdem Orduoğlu 184
Erdoğan Yıldız 63
Erkut Taş 234
Erol Özdil 80
Ertuğrul Özkürkçü 67

F
Fadime Şahin 251
Fakir Baykurt 18, 19, 20, 21
Feridun Sinirlioğlu 237
Fethullah Gülen 48, 53, 59, 60, 61,
81, 82, 101, 105, 107, 113, 130,
151, 191, 192, 195, 197, 201,
204, 224, 228, 231, 249, 251

Fikret Seçen 95, 149
Fırat İgan 128, 129

G
Galip Mendi 79
Gülçin Avşar 161
Gülbüz Kaya 79
Gürol Doğan 134, 136, 137, 144,
145, 146, 147, 148, 150
Gürsel Tokmakoğlu 80

H
Hakan Abanus 129
Hakan Büyük 180, 182
Hakan Fidan 86, 236, 237, 238,
249

Hakkı Alpaca 26
Halil Helvacıoğlu 79
Halil İbrahim Fırtına 63
Haluk Arslan 46
Hamdi Selçuk 245
Hamza Celepoğlu 94, 97
Hanefi Avcı 29, 83, 84, 93, 181,
186, 204, 231

Hasan Atilla Uğur 80
Hasan İğsız 88, 247
Hasan Kemertaş 61
Haşim Kılıç 243
Haydar Kılıç 129
Hikmet Bayar 82
Hilmi Özkök 26, 85, 234, 235

Hıdır Altuğ 158
Hıfzı Çubuklu 80, 90, 150, 246
Hulusi Akar 66, 84, 85, 86, 88, 89,
90, 92, 93, 240, 241, 243
Hurşit Tolon 79
Hüseyin Avni Coş 94
Hüseyin Çelik 44
Hüseyin Ersöz 65
Hüseyin Hilmi Işık 25, 26, 27

I

Işık Koşaner 79, 233

İ

İdris Kaygısız 128
İhsan Balabanlı 87
İlker Başbuğ 79, 85, 227, 233, 234,
237, 247
İrfan Arısan 197, 198
İrfan Bulut 54, 55, 56
İsmail Dağ 145, 147
İsmail Hakkı Karadayı 79, 82
İsrafil Aydın 53
İzzet Ünal 84

K

Kadir Aybilek 128
Kadir Ayhan 80
Kadir Sağdıç 79
Kamil Atağ 157, 159, 160
Kazım Gülbağ 45
Kemal Ilıcak 26, 27
Kemal Nevzat Güleşen 92
Kemal Tahir 18, 20
Kenan Hüsnuoğlu 193
Kenan Koçak 79
Kürşad Eser 104

L

Levent Ersöz 63, 80

M

Mahir Kaynak 139
Mehmet Ali Çelebi 235
Mehmet Aygün 80
Mehmet Baransu 89, 94, 247
Mehmet Çelik 137, 145
Mehmet Mısırlıoğlu 128, 129
Mehmet Nuri Binzet 159, 160
Mehmet Seyfettin Alevcan 63
Mehmet Uğurlu 151
Mesut Okatan 128, 129
Mesut Yılmaz 162, 163, 233
Metehan Demir 75
Metin İyidil 90, 91
Metin Özbek 240
Metin Yavuz Yalçın 79
Muhammet Çetin 48
Muharrem Özdemir 60
Muharrem Yavaş 89
Münir Erten 80
Murat Çarmıklı 151
Murat Çekiç 159
Murat Eren 234, 235
Murat Karataş 132, 133, 136, 184
Murat Koç 94, 96, 97
Murat Özçelik 151
Murat Üründü 64
Murat Yanık 60, 61
Müslüm Gündüz 251
Mustafa Bıyık 156, 164
Mustafa Dokumacı 131, 132, 136,
137
Mustafa Dönmez 139, 242, 244,
249, 250, 251
Mustafa Kahramanyol 104, 105
Mustafa Kemal Irmak 248

Mustafa Önsel 139
Mutlu Ekizoğlu 245
Müyesser Yıldız 10, 21, 67, 68, 83,
84, 93, 98, 204

N

Nail Karaaslan 135
Necdet Özel 239, 240, 241, 242,
243
Necmettin Erbakan 35
Nedim Şener 204
Nevzat Tarhan 105
Nihat Genç 9, 21, 68, 251
Nihat Özdemir 91
Niyazi Coşkun 60, 61
Nuh Mete Yüksel 53, 195
Nurettin Veren 231
Nusret Taşdeler 79

O

Ogün Sevecan 126, 131
Okan Pişkin 129
Okan Yılmaz 137
Onur Dirik 80
Onur Süer 111
Onur Uluocak 181, 182
Orhan Güleç 145, 147
Orhan Kemal 19, 20
Orkun Gökalep 52
Osman Erdeniz Özkan 112
Oya Armutçu 141

Ö

Ömer Diken 65, 88, 90, 157, 245
Ömer Köse 247
Ömer Tapıcı 132
Ömer Turgut 66
Özcan Salan 128
Özden Örnek 63, 180

Özgür Ecevit Taşçı 95
Özgür Tüfekçi 133, 144, 146, 147,
182

R

Rahim Emsen 60
Recep Güven 158, 205, 244
Recep Tayyip Erdoğan 25, 48, 84,
108, 236, 241, 243, 244, 250
Reha Taşkesen 73, 74, 75, 76, 77,
78, 79, 80, 81, 83, 85, 86, 192
Rıdvan Ulugüler 120, 121, 144,
145, 146, 148, 149, 156

S

Sabih Kanadoğlu 181
Sadettin Tantan 162, 163
Sadık Üstün 85
Sadullah Sönmez 128
Sait Nursi 15
Saldıray Berk 79
Salih Çavdar 60, 61
Savaş Özdağ 159
Saygı Öztürk 242
Seçkin Silici 129
Sedat Çakır 46
Selami Çakmak 80
Semih Berber 128
Serdar Savaş 89
Serhat Özkan 195
Servet Yörük 94
Seyit Rıza 16
Sibel Fatma Çarmıklı 151
Soner Yalçın 84, 186, 204, 233

Ş

Şaban Çobanoğlu 192
Şafak Canlı 132, 133, 144, 146,
147

Şamil Yakut 135
Şemdin Sakık 158, 164

T

Tanju Poshor 62, 63, 64, 65, 66
Tanju Ünal 181
Tarık Topçu 47
Tayfun Uzbay 107, 108, 109, 248
Temuçin Şenkul 108, 110
Teoman Koman 43, 44, 242
Tülay Delibaş 180
Turgay Öztoprak 247
Turgut Özal 26, 36, 45
Turgut Yılmaz 162
Turhan Yılkıcı 82
Türker Ertürk 83, 103

U

Uğur Aydın 247
Uğur Cevizoğlu 80
Umut Oran 205, 227

Ü

Ümit Yüksel Berber 80
Ünal Atabay 80
Ünal Polat 47
Ünsal Aktaş 159

V

Vecdi Gönül 234
Vecihi Halil İyigün 51, 52
Vedat Çınaroğlu 159
Vefa Tanır 82
Volkan Şahin 248

Y

Yağız Aksakaloğlu 205
Yakup Yayla 234
Yalçın Küçük 84, 139

Yaşar Büyükanıt 45, 78, 81, 82, 85,
164, 172, 234

Yaşar Kemal 18, 20
Yavuz Karslıoğlu 127
Yavuz Şentürk 248
Yemen Açıkgöz 61
Yücel Yalçın 82
Yurt Atayün 95
Yusuf Kızıldaş 128

Z

Zafer Kılıç 92
Zekeriya Öz 84, 90, 245
Zeki Es 80
Zübeyir Kındıra 21, 29, 231

Gazeteci-yazar Yavuz Selim Demirağ, bugüne dek girilmemiş bir alanda cesur adımlar atıyor. *İmamların Öcü*, Türk Silahlı Kuvvetleri içindeki Cemaat yapılanmasını, dünü ve bugünüyle gözler önüne seriyor. Uzun süre iktidarın nimetlerinden faydalanan "Paralel Yapı"nın polis, yargı, medya, bankacılık ve eğitimle ilgili çalışmaları giderek aydınlanırken, Demirağ hâlâ karanlıkta kalan bir noktaya ışık tutuyor. "Peki ya TSK?" diyen yazar, milli güvenlik meselesi haline gelen büyük tehlikeye dikkat çekiyor.

İmamların Öcü, Harp Okulları'ndaki örgütlenmeden Balyoz kumpasına, Atatürkçü-vatansever subay ve öğrencilerin tasfiyesinden şaşırtıcı ifade tutanaklarına, Casusluk davasından TSK'daki Cemaat soruşturmasına dek, adı konmamış bir savaşın tarihini yazıyor.

Yavuz Selim Demirağ'dan, "TSK içindeki 'paraleller' nasıl tespit edilecek?" sorusuna yanıtlar veren bir kitap.

kirmizikedi.com
/kirmizikedikitap
/krmzikedikitap
/kirmizikediyayinevi

₺22

KDV muafiyeti uygulanmıştır

